

60.55714

T.13657

சிவமயம்
நிருச்சிற்றம்பலம்.

வேதாந்தசித்தாந்தவீரசைவசமயாசாரியராகிய
சுறைமங்கலம்

சிவப்பிரகாசசுவாமிகள்

திருவாய்மலர்ந்தருளிய

பிரபுலிங்கலீலை.

இதை

திருத்தணிகை

மஹாவித்வான்

சரவணப்பெருமானையரவர்களாலும்,

புதுவை

நயநப்பமுதலியாரவர்களாலும்,

நாகூர் கணகரு

சச்சிதானந்தபிள்ளையவர்களாலும்

பதிப்பித்தபிரதிகளுக்கிணங்க

நாகை

சாம்பசிவபிள்ளையவர்களால்

பதிப்பிட்டு,

திருச்சித்திரை முதலியாரால்

நக.

புத்தகவிளம்பரம்.

புத்தகவிளம்பரம் 5500-பாடல்	4 0 0
மலைவீதிவிளக்கம்	0 4 0
சொதிடபாலகிதை	0 6 0
சாரக அலங்காரம்	0 8 0
அரிசந்திரபுராணமூலம்	0 8 0
சுப்பிரமணியபண்டிதர் தீபிகை, பாடல்	4 0 0
ஞானவாசிட்டகசனம்	1 8 0
பஞ்சதசப்பீகரணம்	1 0 0
வேதாந்தபோதினி அல்லது "நாலு" சிஷ்யர்களுக்கிடை	0 8 0
மனவுல்லாசகதை	0 8 0
பகவத்கீதை வசனம் (புரணாபதிப்பு)	1 4 0
ஞானப்பிரகாசநீபிகை அண்ணா பண்டாரப்பிச்சிகரணபடம்	1 0 0
கௌண்டார் 20-சாந்தி ம	1 8 0
பூதிசுமா தேவர் 10-சாந்தி ம	0 10 0
நருமூவர் நருமநருமம் பூயம்	1 8 0
கந்தபுராணசுருகம்	0 12 0
சுருபாபுர்புராணம் விருத்தியுறா யாழ்ப்பாணப்பதிப்பு	1 0 0
சாந்திபுராணசாபுராணம் உலக	0 12 0
விருத்தியுறாபுராணம் உலக	0 10 0
சுருபுரபுராணம் உலக	0 8 0
சிவசுலமான் பியசுலமான் சுருகம்	0 12 0
விஷ்ணுசுலமான் பியசுலமான் சுருகம்	0 8 0
புத்தகவிளம்பரம் (பண்டிதர்)	3 8 0
10 சிதனா	1 0 0
11, 12-புத்தக சிதனா	0 8 0
நுத்தியா உத்தரபுராணம் (புத்தகவிளம்பரம்)	0 4 0
வேதநாயகம்பிள்ளை விஷ்ணு	0 8 0
நுத்தியா உத்தரபுராணம் உலக	0 8 0
சேதுபுராண வசனம் பட்டபுராண	2 0 0
செய்யுட்கலக்கணம்	0 8 0
சேதுபுராண வசனம் 12-புத்தக	0 10 0
பூதிசுமா தேவர் 10-சாந்தி ம	0 6 0

இவை தவிர, புத்தகவிளம்பரம் பற்றி பலவித புத்தகங்களும் வி. பி. போஸ்டில் அனுப்பப்படும். அவற்றுபாய்தொகைக்கு குறைந்த படிக்கைகள் வி. பி. போஸ்டில் அனுப்பமுடியாது. ஆகையினால் அனுப்பி அனுப்புகிறவர்களுக்கு ஒரு கேட்லாக்கு இனமாக அனுப்பப் பற்றிவிடையங்கள் கேட்லாக்கில் கவனித்துப் பார்க்கும்படி.

கோ. லோகநாதமுதலியார்.

மகோன்மணிவிலாச சென்ட்ரல்புத்தகப்போ,

செ. 29, வைத்தியநாதமுதலியார், சென்னை.

Ge. 55714
2002

T. 13657

செட்டிம
செட்டிம

திருச்சிற்றம்பலம்

கதிரியினட்டவண்ண.

பக்கம்	ஆவது	கதிரியினட்டவண்ண	பக்கம்
5		கணபதிசாபபு	1
5	1	தூசுகதி	21
10	2	கைலாசகதி	61
20	3	மாயையினுற்பத்திகதி	74
32	4	மாயையுரைகதி	59
40	5	புதுபுதுவாங்குகதி	91
53	6	விமலைகதி	50
60	7	மாயையேகாலகலகதி	80
71	8	வசுணணாங்குகதி	45
77	9	அநகமாடுசலியுரபுத்திகதி	51
85	10	அநகமாடுசலியுரபுத்திகதி	58
93	11	சொகதிபுதுபுது	30
98	12	முதுபுதுபுது	27
102	13	சுதுபுதுபுது	76
112	14	வசுணணாங்கதி	48
119	15	மருதசுதுபுது	21
123	16	இடபுதுபுது	13
129	17	சுதுபுதுபுது	20
132	18	சுதுபுதுபுது	25
136	19	கோசுகுகதி	63
145	20	முதுபுதுபுது	23
149	21	சுதுபுதுபுது	15
152	22	சுதுபுதுபுது	62
161	23	சுதுபுதுபுது	64
170	24	யுதுபுதுபுது	21
173	25	மாயையுகதி	27

ஆட 20-கதி-கரு திருவிருதுபுது - ககதி.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

* பிரபுலிங்கலீலை.

கணபதிகாப்பு.

சுரகு லாதிபன் நூய்மலர் நந்தனம்
பெருக வார்கடல் பெய்த வயிற்றினேன்
கரக நீரைக் கவிழ்த்த மதகரி
சுரண நானூந் தலைக்கணி யாக்குவாம்.

(க)

முதலாவது

து தி க தி.

சிவபெருமான்.

பூவாய்நெடுங்கோட்டுறுபசுந்தேன் கைகான்முடங்குபொறியிவித
ஞவாயொழுகிற்றெனவுலக மளந்தமாலுநான்முகனுங்
காவாயெனநின்றேத்தெடுப்பத் தானேயுவந்தெங்கரதலத்தின்
மேவாவமர்ந்தமாமணியைத் தொழுதுவினைக்குவிடைகொடுப்பாம்.()

* பிரபு—எல்லாமாய் அல்லவுமாய் இருக்குந்தன்மை.

லிங்கம்:—ஆன்மா. லீலை:—திருவிளையாடல்.

† தானேவந்தெங்கரதலத்தில் எனவும் பாடம்.

உமாநேவியார்.

ஆதிபகவன்னதூட றணிப்பான்பணியவவ்விறைவன்
பாகு விறைஞ்சுமதற்குநெற்றிப் பகையுமல்துற்பகையுமாஞ்
சீதமநியுமா அம்விழுஞ் செயற்குமுலகைசெயாமலலை
மதுபணியுமதற்குமன மகிழுமுமையைவணங்குவாம். (2)

விநாயகர்.

() மானெடுத்தவனாக் குமொரு கரும்பையொடித் துமலர்சிதறி
நாரியித்தவ ராமலை குலைப் தாரந் தாயத்தோடி
வீமணத்துவினைப்பாகர் குறிப்பி னொழுகிவிளையாடி
மீ மதிசெஞ்சடைக்க கல் பாலையினைத்தாளேத்தவாம். (3)

சுப்பிரணியர்.

பாகமொருபெண்குடியிருக்கும் பமணனியிற்பரித் தமண
நாக உழைத்திறுடல்சுருண்டி கிடந் துருவெ ணடலைப்புறழிந்
போகமெல்லு உலையெட்டிப் பாந் துபாங்கப்போகுமொரு
குராகைமயில்பாகனப்பெருமா உண்பு தாட்கமலந்தொழுதிவாம். (4)

அல்லமப்பிரபுநேயர்.

* கலையமதிக்கும்புலவந்தமை திதரர்குழாஞ்சைக்கடபுரான
நிலையமநிகரு த் முனிவரைத் திதாமாமுநீளரின லோயச
சிலைப ரித்குருகுபே பாண விழுங்கியு ழாத்திறன்மையை
சிலைப ரித்கு மல்லமன்செவ கமலமலர்த்தாடலைக்கண் டாம். (5)

வசனேசர்.

வெள்ளவேணிப்பெருந்தலைக்கி யாஞ்செய்யடிமைமெய்யாதக்
கள்ளவேடம்புனைந்திருந்த கள்வொல்லாங்களங்கமறு

உருவிலியை மானெனவும், கரும்பை வில்வெனவும், அரி
மாலையை நாரியெனவும், மலரை அம்பெனவும், கற்பித்துக் கூறத்
லால் கணைசருக்கும் மன்மதனுக்கும் சிலையையாகக்கொள்ளலாம்

* கலையை - அறுபத்துநாலு கலைகளையும் — அதாவது வேத
முதலியன.

† சித்தர்குழாமென்றது - காயசித்திபெற்ற சத்தியநாதர் முத
லொரையும், இவரை இறையவராகக்கொண்ட நவகோடித்தரை
யும்.

‡ முனிவரர்:—வசிஷ்டர் முதலியோர்.

முள்ளமோடுமெய்யடியா ராகவுள்ளத் துள்ளுமருள்
வள்ளலாகும்வசவேசன்மலர்த் தாடலையால்வணங்குவாம். (௬)

சென்னவசவேசர்.

பங்கவளற்று வழிமாற்றி யொருகல்வழியைப்பகர்வார்போற்
றங்கண்மதியிற்பலபிதற்றுஞ் சமயருரைகடமைக்கி
யங்கிலையிற்றிலிங்கிலை யிற்தென்றருளும்வீரசைவ
சிங்கிலைத்தவருட்சென்ன வசவன்றிருத்தான்சிரத்தணிவாம். (௭)

மடிவாலமார்சையர்.

வார்க்குங்குமமென்முலைபாக னடியா * றுடைமாசடித துத்
தீகருஞ்செயல்போல்விசுலமன்ன ஁ன்றன்சேனைசெய்ப்பிழையைத்
தூகருங்கா 6 ள்கொடுசின்ன பின்னமாகத தடிந்திட்டிப்
போக்குங்கருணைமடிவால மாசுசன்பொன்ன வகழல்போற்றி. (௮)

சைவசமயாசாரியர்.

பெண்ணிர்கரசதானாக ஁ன்புபெருநீற்றிறைச்
வண்ணக்கமலமலர்ப்பொய்கை யாக வரங்கன்மானையாய்
நண்ணசசிறியசுநினைமுடங் குளையப்பரியாய்க்கர்புதுதப்
பண்ணற்குரிய஁முதுறமுத த டுதால்஁யும்பணிகுவாம். (௯)

சிவனடியார்.

பாடைகேள்வன்றிருத்தொண்டத் தொகையு ட ளடியார்பத்திலெலா
முரு஁மாகுஞ்சோம நாசன்று ியுளு டு சரண
ர஁஁வணியானடியார்கண் மற்றைய ஁களுனை஁ருந்தாம்
வீரவிநாளு டிருப்பவிடங் கொடுக்குமுள்ளம்விரிந்தன்றே. (௧௦)

சிறப்புப்பாயிரம்.

வேறு.

தண்ணிலடிபுனைசடிலத் திறைபுகழல்மதேவன் சரிதத்திம்
பாற், புண்ணியரஞ்செவியாயிற்றடிசு சங்கத்தான்முகந்துபுகட்டி
னா, லெண்ணரியபுகழ்மலயத்திருந்தவனோர் வடிவெடுத்தானெ
ன்றுகூறப், பண்ணியமுத்த டிழக்கவிதைச சிவப்பிரகாசப் பெரும்
பேர்படைத்துளானே. (௧௧)

* அறுவை - ஆடை. † அடியார் - சைவசமயத்திலொழுபவர்.

‡ சரணர் - வீர சைவசமயத்திலொழுபவர்.

அவையடக்கம்.

வேறு.

அடலுறுமல்லம னரியசீரோடு
படுதலினயந்துபா ராட்டும்பன்முறை
மடனிகுமூலகமென் மொழியைவந்துவர்க்
கடலிலுமூழ்குவர் காலமொன்றினே. (கஉ)

படலத்தோகை.

*நாற்கதிதருமிடர் கடந்துநச்சுநர்
பார்க்கதிமுதலிரு பத்தைந்தாங்கதி
மேற்கதிபெறவருள் விளங்குமல்லமன்
சர்க்கதியிருபதோ டைந்துஞ்செப்புவாம். (கங)

சம்பந்தம்.

கன்றியவைநிகள் காதுங்காதையும்
வன்றுயர்மதனநோய் வளர்க்குமாற்றமும்
புன்றொழிலினர்வறும் பொழுதுபோக்கலு
மன்றருளல்லம னமலலீலையே. (கச)

அதிகாரிகள்.

புறங்கறையொழுஞ்செம் புண்ணிலீயென
வறுங்கதைபுல்லியர் கொள்வர் ௦ மாமல
ருறுங்களிவண்டினல் லமனெண்காதையைப்
பிறந்துளபயன்பெறு பெரியர்கொள்வரே (கரு)

பிரயோசனம்.

மயலளற்றான்றுகோன் மல்குமன்பெனு
பியலெழுத்தெழுதுகோ லங்கலிங்கமாம்
வியனிலத்தளவுகோன் மதிவிளக்கினை
யயர்வறத்துண்டுகோ லமலலீலையே. (கசு)

விடயம்.

நன்றிகொளடிகனான் குறநடந்துபோ
யென்றனிநாவினின் நெழுமிச்செய்யுளான்

* நாற்கதியாவன:—தேவகதி, மனிதகதி, விலங்குகதி, நரககதி.
0 மா - திரு.

வென்றிகொளல்மன் சீர்த்திமென்பயன்
கன்றலின்பராங் கன்றையூட்டுமால்.

(க௭)

உற்பத்தி.

வேறு.

பரசிவம்பிரமமென்னப் பட்டொருதிரிவுமின்றி
யுரைமனபிறந்துநின்ற வொருசிவலிங்கந்தன்னின்
வருமுயர்சதாசிவன்றான் மற்றவன்றனைப்பொருந்து
மருமைகொண் ஞானசத்தி யவர்களாற்சிவனுதிப்பன். (க௮)

சாற்றுமச்சிவனுக்கிச்சா சத்தியவ்விருவராணுந்
தோற்றுவனுருத்திரன்றான் சொல்லியவிவற்குச்சத்தி
மாற்றருங்கிரியையென்பர் மற்றிவரிருவர்பாலும்
போற்றுறுமரிபுதிப்பன் * பொறியவன்சத்தியாமால். (க௯)

அத்திருமாலுமாவு மளிப்பவந்துதிப்பன்வண்டு
மொய்த்திசைமுர லுஞ்செங்கேழ் முளரிவானவனவற்குச்
சத்திவெண்கமலையன்றோர் தரவருமலகத்தோற்ற
ரித்தனங்குருகுசேச னினைவுமாத்திரையினாமால். (௨௦)

அல்லமதேவன் சிறப்பு.

ஆக்குறுஞ்செயலதொன்றே யயன்றனக்காக்கலோடு
காக்குறுஞ்செயலிரண்டுங் கண்ணலுக்காக்கல்காத்தல்
போக்குதவென்றிம்மூன்றும் புராந்தகற்கறித்தவர்க்கு
நீக்கருமிறைமைநல்கி நிறுவினன்குருகுசேசன். (௨௧)

முதலாவது

து தி க தி

முற்றிற்று.

கதி - க - இ - திருவீருத்தம் - ௨௨.

இரண்டாவது கைலாசகதி.

வெள்ளிமால் வரையினுச்சி வீற்றிருந் தருளுமுக்கண்
வள்ளலா ரொடுகுன்று மதாரரிடுநங் கட்செவ்வாய்ப்
பிள்ளைவாண் மதியதற்றம் பிபாட்டியல் லமனைக்காண்பான்
கள்ளமாயையை ஞாலத்து விடுத்தவக் கதியுரைப்பாம். (க)

கைலைச்சிறப்பு.

இயங்குவசிற்பவான யாவையுங்கலைமாதோடு
முயங்குபுமுன்னமீன்ற முளரிவானவன்வகுத்து
வியன்புவியண்டந்தன்னுள் விதித்தனன்றகுமிடங்கள்
வயங்கெழுமசுரநாகர் வானவர்முதலியோர்க்கும். (உ)

நான்முகவண்டந்தன்னு ணனிசிறந்தொப்பிகந்த
தூண்முகவிழிகளாற்கண் கிம்பர்களுவகைபூப்பத்
தாண்டுகுமருளான்மேனி சாற்றியபேராதத்தங்
கூன்முகமதியணிந்த கொற்றவன்கைலைக்குன்றம். (ஃ)

கொள்ளைவண்டிழிந்துதாது குடைந்துழுக்குழைந்து
கள்ளழிந்தொழுதுசெம்பொற் கடுக்கைகீழய்த்திலகுழை
வள்ளல்வண்புகழ்திரண்ட வளங்கெழுக்கைலைக்குன்றில்
வெள்ளைவந் * தத்தியாச மாகலைவவிலைந்ததம்மா. (ச)

கண்பிசைந்தொருசேயின்னுங் கலுழினுந்தனைக்கொடுப்பன்
மண்பிசைந்துண்டமாயன் மறுத்திடவ வியனல்ல
னண்பிசைத்திறைவனுக்கே காட்டினாடமென்று
பண்பிசைந்தலைதிரண்ட பரிசினின்றிடுமக்குன்றம். (ஈ)

ஒழுகுறுமருவியீட்ட மொலியினனகுவெண்டிங்கள்
பழகுறுமுடற்களங்காற் பாடிசாதன்கூர்ங்கோட்டு
மழகூறுவிழ்மதத்தான் மலர்ச்சிசைக்கடவுளாந்தி
யழகுறுநடையாலன்றி யறிதரப்படாவக்குன்றில். (ஊ)

* அத்தியாசம்-இப்பியை வெள்ளிபெண வறிதல்போல் ஒன்றை
மற்றொன்றாக வறிவது.

விளங்கொளி துளம்புமந்த வெள்ளியங்கிரியினுச்சி
துளங்கொளிவிரிக்குஞ்செம்பொற் சுடர்மணிச் செய்துன்றென்று
களங்குழபாரைத்துய்ய கருப்புரக்குவாலின்மீது
வளங்கெழுசுடரொன்றுற்று வயங்குதல்போலுமன்றே. (6)

அரசாட்சிமண்டபச் சிறப்பு.

இனையதிக்கைலைவெற்பி விறையரசிருக்கையொன்றுண்
டனையதைடனியமாட்டா தப்புறம்போயினுனென்
றெனையகழ்பகரில்லை யிலங்குமம்மண்டபத்தின்
றணிவளமனந்தனாவுஞ் சாற்றிடற்கரிதாமாதோ. (7)

ஆதனத்திருத்தற் சிறப்பு.

வேறு.

அன்னமண்டபத் துக்கணனோர்பகன்
மின்னுரொம்மணி வேதிகையொன்றன்மேன்
மன்னுச்செங்குதிர மண்டலத்துற்றன
னென்னவந்தவ கிருத்தனனென்பவே. (8)

கடவுட் சிறப்பு.

தழுவியாயுடற் கூனிகரைத்த தோர்
விழவுகாண்மதி வேணின்மேம்புறக்
கிழுவியாகிக் கிரிக்கோன்மகப்பெறு
மழகுநீரமக னாயிடைவாழவுற. (9)

அடகியென்னற் கடுப்பமேனோக்கிய
செங்குனென்று திரு உதல்வோர்த்தத்

† செய்துன்று - கிரீடாசைலம்.

‡ அவகணன் - அழகியகண்ணன். கண்ணிற்கு அழகு அருள்

§ இதுமுதல் ஆறுபாட்டுகளும் குளகம். “குளகம் பலபாட்
டொருவினை கொள்ளும்” என்றாகலின்.

மலையரசனுக்கு கங்கையும் பார்வதியும் புதல்விகளென்பது
சில புராணங்களிலிருத்தலின், கிரிக்கோன் மகப்பெறு மென்ற
தற்கு இங்ஙனம் பொருள் கூறப்பட்டது. அன்றி பார்வதி கரத்திற்
பிறந்தமைபற்றிச் சொல்லப்பட்டதெனின், கிரிக்கோனது மகவா
கிய உமை பெற்றவென்றும் பொருளமையும்.

திங்கனென்றுந் தினகரனென்றும்வா
முங்கண்மல்கு மருண்மடைபோன்றுற. (கக)

எண்ணுமன்ப ரிதயமென்புட்படு
கண்ணிபோன்றுவார் காதிடைத்தோடுற
நண்ணுமாதுமை நன்னுதற்பொட்டென
வண்ணநீல மணியிடற்றென்றுற. (கஉ)

நகந்தருங்கொடி கண்களோநானியே
முகந்திரும்பு முறையிற்றிரும்புமான்
மகிழ்ந்திடங்கதிர் வீரமமுடலத்
தகுந்தகுந்தகு மென்றுதயங்குற. (கங)

சொற்றெரிந்த சுடர்மணிகங்கண்
முற்றிலங்க ஓவொருகருங்கேழல்
பற்றிருந்த மதாணியிற்பட்டெனப்
புற்றருங்கலை யுற்றரைபொற்புற. (கச)

புரத்தெவென்ற நகைக்குமென்போதினோன்
சிரத்தெவென்றசெங் கைக்குஞ்சிலைமத
னெரித்தகண்ணிற்கு மின்றெனக்கூற்றேஉத்
தரித்தயீர்க் கழலொடுதாளுற. (ககு)

கடவுளிடத்து உமையிருந்தமை.

இருந்தவாதி யிடத்திலிருந்தனன்
பரந்தவானும் படியுமுயிர்களு
மொருங்குதோன்ற வுதவிக்கருந்தீஇ
வருந்திலாத மணியயிற்றன்னையே. (கசு)

உமாதேவி சிறப்பு.

இறைவனங்க ணெனுமுசுடர்களு
முறவுகொண்ட விருளெனுமோதிமே
லறவனென்றவன் வண்ணல்புனைந்தரு
ணறவுமிழ்த நறுமலர்தாழ்த்திட. (கஏ)

¶ கண்ணி - பறவைகளைப் பிடித்தற்கு வைக்கப்பட்டதோர்
கயிற்றுழுடி. † நகம் - மலை.

* ஒரு கருங்கேழல் - இரணியாக்ஷணைக்கொன்ற வராகம்.

‡ முச்சுடர் - சோமசூரியாக்கினி.

ஏற்றுவார்கொடி யெந்தைசடைப்பிறை
யாற்றுள்வீழ்வுந் நிறப்பதற்கெண்ணுறத்
தோற்றமேவு சுடர்த்திருநெற்றியின்
ஞாற்றுமோர்மணிச் சுட்டினலந்தர.

(கஅ)

ஈசனார்முக மென்னுமுளரியி
லாசைகூரு மளிலிழிக்காரருள்
வாசமாமலர் வாக்கிளவெண்ணைக
தேசலாமணி யாகச்சிறந்துற.

(கக)

மாணப்பூண்புனை மற்றையுருப்பெனப்
பூணுட்பட்டிடா தோலையின்பூணென
யாணர்ச்செம்பொ னிலங்கொரியோலமேற்
காணக்காதெனும் வள்ளைகவின்கைய.

(உ௦)

ஒங்குவாடிடை யும்பனயனரி
தாங்குமாலி தணந்தொழிநாடின்னும்
வாங்குருவெழின் மங்கலநாடுணுரி
தேங்குபூணர சென்னசசிறந்திட.

(உக)

அரவுலாஞ்சடை யண்ணலைப் † பிள்ளைதான்
பருவமுன்றினிற் பாடலின்பாறரும்
பொருவின்கொங்கைப் புகழெனப்பொங்கொரி
மருவுமார மணிவடந்தாழ்த்துற.

(உஉ)

பறந்திடாமணி வண்டுபடு † மலர்
சிறந்தலை மலரொடுசீர்ப்பொரு
மறந்திடாது மறைமுடியின்பொரு
ளறைந்துபைங்கிழி முன்கையமர்த்திட.

(உ௩)

தோலுடைப்பரன் ரென்மனை யாட்டிதன்
பாலடுத்ததெவ் வாறெனும்பட்டரை
மேலுடுத்து விளங்கவொண்மேகலை
நூலிடைக்குறு நோய்புரியாதுற.

(உ௪)

† பிள்ளை என்பது - திருஞானசம்பந்தரை.

‡ மலர் - தலைமைப்பற்றித் தாமரைமலருக்கு ஆக்கப்பட்டது.

புத்தனிச்சம் படினும்பொருமையை
யெய்த்துமற்றை யிருமணத்தம்மி
லத்தன்வைத்த வடிக்கமலகனின்
முத்தரிசசெஞ் சிலம்புமுடி வகுற. (௨௫)

மகாசபை கூடுதற்சிற்ப்பு.

இருந்தவாரரு னெம்பெருமாட்டிபாற்
குரும்பைநாணுமென் கொங்கைப்பொறையினால்
வருந்துதூற்பக உன்னமருவகுலா
ரமம்பைமாத ரளப்பிலெய்தினார். (௨௬)

வேறு.

முல்லையத்தொடை யருந்தி முதலெழுமுனி
ரல்லறம்புரி துணைவியாமெழுஉரும்பொய்
பல்லரும்பெனக் குவிமுலைப்பனியலைமகளைச
சொல்லருந்துதிசெய்து டாப்ததெடுத்தனர்தொழுது. (௨௭)

அன்னமொன்றறியா முடிக்கக்கையையறிந்து
துன்னவந்தலமருமெங் னங்குநின்றெகுதி
யென்னவம்புயற் றொருசதிகோடியுதிடைகண்
முன்னடைந்துமெண் கவரிகுட்டினர்முறையால். (௨௮)

அடவுகளவிய கதினெனப்பட்டசார்தாற்றி
பரவையல்குல்வெண் முத்தவாணகைககொலையல்லிற்
புருவமென்மலர்க் குழற் *சசிகோடிகள்புகன்று
மருவியம்பிகை மருங்குநின்றசைத்தனார்மன்தேனா. (௨௯)

எடுத்துவீணைக றுளர்மமயிது விடறிதவென்
றடுத்தேள்வராம் பிடமருமறிவரிதாகப்
படத்தபாம்பணி பரன்புடைமாதுசீர்பாட்டிற்
ரெடுத்தவாலிய கலைமடைந்தையர்பலர்துதித்தார். (௩௦)

செப்பமைந்ததண் ணுமையிசைதாளமென்சிறுதாட்
டுப்பமைந்தவெண்ண சதிதழீஇசகவையபல்காய
முப்பமைந்தவின் கறியெனநடித்தனருழையோ
டொப்பமைந்தகண் ணுரத்திரகணிகையருவந்து. (௩௧)

* சசி-இந்திராணி. ழ ஒண் சதி-அழகிய மிதிப்பு.

எந்தைபாலுமை ‡ முக்குணங்களுமுருவெடுத்தி
வந்தமாதர்களுருகு நின்றனர் பணிமகிழ்வு
வந்தமாதருட் டமோருணமாதமையருளாற்
சந்தமாயையென் பெயர்கொடுநருக்கின்றனளே. (௩௨)

தெள்ளு வார்திரைக் கற்சையுங்கற்கையுஞ்சிறிய
பின்னையாகிய மதியழுமதியழும்பெரிது
துள்ளுமோரிள நவியுநவியுந்தொடர்பு
கொள்ளுமாறவ னெருங்கினட ருத்திரருழாங்கள். (௩௩)

சங்கமொன்றுட னென்றுதாருநவொளிதழைக்குந்
துங்கநேரிய மன்னவாயுறவலேசருட்டும்
பொங்குவேலைவந் தெனவரிக்கணங்களுற்புதத்த
வெங்கனாயகன் பேரவையிடத்துவந்திதுத்த. (௩௪)

முக்கணன்கிலு நான்மறைவீதிமுறைமுழங்க
வுகந்துகையிரு நான்குநான்குசெயிற்ருவியச்
சகந்தருஞ்செயற் பிரமர்களளப்பிலந்தையல்
பகுந்தமேனிய னவையிடைப்புகுந்தனர் பரவி. (௩௫)

அயனுமாயனு மெனிலுயர்ந்தவ ரென்பதன்றிக்
கயிலேநாயக னமர்ந்தருவோலக்கங்காண்பா
னயனமாயிர பிலானமயின திகளுனென்று
வயிர்வான் படை யிந்திர ரெண்ணிலர்வந்தார். (௩௬)

உரகர்சித்தர்கள் வித்தியாதார்க்கருயர்கிம்
புருடர்மெய்க்கசீர் முதலியகோடிசைபுரப்போர்
சீருசர்மற்றுளார் விழிப்துகிடவுடனெருங்க
யாசுனத்திரு வோலக்கங்காணியவந்தார். (௩௭)

அழிவுமாக்கமு முறையினொருயும்வ லியடைந்தார்
மொழியும்யாக்கையு மனமுல்லறாகலின்முயன்று
கழியுமாறுமுந் காலமுமுளர்த்துக்கழன்றார்
பழியிலாகுதிட் டாதிமாமுனிவர் பரந்தார். (௩௮)

குழுவீபால்குடிப் பதுகடல்குடிப்பதுகுழவி
பழகுமாறுணன் மண்ணெடுத்ததுன்பதுபடைப்பு

முழுதுமோர்தளர் நடைமகச்செயலெனுமுரண்கொள்
வழுவினாவருட் கணங்கனெண்ணிகந்தனவந்த. (௩௯)

செருக்கொடுஞ்சிவ நிர்தைசெய்வாய்க்கிலைதீர்வு
விரிக்கினென்றுமுன் சிறுவிதிதலையறவெட்டி
யெறிக்குநல்கிரிந் தனையொழிமுதலியைத்துத்
தருக்கிரிந் தவவ் வீரன்வந்தொருபுடைசாரந்தான். (௪௦)

காதியாயிரமால்களைப் பிழிந்துமாங்கனிபோற்
கோதுவீசினுங் கடல்கவிழ்த்தனையசெங்குருதி
பாதியாயினு நிரம்புருக்கபாலபாணியனாய்
மாதுபாதிய னவையிடைப்புருந்தனவடுகன். (௪௧)

வீரமாதருக் கில்லையென்றுரைப்பதென்விளங்க
வீரமாதென வறிகிலிரோவெனவிளம்பி
வீரயோகினி வெள்ளமோடமர்பொரவிரும்பும்
வீரகாளியும் புருந்தனவையிடைவிரைந்து. (௪௨)

ஊன்றுஞானமோ டியர்வயிராகநல்லொழுக்க
மூன்றுகாலெனக் கொண்டான்முகத்திளமுறுவ
ரேன்றுமாறுநின் ருடினன்சுடரவனிருளேப்
போன்றுமாயையைத் தொலைத்திடுபிருங்கியென்புனிதன். ()

படிகொண்மாமுடிக் கங்கணத்திறைபதம்படுமொண்
முடிகளையாடையும் படுகழனந்தியெம்முதல்வ
னடிகளேந்துகை யுறவடித்தொதுக்கியவ்வவையைக்
கடிகொண்மாலையம் பிரம்பொடுதிரிந்தனன்கூறித்து. (௪௪)

பெய்யுமாமழை முகிலெனப்பெரியவாய்முழுவந்
துய்யமாமதி யனையவெண்சுரிமுகசங்க
மைய * வாணனும் † பாணுகம்பப்பெயரவனுங்
கையும்வாயுமொத் ததிர்த்தனர்செவிகரங்கவிழ்ப்ப. (௪௫)

துதிப்பரோர்சிலர் பாடுவரோர்சிலர்துள்ளிக்
குதிப்பரோர்சிலர் கைகளாற்றோள்ணுகொட்டி.

* வாணசுரனுக்கு ஆயிரங்கைகள் - கைலாயத்தில் முழுவவாத்
தியஞ் செய்பவன்.

† பாணுகம்பனுக்கு ஆயிரம் வாய்க்குள் = கைலாயத்தில் சங்கவாத்
தியம் செய்பவன்.

யதிர்ப்பரோர்சிலர் நெக்குநெக்குருகிநெஞ்சகமெய்
விதிர்ப்பரோர்சில ராயினரவையிடைமிடைந்தோர். (சசு)

படைக்கலங்களினொளி யிமையவரொளிபரித்த
தொடைக்கலங்களி னொளியரம்பையர்பனைத்தோரி
னிடைக்கலங்களி னொளியெலாமிருளிறைவிடற்றி
னடைக்கலம்புக நிறைந்தனபாரந்தபேரவையில். (சஎ)

கடவுளுக்குந் தேவிக்குஞ் சம்வாதம்.

வேறு.

இன்னணமவையிடை யிருந்தவெம்பிரான்
றன்னொடுவினவுமோர் தகைமையுன்னுபு
கன்னலுமமுதமுங் கைப்பவெம்முடை
யன்னை தன்வாய்திறந் தறைதன்மேயினான். (சஅ)

தலைவரின்னிடையிடைச் சார்ந்தவிப்பெரு
நலனுடையரெலா நனுகிவெம்பவத்
தலையிலரர்கியின் படைவரோவலா
னிலையிலரோவிது நிகழ்த்துவர்யென்றான். (சக)

விளங்கிழைந்ந் றுநின் வினாவென்றெந்தைமண்
ணைந்தவனயன்முத லாயினொருபின்
புளங்கொருநாமரு பத்தொடொன்றுறத்
தனைந்துளகிரியையாற் சார்கிலாரென்றான். (இ0)

வேறு.

அனை யதேனாமருபக் கிரியைகளனை த்தும்வெல்ல
நினைவுறுஞ்சுடியொன்று நீயெனக்குரைத்தியென்றப்
பனிமலைதவஞ்செய்தீன்ற பவளவாய்மடந்தைகூற
நனை யவிழ்கொன்றைவேணி * நம்பன்மற்றிதனைச்சொல்வான். (1)

போகபூமியினிற்போக தனுவினாற்பொருந்தலாகா
தேகமாயின்பசித்தி யியம்புறிந்கருமபூமி
யாகமானதுகொண்டன்றி யாதலான்ஞாலத்தெய்தி
யோகமாநெறியினின்றோ ருண்மைசாதித்துக்கொள்வர். (இஉ)

என்றிதுகொழுநன்கூற விளங்கொடியினையதாயி
 நென்றொருமக்கணஞாலத் துவமையின் ஞானசித்தி
 நன்றறுணர்த்தவல்ல குரவன்யார்நவியென்னக
 குன்றணிமதியமொப்பக் குனித்தவன்கூறலுற்றான். (நி௩)

தொல்லையுயர் * சுஞ்ஞானி தூய் நிர்வாகாரனென்போ
 தொல்லையற உருகன் டெய் மெமதுமெய் † வடிவத்தானே
 யல்லமநாமமைந்த னாய்மையானநன்னை
 வல்லுறழ் உதலாயகாண்டன் கனக்கரியதென்றான். (நி௪)

என்றநுபிமையவல்லி மெனக் கரியென்பதென்பகொ
 ளுன்றனியல்லமன்ற னுண்மையையுயேடெனடி
 ரின்றவந்தமக்கெலாழு மெ டெனக் கரியுந் துரைப்ப
 வன்றினாபுரமெரித்த உணர்வையதான்தொல்பான். (நி௫)

முனிவுறெல்வறியுன்றன் மொழி பளவல்லன்மாதே
 லினேதபுமன்பரன்பால் வேண்டிய உடையஞ்சி
 யனைய உர்வழியிற்சென்றி யருளு மனலமேத உன
 நனதியல்பியாகவானுஞ் சாற்றிடர்கரியதென்றான். (நி௬)

மெயம்மையம்மாந்நமாதும் டே றுளார்க்கியான்செய்மாயை
 பொய்ம்மலிசெயலிற்றப்பிப் போமெனிற்காண்பவெனா
 மமமலமகடருக்கி யறநதலுநின்றனாற்றன்
 மைம்மலிகுழலாய்காண்கு யென்றிது உள்ளல்கூறும். (நி௭)

இன்னனஞ்சுனியம்பி யினி டறிதருத்தியாயிற்
 பொன்னவீர்கணங்குபூத்த புணர்முலைமடவாய்தோல்வி
 நின்னிடவருமென்றண்ண னிகழ்த்தலுமிமையவல்லி
 யென்னுரைதவருதென்னு நெடுமொழியிசைத்துப்பின்னர். (நி௮)

மாயையைப் பூமிமேல் விதேல்.

ஆயிடையருகுநின்ற தமோருணவடிவமாகு
 மாயையைவிளித்துபோய் மண்ணிடையல்லமப்பேர்

* சுஞ்ஞானி - பொருளைப் பொருளாகக்கொள்ளும் ஞான முடையவன்.

† நிராகாரன் - அல்லதை யானெனக்கோடல் தவிர்பவான்.

‡ வடிவந்தானே என்பதும் பாடம்.

வது]

கைலாசகதி.

கக

நாயகன்றனையறிந்து நணுகுகியென்று கூறி
யேயினளவள்வணங்கி யினையதொன்றியம்பலுற்றாள்.

(கக)

மாயை சூளுறுவு.

அல்லமனியல்பறிந்தங் கணைகுவனமுடிமாயின்
வல்லிதின்வலிந்துபற்றி யீர்த்திவணவருவலென்று
சொல்லினளொருகுள்வேலை சுவறவுண்டிபலென்று
புல்லியவெறும்பொன்றுற்றல் புகல்வதுபோலவன்றே.

(கக)

மாயை பூமியடைவு.

தன்னளவறியாண்மாழ்கித் தண்மதிதவமும்வேணி
முன்னவனவையுணின்னு மொழிந்தே. ஏகுண்முடிப்பான்
பன்னகமுடிபரித்த பார் ிசைசசெலவைநெஞ்சம்
துன்னினளெய்தினாள்வ கொளியிழைமாயைமாதோ.

(கக)

இரண்டாவது

கைலாசகதி

முற்றிற்று.

கதி-உ-இ-திருவிருத்தம்-௨௩.

மூன்றாவது மாயையி னுற்பத்திகதி.

பூதலத்தைப்பொருந் துபுமாயையென்
ரோதலுற்றவொருபிடி நுண்ணிடை
மாதவத்தர்மனங்கள் கலங்குறச
சாதமுற்றுவுளர்த்தமைசாற்றுவாம்.

(க)

நாட்டுச்சிறப்பு.

களங்குவெண்மதிநெஞ்சங்கவற்றுமோர்
துளங்குசங்குடைத்தேதான் நன்மணத்தணி
வளங்கொண்மண்மகண்மார்பின்மதாணிபோல்
விளங்குமென்பவிளவலதேயமே.

(உ)

வாவியாவுமதன்பெருந் தூணிசெய்
யாவுமாரனெடுக்குஞ்சிலையிட வ
காவெலாமவன்காக்களசாலைகள்
பூவைமார்மனைபோர்க்களமென்பவே.

(ஈ)

பொறைக்கயிற்றிற் புகழையின்சொல்லெனும்
விறக்கயிற்றின் விருந்தைக்குரவர்கொன்
மறைக்கயிற்றின் மனத்தைத்திருவைநல்
லறக்கயிற்றி னசைப்பவரெங்குமே.

(ச)

வறியனாவன் வடதிசைமன்னவ
னறிவிலாள் னனந்தனுமாவனேர்
சிறியனாவன் சிலைமதன்பூம்பொழில்
வெறியுலாடும் விளவலத்தெய்தினே.

(ரு)

நகரச்சிறப்பு.

இணையிலாதவினை யவளம்பல
நனுசுவாமும்விளவலநாட்டிலவ்
வணியினாப்பணமுத்தும்விலையிலா
மணியின்மேவும்வனவசைமாநகர்.

(ஊ)

படிக்குளீரப்பலாப்பழுத்தொண்புவி
வெடித்தவாயினனந்தன்மணிவெயி
லதித்துவானத் * தமர்மதியைத்தொடாக்
கடுத்தவேள்குடைக்காம்பெனத்தோன்றுமால். (எ)

நறவவிழ்ந்தநறுமலர்சோறும்வண்
டுறவருந்தி † யிரூலுற்றொடுங்குமா
லறவர்தங்களுகந்தொறுமையமுண்
டுறவர்தங்குகைதுன்னுதல்போலவே. (அ)

வாவிச்செங்கமலங்கரில்வல்லிருண்
மேவித்துஞ்சிவிடிதருகாலையிற்
காவிற்சென்றுகளிவண்டினங்குயில்
கூடத்தண்மதுக்கொள்னோகொண்டுண்னுமால். (க)

பெடையொடுத்துப்பிரிவில்பைங்கிள்ளைகள்
குடியிருக்குங்குளிர் பொழில்வாய்மலர்ப்
பொடியுதிர்க்கிலவேலளிபோய்வயன்
மடையுடைக்குமதுப்பெருவெள்ளமே. (க௦)

† சேலுலாவித்திரியுநதிப்புனன்
மாலியானைமறையக்கதிர்த்தலைச
சாலிகீடித்தழைத்துவிளைவயல்
காலினோடிக்கடிதுவிழுமரோ. (க௧)

வரிக்கயல்செங்கமலம்வரிவளை
யிருக்கையான்மலரம்பினையேந்தலால்
வரிக்குமஞ்சிறைமென்னடைப்புள்வயல்
செருக்குவின்மதன்செங்குகைகிசர்க்குமால். (க௨)

நாரிக்கடற்றயிரோணன்றன்னுருக்
கொளவளிப்பவர்கையிற்கொடுத்திடும்
வளைபிறக்குமிடமெனவண்புனற்
குளமனைத்துங்குடவளைமொய்க்குமால். (க௩)

* அவர்மதி என்றும் பாடம். † இரூல் - கூடு.

† ஆற்றுக்கரற்பாய்ச்சற் சிறப்பு.

வேறு.

தாழ்த்தோருயர்வரென்றுடிக ஷ்யாந்தோர்தாழ்வரென்றுமறஞ்
சூழ்த்தோருரைக்குமுரைகண்டா மதில்குழ்கிடந்ததொல்லகழி
தாழ்த்தோரனத்தன்மணிமுடிமே ளின்றன்னுயர்ந்துதடவரையசு
சூழ்த்தோர்வரையினுதிப்பவன்றாட் கீழ்கின்றதுபோய்ச்சூழெயிலே.

சொற்போர்புரிவர்காண்மறையா றங்கமுணர்த்ததொழுகுலத்தோர்
லிற் போர்புரிவர்கெடியசிலையி ாமனனையலிற்லவேந்தர்
பொற்போர்புரிவர்பிறர்பொருளுத் தம்போற்பேணிப்புரிபுணிகர்
நெற்போர்புரிவரநகரில் வேளாண்குலத்துநெறியினரே. (௧௫)

உடுப்போர்க்குடுக்குத்துகில்களா லுண்போர்க்குண்ணும்பொருள்
களாற், ரெடுப்போர்க்கெடுக்குமலர்களா லணியோர்க்கணியுஞ்சுட
ரிழையா, லடுப்போர்க்கெடுக்குமனைகளாற் குறைபாடுடையதன்றது
தான், கொடுப்போர்க்கிரப்பாரில்லாத குறையொன்றுளதுகூறுங்
கால். (௧௬)

ஈசனளித்தவொருகோட்டி யானைக்கியாங்குரிணையாயின்
வாசவனைத்தாங்கீரிருகோட் டியானையெம்மைமானுமெனும்
பாசவுந்கால்யானையொடு பாண்டிலிமூக்கும்பகடியரிற்
றேசினிரதப்பரிசிறத்த வெண்ணும்பரிசெருவகலா. (௧௭)

மறையுங்கலைகள் பற்பலவு முழங்குமொலியுங்கலஞ்செய்
பறையுக்குமலும்யாழு டியம் பொலியுங்கரியும்பரிமாவு
நிறையுத்தெருவிலோடுமணித் தேரினொலியுரிதைகடலி
னறையுத்தினையிற்சென்றுவிசும் பமர்செவியினடைந்திடமால். ()

வேபைபருமென்சுடர்த்தொடியதோண்மாநுமையவிலைகொண்டு
பேயுமகன்றுவரற்கரிய கைலைமலையைப்பிரித்தெய்தித்
ஆயமனமுங்கலநகருந் தவர் வேங்குவைத்தோர்வீங்க
மாயைபிற்த்தவனவனமைநகரின்வளத்துதயார்சொல்லார் (௧௮)

அந்நகரரசன் சிறப்பு.

வேறு.

இம்மாநகரிந்கரசாகியிருந்துவாழ்வே
னம்மால்புணருஞ்செயன்மாதரையாகம்வைத்தல்
சும்மாபுகழன்றெனவிந்தையைத்தோளில்வைத்தோன்
கைம்மாறுகண்டாமழைபோன்மமகாரனென்பான். (௨௦)

நிறைதானனக்குந்நிறல்வேந்தர்க்கரியசீரான்
குறைதானிரக்குமவர்க்கோடிக்குறுகசிப்பா
னிறைதானயெற்புமணிநாகமுநின்றதாங்கும்
பொறைதானெடுக்கு மிகுமாற்றல்பொருத்துதோளான். (௨௧)

இரப்பார்வரினோடி ஞாலமெய்யதன்றிக்
கரப்பார்க்கும்கொருளன்றெனவீகைகற்றே
யரைப்பாருரைக்குமுரையாய்புகழில்லைத்தோன்
றரைப்பாலுமையிலையாகத்தருக்கியாழ்வோன். (௨௨)

அவன்மனைவி சிறப்பு.

அன்னன்மனைவி - ணர்பார் குழலையே நகண்
பின்னாருக துறநாந்தொல்கிமெலியவியம்பப்
பொன்னாசுண்ட குலிரிபூண்முலைப்பு கொம்பன்னு
பின்னா முடிமொழிமோகினியென்னும்பேரார். (௨௩)

ஒன்னநம்பன்மருங்காயிழையுப்துமாயை
குன்னாதுபாற்றன்முனியோருநா - ளுன்றுமாறு
பொன்னாதுபொற்பிடுகின் * பூ - கருப்பிபாந்துபெற்று
பென்னுலகஞ்செண்பாயினியாசைசெசொல்பாம். (௨௪)

அவ்விருவரும் மகவுக்காக நோற்றமை.

வேறு

இமபமமகா னு + மோகினியென்னு
மையமல் மென் குழல் - னாநீழிமாறு
மம்மகவின்மைய - னாநாடுய்நி
மெய்மல் - கான்பு விளைதநனநன்றே (௨௫)

மோகினி கருப்பமடைதல்.

முன்னியகொன்புசெய் மோகினிமாநின
றன்னுத - ததுமை தண்ணருளாலே

* பூ - கரும்பொன்றுபெற்றுள் எனப் பிரதிபேதமுமுண்டு.

பமமகாரம் - எனதல்லதை எனதாகக் கோடல்.

† மோகம் - பிரியமல்லாததைப் பிரியமாகக் கோடல். இவ்வினை
டையும் ஆண்பெண்ணாகக் கற்பித்தது, இதிகாசமாக்கவேண்டி.

மன்னியன்மாரன் வலப்புயமாடக்
கன்னிகை † மாயை கருப்பமடைந்தாள்.

(உசு)

கருப்பகாலக்குறி.

முத்தணிகொங்கை முகங்கள் கறுத்தாண்
மெய்த்திருமேனி விளர்த்துநரம்பு
பைத்தனமீது பரப்பவிருந்தாள்
பொய்த்துயில்கொண்டு புலிக்குமுவந்தாள்.

(உஎ)

கருவுயிர்த்தமை.

இன்னணமையிரு திங்களிருந்து
பின்னரு ‡ மோகினி பெண்மகவீன்று
டன்னிகர்கின்ற * சலஞ்சலமொன்றிவ
கின்றொளிமுத்தினை யின் றதையொத்தே.

(உஅ)

பிறந்துழிவிழாவேடுத்தமை.

சங்கொடுதண்ணுமை சச்சரிதாளம்
஁ய்கியம்வெந்துடி ஁ர்மு சங்கண்
மங்கலமங்கை மகப்பெறுநாள்
லகசன்வெம்முர சென்னவதிர்த்த.

(உக)

தூண்டொடரிபோன்மக டோன்றவுடப்புற்
ருண்டகைமன்னவ னந்தணர்கொள்ளப்
பூண்டிகின்மாமணி பொன்னிலமற்றும்
வேண்டினயாவும் வெறுப்பவரித்தான்

(உஊ)

அப்போது மன்மதன் சேயல்.

வேறு.

திங்கொருமாயையென்னு மெழின்முளைதோன்றலோடும்
பொங்குறுமுடகைநெஞ்சம் பொறுக்கலனாகியெய்யும்
வெங்களைமழையுந்தூவு மென்மலர்மழையுமொன்று
வெடகணுமதனவேணின் றிடையறச்சொரிந்தானம்மா.

(உக)

† மாயை - பொருளல்லதை பொருளாகக்கொள்ளும் பிராந்தி.

‡ இவ்விருவர்பா஁ மாயை யுதித்ததெனல் மமகாரமுமோக
மும்மேலிட்ட அவசரத்தில் உதிப்பது பிராந்தியெனக் குறிப்பிக்க
மோகினி பெண்மக வீன்றொன்றார்.

* சலஞ்சலம் - வலம்புரிச்சங்கு.

அப்போது தவஞ்செய்வோர்க்கு நேரிட்ட இடையூறு.

கண்ணகனிலத்தகங்கைக் கரையிலுமுழையிடத்தும்
† புண்ணியவனத்துமெய்திப் புற்றுமாய்மரமாயுற்றுந்
தண்ணியபுனலிற்றீயிற் சார்த்துமூண்டியிறுறந்து
பண்ணியதவத்தோர்நெஞ்சம் பதைத்தனமயலின்மூழ்கி. (௩௨)

அவர் அதற்குக் காரணமாராய்ந்திருந்தமை.

ஐம்பெரும்பூதமெல்லா மடிக்கழிந்தொழியும்போதுங்
கம்பினமதுநெஞ்சங் கலங்கியதென்னெகொல்லோ
வம்புறு * செயலீதுங்கு வந்தவாநெய்வாநென்றோச்
செம்பொருளுணர்ந்தசீர்சால் செய்தவரிருந்தகாலே. (௩௩)

தூர்வாசர் வருகை.

தளர்த்துழியுதவுங்கல்வி தானெனத் தருவாசப்பேர்
கொளுந்தனிமுனிவர்ஃகாமான் குறுகலுமுனிவரெல்லா
முளங்கனிவரநின்றேத்தி யுயர்தவியிடையிருத்தி
வனங்கெழுமலர்கடுவி வந்தனைசெய்துசொல்வார். (௩௪)

முனிவர்கள் வினா.

என்று மெம்முள்ளமெல்லா மெழுதியவினக்குப்போல
நின்றிடுமின்றென்கொல்லோ நிலைதமொருநின்ற
தென்றன் முனிருந்தசெய்ய சிறுசுடர் உபாலவைய
நன்றிதையுணருமாறு நவின்றருள்செய்தியென்றார். (௩௫)

தூர்வாசர் விடை.

சங்கரிபொருளுளாற்றன் நமோருணவடிவமாயை
மங்கையைவிடுப்பவன்ஞன் வனவசைநகரிற்பிள்ளைத்
திங்கனினுதித்தாளின்று செய்தவக்கிழமைபூண்ட
ருங்கணெஞ்சதனலாற்ற லுடைந்ததென்றவனுரைத்தான். (௩௬)

அதனை அங்கீகரித்தமை.

அருந்தவமுனிகூறிற் றுண்மையெயன்றியெங்கள்
பெருந்தவமுயலுநெஞ்சம் பிறழ்தரற்கே துவில்லை

† புண்ணியவனம் - ஹைமீசமுதலியன.

* செயலிஃதீங்கு எனப் பிரதிபேதம்.

யிருந்துளம்வருந்தியாய்ந்த வெம்பிடையையமெல்லாம்
பரிந்தனவருளானீயெம் பால்வருகையினுலென்று.

(௩௭)

அதனை விரித்துரை யென்றமை.

முனிவர்துருவாசப்பேர் முனிகர்கோன்தனைவழுத்திப்
பனிமலைவல்லியேவப் பட்டெழின்மாயையென்னும்
வனிதையிவ்வுலகில்வந்த வாறுநீவிரித்தியாங்க
ளீனிதுணர்வுறுமாறேது கென்றலுமவனுரைப்பான்.

(௩௮)

அவ்வாறு விரித்துரைத்தமை.

கயிலையோலக்கத்துற்ற கண்ணுதலல்லமன்ற
னிபல்பிளையறிதேற்றா யென்றுமையுடனுரைப்ப
மயிலியலறிவென்று மாயையவிளக்கைக்காண்பான்
பயிலுரினவிடுத்த பரிசெனவிடுத்தானன்றே.

(௩௯)

அவ்விடையூறு நீக்குமாறு கூறினமை.

காடணமிதுகையெங்கோன் கைலையவிடுத்துமாயை
தாரணத்தனில்வாற்றுகத் தக்கவம்மாயையென்னு
மாரணவிடங்கலந்து மயக்கமல்லமென்றிட்ட
பேரணிகலுழன்றனை நினைந்திடிப்பெயருமன்றே.

(௪௦)

பினிதபவேண்டில்வாழ்நாட் பெரிதுறவேண்டிற்செல்ல
மணிதரவேண்டிற்கல்வி யறிதறவேண்டில்வானம்
பணிதரவேண்டின்முத்திப் பயன்பெறவேண்டிலென்று
பிணையறுமல்லமப்பே மெந்தையெண்ணப்பென்று.

(௪௧)

புகன்றவருளத்திற்றுன்பம் போக்குபுதுருவாசன்றா
னகன்றுதன்னிடத்தடைந்தா னன்றுதொட்டருந்தவத்தோர்
மகிழ்ந்தருளல்லமன்றன் மலரடிமனத்திறுங்கி
புகந்தவன்புகழாய்வந்த ஊறெலாமுரைக்கலுன்றார்.

(௪௨)

முனிவர் துன்பம் நீங்கியிருந்தமை.

நெஞ்செனுமகலிலன்பா நெய்நிறைத்துள்ளமென்னும்
பஞ்சருகிரியினுசசி பற்றிடவல்லமப்பே
ரஞ்சுடரிலகவேற்றி யருந்தவர்மாயையென்னுந்
துஞ்சிருளகன்றிருந்தார் தொல்லமாதவங்கள்செய்து.

(௪௩)

மந்தாகிரிப்பேர்பெற்ற மத்தெறிகடல்போலையர்
 சிந்தனைகலவகிமெல்லத் தெளிந்தமைதெரிந்துரைத்தாம்
 வந்துமண்பிறந்தவன்றே மாதவம்மணங்கலக்கும்
 வெக்திறன்மமகாரன்றன் மகடிற்மவிளம்பலுற்றும். (௧௬)

தந்தை நாமகரணமுதலியசெய்தமை.

காந்தம்வலியுமிரும்புபோற் கண்கடன்னேறியற்பிணித்து
 நேர்த்தமனமோராணுவென்ன னியாயமன்றென்றம்மனத்திற்
 போர்த்தடாசைப்பெருங்கடலைப் புகட்டிமகளைக்கண்டுவந்து
 வேந்தன்மாயையெனுநாமம்விளம்பிச் சிறப்புப்பலசெய்தான். (௧௭)

மோகினி மகளைவளர்த்தமை.

மாயைப்பெயர்கொண்மகளைநறு மஞ்சடிமிர்த்துகளைக்காலி
 னேயக்கிடத்திரீராட்டி யினைக்கணுந்திரீருதி
 நேயத்துகிலின்மெய்துடைத்து நெகிழ்மென்முலையோடுறத்தழுவி
 வாயிற்றிவிலைகொடுதேய்த்து மண்பொட்டணிந்துநீதி. (௧௮)

கண்ணிற்கமையமையெழுதிக் காற்குச்சதங்கைபொற்றண்டை
 நண்ணப்பினேந்துபொன்னரைஞாணடுவிற்பூட்டிப்புவியுகிர்சேர்
 வண்ணப்பசும்பொனணிமார்பில்வனைத் துதிமென்றொடிசேர்த்திப்
 பெண்ணிற்கரசிதிருதுதற்பொற் பிறைமேற்சட்டியொன்றணிந்து (1)

போக்கும்பொருளாற்கண் ிச்சில் போக்கியன்பான்முலையூட்டித்
 தூக்கும்பவளக்காற்பசும்பொற் றெட்டின்மலியக்கிடத்தியெ
 பார்க்குஞ்சுவைவானமுதமே பார்வேவந்தணியேயென்றுயர்ந்
 தீர்க்குங்கரும்பேகண்மணியே திருவேயென்றுசீராட்டி. (௧௯)

படியெழுநெய்யாளனசெய் வினையக்காக்குஞ்செயல்போலப்
 படியில்கல்விவிரும்பினான் பாடம்போற்றமதுபோல
 கொடியில்செங்கோன்மனுவேந்த னுலகம்புகக்குமுறைபோலக்
 கொடியிலோன்புசெய்தீன்ற கொடியைவளர்த்தாண்மோகினியே. (2)

மாயை வளர்த்தற் சிறப்பு.

களள்மாயைதன்னெழில்போற் கண்டதில்லையென்னமிக
 வுள்ளம்வியந்துதலையசைப்ப தொப்பவசையுஞ்சுடர்பார்த்து
 மெள்ளவிலொன்றனைசுகவைத்துமிர்ப்பூஞ்சதங்கைத்தாளுதைத்து
 விள்ளுமலர்வாய்குவித்தழுது மீளநகைத்துங்கிடக்குமால். (20)

மாயைகவிழ்முகங்கவிழ்ந்த மதனனிருத்தானவளிருப்பப்
 போயசிலையொன்றெடுத்தெழுந்தான் பொன்னாலியன்றபரையெழு
 மேயவனங்கவேண்டந்தான் வேந்தன்பயந்தமகண்டப்பத்
 தூயதவஞ்செய்தைந்தவித்த துறவினோர்பாலோடினான். (௧௧)

குழலும்பாழுபினியவெனக் கூறவண்ணமென்கனிவாய்
 மழலைமொழிந்துமுடற்கின்ப மருவகோடிமேல்விழுந்தும்
 விழையுமபிழ்தின்மிகவினிமை விளையங்கருஞ்சுவையடிசில்
 செழியசிறுகையாலனாந்துஞ் செய்தாண்மோகமீன்றேறா. (௧௨)

பரவுபெருஞ்சீரல்லமனைப் பற்றவந்தமதியாற்றன்
 னுருவரிழலைப்பற்றறினைத் தோடியோடிக்கலுழந்திடுவாள்
 பொருவின்தியமேன்முனிந்து பொங்குமழலைவீசாமன்
 மருவிபுறவுகொள்வாள்போல் வாவாவென்னவழைத்திடுவாள். (௧௩)

மாயை பெதும்பைப் பருவமடைந்தமை.

மாதிப்பரிசுதந்தைய மகிழவளர்வுற்றரசிருந்த
 நீதிக்கிழவனிதப்பவவ னெறிசேரிளஞ்சேயவன் றவிசின்
 மீதுற்றதுபோன்முன்முளைத்த வெண்பல்விழுவேறெயிறுதிப்பப்
 * பேதைப்பருவங்கடந்துமேற் † பெதும்பைப்பருவண்ணினான். (1)

அப்பருவச்சிறப்பு.

செய்வவல்லகம்மியன்செய் சிங்கஞ்சுமந்தமணியிணைமேற்
 பையவந்தாமணிமௌலிப் பார்வையெந்திருக்கும்பரிசுபோல்
 வெய்யகுதம்பைவளர்த்தகலவிழுவீர் வள்ளைக்காதினாடைத்
 துய்யபசம்பொன்மணிகுயின்ற துணைத்தோடமையத்தோன்றினான்.

பருவத்தின் வளர்ச்சி.

மட்டுக்கணவேளராணை வளர்த்தகுழற்காடலர்விரவிக்
 கட்டுற்றதும்பரன்களத்திக் கடுவும்விழிகள்சிறிதுற்ற
 முட்டித்துறவாம்பறமையன் முடியிற்படுதன்மெல்லமறைந்
 தெட்டிப்பார்ப்பவெனமுகங்கொண் டெழுந்தமார்பினிளமுலைகள். (2)

அன்னநடையுமன்னமிலா வையர்நடையுந்தளர்வெய்தக்
 கன்னிநடக்குநடைகற்றாள் கரும்புகசக்குமொழிபெற்றாண்

* பேதை - ஏழாண்டளவீற்று.

† பெதும்பை புன்னிரண்டாண்டளவீற்று.

மன்னுமலர்வீழ்சுரும்பினைய மைந்தர்பார்வைக்குறிப்புணர்ந்தாள்
தன்னையரியளெனவறிந்து தானேமனத்திற்றருக்குற்றாள். (௫௭)

இந்தக் * கன்னிமதிமுழுநோக் கெய்திசெவ்வாய்வலியடைந்து
சந்தச்சிங்கந்தனையடுத்த தக்கவரவின்வலிசார்ந்து
முந்தைக்கொடிமீனத்தலைவன் முனிவராகும்பகைவெல்லக்
கந்தப்பகழிபலவேழக் கருப்புசிலையிற்றெடுத்தனனால். (௫௮)

மங்கைப்பருவமடைந்தமை.

பாகமாகப்பொங்கியெழும் பதமேபோலப்பொங்குமெழின்
மோகமாயைதன்பருவ முன்னிமுடிவேந்தயனுமா
லாகுமாடமொன்றுபுரிந் ததன்கட்கல்விபற்பலவும்
போகுமாதர்பலர்குழப் போற்றியிருப்பச் செய்தனனால். (௫௯)

அவள் பொழுதுபோக்குரைத்தமை.

வேறு.

வாய்த்துளடம்மணி மாடநண்ணுபு
பாத்தொடைபற்பல பயின்றந்தந்திரி
நாத்தனியாழைமா னாக்கனென்றுதான்
பேர்த்துளர்வி ல்களாற் பேசுவித்துமே. (௬௦)

அங்கொருமடவர ல்தீர்ப்பத்தன்னுமை
மங்கையாசிலரிசை மரப்பிற்பிறக்
கொங்கவிழ்மலரளி குமுறத்தென்றலாற்
பைங்கொடியசைதல்போற் பாடியாடியும். (௬௧)

கருமுலயிறைக்கிணை யாகவந்துறக்
கரமெனுமேவலன் புடைக்குங்காட்சிபோல்
விரைமலரோதிமேன் மிஞிறிரைந்தெழப்
பருமணிகுயின்றமென் பந்தடித்துமே. (௬௨)

பூத்தொடைவார்குழல் புனைந்துநல்விரைச்
சாந்தருநானமுந் தயங்கப்பூசியு

* கன்னியிலிருக்கிற சந்திரனது முழுப்பார்வையும், அங்காரக
பலமும், சிங்கத்திலேயிருக்கிற ராகுவலியுமாகிய கோசாரபலன் பார்
த்துப் போர்க்குச்செல்லுகிற அரசரதுசெய்திதோன்ற; மன்மதனும்
முனிவராகும் பகைவரைவெல்ல நான்பார்த்து மலரம்புகளை கருப்
புச்சிலையில் தொடுத்ததாக உருவகப்படுத்தினார்.

மேந்திழைபலவுறுப் பிசையத்தாங்கியு
மாந்துறுசுவைபல வகையமாந்தியும்.

(௬௩)

தீங்கனிபாலொடு செம்பொற்பஞ்சரந்
தாயகுறுபைங்கிளி யூட்டித்தன்மொழி
யாங்கதுபயில்வுற வளித்துங்கற்பகப்
பூங்கொடியினையவன் பொழுதுபோக்குநான்.

(௬௪)

மணத்தலைவனைத்தேர்தல்.

தென்னவன்செம்பியன் சோன்கொங்கண
மன்னவன்மாளுவன் மகநாட்டிறை
யென்னுமிங்கிவர்தமுள் யாவர்கண்ணதோ
கன்னிதன்மணவினைக் கடனென்றுன்னியே.

(௬௫)

ஆய்த்திருந்தனன்மம காரனாழிடைப்
போர்தனனவன்குரு டாகப்போற்றறுஞ்
சாந்தவாங்காரனாந் தகுதிப்பிரிவேன்
வேந்தனுமெதிர்கொளீஇ விதியிற்றும்ப்தனன்.

(௬௬)

மன்னவன்வந்தன மாபிற்கொண்டவன்
கன்னிதனெழினலங் காணப்போயினு
ன்னவனெதிர்ஈடந் தாரியன்றினை
சென்னியின்வணங்குபு சிறப்புசெய்தனன்.

(௬௭)

மாந்தளிமாலிலை வயங்குகொங்கரும்
பேந்தெழின்மனமல ரெய்தியற்புதப்
பூந்துணர்வல்லிநேர் பொன்னைக்கண்டவ
னோர்தனன்காரண மாதென்றுன்னியே.

(௬௮)

மாதாருவுறுகுறி மதித்தறிந்தவ
னாதரவொடுமுடி யரசைநோக்கினின்
கோதையையார்கொலோ தோளிற்கொள்பவ
ரோதுகவென்றலு முரைத்தன்மேயினான்.

(௬௯)

உணர்ந்திலனடியனை நெருங்குகோதைதன்
மணந்தனக்குரியவர் மனிதர்வானவர்
கணங்களுனொருவரைக் கருத்திற்றேற்றந்தூநீ
யிணங்குறவெனக்கிவ ணியம்புகென்றனன்.

(௭௦)

கொங்கவீழ்தொடையினாய் கூன்கொக்கன் றுவான்
கங்கையையடைவது கடவுளன்னமே
மங்கையையண்பவர் மனிதரல்லர்நஞ்
சங்கரனேயிவ டலைவனென்றனன்.

(௭௧)

மாலுநான்முகனுநா டரியவள்ளலிவ் ,
வேலவார்குழலினுட் கெளரியனோவென
வாலமாரீட்டற்றினோ னன்பர்வேண்டிய
கோலமாய்நணுகுமீ துண்மைக்கூற்றென்றான்.

(௭௨)

மாயைக்கு உபதேசஞ்செய்தமை.

இன்னணமரசனோ டியம்பிமாயையாங்
கன்னியையவிளித்தவள் கருத்திணங்குநா
செஞ்சிலைதனையுப தேசித்தேகினான்
நன்னிகர்குருபரன் தனதிடத்தரோ.

(௭௩)

குருவருண்மொழிநெறி கொண்டுமாயைதான்
வாவனவரைநகர் மதுகைநாதனைப்
பரவினளருசனை பயின்றபூசனைக்
கருவிகண்முழுவதுங் கடைப்பிடித்தரோ.

(௭௪)

முன்றவது

மாயையினுற்பத்திகதி

முற்றிற்று.

கதி - ௩ - இ - நிருவீருத்தங்கள் - ௧௫௭.

நீன்காவது

மாயைபூசைகதி.

பதியைமேவுறுங்காதனெஞ் சகத்தினுட்பதித்து
மதுகைநாதனைவரன்முறை வரிவிழிமாயை
புதயகாலையிற்பூசைசெய் நாள்களுளொருநாள்
விதியையோதுவன்குவிமனத் தவர்கொளவிரித்து. (க)

விதுகைபசுசேய்மையிற்கண்டலர் குவளைகண்மெலிய
முதிர்விற்பூணிளமுலையெழின் மாயைதன்முகமா
மதியைச்சேர்தருவரிக்கருங் குவளைகண்மலரக்
குதிரைத்தேரவனெழுந்தனன் குணதிசைக்குன்றில். (உ)

அனையகாலையிலன்னமென்றாவி பெய்யணைமேற்
றணியண்மாமயில்போற்றியின் றவடுயிறணந்து
வினையினுன்மலி மஞ்சனச்சாலையுண்மேவி
யினியடாசரீராடினள் சேடியரேந்த. (ங)

விலைவரம்பறியாமணிக் கோவைகுழ்விலிம்பு
கலையணிந்தொருதலை முலையேலலங்கரித்தாண்
முலையொடுந்துகில்கண்ட நாண்முதற்றொடர்ந்தன்றே
விலகுறுங்கலைவல்லவர் கடபடாமென்றல். (ச)

மணியமைந்தபொற்பாதுகை யொருத்திமுன்வைப்பப்
பிணியவிழ்ந்தசெந்தாமரைப் பதங்கொடுபெயர்ந்தே
யணியணிந்திடுமண்டபத் தணையிசையமர்ந்தாள்
பணியணிந்திடுமங்கைய ரடைந்தனர் பலரே. (ரு)

மாரவேள்சிலைவளைந்திடப்பூட்டியவண்டு
நாரியோர்தலைநெகிழ்த்துவிட்டெனவொருநாரி
காரவாமலர்க்குழற்சடைகைபுனைந்தியற்றி
வீரவேனெடுங்கண்ணிதன்முதுகுறவிடுத்தாள். (சு)

பின்னும்வேணிவார்குழலெனுங்கரியபேராவ
முன்னமார்தருசுடர்களைபுமிழ்ந்திடுமுறைபோற்

கன்னிவாணுதன்மிசைக்கதிர் பிறையொடுகவினப்
பொன்னவாஞ்சணங்கவிர்முலையொருத்திகைபுனைந்தாள். (௭)

ஒதியாகியவறன்பிசைச்சுவடுறவூர்ந்து
தீதிலாதவொண்சந்தனத்திலகவெண்மதிக்குப்
போதுமோர்சிறுபாம்பெனமயிர்வகிர்ப்பொருந்தச்
சோதிமாமணிசுசட்டியொன்றொருத்திநூக்கினளால். (௮)

வேனலம்பதிகொலைவிடமூட்டியவெஃகேன்
வானவஞ்சனமெழுதியவீழிபொரவா லாற்
றானதன்பகைதனைத் துணைகொண்டுநந்தகைபோற்
பானலஞ்செவிமிசையணிந்தனளொருபாவை. (௯)

அடுத்தாமாதவமழியினென்றனங்கேடமக்கு
விடுத்தேவாலையைக்கண்கடம்மேற்பழிவிளம்பிற்
கொடுத்தேவண்மிசைநிந்தைகூறுதற்குவைத்திருத்தல்
கடுத்தவாழ்தரவொருத்திபொன்னோலகாதணிந்தாள். (௧௦)

தன்னேநிந்தைசெய்வண்ணைகைமேற்பழிசார
மன்னியங்கதுரிகரறவாழ்மனைவாய்தன்
முன்னிற்ற்திடுவேனெனஞான்றுகொண்முறைமை
யென்னவெண்மணிமூக்கணியொருத்திரின்நிட்டாள். (௧௧)

கற்றையங்குமுனறுமலர்த்தொடையொடுகனமா
யுற்றணங்குமென்றிலகுபூண்டிடித்ததையொப்ப
விறற்றயங்குவாணுதலெழின்மாயைதன்பிடற்றிற்
பொற்றடந்தகட்டணியொருமடவரல்புனைந்தாள். (௧௨)

† கன்னியத்தம்வந்தினமணிக்கட்கடகத்தின்
மன்னியுற்றதற்புதமெனவோபலகாக்க
வின்னுதற்கருங்கண்மடமாதுகைவிளங்கப்
பொன்னினற்கடகம்புனைந்தனளொருபுவை. (௧௩)

ஆயுமின்சுவைதரச்செலுங்கையுடனடுத்து
வாயினொண்கவின்காணியமருவுறுமாபோன்
மாயைதன்கையிற் பொற்கடகத்தின்முன்வனைந்தா
ரீயசெம்பவளங்களைக்கோத்தொருதோகை. (௧௪)

† கன்னியத்தமென்பதுமுதல் யுற்றது என்பதுவரையில்
கிலேடை,

மங்கலத்தொழிலாடவர்மனநடக்கிற்காக்
குங்குமப்பெருஞ்சேற்றினைக்குறித்திடுகற்போன்
மங்கையர்க்கொருதிலகமாகியவெழின்மாயை
கொங்கையிற்புனைந்தனளொருபெண்மணிக்கோவை. (௧௩)

பாயும்வெண்டிரைக்கருங்கடனிலச்சமைப்பாம்பி
ஓயிரம்படங்களுந்திறையிட்டனவனைய
மீயிலங்கொரிவிநிமணியேமகலேவயந்தான்
மாயைமங்கைதனல்குலிவெருதிருமடந்தை. (௧௪)

கறையடிக்களியானையின்வரவினைக்கண்டு
மறுகினுற்றவரிநிதரமணிமருங்கிடல்போ
லுறுதவத்தினரறிந்தனரோடவொண்ணுதற்கு
நருமலர்ப்பதத்தணிந்தனள்சிலம்பொருநங்கை. (௧௫)

கூடைமென்மலர்மணத்தினாலறிந்ததைக்குறுகப்
பாடும்வண்டினஞ்சூழ்தல்போலினாளுர்கண்பரப்பத்
தேடரும்பொருளினையவட்குறுநுநுந்தேய்வை
பீடுறுங்குவிழுலைக்கணிந்தனளொருபேதை. (௧௬)

நின்றன்விம்பமேனினக்கெதிரன்றிலேவறில்லை
யென்றுகண்கொளத்தெரிந்தபொடியொன்றெடுத்தாள்
குன்றெனுங்குவிழுலையவளெதர்கொடுங்குழைமேற்
சென்றுசென்றுபாயரிமதர்மழைக்கணைந்தெரிவை. (௧௭)

வீரவேள்வனையாதசெங்கரும்பவன்வில்லி
ஹரிமேலிடாமலர்மறுவிலாநகைமதியங்
காருருதமின்கடற்பிறவாசவின்னமுதம்
வேரிலாதபூங்கொடியெனவிளங்கினண்மாயை. (௧௮)

மாதரிவ்வகையணியலுமதுகைநாயகன்நன்
பாததாமரையருச்சனைப்பொருள்கள்நப்பவடி
த்தியாலமைந்தனவினிகரிவெம்பிராட்டிப்
போதுவாயெனவொருமடமாதெதிர்புகன்றாள். (௧௯)

மயிலெழுந்தெனவெழுந்தனன்கோமகள்வாழ்த்திக்
குயிலெழுந்தெனவெழுந்தனமடந்தையர்குழாங்க
டுயிலெழுந்தெனவெழுந்தனதூபுரத்துழனி
வெயிலெழுந்தெனவெழுந்தனமணியணிவிளக்கம். (௨௦)

பொன்னிலங்கியசிலிகைமுன்கொணர்ந்தனர்பொறுப்போர்
மன்னியங்கதையேறினண்மதர்விழிமாயை
சின்னம்பெண்பணிவம்பனை தண்ணுமைதிடிலை
முன்னிரைந்தமதியெழக்கடன்முழங்குதல்போல். (௨௩)

ஆன்றிரட்டுறுங்கண்ணன்வாய்க்குழலிஃதணிபுண்
மன்றிரட்டுறுமெனக்குழலூதினர்மலர்வீந்
கோன்றிரட்டியவமுதனையாண்முனங்குறுகி
மூன்றிரட்டியமுதமுடைமுருகனுமுருக. (௨௪)

வயங்குமாயையங்கரும்பினிற்றழந்தவர்மாலி
னுயர்த்தமாதராரூற்றிருந்தொழுகண்மலன்
நயந்துகுழ்தருமரியின்ண்ணினர்பிறர்காலா
லியங்குமாதிருபுடையினுடையறவீண்டி. (௨௫)

வேளறித்தனன்றன்குடையெனக்குடைவீதிர்க்கும்
வாளெனப்பிறழ்மதர்நெடுநகண்ணிபான்மருவக்
காளமொத்தகண்மடந்தையர்பலரிளங்கமுகின்
பாலையொத்தவெண்கவரிவீசினரிருபாலும். (௨௬)

காமவெந்தழன்மூட்டல்போற்கடிமலர்ச்சிவீறி
தாமசைந்தனபொய்க்கணைசொரிந்துவீற்றடக்கைக்
கோமகன்றிருந்திழையுளமறிதல்போற்குறுகிப்
பூமடந்தையைவென்றவர்பூமதைபொழிந்தார். (௨௭)

பாகுவெள்ளிலைசந்தனங்குந்தமம்பளித
மோகைமான்மதம்பண்டிர்ஈறுமலரொலியல்
பேர்கெழும்பணிப்பெட்டிமென்றுகிலுடைப்பேழை
தோகைமார்பலர்மருங்கினிற்சுமந்துபோயினரால். (௨௮)

சொங்கையங்குவிழுகிழ்நிழிக்கயலிதழ்க்குமுத
மங்கையம்புபழுந்தியஞ்சுழியிவையதித்தூப்
பொங்குறுங்கவீனர்பெருகாற்றினைப்புறையு
மங்கலந்திகழ்வுறுமணிமானிகைமறுகு. (௨௯)

திங்கள்வாணுதன்மடந்தையர்செஞ்சிலம்பொலியுஞ்
சங்குஇனாடணிகலன்களின்சிற்பெருவிதாமுங்
கொங்குலாமலர்த்தொடையளியிசைகளுங்குழம்பிப்
பொங்குமாதியிற்பஃதுளிபெருகுதல்போன்று. (௩௦)

துன்றுபெண்படைசூழ்வரமாயையந்தோகை
வென்றியங்கனன்மழுவினோன்வழியினால்வேளைக்
கொன்றதென்னெனக்கேட்பமென்றுளவலிகொண்டு
சென்றுறுஞ்செயலென்னவத்தெருவிடைச்சென்றாள். (௩௧)

வேறு.

அரிமதர்மழைக்கணல் லரிவைதன்புடை
வருமடவரலியர் வனப்புக்காண்டலு
மெரிபுரைவழியரி யேறுபோல்பவர்
கரிநுகர்வெள்ளிலங் களிபையொத்தனர். (௩௨)

இடையொருசுற்றுவா னுதல்சற்றேழையர்
படைவழிசற்றுவாய்ப் பவளஞ்சற்றினைக்
குடமொருசற்றிவண் கொள்ளைகொள்ளநம்
புடைபெயரறிவெலாம் போயிற்றேபென்பார். (௩௩)

இனத்தியல்பாமறி வென்பதுண்மையே
மனத்தாயர்செயுமயன் மாற்றுகிறதா
னனிசசமெல்லடியினர் அதுதலுத்தலும்
பணித்துடல்வெதும்புமால் படுத்தலாவென்பார். (௩௪)

தொல்லெநஞ்சடர் துயர் சொல்லக்காத்தவன்
வல்லிபங்குடையருண் மதுகைநாயகன்
செல்லுமங்கையர்வழி நஞ்சொய்துஞ்
சொல்லுதுமவனெடு தொழுதுநாமென்பார். (௩௫)

இக்குழுமுகளிருள் யார்வனப்பினன்
மிக்கவனெனத்தமை வினாவினாரெதிர்
முக்கனிகளுட்சவை முதிர்ச்சிபெற்றுள
தெக்கனியதனை ரியம்புலீரென்பார். (௩௬)

கரும்பினுமினிய ட செங்கயற்கணாரிளங்
குரும்பையும்பயன்படாக் ட கோவைதன்னையும்
வீரும்பினமுலகர்முன் வீண்னெஞ்சகம்
வருந்துதனகைதரு மடமையெயென்பார். (௩௭)

விடங்குலாமதர்வழி விரைத்தண்பூங்குழ
னுடங்குதூலிடைப்பிறை நுதற்பொற்கொம்பனார்

† சொற்கயற்கணர் எனவும்பாடம். ‡ கொங்கை எனவும் பாடம்.

குடங்கண்ணுறுபிளங் குவவுக்கொங்கைபோ
ஹடம்பெலாமுடினா ஹய்யலாமென்பார்.

(௩௮)

ஹ்வணங்கருத்தழிந் திஹாஹர்மாழ்குறக்
கொவ்வையங்கனியிதழ்க் கோதைமாரொடு
மௌவலங்குழலெழின் மாயையென்பவ
ளவ்வரன்கோயிலி னருகுபோயினாள்.

(௩௯)

சிவிகையினிழிந்துதன் சென்னிதாங்கிய
சுவிகையினொடுபுகாக் கோபுரத்துள்வெண்
கவிகையெனனுமம காரான்கன்னிகட்
செவிகையினணிபர னெதிர்சென்றாஹோ.

(௪௦)

வேண்டியவனைத்தையு மேவன்மெல்லிய
ராண்டருகுறவமைத் தரிப்பமாயைதான்
காண்டரு உதல்விழிக் கட்டிட்கன்புளம்
பூண்டனளருசசனை புரிதன்மேயினாள்.

(௪௧)

ஹ்தியவரன்முறை செய்தருக்கிய
மாதியகொடுபர னணிந்திருந்தபூ
வாதியகளைந்துமந் திரமறைந்துநம்
மாதியமஞ்சன மாட்டன்மேயினாள்.

(௪௨)

தயிலமுடனாண்டத்தைந்தையமுத நறுநெய்ப்பாறயிர்செழுந்தேன்
வயலினெழுகரும்புடைத்துக் கொள்ளாறுபழம்பிழிந்தமதுரச்சாறு
புயலளவுதாழையிளநீர்நறுஞ்சந் தனக்குழம்புபோற்றதுலி [டி.
னியலினமைதபனபிவையொன்றன்பி னொன்றுமுறையிறைவற்காட்

சங்குலவு மென்கைநெடுஞ் சுடரிலைவேல் விழிமாயை சாம்பற்
பூத்து, மங்கலமாகிய மேனிமுழுவதுஞ்சந் தனத்திரளை மலியசசாத்
தித், திங்களெனுமொருசிறுகூன் முதுகிப்பியின்றதெனச் சினவெள்
ளேற்றான், கங்கைமுடிமீதினில் வெண்ணிலவெறிக்கு நித்திலவக்க
தையுபிட்டாள்.

(௪௪)

பிறைதவமுநெடுஞ்சடையெம்பெருமானைச் சார்ந்துசர்ப்பபிராந்
திமேவ, * நறைமலர்மென் றெடைமாலெலவனைந்து கூர்ங்கோட்டு
நால்வாய்ச்சீற்றக், கறையடியீருரிசுமந்ததிருமேனி யழகுறநுண்கலை
புனைந்திட், டிறைவனெலும்பணிநாணவவிந் மணிப்பூண்பற்பலவமெ
டுத்தணிந்தாள்.

(௪௫)

நற்றாமங்கமழ்ந்திதிகல்லியாணிமனாற்ருநானஞ்சாத்திப்
பெற்றுனங்கடிதலிலாக்கறிமருவபோனகங்கள்பிசசையல்லான்
மற்றானென்றில்லாதபெருந்தகைக்குறிவேதித்துவண்டுகிண்டி [ள்.
யுற்றுதுங்கடிமலர்மென்முதுன்மடவாள் வென்பிலையுமுவந்தரித்தா

நறியபுகைசெழுஞ்சுடர்மென்சிவிறியொடுவெண்கவரிநாடுமாடி,
நெறிமுறையி னெடுங்கடல்போ லியமுழங்க நின்றதுவி நிமலன்றன்
னோப், பிறைநுதலிவ வகைபூசைபுரிந்து துதிபலசெய்து பெருகுமன்
பான், மறைபுகலுமஞ்செழுத்துமறைந்து வலம்வந்துமுனம்வணங்
கிப்பின்னர். (௪௭)

புண்பினுளமுருகிவிழிசொரி³ ாலெழுதியமையழிந்திருப்பப்
பொன்புரையும்வடிவமயின்பொடிப்பவெயர் வானுதலின்பொட்டழிந்
டன்புரையுநெடுஞ்சுடிவப்பொன்மலையினாந்தவெள்ளமுழ்கி [து
யினபின்னடிப்பவளென்னவதரூடரவிலாங்கிலெய்தினுளால். (௪௮)

அங்குகினிடைகடவி லுஞ்செயற்கேற்ப வடைமணந்திட்டரும்
பைவென்ற, குரும்பைமுலையினைவம்புகொண்டணிந்து தவங்கொள்
லாங்கொள்ளுகொள்ளும், கருட்டகண்மலர்க்கோதை சிற்றடியிற்
குகபினையககற்றமாநர், சரும்புமுபன்மல்லிகைமென்போ தனைய
சிறுசதங்கைனுள வகவார்ப்பு. (௪௯)

மாயையுலைக்கினையெனவென்முற்ருனுமவத்தெனவலக்கைத்
தாளம், பொயிடக்கைதாளமதைப்பொருமையினற்றாக்குதல்போ
றபுடைத்தொலிப்ப, வாயுடைக்குமொழிபொலத தண்ணுமைசெங்
கைகளால்வார்த்தைசொல்ல, மேயகலைப்பெண்விளர்ப்ப வெழின்
மாதரிசைபாடவீணுகொண்டி. (௫௦)

என்னொருகையொடுமற்போ புரிகவெனரிற்பவள்போலிடை
யினொர்கை, மன்னியுறவைத்தொருகைகீட்டி யானெதிரின்றிமா
யைவல்லி, கன்னன்மதன்றனைருகவென விரித்தல்போற்றமுங்கக
ளாற்சதங்கை, பொன்னினி பலொருபாணவநடிக்கின்றதென்னநடம்
புரியலுற்றான். (௫௧)

வேறு.

தண்ணுமைவிளங்கலுறு தாளமசையெல்லாம்
வண்ணமலர்மெல்லடி வழிசசதியினிற்பக்
கண்ணணுகொள்பல்வளைய கைவழிநடப்பப்
பெண்ணமுதமன்னவள் பெயர்த்தனணடித்தாள். (௫௨)

வாயுமையெய்சொற்பொருண் மலர்க்கா முடைப்ப
 பீயுயர்விசும்பினெழு மென்புளொலியெல்லாம்
 பாயொளியபஞ்சுறு பதத் துறவித் துத்
 பேயொடுகடித்தவிறை பித்துறநடித்தான்.

(௫௩)

அந்தணனிருங்கலை யணங்கிணையி டிழந்தான்
 செந்திருவையே டியிறை சீயெனவெறுத்தா
 சிந்தி னருஞ்சிசைய யெண்ணிலன்மறந்தான்
 பைந்தொடிநடிப்பநரர் பட்டசெனுரைப்பாம்.

(௫௪)

பொன்னெயிலிடுனென்றிய புறந் துண் முகம்வைத்துந்
 துன்னிமுனரின் தவவர் தோடிடையிவந்தா
 டின்னெனநடம்புரியு மெல்லியன்மருங்கு
 வென்னும்வெளிகாணிய விடர்ப்படுவர்மைந்தர்.

(௫௫)

பற்றுமனமோடியிரு பார்வையினுமெய்தி
 மந்தையபுலன்களை மறந்துகடமாடும்
 பொற்றொடியைநண்ணவுயர் பொன்மதினுறுப்பி
 னுற்றபொறிபோலசை வொழிந்திளைஞர்சின்ஞர்.

(௫௬)

இளங்கொடிமருங்குலவ ளின்னணநடிப்பக்
 களங்கனியைவென்றமணி கண்டனையருந்தித்
 துளங்குளிரருந்தவ னுடந்திறையணிந்த
 வளங்கெழுமுசந்தமலர் மாலையொடவந்தான்.

(௫௭)

வணங்கிமதுகேசனிரு மாலியமதேற்றங்
 கணங்குமடவாருட னங்குகிடையிருந்தா
 னுணங்கிழைமருங்குன்றிக ளோமெனவிடைந்து
 ப்ணங்குறுசதங்கையழு பிள்ளையினடங்க.

(௫௮)

மைத்தடநெடுங்கணிள வல்லிகர்மாயை
 பத்தியொடருச்சினை பயின்றதையறிந்தா
 னித்தனுலகெங்கணு றிறைந்தவனனாதி
 முத்தனருளல்லம முதற்பெயரினானே.

(௫௯)

நான்காவது
 மாயைபுசைகதி
 முற்றிற்று.

பிரபுதேவர்வந்தகதி.

நிரந்தரமடியார்வேண்டு நினைவெலாநிரப்பாநின்ற
பெருந்தகையல்லமையன் பெயர்ந்தொருமனிதனாகி
வருந்துறுமயன்மனத்தால் வந்தனைபுரிந்தாடன்பாற்
பொருந்துறுபவன்போற்செய்த புணர்ப்பினைப்புகன் றுரைப்பாம். (க)

தாமுறுநுகர்வுமீயிந் தந்திடவல்லன்றானே
யாமெனவியம்பலாலே யல்லமதேவனுண்மை
நாமமுமறையவேரோர் நாமமுற்றம்மாயைக்குக்
காமியவினைப்பயன்றான் கடைப்பிடித்தருளவெண்ணி. (உ)

கதந்தருதிருநுதற்றீக் கண்ணினானீறுபட்ட
மதன்செயல்செய்யவன்னேன் வடிவுதான்கொண்டதென்ன
முதிர்ந்தழகொழுகுமாறு முகங்களுட்சிறந்தவொன்றோ
டெதிர்ந்துளமுருகனென்ன விளமையோடழகுவாய்ப்ப. (ங)

அவிர்சடைமுனிவர்மாத ரமுங்குறக்கொண்டகோலங்
கவினுயிவ்வடிவங்கொள்ளக் கற்றுமுன்விட்டதென்னக்
குவிழலைமகனிராவி கூட்டுணுங்கோலமென்னப்
புலியுறுமிரவியென்னப்பொங்கொரியுநொன்றுற்றான். (ச)

வீளிம்புறநடுக்களங்கம் வீழ்ந்துசூழ்மதியொன்றுண்டேல்
வளங்கெழுமயிரொழுங்கு வள்ளல்வாண்முகரிகர்க்குந்
துளங்குறுமுந்திமேற்போய் மார்பிடைத்தோன்றுரோம
யிளங்கருகளினமுண்டே லேய்க்குமென்றியம்பின்றான். (ஞ)

* விலைவரம்பறியாவாடை விரித்துதித்தரையிலங்க
மலைவரும்புதியசந்த மான்மதங்காதநாற்க்
கலைவரம்பறிந்துளோர்தங் கருத்தினுக்கரிதாயென்புன்
றலைவருங்கமலப்பொற்றா டம்பிரான்மலியச்சாத்தி. (சு)

தளிர்ந்ததண்பொழிலிற்றேமாந் தடஞ்சினக்குயின்முகம்போற்
றுளித்தலைமுகில்கவற்றுஞ் சரிசுழற்சிகழியார்த்திட்

* இப்பாட்டுமுதல் ஆறுபாட்டுமுதல் சு-பாடல் வரைக்கும் ஒரு
தொடர்பு,

டளித்தோடர்மாலேவேயந்தவ் வலங்களைக்குறுவோர்க்கெல்லாம்
வெளிற்றுரைப்பொருள்போற்றேன்ற மென் * நலேச்சாத்தணிந்து.

களத்திடையிருப்பினுண்மை காண்குவரென்னவாலு
ருளத்திடவாங்கிவைத்த கொள்கைபோற்றிலதந்தீட்டி
யொளித்தனிமதிதன்பாங்க ருரோணியோடொருபெண்கூட்டி
யளித்துறவைத்ததென்ன வணிமணிசெவிக்கணிந்து. (அ)

விலையிலவெண்டரளக்கோவை வீரசங்கிலிகேழூர
பிலகுசெம்மணிப்பொன்னுழி யிவைமுதலாயவெல்லாக்
கலனுமொண்கவினெனுஞ்செங் கனலிற்பெய்து நெயென்ன
மலேவினங்குருகுசேன் வயங்குறுப்பெலாமணிந்து. (ஆ)

இந்திரதிருவிற்கேற்ற விலக்கணமுழுதும்பாப்த
சந்தரகுமரற்காடா விதனைத்தான்சுமப்பதாக
வந்துளதெதுகொலோவென் நெண்ணிமானிடர்மயங்க
நிந்தையின்முதுகின்பாற்றண் ணுமையொன்றுகிழத்தாய்வி. (க)

சென்றருண்மதுகைநாதன் நிருமுன்வாண்கடர்வலஞ்சூழ்
குன்றுற்கொடிநெடும்பொற் கோபுரத்தெதிர்போய்நின்று
மன்றிடைநவில்கூத்தாடி மத்தளத்தொழில்கைக்கொண்டர்
னென்றுளமருளவெங்கோ னெறிந்துதண்ணுமைபதீர்த்தான். (கக)

உரலசைந்திடாதடுக்கி யுறியினையெடுத்தயின்றேன்
குரலசைந்தாதுமோர்வேயங் குழன்மொழிமாதர்மாழ்குச்
சிரலசைந்தாடாரின்ற சிறகர்போன்மத்தளத்தை
விரலசைந்தறைதலன்றி மெய்யசையாமனின்றான். (கஉ)

சுத்தமெய்ஞ்ஞானந்த சூரியன்கரத்தாலார்க்கு
மத்தளமுகின்முழக்க நடித்துறுமயில்கேட்டம்மா
வித்தரைமனிதர்கையா வெஞ்செவிப்படாதிருந்த
புத்தொலியிதுவென்றுள்ளம் வியந்திதுபுகலுமன்றே. (கங)

மோட்டிளமுலையீரின்ன தண்ணுமைமுழக்கங்காதாற்
சேட்டிலவியவாறுண்டென் றுரைப்பவங்கேட்டிலேமால்
வேட்டுலகனைத்துநின்று வியக்குமிவ்விஞ்சைகற்றுக்
காட்டியவவன்யார்கொல்லோ காண்கவென்றணங்குரைத்தான். (க)

* தலேச்சாத்து - தலேப்பாகையென கிராமியமாக வழங்குகின்
றது.

மாதர்வல்விரைந்துசென்று மத்தள ‡ முழக்காசின்ற
சோதியைவழியாற்றாஞ்செய் தொல்லமாதவத்தாற்கண்டு
காதொடுபொருதுமீளுங் கயனெடுங்கருங்கட்செவ்வாய்க்
கோதைதன்மருங்கின்மீண்டு வந்திதுகூறுவற்றார். (௧௫)

சுற்றதன்விஞ்சைபோலக் கவினுநாங்கண்டதில்லை
விற்றொழிலநங்கவேளை மேனிகொண்டடைந்தானென்ன
பெற்றனனொருகனென்ன கொண்டொழிவிடின்னென்றான்
பற்றுகர்விளிந்துவந்து மானபம்தேசிர்வித்தாரா. (௧௬)

அஞ்சிலையலமனாழ் தண்ணிலகண்டபோதே
செந்திலமுருகின்போல செல்லி மாண்மயமெயாகிப்
பொன்னவிரொருபூம்பாறைய போன்றசைவறவிருந்தான்
சன்னல்விண்மருகெனெய்து ஸகயிலேத்தருகுசின்றான். (௧௭)

பயக்குமென்பதுபோயமானை மயக்குமென்றிடவிருப்ப
வயக்குசின்றேயம்யாதா விடையாயினபம்
பயக்குசிற்பெயர்யாதே துப்பயின்றதைநுகொல்லென்னு
பயக்குமென்மொழிபாரகெட்ப ஞானகார்செயுமைக்கும். (௧௮)

செல்லுநதழமுலிர்செய மோ * பாதேயந்நுதால்
மல்லவென்னவந்தேதார் மல்குபயல்லவென்னு
மல்லமென்பெனென்று மன்புசெய்பவரிடத்திற்
புல்லுவென்றெடர்பிலாம லென்றான் † பொய்ம்மையில்லான் (௧௯)

உலகுளவிஞ்சையெல்லா முணர்ந்தவெம்பிராட்டிதன்பான்
மலைவறவிஞ்சைசுற்றார் தம்மொடுமருவிப்பாற்
செலவினையொழிந்திருத்தி செல்வமோடையவென்னு
விலவிதழமுதமன்னு ரியம்பினரிணயகும்வண்ணம். (௨௦)

‡ முழக்கிசின்ற எனவும் ஒக்கும்.

* பாதேயமெனற்குபயார்த்தம்,—மேலாயதேயம். அதாவது:—
இனிப்பூர்வபட்சப்படுத்தற் கியைபாத தேயம். எனவே சிதாகாய
மெனப்பெற்றும்.

† மொய்ம்மையில்லான் - உபாதிசகித னல்லன் என்பதன்
குறிப்பு.

தன்கனிவாய்திறந்து சாற்றவேண்டியசொல்லெல்லா
மின்குமுவினையமாதர் விளம்பலுமகிழ்வுநீது
புன்சடைமதுகைநாதன் பூசனைப்பயனென்றெண்ணி
யின்குழன்மொழிமடந்தை யிருத்தனஞரையாடாமல். (௨௬)

மோகினிதவஞ்செய்தின்ற முகிழ்முலையையதன்கைப்
பாகுவெள்ளிலையாகித்துப் பரிந்தருகுறமடைப்பைப்
போகியென்பவன்சிறந்த போகிபோனடித் துரின்ற
போகிதன்கரத்தூர்ப்பித் துரியன்பல ிஞ்செய்தான் (௨௭)

அடிக்கமலங்குளப்போற்ற மடியவர்க்கேண்டிற்தெல்லாக
கொடுத்தருள்கருணை உள்ளல் கொண்டகோலத்திற்கேற்ப
நடிப்பவனொலையே ராமபெற்றடங்கண்மையை
யெடுத்துத் துறுவதங்கை யேற்றனெரிழிந்துளோன்போல். (௨௮)

விடைக்கொடியமலன்றனை விடைகொடுபுறம்போந்த ங்கண்
மடக்கொடியமதயே ராமன் மருமம்பாய் அருவரைத்து
நடக்கரிதாகியம்பொ னைகமணிசரிவினைபூர்த்து
தொடிக்கை நண்ணிழைமருவருந் றேழியர்குழைசென் னார் (௨௯)

ரண்ணிவென்றடைவேந்தன்பா னடம்புரிநொழிற்கிணைர்
தண்ணுமையல்லமன்றன் ருருணைத்துடனிருப்ப
கண்ணகன் ஞாலங்காக்குங் கா லன்கிணை கொண்டு
பெண்ணமுதலையமையை பிறங்குசன்மாடம்புக்கார். (௩௦)

வலம்புரிவளையனந்த மருங்குசூழ்த்துறாசிறந்த
சலஞ்சலரிருப்பதென்னத் தமனிமமணிமாடத்திற்
பொலங்குழைமகாரிக்குழப் பூத்தவிசிருந் துவிஞ்சை
நலந்தெரிபவள்போலெங்க ணம்பனோடுரைவிழைத்தாள். (௩௧)

நினைவவன்புணர்ச்சிமேற்று நெடுங்கணைக்கருங்கனன்ற
னனிபுகுமழகின்மேற்று நாவெறுங்கூற்றின்மேற்று
புனைமலர்வணர்வார்கூத்தற் பொற்றொடிக்கிதனென்றே
மனமொழிமெய்யொருங்கு மங்கையரசியவென்பார். (௩௨)

தீதறுகழைக்கரும்பிற் நீஞ்சவையிரததீத்துக்
கோதினைவிரும்பிக்கொள்ளுங் கொள்கைபோனவியின்கட்
போதுறமதம்விடுத்துப் புன்மலங்கொள்ளுமாபோற்
பேதையெம்பிரானுன்முத்தி பெறுதுபுன்போகம்மேட்டாள். (௩௩)

† ஒன்றிரண்டொழியவாளி யுள்வெலாமாரன்னூர்த்தான்
 குன்றிரண்டினையகொங்கைக் கோமகளாற்றாளாகி
 பின்னிரண்டினையமேனி விமலன்மேற்சாய்த் துவிழ்வான்
 பொன்றிரண்டினையமாதர் பொருந்தலாணுணிரின்றான். (உக)

தளிரியல்காமத்தீயிற் சருகுபட்டாற்றாளாகி
 யுளநிகர்மகளிர்சில்லோ ருடன்வரவெழுந்துட்போகி
 யாரிமலரளஞ்சோர வணிமுலைத்துகில்விலங்க
 வளமலியணைபின்மீது வாயுயிர்ப்பெறிந் துவிழ்ந்தான். (உ௫)

வேறு.

அள்ளிக்கொளும்பேரழகனரு ணைம்புகலுமவாவாலு
 முள்ளக்கருத்தையுயிர்போலு மகளிர்க்குணர்ந்துமுளத்தாலு
 மெள்ளப்பவளவாய்கிறந்து விடேதலமன்மேவுதற்குப்
 பின்னைப்பிறைவாணுதன்மடவீ ரென்றாப்பிறைவென்றானே. (உ௬)

இறங்குதுறையினீத்தாயிற் றென்னமாயயிடத்துமயல்
 பிறந்தபொழுதேயுயிரளவாய் நின்றதென்னும்பெற்றிமையை
 யறிந்துமகாரிநின்கருத்தை யறியவுணர்த்திலல்லமற்குச்
 சிறந்தமனையொன்றார்க்குதுமென் றுரைத்துப்பின்னுஞ்செப்புவார்.

காமமுனைதோன்றிற்றுனக்கென் றெங்கன்கருத்திற்கேற்றன்றிற்று
 வாமமணிமேகலைமருங்குல் வடிவேன்மருட்டுமதர்வியா
 யாமுனினதுநெஞ்சகமும் வேறலெரின்னிதயத்திற்
 சேமமதனைநானுமற் செப்புகென்றாந்திருந்திழையார். (உ௭)

கன்னித்தன்மையழியுமெனு நாணுமலகங்காக்குமொரு
 மன்னற்குரியமகனென்னும் பெருமைதானுமத்தவிகன்
 றன்னைப்புணர்ந்தாளென் றுவருந் தகாதமொழியுந்தன்னுளத்தி
 லுன்னிக்கருங்கண்மடமாயை யொன்றுமுரையாதிருந்தனளால். (உ௮)

இறைவியொன்றுமுறையாமல் வாளாவிருப்பவேவல்புரிந்
 துறவினின்நசகனையெனு மாதுபிராட்டியுரையொடுதான்
 பிறவுமின்றுவேறுபட்டா னென்னேபெண்ணையறியேனென்
 றறிவுகலங்கியொருவுகலா விலாசியணங்கைவினாவினான். (உ௯)

† ஒன்றிரண்டொழியவாளி என்றது - கிடை, கொல்லுதல், ஆகிய தொழிலைச்செய்யும் முல்லை, நீலம் என்னு பிரண்டிபாணங்க கொழியவென்பது கருத்து.

இனியான்மறைப்பதென்கொணுமக் கின்றுவந்தவல்லமனார்
தனிநாயகன்பேரழகென்னு நறையுண்டிதரியாமற்
கனிவாய்மடந்தையுளமழிந்தா னென்றுவிலாசிகட்டினரைக்க [து.
முனியாளியைத் துபுன்னகைகொண் டிருந்தாண்மாயைமுகங்கவீழ்ந்

மாயையிடையையுளண்முலையான் மற்றைமாசர்போலென்று
தூயமதிஞானு ிதித்துச் சொல்லுமருங்குற்றேருகைதான்
வாயினிளவெண்ணகைதோன்ற வாளாவிருப்பக்கண்டிய
லாயினுடையனெனமாத ரறிந்தா * ருத்தாபத்தியினால். (௩௭)

வலியுள்ளமறிந்தன ிம் மாயைதனையுமயக்கவ ல்ல
வல்லமன்றன்கருத்தையினி யறியவேண்டுமென்றவர்தான்
சொல்லவொல்லமதமானி யென்பான் யானத்தோன்றறனை
மெல்லவுள்ளமறிவெனச் சென்றாள்விநோதவிமலன்பால். (௩௮)

மங்கைவருமவ்வரவையறிந் தவளோர்மாற்றம்வகுத்திடுமுன்
றங்குமனையிற்சென்றிருப்பனுங்க டலைவியெனைத்தேடிந் [ன்
றிங்கணுதல்வெண்ணகைக்கருங்கட் செவ்வாய்த்திருவேசெப்புகவெ
றெங்கடலைவனியம்பமத மானியியம்பன்மேயினான். (௩௯)

வீடுபுறநீவேண்டற்க வையவெமதுவிளங்குமணி
மாடரினதேயிவ னுறைக வரசர்கோமான்மகரிதய
பீடமதனிலுனைவிடா திருத்தியிருந்தாள்பிரிவறீ
கூடவுறையும்விருப்புடைய னென்றாள்குறிப்புடையிப்படவே. (௪௦)

ஒன்றுமில்லெனவிர் டிகவுமுடைபீரும் ிறைவி
வென்றியரசர்குலமடந்தை சாசியறியாலிகிர்தன்யா
னன்றிமகளிர்நீயிர்நான் மைந்தனென்றாலடாதம்மா
வென்றுமுங்களுடனுறைவென்றெந்தைநகைகொண்டியம்பினான். ()

நள்ளாதொழியினன்றியவ ணட்டாளாயிற்பினைப்பேதங் [னை
கொள்ளாளொருவர்மாட்டுமெனி லுயிர்போற்சிறப்பிற்கொண்டவு

* அருத்தாபத்தியாவது:—ரித்திய வுபவாசியை அவனது பாரி
த்தவுடலா விரவிற்காந்துண்பானென்றுணர்கை. அஃதிருவகைப்
படும்:—திவ்டாருத்தாபத்தி, சிவவருத்தாபத்தியென. அவற்று
ளிது திருவ்டாருத்தாபத்தி, அருமானாவது காரியத்தாற் காரண
முண்டெனக் கோடலை. அது மூவகைப்படும். பிரதிக்கை, ஏது,
திட்டாந்தம் என.

யெள்ளாளென்னவேண்டுமோ வென்சொலெல்லாமிருந்தறிதி
யெள்ளாலெனவின்மொழிபுகன்றான் மாற்றமறிந்தமதமானி. (சஉ)

காரிற்சிந்தமலர்க்குழலாய் நின்சொலெல்லாங்ககர்பொருளைப்
பாரித்திருந்ததேறுகிலேன் பணியொன்றொருவர்பாற்புரினோர்
தூரத்திருந்துவருங்காலந் துணிந்துவருதறுணிவென்ற
ஒரிக்கிணங்குமவன்போல நடித்துவிடுத்தாழுவுவோன். (ச௩)

மன்னர்மன்னன்மகபுருஷ லக்கடகாணுமைந்தரோ
தின்னையுன்னுமவளல்ல டிலைவாளுகவுன்னினளா
வென்னவன்னமனையாய் நன் தலைவிக்கியற்கையுயர்த்திடுதன்
முன்னமென்னவடங்கியொழு குறுதலெனக்குமுறையென்றான். (ச௪)

சொற்போர்செய்துமறைப்பதினி யென்னாமயங்கடொழு விறையாய்
நிற்போய்சின்னையெதிர்த்தளவே கரியுண்விளவினிறையழிந்தான்
கற்போனின்றவருந்தவருங் காணுமுன்னமுனைக்கண்ட
தற்போனின்றுதடுமாற நினைப்போலிருந்ததலைவியே. (ச௫)

என்றமங்கைகூறுதலுந் தலைவியிதயசீயறிவை
யன்றியின்றுபுதியன்யா னறிவனோவிகாப்தமாய்
நின்றவுன்றன்மொழிகேட்டு மதுவேயெனக்குறையென்றான்
குன்றைவென்றகுவிமுலையான் கரிப்பவெமையாட்கொள்ளுவோன்.

நல்லசகுனமென்னவெநிர் கண்டிவந்தாய்நம்பிசீ
வல்ல உசரர்சூர்முனி யெல்லாமயங்குமாயையையோர்
புல்லினையெனப்பல்ல நின்றையெனப்புண்முறுவலொடு
சொல்லிமகிழ்வுகொண்டிறைவி பான்மீண்டளசகடாத்தொடியே.

அங்குமாயமதமானி சென்றதற்பினநந்தளர்த்து
மயகையாய்மைகூறியுடம் படுக்குமோமன்மகடனக்குப்
பங்கயாமென்றென்னுயிரைச் சீறியகலப்பண்ணுமோ
விங்குநானென்செய்வனென வறியேனென்னவிருந்தயர்வான். (ச௬)

என்றனோவறிந்துபாயினான் சந்துபொருந்தாசெய்துமோ
வன்னோவரசன்மகனென்ன வஞ்சியழகனகலுமோ
வின்னோரன்னநினைவின்றியெனையே நினைத்திட்டிருக்குமோ
பொன்னோடுறமும்வாண்முகக்கண் டலதுதுயரம்போகாதே. (ச௭)

என்னப்பலவுநினைந்துமட மாயையிருப்பவிருளைமார்
யின்னற்கருங்கணிஹுடக் குறிகணல்வவிளங்குதலாற்

கன்னிக்குவகைகைகூடு மென்னவீருக்குங்காலேதனி
லன்னப்பெடைபோனடந்தமத மானிக. ரிப்புற்றடைந்தனளால். (1)

வண்டாமரைபோன்முகமலர்த்து வந்தாள்சென்றமதமானி
கண்டார்மகனிரவனுள்ளங் * காயோபழமோகழறென்றார்
தண்டார்யனைமென்முழன்மடவீர் பழமேயென் துசாற்றினான்
கொண்டாருவகையவர்மாயை யுட்கையாரேகூறுவார். (2)

மன்னநறியினென்னுமோ வறியோடிதனைமறைநினெனப்
பன்னிமகனிருளத்தடக்கிக் கங்குல்வரபார்த்திருந்தா
ரன்னமனையாளல்லமன்ற னுடம்பாடுகைத்தடம்மொழியே
கன்னன்மதமேயெய்தப்பசம் புண்ணின்மருந்தாக்கவரிப்புற்றான். (3)

புனலின்விரையாடிருமைத்தார் மும்முளொழுத்துபோயோடிப்
புனலின்விழுநான்போல் விழுந்தோடா. னாயிறுபோய்ப்புணரியிட
புனலின்விழுந்துழுத்துபு. ிழுநான்போலத்தடுத்த
புனலின்விசைவந்தொழுந்திருந் பருகிப்புது. பண்டியகையோ. (4)

தொக்ககமலம்வாய்முடக கந்தருண்டிடறுஞ்சுரும்பினவகண்
மொய்க்குநுமென்றபொய்யாய் நிற்த்துமுகிதுஞ்சாய்ப்பொழிலிற்
புகமணிக் கையத்தனை உடா குருநவின்னிடன்பூத்தனவாற்
செக்கரைனுஞ்செத்தியினிடப் பொரித்து, தெரித்தபொரிப்பால (5)

தூயசோதிப்பகலவன்பொய் மேலேப்புணரியேதாய்நிடலு
மாயைநாமவகொண்டிருந்த மனமென்கலாபமயிலைவா
னையகோம்பிகண்டினை உடலாந்தரிப்புற்றடவகல்போன்
மேயமலைப்பொழுதிலிருந்து செக்கர்மேதான்றியீர்ததால். (6)

காலையரும்பிப்பகலெல்லாம் போதாயிருந்தகாமமலர்
மாலையலர்ந்துபொருமலொரு மாயைநாமமணிவல்லி
மூலையிருந்துபுறம்போந்து விரிவெண்ணிலாமென்றழந்திற்
பிலிமஞ்ஞையெனப்பித்து மதமோய்ப்பிகவாய்பிதற்றாமால். (7)

தாய்வாயடைந்து விருத்தலையை மோதிமோதிசசலித்தலறக்
காய்வாய்ரிலையுடன்பிறந்தா எருந்துவாமுருகடிமனையை
நீவானெழுத்துவந்தழிப்பா யென்றாலந்தோரிலையின்றித்
தேய்வாய்ரின்னோடியையிலலா வெண்ணெயென்னசெய்யாயே. (8)

* காயோ பழமோ வெனல்:— கைகூடிற்றோ இல்லையோ
வெனக் குறிப்பித்தல்.

தக்கன்மகத்திலொருஞான்று தாளிற்படுதீதலையேறி
மிக்கமுனிவர்மந்திரநீ ரிறைப்பவின்னுமீண்டிலாய்
நக்கன்பவளவாய்ப்பட்டுக் களத்தேயிறங்குநஞ்சுநினை
யொக்குமென்பதறியாமை யன்றோவொரிர்வெண்மதியமே. (௫௮)

அங்கமதினஞ்சிருத்தினோ னங்கமல்லாவவீர்சடைமேற்
றங்கநினைவைத்திட்டதுரின் கொடுமைகருதித்தானன்றோ
பொங்குமமுதகலையென்ன நின்னைப்புகறல்வெண்டிங்கா
லிங்குமனிதர் * காராட்டை வெள்ளாடென்பதொக்குமால். (௫௯)

உருப்பியிசுவன்றழல்சிவப்புற் றுலகர்காணவொளிதரவு
நெருப்புவெண்மையென்பதுநன் னியாயர்நின்னைக்குறித்தன்றோ
பொருப்புநுஞ்சந்தனசசேறு புலர்ந்துபொரியப்பூவணையும்
வீருப்பமலருங்கொருந்தவழல் வீசியெழுந்தவெண்டிங்காள். (௬௦)

இன்றோருலகிலெனக்கொன்று பிறர்க்கொன்றாகியிருக்கின்றாய்
நன்றோவுனக்குமதியமே ஞாயிறோற்போல்பாழாமன்
முன்றோகையர்கரியாடைய மொப்பக்காணமுயற்சியினு
லன்றோதேய்ந்துபோகின்ற யந்தோவதனையறியாமோ. (௬௧)

கொல்லாநோன்புமுனிமலையிற் றோன்றிபெண்ணக்கொல்கின்றாய்
பொல்லாமந்தமாருதமே யென் னோகருணையுண்டிலாய்
சொல்லாய்திருப்பாற்கடலினிடைத் தோன்றுங்கடுவீற்றன்குணமே
யல்லாலமுதகுணமுண்டோ நின்னைவெறுப்பதறிவன்றே. (௬௨)

உயிர்த்தபொழுதேநின்ற ருல்கே ளாமுன்றோழிநீன்றதாய்
நயத்தின்வளர்த்ததாய்ருல்கேட் டலுமேநடுங்கத்திறந்ததார்
பயத்தமலர்ப்பூங்காவகத்தி லிருந்துபல்காற்கூவினாற்
செயிர்த்துநின்னைக்குயிலேநான் வெறுத்தல்செப்பவேண்டுமோ. (௬௩)

கன்னந்சிலையாயென்மனத்தைக் கலக்குங்காளைகவீன்கண்டு
முன்னிற்பதற்குநானியோ விங்கேகின்ற முனிகின்றாய்
தன்னிற்பெரியரில்லையெனு மவனைச்சமரிற்றாக்காம
னன்னர்த்தளிரின்மெலியாரை யடர்த்தாயாண்மைநன்றோ. (௬௪)

என்றுபுலம்பியமன்முதிர்ந்து மாயையிரங்கியிருந்தயா
மன்றன்மலர்பெய்மெல்லணையும் பள்ளியறையின்மதமானி
சென்றுநம்பியல்லமனை முன்றந்திருத்தித்தேரையுண்
வென்றிமடங்க்கிடுதல்போ லவளைவிடுத்தாளவ்வறையுள். (௬௫)

* காராட்டை வெள்ளாடென்பது - மங்கலம்.

உவறு.

வேனிணண்பகலின்வெய்யபாலையுணர் வேட்டவனந்ரிலத்துறுநீர்
தானெதிர்கண்டுபருகவேரெடுத்தல்போற் றண்மலரணையிசையமர்ந்த
ஞானநல்விளக்கைவிழியுறக்கண்டு நகையொடுதிருமுகமலர்ந்து [ல்.
பானலங்கண்ணிபுணர்முலைவிம்மப் பரிந்துமேல்விழுந்துபுல்லினளா
நாடியவாடிநிழலெனவணமே னண்ணுறத்தோன்றியவிற்றைய
யோடினள்விழுந்துதழுவுறத்தழுவ வருமையாலணையிசைவிழுந்தே
யாடியினிழைப்பந்தரீட்டியகை யாடியின்றாக்கரின்றமுது
வாடுமழைலப்பேதையேபோல வருந்தினண்மதர்விழிமாயை. (௬௭)

சொல்லருமழகன் நிருவுருவிழியிற்றேன் றலான்மீளவுமெழுந்து,
புல்லினண்மலர் மென்கைகளால் வெய்யைப் புல்லல்போற் 'சுவைத்
தனன்வெறுவாய், வல்லியிவவாறு வெய்யமயக்குற்று வள்ளறன்கைப்
படாமையினு, லல்லமனலனீ துருவெய்யமென்ன வயிர்த்தனளுண்
மையையன்றே. (௬௮)

அருந்தவநெடுநாண் முயன்றதான்பெற்ற வமுதைவாய்வைத்
திடுமளவீற், கரந்தவறுதல்போல லல்லமதேவன் கட்புலத்துற்று
மென்றோளிற், பொருந்துற வெய்யோல் வராமையாற் நீயின்புழு
வெண்ப்பதைபசைத்தரிவை, வருந்தினள் காமமல்லமனன்றி வடிவு
ளார்யார்கடந்திடுவார். (௬௯)

கன்னிகையென்று பிறைமகனென்றுங் கருதிடா தவாவினோத்
திட்டு, மென்னிணைமுலைகண் மார்புறத்தழுவியிதழ்சுவைத்தணையி
சைப்புணர்வுற், நின்னலினின்பக்கடலிடைமூழ்க விவன்றறற்பெற்
றிலேனென்று, தன்னகைநந்துவெய்யிர்ப்பெறிந்தா டவத்தரை
யலைத்தவம்மடந்தை. (௭௦)

பொழிந்திழிமழையால் வளிநனைந்திடுமேற் புகைந்தெழுமெரி
யில்கான்வேமேன், முழங்குவெண்ணரைப்பே ராழியக்கலயமுனிவ
னையழுத்துமேனஞ்ச, மெழுந்தரன்றன்னை வருத்துமேன்மயக்கமெய்
துவனல்லமதேவ, னெழிந்தவர்தம்மை பொழிவறமயக்கு மொருத்
தியுமவன்றனைமயக்கும். (௭௧)

விண்ணினக்குத்திக் கையினைப்பவர்போல் வேனெடுங்கண்ணி
யங்கிருந்த, வண்ணலைத்தழுவியிதழ்விமெய்வருந்தி யவசமுற்றணை
யிசையுறங்கி, யெண்ணுறுநினைவா லவன்புணர்ந்ததுபோ லின்கன
வொன்றுகண்டெழுந்தான், கண்ணகனிலத்தினிருள் குடிப்பவனுங்
கருங்கடன்முகட்டினிலெழுந்தான். (௭௨)

காலையின்மாலவார் குழன்மாதர்க் கண்டிமைசெய்வ ளல்லமன்
றன், கோலமென் சொல்வேன் விழியெதிர்தோன்றிக் குறுகிலென்
கைப்படானதனாற், சாலவுநைந்து துயின்றனன்கனவிற் றடமுலை
குழைத்திடப்பல்லி, மேலுநல்லருள்செய்துன்னேநானென்றும் விதி
கிலெனென்றனென்றான். (எங்)

அருந்தவமழிக்கு மழகுடையணங்கிற் ககப்படாவி றலினன்யா
ரோ, புந்தரனயன்மால்சுரர்முனிவர்கிம் புருடர்வித்தியாதரென்
னப், பந்தவர்தம்முளலனி டனொருவன் பார்த்திடிற் * பராபரனெ
னறு, திருந்திழைமகபரிமனத்துளெவியத்து தெரிநையோடுரைத்
தன்மேயினரால். (எசு)

ஆசைநின்னுளத்தின் பிசுவனர்ப்பதற்கா யல்லமனிவ்வகைநடித்
தான், பேசுகனவின்பயனுநக்குரைப்பிற் பின்புனைமெப்புறவணை
வன், வாசமென்குழலாயென்ற உண்மனத்தின்வருத்தமற்றிடவறிந்து
ரைத்தார், காசணிமருவகுன்மடர்ஸையர்மாயை கலேதீர்த்துள்ளு
ளேகார்த்தான். (எடு)

இன்னணமாயை மாநிடைபுகழ்த்த வியல்பினை மோகினிசிலர்
பொப்ப்பன்னுறவறிந்துமானநீசுடர்ப்பருவாந்கடலிடைப்படித்த,
தன்னொருமகள் வாழ்மார்க்கையெப்தித தனையையெப்பாங்கிமா
ரொடுகூ, யென்னிதுசெய்தாயைமகொபேதா யென்றுரைந்தின்ன
னபுகன்றான். (எசு)

மானமுமுயிரு மொருங்குநில்லாத வழியுயிர்தன்னையே விதித்
துத்தானுறபொருளாய்மானமேகொளுமுன் றந்தைதன்செவிப்படி
லென்னும், பானுவுமதியுயியங்குறமளவுப்பழியிதுவழிவழிவராதோ,
பானுனைவருந்தியின்றதுபித்தற்கோ வென்செய்தாய்பாவியென்றிசை
ப்பான். (எஎ)

குரவர்தா வியைத்துகொடுத்திலாயிற் குமரவேளையவனெனினு
மருவராரிற்பர்த்தைதாய்தவக் ளாணையினொழுகுக்கன்னியர்தா
முருவிலாரெனினுமருவருண்மகிழ்வுற் றுதவுறினையவர்தம்மைப்
பாவுவான்கடவுளாகவேசினெந்து பண்பொடும்பயிலுவரன்றே. (எஅ)

மணம்புரிவதன்முன்குரவராணையினுமணவினைமுற்றியபின்ன,
ரிணங்குறவருள்செய்கொழுநனையினுமிருப்பர்தம்வயமில்லென்று
மணங்கனையவர்தா மென்பதையறிந்து மடாதவிசெயலினைச்செய்

* பராபரம்-பரம் அறிவு, அபரம் அறியாமை.

வது]

பிரபுதேவர்வந்தகதி.

ருக

தாய், பிணங்குடாரிலையென் றிருந்தனை போலும் பேதைமையென்று தாய்முனிந்தாள். (எக)

தான்செயுந்தவற்றந்தாய்செயுமுனியுத்தன்மனத்தனைநனிப்படுத்த, நான்செய்வதென்னென் றிருலவேநாக்கி நாணீர் விழியுவிருந்தா, டேன்செய் மென்மொழியாண் மோகிசிகண்டு சினத்தவிர்த்தகய கரைந்துன்மேல், மான்செயும்விழியாய் பிழையிலையென்றான் மனங் கரைவண்ணேபோலுண்டோ. (அ)

மங்கைநீர்நீயிருழந்தனரிருந்தும் வளைதருவேலியில்பயிர்போ, லெங்கடம்மடந்தை நிறையழிச்சொழிய டேன்செய்தீர் பாலிகா னென்றாளுங்குறுமடவார்சொல்வெம்பி ராட்டியருளொடுகேண்மதி மதனா, லுங்குலமடந்தையிர்விடாருந்த துன்றவமென்றுரைந்து ரைத்தார். (அக)

பாங்கியர்பகாச்சினஞ்சிறிதவிந்துபாங்கியர்குழுவினுட்சிறப்புந், ரோங்கியசகளைதன்முகநோக்கியுரைப்பண்மோகினியெனுமரசி, பூங் கணைமதவேளனை யவல்லமனைப் புறத்துநின்றகற்றிடாதெங்க, வீரங் கதிர்முகமெல்லியன்முனம்விடுத்தா யென்கொலோவெனவவளுரை ப்பாள். (அஉ)

மானுடப்பிறவியரிதிலரசர் மக்களாகுதலரிததனி, லானுறுப் பமைதலரிததி லரிதாலுணர்வொடுபொகங்கணுகர்த, ருனெனப்பெ ரியர்கூறலாலன்னாய் தவம்பலமுயன்றுப்பெற்ற, மீனெனப்பிறமுங் கண்ணியைவெருண்டு வெறுப்பதுதகாதெனவுரைத்தாள். (அங)

மோகிசிகளைபுகன் மொழிகேட்டு முகமலர்ந்தென்றவப்பய னும், பாகெனுமொழியாடவ றில ரயாமோழார்பயின் மணமரசர்மேற் றென்ப, ராகலிவிவளுக்கல்லமன்றானே யருமணத்தலைவனங்கவன் பாந், போகம்வே ண்டியவாகொள்கெனப் புகன்றபுகன்றனப்பின் னுமோர்மாற்றம். (அச)

உலகெலாமறியவதுடைசெய்காறு முலகமன்னவனறியாமற் றிலகவாணுதலானொழுக்கீர் மறைந்தேறொழியிரிவடிமை நலமெலாநுமதேயாதலானுமக்கு நான்சொல்வதென்னெனாமகளுக் கல்கிலாவுகைசெய்துபோயின டன்னகத்தினுன்முனிவுறவந்தாள்.

என்பிழைபொருமலன்னையோ டென்பாலிருந்தவரேசொலின தனா, லன்புடையன்னை முனியுமோவென்ன வறைந்தனன்மாயை கேட்டறைவாள், பொன்புரைசகளைநக்குருகனக்குப்புராரியேதலைவ

னென்றிருப்பப், பின்பிதூசெய்தனையெனினினைப் பிழைசொல்
வார்மேற் பிழைபுண்டோ. (அசு)

* மானையா யாநந்தாயறிந்தமையான் மறைந்ததுநொய்துபட்டன்
றிக், கோனிதையறிவ னெனினெளிதாமோ கோமளவல்லிகேண்
மோ, போனதுபோகவீனியவன் றன்னைப்புறத்தினில்விடுவதேயறிவு,
தானெனவுரைத்தான் மாயைகேட்டயர்ந்து தாங்கருந்துயர மோடி
ருந்தான். (அஎ)

அல்லமனறிந்து நுந்திருமடந்தைக் கடுத்ததென்புக லெனச்
சகளை, வல்லினின்மாயைவலையிடைப்பட்ட மறையெலாமிறைமனை
நிறைந்த, தொல்லைநல்லினையாலறிந்திலன்வேந்த நெருவனும்யா
மும்யவேண்டிச், சொல்லுவதொன் றுண்டையீழறத்தோற் சூழலிலி
ருத்தனன்றென்றான். (அஅ)

† மாயையை யகன்ற னடக்கக்காலெழுமோ வாயிடைமாற்ற
மொன்றுண்டோ, போயொருவிடயமுணமனம்வருமோ பொருந்து
றும்பகலிரவுளவோ, காயமுமுயிருங்கலந்துவாழ்வுருமோ கண்டன
மெனவெனையொருவர், நீயறிவுறவிற்குரைப்பவருளரோநேரிழாயெ
ன்றனண்ணல். (அக)

* கருத்தினையறியா தவன்மொழிதனக்குட் காட்டியபொருளை
யேகொண்டு, விரைத்துணர்மலர்மென் குழலினுள்புணரும் விதியுள
தென்னிலெங்கொடியைத், தரித்தெவனொருசீயிருப்பினுமுனக்குத்
தருமிதிலையம்வேண்டாடுவன், றுரைத்தனன்கருணையென்று செய்
சுவனென்றுமுன் றவ ளண்ணலேகாக்கி. (க௦)

சகளையிவ்வாறு மொழிதரங்காய் சாலவுநன்று நன்றென்று,
நகைமதிதவழுஞ் செஞ்சடைமதுகைகாயகன் றிருமுனஞ்சென்று,
முகிழ்முலைநடிக்கும்பொழுது தன்செயல்செய்முயற்சியினின் றனன்
றனக்குத், தகுமெனவளர்போறிவினாற் றன்னைத்தானலாதறிதரப்பு
டாதான். (கக)

ஐந்தாவது

பிரபுதேவர்வந்தகதி

முற்றிற்று.

கதி - ௫ - இ - திருவிருத்தங்கள் - ௩௦௭.

† மாயை என்றது - ஈண்டுப்பிரகிருதியை.

* இங்கே கருத்து எனல் = அந்தர்முக நாட்டத்தை.

ஆறுவது

வி ம வஸ க திம்

அமலேயவவகனிலத்தெய்துபு
கமலமாயைதனக்கருண்மூர்த்தியா
நிமலனல்லமனீதியையன்பினால்
விமலேகூறியவண்ணம்விளம்புராம். (க)

மதுகைநாதனைநாடொறுமாயைதா
னதிகவந்தனை யாற்றிநமல்லம
னுதவுமான்மனத்தோங்கவிருந்தன
டிதிகனொண்ணிலசெல்லசிலத்தினே. (உ)

ஆயகரிலையிலம்பிகைஞாலமேன்
மாயைபோய்நெடுநாடின்னும்வந்திலள்
போயிராதவட்கொண்டிவண்போதென
வேயினுணல்விமலையையென்பவே. (ங)

கறையில்சோதிக்கயிலையினின்றும்
பிறைவியேவவிறைஞ்சிடருமுலைப்
பொறையினுல்லிழுந்தாளெனப்பூமிசை
மறுவிலாமதிபோல்பவள்வந்தனள். (ச)

வந்துபொன்னெயில்வட்டவனவசை
நந்துபொன்மணிமாடநனுகியே
சந்தமாயைதனதெதிர்நின்றனள்
கந்தமென்மலர்க்கற்பகவல்லிபோல். (ஐ)

நின்றபோதெதிர்கண்டுநிலவுல
கன்றுபோலுமில்வாயிழைவாழிட
மென்றமாயையெழுந்துதொழுதனை
யொன்றுமேவியிருப்பவுதவினாள். (ஈ)

அருகிருந்தவனையரிருவரு
மிருகரங்களுமேந்துமணியென

வருவமைந்திவனெனத்தனரென்றுகூழ்
புரமடந்தையர்புந்திவியந்தனர்.

(௭)

மாயைவந்தமடந்தையைநோக்கியே
நீயிருந்ததெங்குன்பெயர்யாது
மேயதன்மையென்னென்றுவினாவலுந்
தேயுடண்ணிடைச்செப்புதன்மேயினான்.

(௮)

கயிலையென்னிடங்கற்பகவல்லியென்
பெயரியம்பின்விமலைபெருங்குலச
சயிலமங்கைநின்றன்புடையவினான்
வியனிலந்தனில்உந்துனைமேயினான்.

(௯)

என்னமனமகனெம்பெருமாட்டிதான்
மன்னும்பெருமையார்மக்கட்பிறப்பினான்
நன்றையுன்னிரின்றன்னையிடுதல்தன்
பன்னுகென்னப்பகர்தான்மேயினான்.

(௧௦)

வேறு.

அல்லமன்வலிநிலையறிந்துவாடுவன
நல்லுமைநினைவிடநன்றென்றெங்கை
உல்லமைபேசியிம்மண்ணில்உந்தபின்
சொல்லியநின்பெருஞ்சூண்மறந்தனை.

(௧௧)

நின்றையுமறிந்திலையென்றாலிவ
ஊன்னுறுமனமொழிபுறந்தவல்லமன்
நன்றையறிவுறுந்தன்மையுண்டுகொல்
கன்னிமாதுமைதமகலையையல்லையோ.

(௧௨)

ஒடுறமருந்தயின்றுறங்கல்பேரலுரை
யாடியசூண்மறந்தயர்த்திருத்தலா
ஹிரிநின்றனைத்தாற்கென்றைநல்லுமை
யேடவிழ்மலர்க்குழாலேவினொன்றான்.

(௧௩)

கதிரெழுபகலெனக்கண்டிடாதுதண்
மதியெழுமீரவெனமனந்தொரிந்துதன்
றிதியொடுகினைவுமோர்சிறிதறிந்தனன்
விதியுணரிறைமகள்விமலைசொல்லினால்.

(௧௪)

மூலகாரணனெனச் சிலர்மொழிந்திடு
மாலுமோர்மானிடப் பிறப்பில்வந்துதன்
சீலமோர்ந்திலனெனிற் சிறியபேதைநான்
ஞாலமென்மயங்குத னவிறல்வேண்டுமோ

(௧௩)

அல்லமணியல்பெலா மறியப்பூந்துணர்
வல்லிளின்குமுதவாய் மலர்ந்துகூடுதனச
சொல்லிளின் றிணையடி தொழுதமாதொடு
வில்லுறழ்துறு, அதல் விமலேகூறு வான்,

(௧௪)

கயிலையினுமையொடு கண்ணுதற்பிரான்
செயலுறு மல்லமன் செய்திசூதலு
மயலுறவிருத்துநா னறிந்துநீ னானதை
மயிலியல்கேனென வகுத்தன்மேயினான்.

(௧௫)

வேறு.

படியில்வன்சிகாவையெனும்படியிற்றனக்குரிகரில்லா
நெடிவில்கருணை சிராங்கார நென் னுமுண்மைப்பெயரினான்
மடிவில்கற்பினவன் றேவிமாசுநீர்த் தசுஞ்ஞானி
கடிவின்மறையாகமவிதிகள்கண்ணுற்றறியவொழுதுவார்.

(௧௬)

மெய்ம்மைசிவமேயல்லா துவிரியுமூலகம்பொய்யென்பா
ரிம்மைமறுமை சிலையல்லவென்ன சிகழ்த்தகருத்திடேனார்
செம்மைநெறியிற்புறமொடகந்திரியுங்கரணங்காமாதி
பொய்ம்மைவினையிலவர் குருநூல்பொருளாத் துணிந்துவீடுவப்பார்.)

இனையராகியிருக்குநாவில்வாழ்க்கையினின்றிடுதலாற்
றனையரின்மையாநெஞ்சந்தளர்வான் போன்று சிராங்கார
னிணையுத் தியானமில்லாதநெஞ்சஞான ில்லாத
வீனையும்போலுமக்களிலாபிக்கடாழ்வென்றியம்பியே.

(௧௭)

இந்தவுலகிற்குதவியாயியன் றதொழில்கள் பலசெய்யு
மைந்தன்வேண்டுமெனநிற்போன்மக்கட்பதடியாகுவா
னந்தவுலகிற்காரினைப்போனறங்கூர்மகனமத்துவதா
னந்தமுதவுமகவிருப்போன் ஞானியாகுமென்றெண்ணி.

(௧௮)

உடம்பைப்பொறியைக்கரணத்தையுயிரைத்தானென்றுமூலம்
லடங்கத்துறந்துநையறிந்துபேதாபேதமென்னுமயல்

கடந்திட்டிருக்கும்பரமுத்திகாட்டும்புதல்வன்வேண்டுமென
விடும்பைப்பிறவிநோய்தணிப்பவெண்ணுமனத்தானெண்ணினான்.()

இரண்டோடிரண்டுமூவிரண்டையிரண்டாறிரண்டுமீமிசையெண்
ணிரண்டோடிரண்டுகொண்டிருந்த * விதழ்ப்பங்கயங்கள்கடந்து
யிருந்தகுளத்தின்மேலோராயிரந்தோட்டமலகமலமிசை [போ
யிருந்தசோதிதனைக்கண்டெம்மெண்ணமுடிப்பேமெனவெழுந்து. ()

வேறுமொருவனுடனிருப்பும்வேண்டாதவத்திற்கென்பதொடு
மாறும்மனையுபகொழுநனும்போய்வனத்திற்கமலாசனத்திருந்து
தேரூர்புனல்போற்றெறிந்தமனந்திறந்துந்திறவாவிழியொடுதம்
பேறுமிட்டலிங்கத்திற்பிறழாதமையும்படிவைத்து. (உச)

தறிபோலுடலநேரிருந்துதயங்குமருங்கினிருநாடி
நெறிபோய்மீளும்வரியதனைநிறுவிநிநாடியிற்செலுத்தி
யறிவோர்சிறிதுஞ்சலியாமலன்னப்பெயர்மந்திரமாரிக் [ல்.
† குறிபோயிருந்தவொருகுறியைக்குறித்துக்கொண்டங்கிருந்தனரா

வாயுநிற்பமனநின்றமனந்தானிறப்பொறியின்ற
பாயபொறிகணிற்பவிடர்படிபுன்புலன்கணின்நனவா
லாயபுலன்கணின்மமையாலகிலந்தோன்றுதுன்னத்தே
‡ தூயபரமானந்தபரஞ்சோதிதோன்றக்கண்டிருந்தார். (உச)

ஒருங்குமனமோடினியசிவயோகசுமாதிரவதிங்க
ணிரம்பவிருந்தகாலத்துநெற்றிமிசையிற்பரஞ்சோதி
திரண்டுமுழுவியுருவாகிச்சென்றுபுறமுற்றிடவதனை
விரும்புமிருவர்தாமுமுடன்விழிகடிநந்துகண்டனரால். (உ௭)

வெம்மையொழிந்துசிலத்திழிந்துவிளங்குகதிரோபணிங்கி
யெம்மையாளவருமதியோவிடுமிந்தனங்கணுகராத
செம்மையொளிரவான்பேரமுலோதெரியாதென்னவொளிர்த்தவார்
தம்மையறியாவுவையுளந்தழைப்பச்சோதிமதலையே. (உ௮)

* ஆறுதாரகமலங்களுக்கு இதழ்களாவன:—மூலாதாரத்திற்கு-
ச, சுவாதிஷ்டானத்திற்கு - சு, மணிபூரகத்திற்கு - க0, அநாகதத்
திற்கு-கஉ, விசுத்திக்கு-கசு, ஆக்ஷைக்கு-உ.

† குறிபோயிருந்த வொருகுறியாவது - வாச்சியார்த்த நெறித்
தானின்ற நிலையை.

‡ தூயபரமானந்த பரஞ்சோதி தோன்ற-லட்சியார்த்தங்காண.

அலைந்துபிறப்பிலாங்காரவஞ்ஞானிகளாமானிடரு
மலிந்தசுரருமுனிவாரும்ற்றையோரும்பெறுவடோ
தொலைந்தமாயையிளாங்காரசுஞ்ஞானிகன்போன்மலவிருளை
நலிந்துவளர்ச்ச்சிதானந்தந்தாவினக்காமதலையையே. (௨௯)

பேரானந்தம்பிள்ளையாப்பெற்றவவர்க்குவிடயத்து
ளோரானந்தம்பெற்றுடனையொழியுமுலகர்தம்மைநாம்
நேராவியம்பலாகுமோநிகர்தாந்தம்மிற்றுமென்று
வாராரிளமென்முகிழ்முலைந்மடவாயுரைப்பதன்றியே. (௩௦)

பண்டிபாசந்தபுசிலரும்பரஞ்ஞோதியைத்தாந்தம்முளை
கண்டிவாழ்ப்பெறுநரலாற்கண்ணிற்காட்டிமவரில்லே
தொண்டபெயிர்நிராங்காரசுஞ்ஞானிகடம்முட்கண்டு
கொண்டவொளியையுலகுய்யக்குழவியாக்கிக்காட்டினரால். (௩௧)

சங்குந்தெய்வதுந்துமியுந்தழங்கமலர்மாமழைபொழிந்த
வெங்குந்திசைகள்விளங்கினகன்நீன்றமலதிதறிதளிர்ந்த
பங்கங்கலந்தபுனறொரிந்தபதகர்மனமுந்தெளிந்தவருள்
பொங்குந்துறவர்மனமகிழ்ந்தபுனிதன்மகவாய்த்தோன்றுநான். (௩௨)

சையாமனத்துரிராங்காரன்ஞானத்திளாம்பிள்ளைதனை
மெய்யாமுளக்கணன்றியுநிவ்விழியுங்காணப்பெற்றனமென்
றெய்யாவுவகைக்கடன்பூழ்கியேறான்மநர்போடுறத்தமுவித்
கையாலெடுப்பெவங்குநிறைகனவான்கனலாடுவதாய்தாகி. (௩௩)

செவ்வாய்ஞானமயில்கொழுநன்செந்தாமரைத்தாள்வணங்குபுந்
மிவ்வாய்மகனதியல்புநீயியம்பாயென்னவவன்றெரிந்து
சைவாகமமுமாரணமுஞ்சாற்றற்கரியுதம்மகவை
யெவ்வாறுரைப்பனியான்மடவாயென்றுவியந்துகூடறுவான். (௩௪)

நாம்புரர்க்குழவியாராமனம்மாக்குழவியாயினான்
நீம்பாற்கடலிற்றுயில்கோனுஞ்செந்தாமரைமேலுறைவோனுந்
தாம்பார்க்கரியவடிமுடியோன்றினையையிதற்கிலில்லை
காம்பாற்புரிந்ததனையேதோட்கனிவாய்த்தடங்கனையென்றான். (௩௫)

ஆன்றமயல்செய்சையோகத்தன்றித்தவயோகத்தினு
லீன்றபொழுதிற்றன்மகனையிருந்துசான்றோனெனக்கேட்டுத்
தோன்றுமுவகைக்கடற்படிந்தாள்சுஞ்ஞானித்தாய்பசும்பொன்மலை
போன்றுவளர்ந்துமருங்குன்மிடிபோக்கவறியாவிளமுலையாய். (௩௬)

வேறு.

* மத்தநெஞ்சகமோடுதம் மதியினென்றையறைந்திது
மெப்த்துறும்பொருளென்றதை வேதமாகமமோதுமென்
றுத்திகொண்டிரைசெய்தெதி டொன்றைரிக்கைசெய்யமயர்தம்
பித்தையல்லெனும்ல்லமாப் பிரபுவெனும்பெயரிட்டனர், (௩௭)

வினையினுலொருவன்றரு மேனியாளனலாதொரு
மனிதனாகித்திதும் வடிவஞ்சலில்லம்
னியையுமாறுதவழ்ந்துபின் னின்றமெல்லடந்துபோய்
வனையுமாமணிமாஸிகை மறுகிளுடல்பயின்றனன், (௩௮)

வருகவெங்கடமாவிய வருககண்ணுகா முதமே
வருகவெங்குலதீபமே வருககேடறுசெல்வமே
வருகபாசவிநாசனே வருகஞானவிநாசனே ,
வருகவென்றனை † மகிழ்தர வந்துமேல்விழும்ல்லமன். (௩௯)

மாயையாலுளவாகிய வடிவநாமமழித்துள
தாயேவார்பிரமந்தனை யறியுமாற்றிவித்தல்போன்
மேயபேதையர்மணலமை விதிதாங்கொடழித்தனன்
போபுலாவுவன்மானிடன் போலவேவினையாடுவான். (௪௦)

நாளியக்கினியங்குறு ஞாலமென்றறிவித்தல்போற்
ருனுருட்டுநல்விதியிற் றமனியச்சிறுதேரினை
யானடக்கருநெஞ்சக பிதனையொக்குறுமென்புது
போனமக்குயிராயினென் புதியபம்பு"மாமிமால், (௪௧)

ஆடியொன்றெதிர்கொண்டதம் மானன்க்ரெரிவார்கன்போற்
கூடியொண்குருவெதிர்கொடு கொண்டிதன்பெருவிஞ்சைக
யுடியொண்க்குதற்பல்போ னுடகம்பலவெய்தனன்
பீதிறும்பழமறைகளும் பேசரும்புகழாளனே, (௪௨)

சுருதையுள்ளன்புறத் தன வுபேரருளாவின
மைந்தனாகியிருந்தொரு வாலலீலைநடித்தரு
கொந்ததானுலகெங்கு மெப்திமக்கடம்வல்லினே
சிந்துமாறுகின்றிது செப்பன்மேயினென்பவே, (௪௩.)

* மத்த நெஞ்சகம் - அல்லதை யாமெனக்கோடல்.

† உளமகிழ்த்திட என்றும் பாடம்.

உங்கன்பாவனையொருமையா லுருவமாமகனாகி
 னிங்குமேவியிருந்தன னினிநடர் துலகெங்கனூர்
 தங்குமாதவர்முதலியோர் தங்கனெண்ணமுடிப்பனென்
 நெங்கனாதனியம்பவவ விருவரும்புகல்கின்றனர். (சச)

பிறப்பெனுங்கடலிற்படும் பீழையேமுதுபுணையறும்
 துறப்பின்வீடெனுமொண்கரை துன்னுருதழிவேமென
 மறப்பிலாவிருகுரவரு மனமுனைத் துரைசெய்திடச
 சிறப்பஞானசிகாமணி தெரியுமாதுரை யாடினான். (சது)

சற்றுநம்மையகன்றிடேன் றளரன் ின்மனமென்றுநான்
 சொற்றதையமுமக்கென்றிற் றுணியுமாகமேவதுநால்
 கற்றுளோரைவிறையிராங் காரஞானிகடமையிவ
 னுற்றவல்லமனகல்வனே னுரைப்பென்னுணர் ின்களை. (சு)

என்றுபொன்று மிகவுடன்முதலியாழிமேயெனநீக்குபு
 றின்றதம் பிலேயெறலெனனு னிலையறின்று * தாதான் ிய
 மொன்றுறம்பரிசுரை ரெழு புணரும்பண்ணமுணர்ந்திடு
 பின்றலின்றியவல்லமாப் பிடிபுவிவ னுறுகுருநாயனை (சு)

தந்தைதாயிலனாகிய தாணுடாகியசுககடன்
 மைந்தனாய்மகவிலென மனவருதாமகற்றயு
 முத்துமேசிகனாகிநன் முத்திசுல்க. மெய்திசு
 ரிந்தமாதவல்லதில யென்முயக்கிதித்தனா. (சு)

ஆதலாலெழிலல்லம னருளிணுறுகின்றது
 வாதமாறுகன்முத்திதான் மலையருங்ராமயறிநியென்
 றேறுதினானதபொழுதடாரிருத்தனென்னறவண்
 மேதைமாயயறிநதிட விமலகடறினென்பவே. (சு)

என்றிலெண்ணெயெனப்பட ரிந்தனத்தெரியென்னைய
 விள்ளுமென்மலாமனமென விடவியெங்கனூரிந்பினும்
 உள்ளலல்லமனன்பாசம் மனமடைந்துவிளங்குடன்
 நென்னு னசகைவிமமுபா றிசண்முலைக்கணிஞெழுக்கல்பொம் (சு)

ஆறவது
 விமலைகதி
 முற்றிற்று.

கதி-சு-இ திருவிருத்தங்கள்-௩௫௭.

* இங்கே தாதான் ியத்தை யென்பது-ஐக்கியத்தை.

ஏழாவது

மாயைகோலாகலகதி.

நல்வெழில்விமலையின் னணநவின்றிட
முல்லைவண்ணகைகரு முயற்சியெண்ணியே
புல்லுவனவனையென் றெழுந்தபோதினி
ல்லமனகன் றமை யறியக்கூறுவாம். (க)

முகிழ்மதியணிபவன் முதல்விக்கோதிய
வகைபெறவிமலைதான் வகுப்பமாயைகேட்
டகென்கிழ்வுற்றுநா மல்லமப்பெருந்
தகைதனை யடைவதெவ வாறுசாற்றென்றான் (உ)

மழுவலமுயரிய வள்ளல்வந்தனை
யழகுறவியற்றினே யாயினல்லமன்
விழியெதிர்ந்தோன்றி மனத்துவேண்டிய
தொழிவறநல்குவ னுனக்கென்றேறினான். (ஃ)

முதல்வீடியுரைரெயு முன்னமேயருண்
மதுகைநாயகன் றனைவழிபட்டேத்தினே
னதுதரும்பயனிலை யறிந்துளேனெனப்
புதுமயன்முகிஞன் புலர்ந்துகூறினான். (ச)

வெருவறவிவளக விழியிலாமையாற்
பரசிவபூசனைப் பயனிலென்றன
ளாகரவென்றுகா * தங்கைகைத்திஃ
துரைசெயும்விமலைதன் னுளங்கலங்கியே. (ஔ)

பயனிலையருச்சனை பயின்றுமென்றனை
யயனரிமுதலிய வமராக்காயினு
நயமொசுதாசிவ நாதன்பூசனை
முயலுதலன்றியோ ரெண்ணமுற்றுமோ. (ஈ)

வாசவனரியன் வானநாட்டுளார்
பாசமின்முனிவரர் பலருமண்ணிடைப்
பூசனேவிதிமுறை புரிந்தவாலயங்
காசணியல்குலாய் காண்கிலாய்கொலோ (௭)

மலைமகன்குரர மகளிர் பாற்கட
லலைமகண்முனிவரில் லறக்கிழத்தியர்
கலைமகள்விழி நுதற் கடவுட்டிசையா
னிலைமைகளைடைந்தமை நினைந்திலாய்கொலோ (௮)

சித்தியுமாயுளுஞ் சிறப்பு * காபிய
புத்தியரடைவரப் புத்திசீக்கிணை
மூத்தியையடைவரெம் முதல்வன்பூசையாற்
சத்தியஞ்சத்தியந் தளாமருங்குலாய். (௯)

இஹமானிடப் பிறப்பு * ராய்த் துநல்
லேடவிழ்மலரினா லிறையைப்பூசியாரா
பாடமைநாலொலாம் பாழ்ச்சிறைப்ப. ர்
மூடையெண்ணுங்கான் முத்திநிற்பே (௧௦)

காம்பலிதோளிமுகக் கண்ணன்ருண்மலா
தேம்படுமலர்கொடு பூசைசெய்ப * ர்
பாம்பொடுபழகிலாப் பாமனென்றவர்
பூம்படுமணமகிழ்த் துலகம்போற்றமே. (௧௧)

நொய்ப்பிறப்பிலாதகண் ணுதலைப்பூசியா
வாய்ப்புறத் தலைக்கொரு மதிபெருநா
னாய்ப்பிறப்புற்றதி னறிஞரொள்ளுறா
நாய்ப்பிறப்பாற்றவு நன்றன்நமோ. (௧௨)

பொருவிலியாகமம் புகன் றமந்திரக்
கிரியைகள்வழுவறக் கிளக்குநல்லருட்
குருபரனருளினாற் கொண்டசெய்துநர்
பரசிவபூசனைப் பயனைநண்ணுவார். (௧௩)

* காபியமாவது - இம்மையில் செல்வம், மக்கட்பேறு முதலிய
வையும், மறுமையில் சுவர்க்காதிபோகங்களுமாம்.

† தலைக்கொரு மதிபெறல் - சிவசாரூப்பியம் பெறுதல்.

அண்ணலைம்முகங்களு மருளுமாகம்
நண்ணியவிதிமுறை நன்குசெய்யினு
மெண்ணருமன்புநத் தில்லையேயெனிற
பண்ணியபூசனை பயன்றாதரோ. (௧௪)

பூசைசெய்தன்னையும் பூசிக்கப்படு
மீசனதியல்பையு மிறைவன்பூசைசெய்
யாசறுபொருளையு மறிவறிந்துயர்
தேசிகனருளிஔற் றெரியவிவண்டுமால். (௧௫)

மந்திரதந்திர வழுக்கள்வந்தவோ
சிந்தனைபுறவிட யத்திற்சென்றீதா
பைந்தொடிபூசனை பயனிலென்று
ரித்தனைசெய்ததென் னிகழ்த்துவாயென்றாள். (௧௬)

என்றுநல்விமலைமா தியம்பப்பூசையால்
வென்றிகொளல்மன் விழியிற்றேன்றிய
நன்றியையறிந்தில ணமுவிற்றலால்
வன்றுயர்மனமுந் மாயைகூறுவாள். (௧௭)

வேறு.

ஒன்றையுமுணர்கிலைனெங்குருவுரைத்தவாற்ற
லின்றளவிலிங்கபூசை யியற்றியும்பயனென்றில்லை
யென்றனள்பருவமுற்றேற்க் கிருமறையுபதேசிப்ப
தன்றிவன்மனிதற்க்கோதி னதுபயன்படுவதுண்டோ. (௧௮)

நெறிபலமுறையுரைத்து நினைந்திலளதனையந்தோ
மறுகுறுமனத்தளாகி மாயைமால்கொண்டிருந்தா
ளறிவிலர்க்கறிவிப்பார்தா மறிவிலராவென்று
வெறிமலர்வணர்வார்கூந்தல் விமலைதன்மனந்தளர்ந்து. (௧௯)

இவண்மனங்கவன்றிருந்த திதனைநானறிவென்று
சுவீமுலைவிமலைசொல்வாள் கோற்றொடிமடந்தாயினிமே
லவிழ்மலரம்புபட்ட தாயிருந்தன்றெனக்கு
நவிலுதிமறையேலன்னை நகமகளாணையென்றாள். (௨௦)

ஆணையெவருவிமாயை யம்பலத்தாடாரின்ற
தாணுவமுளம்விரும்புந் தண்ணுமைத்தோழிலான்கண்கட்

கூடென்னுமழகின் டிக்கா நெருவன்வந்தனன்னுனோகக்
காணலுமெனேநான்கானே நென்றனக்கற்றூர்போல, (௨௧)

அல்லமனையனும் மவன்றனக்கலதென்னெஞ்சக்
கல்லுருகுருதுமுக்கட் கடலுருக்கன்றிமேரு
வில்லுருவாவதுண்டோ விளங்கிழாய்சின்னைக்காணு
நல்வினையொன்றிருப்ப நானுயிர்தரித்தேனென்றான். (௨௨)

நீநவிலல்லமன்வே நெடுங்கண்டவாணுதன்மடந்தாய்
நானவிலல்லமன்றான்சமுன்றனக்குத்தக்க
மானிடவடிவங்கொண்டு வந்தனன்போலுமன்னுன்
ஞானநல்விழியினன்றி நயந்துதன்னுண்மைகாட்டான். (௨௩)

என்னநல்விமலைகூற விலங்கிலெனெடுவேற்கண்ணி
தன்னிகரலமன்சச் சிதாநந்தசம்புவென்ற
யன்னவனலனிவன்றான் மத்தளவல்லமன் காண்
முன்னெடுபின்மயங்க மொழிந்தனையணங்கேயென்றான். (௨௪)

வேண்டியவடிவங்கொண்டு வேண்டியவாறுசெய்யு
மாண்டருளல்லமற்கீ தாமென்றமகாதென்றுங்
கோண்டருகினதுநெஞ்சாற் றுறித்திடப்படுவதுண்டோ
பூண்டிகழிளமென்கொங்கைப் பொற்றொடியென்றுசொன்னான். (௨௫)

தருக்கதின்னுடனுரைத்த நகாதினியரங்கிலென்றன்
கருத்துதுமனையன்றன்னைக் காட்டுவல்கண்டிப்பின்
புரைத்தருளினையென்ன வுணர்த்தறிவரியென்று
தெரித்தவறையினன்னான் நிறவினைக்காண்பென்றான். (௨௬)

கண்டுகொண்மணியின்றன்மை காட்டிதற்கறிந்துளோரைக்
கொண்டுசெல்பவர்போல்வந்த கோதையையுடன்கொண்டேகிப்
பண்டுதன்பூசைக்கெய்தும் பரிசுபோன்மகவிர்குழத்
தொண்டையங்கனிவாய்மாயை சுடர்மணிக்கோயில்புக்கான். (௨௭)

அருச்சுனைமுன்புபோனன் றுற்றுபுமதுகைநாதன்
நிருச்சரணங்கள்போற்றிச சேயரிநெடுங்கட்செவ்வாய்
விரைத்துணர்மலர்மென்கூந்தல் விமலைமாதோடுமவந்து
கிருத்தமண்டபம்புகுந்தா ணிரைவளைத்தளிர்க்கைமாயை, (௨௮)

அல்லமனிவன்றன்றெனன் நறிதரவறிதிராமற்
சொல்லுகவெனவடிக்குந் தோற்றம்போன்மத்தளத்தை

வல்லவனறையதேலாடு மாயையெஞ்சுரலாட்ச
சில்லரிமணிச்சிலம்பு சிலம்புறவாடுகின்றான்.

(௨௬)

முன்னுறநின்றஞான மூர்த்திமேல்விழியுமார்த்துப்
பின்னுறநின்றமூர்த்தி மான்டிசைப்பெயருநெஞ்சு
மன்னுறவிருத்திநின்று மாயைதானடித்தான் கண்டோர்
தன்னயனமுமாநெஞ்சந் தன்மிசைவந்துவீழ.

(௨௭)

அரத்தமதுறுபடுகுகா யரிமதர்மழைக்கண்மாயை
கருத்துறுகாமந்தன்பாற் காணுறத்தோன்றிநின்றான்
வருத்துறுசெயல்கொண்மாயை மருவியகுணமடித்துப்
பரத்தினிற்றேன்றுமென்று பகாவதுமுண்மையன்றே.

(௨௮)

கூத்துக்குப்புருந்தரம்பி கொட்டுக்குநாணுறமுந்
சீர்த்தப்புருடரவின்று சிந்தைவேறுகிகின்றான்
வார்த்தைக்குட்படாதஞான வாரியைவாயாற்சொல்ல
மூத்துக்குமதியைவென்ற முகத்தியார்குழாத்துணை.

(௨௯)

கையொடுசெல்லாநின்ற கடைக்கணன்மாயைகாட்ட
வையனைவிமலைகண்ணுந் ததிரயமுடையனாகி
வையகமதனின்மிக்க மனிதருளினையன்போல
மெய்யழகுடையான்றனை வேறுகண்டிலனென்று.

(௩௦)

மாறருமலமனையிவ் வடிவுகொண்டிவன்செய்ப்புரைப்
பேறருததற்குற்றானே பெருந்தவத்தாற்பிறந்த
வேருருமகளுவென்று விமலையையத்தளாகித்
தேறிலணிற்பமாயஞ் செய்துநின்றனனெனுகோமான்.

(௩௧)

தமபில்வேலையினிற் றீசய்மைத் தடத்தொருவனைக்கண்டன்ன
னமைவுறவருதல்போத லையமுற்றறியார்போல
நிமலனைவிகாரியென்று நிகழ்நிருவிகாரியென்றம்
விமலையேமயங்குமென்னின் மாயையெவறுப்பதென்னே.

(௩௨)

நீர்நிலைகோலாற்காணு நீர்மைபோலிங்குநின்றேன்
கீர்நிலைமாயைதன்னுந் நெய்யிறுவறிவென்னு
வேர்நிலைவடிவமாயைக் கிளையனையலமென்னு
வார்நிலைமுலையடந்தை வடிக்கணற்காட்டினாலு.

(௩௩)

கண்ணினற்கேட்குஞ்சீர்சால் கங்கணத்திறைவன்முன்னர்
கண்ணினற்குமார்பெஞ்சக் கட்டவிழ்த்தாடுவாட்குக்

கண்ணிறற்கூறவந்த கயிலைமாதறிந்தாளன்னொன்
கண்ணிறற்கண்டிஞானக் கண்ணிறற்காண்பான் றன்னை. (௬௭)

வல்லிதன்மனத்திற்காம மாய்ந்துவண்கயிலைக்குன்றிற்
சொல்லியகுணெஞ்சத்திற் றேன் றனுஞ்சமுன்றடிப்போ
யல்லமன்மீதுவீழ்வா னாகமேல்வீழ்ந் துபற்றிப்
புல்லியசினத்துசென்றாள் புல்லியநெறியினின்றாள் (௬௮)

கண்டனனவங்கருத்தைக் காரிகைமனத்திற்காம
மண்டலமுணரக்காட்டி வழிந்தொள்வென்றாள் தி
கொண்டுகைதவறியீழ்த்த குடமனமத்தளர்ச்சான்
விண்டுகவெறிந்துபோகட் டோடினன்னவிரைஞ் ஞ்சீரன் (௬௯)

இத்தனை யாட்டமெல்லா டிவந்தி னுலன் றெண்ணி
மத்தளமதீனயீசிப் போகல்பொல்வ ர்ளல்பொகப்
பித்தடைந்தனன்கொலெ ள்று பி ி னுமாத்ம ல்லாங்
கைத்த ிர்விரன்முடக்கி க் கவுளாடினத் துவின்றார் (௭௦)

பறையடித்தின்றகாற மறைத்த ிப்பாடைசெய்தகை
பறையுடைக்கொழிந் துகாடோ பாடு லாமறியாசெய்தான்
கறையடிக்க ியல்யானைக் * நருங்கமுந்சீற்றா ஏப்பி
னிற்றைமக்குயிர்சிலாடுதன் றிருளையர்மனமுடாந்தா (௭௧)

சிலைமதனின் றசெய்புஞ் சொல வி னுக்கன் றிவெள்ளி
மலைதனிலியம்புமா ற்றம் வழுவிறெறன்று னமழிந்தான்
கலவிசெய்தலைவனீ யகக் கைப்பொருட்கழுதிர்ப்புகு
முலைவிலைகட் ிர்ப்பால முத்த டாணகைப்பொற்கொம்பு. (௭௨)

மாலையாப்மணமேபோலு மாயை யாண்முந் தைக்கொடு
வேலுலாவகருங்கட்செவ்வாய் விமலைமாதறிந் தாள்
சாலுமாரஞா றித் தா தடவகையுள்ளோகைநின்
சிலையகன் போர்மேதத் துத் தேடிநாங்காண்பொமென்றாள். (௭௩)

சிலை நதல்விமலைசொல்லாற் றெறிந் துவின்கொணையுந் துக்கிக்
கலைதொடருதைபோன்மாயை காட்டினிற் றொடர் துபோனாண்
மலர்தொடரகிள்போல மாயையைத் தொட்டிற் துசென்றாள்
கொலைபடுமயிலமத்துக் குழைபொருதடங்கணல்லார். (௭௪)

மெய்த்தவம்பயின்றுபெற்று வேந்தர்க்குங்கொடாமன்முக்க
ணத்தனுக்கென்றுவாளா வரசன்வைத்திருந்தபாவை
மத்தளிகன்பின்போனாண் மகடனையந்தோவாண்டு
பத்தின்மேல்வைத்திருத்தல் பாவமென்றிகழந்தார்கண்டோர். (௪௫)

பாவமும்பழியுநல்கும் பல்வகைப்புழறங்கள்
யாவையுமிழ்க்குமெய்து மின்பமூதனாலெய்து
நோவுநன்மரபுஞ்செய்யு நோன்புநல்லொழுக்குமென்மை
சாவுமெண்ணுறமுனிற்ருந் தயவகுபுன்காமமென்பார். (௪௬)

வேறு.

பஞ்சின்மேன் விதிப்பினும்பதைபதைக்குமென்பதற்கு
ளஞ்சுரூள்பரன்பிதிப்பதைநுணவவாபாள்
விஞ்சுளாயிறுமுதிர்கதிர்வெதுப்பினைவெருவா
ணெஞ்சியோகிமேலிருத்தியந்நனாவனெசென்றார். (௪௭)

காமவெந்தழலாலுடல்வெந் தாள்நந்தி
கோமடந்தையலாலுமேல்வருகு ந்தண
பூமடந்தையப்பாலெயிற் போமென்றிப்புணலிற்
ருமிளங்கயல்சுடிமணல்யீழ்த்தெனத்தளரும். (௪௮)

பானலங்கருங்கண்ணி போகியகொடும்பால
யானைதன்புழைக்கைகிகர் துரியிடைவிடாமல்
வானநின்றுபெய்யினுந்தழற்பட்டவல்லிரும்பின்
மேனகந்தெறிதிவிலபோற்சுவறுறும்வினைத்து. (௪௯)

மாலருந்தியபோதுதன்வயிற்றிடையிராதிப்
பாலபென்றுடனுமிழ்திலனாகின்மெப்பதைத்து
வேலைநின்றலைவீழ்த்தனாலுமுண்வெண்ணெ
யாலுமவெந்தழறணிந்துயிருய்குவனலனை. (௫௦)

நாயினுநீர்சிறுமுயற்குருளைகணக்குந்
தீயபாலையிற்றனைமறந்தவசத்திற்சென்ற
மாயையாதுபின்றொடர்ந்துசென்மலர்முகமாதர்
வாயினீரநீர்க்கண்கணீர்சுரந்தனவந்து. (௫௧)

கானனீரொனச்சிறிதிடங்கடிதுசென்றிளைப்பார்
மானாரூர்சிலர்வாய்க்கடைநாவினாலவருடித்

தானையோர்கரமுகத்தெதிரசைத்துமெப்தளர்வார்
வேனிலாகொடிதென்றுதம்வியியினவெறுப்பார். (௧௨)

மாதரிவ்வணந்தொடர்ந்துபின்வரவெழின்மாயை
பாததாமரைவருந்தினபாலையுண்டந்தவ
வாதிநாயகன்றனைமறித்துதவிசெய்தறன்மெல்
லோதியோடுநவாவமென்றுழைகண்முன்னோடும். (௧௩)

கூந்தன்மேல்வீரிமுகிறரக்கோபம்வாய்காட்ட
பேந்துகொயகையின்வடமலையருவியையேயப்ப்பக்
கார்தளங்கைகடரவருங்காரெனககலாபம்
வாய்ந்தமஞ்ஞைகண்மகிழவந்தனள்பெருவனத்தில். (௧௪)

சிங்கமுங்கரியும்பணிசெய்தவஞ்செய்யு
வவகுறுந்தவர்மாயைதன்முலையிடையாமா
தங்கமுஞ்சிறுகிங்கமுங்கண்டிளந்தூர்ந்து
பொங்குறுந்துயரோடெழுந்திரிந்துபாயினால். (௧௫)

கொடியவாள்வரிபொகையைக்கண்டமான்குழாம்பொ
னெடியவாள்சடைமுனிவார்கலயகுறுவிலையுந்
தொடியுலாவமென்றோண்மடவார்வருதுயரு
முடியுமாறருன்செய்யினந்தனனருண்மூர்ந்தி. (௧௬)

மாயைபோகவோர்கணத்தினிற்றுப்பவீர்மனத்தி
னோயுறீரெனவொருமுனிபோனின்றுவவன்று
தூயமாதவர்க்கருள்செய்துதொல்லலல்லாருவாய்த்
தேயுபுண்மருங்கணங்கெதிர்தோன்றினன்சிரித்து. (௧௭)

பொங்குமாழ்வெஞ்சுரம்புக்கபூகையர்க்குக்
கங்கையாறெதிரந்தாலெனக்கண்ணெதிர்தோன்று
மெங்கனாயகன்றிருவடித்தாமரையினையைத்
தங்களாகுலந்தீர்த்துமெய்குமிர்தாச்சாரந்தார். (௧௮)

பெருகளற்றினிலமுந்தியங்கெழுபவன்பிடித்த
கரனெகிழ்த்துவிட்டகல்பவன்போலிளங்காளாய்
விரைமலர்க்கணைபட்டுளையுமெல்லியில
யருளறத்துறந்தனையென்கொலென்றனரவர்தாம். (௧௯)

பற்றியாயிடவிடுத்ததூயிரேபற்றி
யிறைநாளுமைவீடுத்திலனிதனையிடவிலக

முற்றுமோதுறுந்தம்பிழைமொழிருநருளரோ
குற்றநாடியேதிலரிடைகூறுநரல்லால்.

(௬௦)

என்னவோதலுமல்லமனேந்திழைமடவார்
மன்னன்மாமகண்மனத்தெழுகாமனோய்வளரு
முன்னீமுனியாதிருந்தின்றுதான்முனிந்தா
யென்னையேறவிட்டேணியைவாங்கினையென்றா.

(௬௧)

தொல்லெனின்நிருமேனிப்பாலுள்ளமுந்துய்தாய்
நல்லெயென்றுணைநம்பினெனவஞ்சகநடிப்பு
உல்லையென்பதைதயநிந்திலெனெனென்சொற்
சொல்லெனின்றணன்மாயெயம்பிரானிதுசொல்லும்

(௬௨)

வஞ்சநாடகநடப்பதுமாயைமான்செயலோ
தஞ்சவல்லமன்றனசெயலோவெனத்தடங்கட்
பஞ்சென்மெல்லடியாய்கடவுளையும்புற
னெஞ்சமாதவந்தமையுங்கேட்டறிதீயென்றான்.

(௬௩)

கள்ளன்மயகைபைக்களவுசெய்பொருளினக்கண்டு
கொள்ளநன் குறிபுகல்லிப்பொருளென்கூட்தைத்
தள்ளருஞ்சாரமுனிவராற்சொல்லிக்குந்தகைமை
வள்ளலென்றுபுன்னகைகொள்கூறுகாக்கும்மடபை

(௬௪)

நெஞ்சம்யாதினுலெனையகன்றிடவரிசினக்கு
கஞ்சன்மாயையையிலெனக்கழறவாயுண்டோ
விஞ்சும்வாணியையென்றையென்மெய்யினுல்லெவான்
றஞ்சமாயையென்றிகழ்தந்தக்கசொற்கற்றேய்

(௬௫)

என்றையஞ்சிமாவழங்குகாட்டிருக்குமாதவரென்
றன்னையென்றிடவல்லரோவல்லரென்றன்னைப்
பின்னையென்றிடவல்லரியார்பேசுதியென்று
பின்னையென்றுண்ணிடைசொலவல்லமன்விளம்பும்.

(௬௬)

என்றண்ணையக்கடப்பவரிளையிலையென்று
வென்றிகூறினையெலவாரிற்கவேல்லியாய்
நின்றவாருயிர்முயற்சியானிகழ்த்தியமாற்ற
மன்றிவாழ்மறையாகுமத்தறிதியென்றறந்தான்

(௬௭)

† நாலுவாக்குபார்ப்பினுநானவற்றினுக்கு
மூலகாரணமாகுவன்மொழிந்தலிம்மாற்ற
தாலெலாமுரைத்திடுமெனச் சொருக்கொடுக்கின்றான்
மாலெலாம்பிறப்பதற்கிடமாகியமாயை. (௩௮)

ஆட்டுகிற்பனியாகுகிலமுமென்றனைநின்னை
யாட்டுகிற்பவராவெனவறிந்திலேபேதாய்
கேட்டுகின்றையோர்பொருளுன்னமுடிகொம்பார்
நாட்டுமென்றைநன்கறிந்துயர்ஞானிகுணவில்கார். (௩௯)

ஆரையாரிருந்தாட்டுவரோவாதையறியே
மாவேவன்செயுநோய்மறித்ததன்பிடுனன்வாதம்
பாவொனவியம்பின்சபசிக்கனவிடிந்படுபார்
தீருமாமருந்துதவுவனென்பவர்சீர்போல். (௪௦)

காமியாகியிருச்சுனைகடைப்பிடித்தமையா
மாமேவெனெடுகண்ணினும்காமிபோனடித்தேன்
நீமைநெஞ்சினுந்குணினுந்தனைநினைத்தீண்டேன்
போமினாருடனென்றனன்வன்சொலாற்புனிதன். (௪௧)

வேறு.

மண்ணுலகிலிழி குலமத்தளத்தொழிலோன்றனை விரும்பியறி
துமிண்டா, எண்ணன்மகனெனும்பழியைமானாமணிமலிப்பையா
கைகொட்டி, விண்ணுலகுகைசெய்யசகூண்முடிவாழ்வவாறுவிய
லன்பவகிற, பெண்ணரசிசன்முகத்தில் விழிப்பெனமாயைபுளம்
பீழையுற்றான். (௪௨)

அன்பினுலன்பர்பெற்றற்கெரியனெமனைசகூனொன்றைநந்துவந்து
வன்பினுன்பெற்றேவண்ணநின்றழிந்தாயிதரகுமோமாயைமாதே
முன்பினுக்கடுவிதைத்துக்கரும்பாகவேண்டுகமுயன்றுகொஞ்சிந்
துன்பராபத்திரியுமவர்போலென்றன்மாயைதனைத்துறக்கவல்லான்

கரைகுறுகவந்தகலங்கவிழ்ந்தநாய்கன்போலக்கலங்குகின்ற
வரைபுரைமென்மூலமாயைதனைக்கண்ணிலிமையுளமறுகிமாழுகி
யிரதமுறகளிம்புமலிசெம்பினியனோக்குருவியல்புபோல [ஞள்.
வருள்புரிதியையவிவன்குணநோக்காதென்றுதொழுதஞ்சிசொன்

† நாலுவாக்காவன் - பரை, பைசந்தி, மத்திமை, அடகரி என்
படைகளாம்.

இலங்கிலேவன் மருட்டுமதர்வழிவிமலாய் வறியவேவாடிதத் தன்னா, னலங்கிளர்பொன்னுருவாயிலென்னாலிம்மாயையின்பநனுகு மென்று, புலங்கனநிவரியபரமானந்தசிவயோகிபுகலமாயை, கலங்கியாரிபசம்புண்ணிற்செவ்வேல்பட்டெனவழங்கிக்கழறுகின்றான். (1)

நனவொருபுன்கனவாகமயங்கவெனைப் புணர்தலினைஞனும்வென்றி, யெனதெனநின்னுளஞ்செருக்கிமடமாயை கூறுதலுமெங்கள் கோமான், கனவினுநர்வுமுணவுகுறையுமோ பசியதனற்களைவதுண்டோ, நினைவில்வருகனவொன்றுகண்டிதுமாந்தனை பேதாய் நீதானென்றான். (௭௬)

எவ்வண்ணமுரை வன்மைகொண்டு நீதள்ளினுநா னின்றுபோகேன், கைவண்ணமலர்ப்பகழிமதனையாய் நினைத்தமுவிக்கட்டிக் கொண்டு, செவ்வண்ணமர்கைலைக்கேகியெஞ்சுண் முடிப்பலெனச்செருக்கிச்சொன்னாள், மைவண்ணமலர்க்குழலாள் வான்றிரட்டி விழுங்குவலென்மாற்றம்போல. (௭௭)

முடிக்குமலர்க்குழன்மடவாள் சூண்முடிப்பலெனு மொழிக்கு முறுவல்செய்து, பிடிக்கவலையாயிலெனைப்பிடிநடையாய் பிடியென்றுபிரான்மறைந்தான், மடக்கொடிதன்வழியினற் காண்பதும் போய்மதிமயங்கிவறிதுரின்றான், சுடர்த்தொடிமென்றேண்மடவாரின்றிழந்தோயிவளை யெனத்துயருழந்தார். (௭௮)

வெண்டிங்கனிலவுவாயிடப்புகிணஞ்சகோரமெனுமென்புளன்றியுண்டங்குவாழுமுயிருளதோநம்மல்லமனாமொருவன்னுனும் பண்டங்குமொழிமாயைகைப்படினு வவள் பிடிக்கப்படுவதேனானெருண்டன்பின்வழிநின்றமனமாசுதீர்த்தபெருந்தூயோர்க்கல்லால்.

மாயைதனைவாதித்துத்தள்ளுபுதன்னிலைநின்னுமாயாவாதி யாயினனல்லீரசைவசித்தாந்தகுலதீபமாயினேனென்னேரேயுமனநிறுவியிறப்பெதிர்வுகிழ்வெனுங்காலமுணருமாற்றற் றார். யாயுனிவரரெல்லாமல்லமனைத்தொழுது தவந்தொடங்கிவாழ்ந்தா

ஏழாவது

மாயைபகோலாகலகதி

முற்றிற்று.

வசவண்ணர்வந்தகதி.

அசைவிலல்லமற் காயுமைநற்கலை
வசவதேவன் வலியகணங்கடாங்
கசியுமன்பிற் கயிலையினின்றுதென்
றிசையில்வந்த திறமுரைசெய்குவாம். (க)

சீங்குகாணுஞ் சிறுவிலைநாட்கடன்
வாங்குமோர்பொருள் போக்கும்வறியர்போ
னீங்குளான நெடுந்தகைமரையனின்
றேங்குமாவி யியக்கமு ின்றியே. (உ)

மத்தளங்கொடு வந்தவன்றன்னொடு
பொய்த்துண்ணிடை போயினவென்னவே
சித்தநாணுந் துயரமுந்தின்றிடப்
பித்தர்போற்பின் றொடர்ந்தனர்பெற்றவர் (ங)

தக்கதந்தைதாய் * சாயப்பழிசெயு
மக்களின்றி மலடர்தாமாதலு
பிக்கவன்பிணி மேவலுநல்லவென்
றுக்கநெஞ்சுட னோடினன்மன்னவன் (ச)

காய்பசிக்குக் கவன்றுதரைநின்
வாய்பதைக்கு மறவர்வலையிடைப்
போய்விழக்குழக் கன்றுபுகுந்தவண்
டாய்பதைப்பது தன்னெதிர்காணுமோ. (ஊ)

கண்டுவார்சிலைக் கானவர்பார்ப்பினைக்
கொண்டுபோகக் குடம்பைகண்டேங்கியே
துண்டமாரிரை சேரரப்பறவைகண்
மண்டுநோயின் மறுகுதல்காணுமோ. (ஈ)

அரின்மிதித்திட் டதர்படப்பூம்பணை
மரமுறித்து மழைமதக்கைம்குமக

புரலடிப்பிறை யொண்மருப்பஞ்செவிக்
கரிநடப்பக் கலங்கியிரியுமோ

(௭)

பரற்கண்மென்பதம் வைத்துப்பதைக்குமோ
சுரத்துமேனி துவண்டுவெதும்பிரீ
நிரக்குமோமக ளென்செயுமோவெனத்
தரிக்கருந்துயர் தாயடைந்தேகினான்.

(௮)

பொன்னையன்ன புதல்விபொருட்டிவண்
மன்னர்மன்னன் மனத்திலவளர்த்தெழு
பின்னல்காணவு மூழொன்றிருந்ததென்
முன்னிமாழ்கியவ ளூரர்பின்போயினார்.

(௯)

ஆயர்ந்துநிற்கு மரிவையைக்கண்டிரான்
முயன்றுமெய்தவ முற்றும்பயின் துணைப்
பயந்ததற்குப் பயனன்றுதவினை
நயந்தெமக்கெனத் தந்தைநவின்றனன்.

(௧௦)

என்னைநீங்கி யிழிந்தொழில்செய்பவன்
நன்னைநாடித் தலைமையிழந்தெனோ
கன்னிநீகொடுங் காட்டில்வந்தாயென
வன்னையோவென் றாற்றியமுதனன்

(௧௧)

மகனும்மல்லன்... வல்லமன்மாயையும்
மகனும்மல்லன் உரைபுரைதோயினோ
மிகலும்வாட்க ணாசியுநீயுபிங்
ககலும்மென்று விமலையறைகுவான்.

(௧௨)

வினைப்பயன்கொள வேண்டுகேரோரிடந்
தனைப்பொருந்துறச் சம்பந்தமாத்திரத்
தெனக்கினோரிவ ரென்றபிமானமொன்
றனைப்பொருந்தி யழிவரறிவிலார்.

(௧௩)

தனையராகியுந் தந்தைதாயாகியு
முனையுருத வுயிரிலையாதலா
லினையர்கேளி ரினையரயலென
நினவுறேன்பிளிச் செட்டிலேவெலினாய்.

(௧௪)

வேனெடுங்கண் விமலையிவைசொலப்
பானலங்கட் பனிமதிவாண்முகப்

பூநறுங்குழற் பொற்றொடிமாயைமுன்
ருனடைந்தமை தந்தைக்குணர்த்தியே. (கடு)

காவியங்கட் கனியிதழ்மாதுமை
யேவவந்தவென் னெண்ணமுடித்திலன்
போவனங்கிப் புரிசுழலோடுநா
னீவீர்நோவன்பி னென்னேநினைந்தெனா. (கசு)

வீரைந்தெழுந்து விமலையணங்கொடு
வருந்துநெஞ்சக மாயையக்காட்டுளோர்
பிரிந்தழுங்குரல் பின்னொடர்ந்தேகவே
பொருந்தருங்கயி லைத்தடம்போயினாள். (கௌ)

அழுதுவாய்விட் டரற்றிலன்றன்னுடல்
புழுதியாடப் புரண்டிலன்மன்னவன்
பழுதிலாததன் பாவைகாணுமையா
லெழுதுமோவிய மென்னநின்றானரோ. (கஅ)

விழுவண்மீள வெழுவண்மெலிந்துரைந்
தழுவண்மேனி யசைந்துநிலங்கையா
ஹழுவன்வாய்கொண் டியிர்ப்பாரிற் பவென்
றெழுவன்கைநெரித் தேவருவளன்னையே. (ககூ)

பாமொதரும் பந்துங்கழங்குநின்
றாமொதரு மாகுமரிவைய
ரோடுமேவி யொருமகள்வாழ்ந்தவம்
மாடநாளினிக் கண்டியிர்வாழ்வனோ. (உ௦)

துளிக்கும்வார்துச சோலையும்வாவியும்
பரிக்குமாடமும் பாழ்படவென்மகள்
களிக்குமானிருங் காட்டினுளெம்மைவிட்
டொளிக்குமாறொரு சற்றுமுணர்ந்திலேன். (உ௧)

என்னநீவிட்டி ருப்பினும்பொற்றொடி
யுன்னநான்விட் டியிர்பிழையேனென
வன்னவாய்விட் டரற்றினளாயிடை
மின்னனாருங் கதறினர்வேலைபோல். (உ௨)

வந்துவேந்தன் வழிமரபாரிய
ஹந்தமாமக ணென்மைநுமக்குநான்

முந்துகூறில னோதுயர்மூழ்கிரீர்
சிந்தைநோதற காத்தெனசெப்புவான். (௨௩)

அருந்தவம்பல வாற்றறறிஞரும்
பொருந்தருங்கயிலேக்குமின்போனமை
தெரிந்துநெஞ்சந் தெரியவறிந்துகீர்
உருந்துந்தன்மை மடமைமடமையே. (௨௪)

சிலைதுதற்பசுந் தேமொழிமாதுமை
கலைநுமக்குக் கவின்மகளாககீர்
தலைமைபெற்றது சாறுமுமையினி
யுலகினிப்பிற ரொப்பவரில்லையே. (௨௫)

என்றகூறக் குர வுனிறைமகன்
மன்றல்வாழ்க்கை மனையொடுதுன்பொரீகிச
சென்றமாடக ருருகரிற்புகாக
சூன்றமாமதிற் கோயலினண்ணினுன். (௨௬)

பேறு

கயிலையில்விமலையோடுக் கவிரிதழ்மாயைசென்று
வியனிலமதனிற்றன்னை விடுத்தஞான்றென்னவானோர்
பயிலவைதன்னிற்புக்குப் பனை யுமிமையமீன்ற
மயிலியற்றையும்வாழ்த்தி வண்டகியங்கருஞ்சின்ருள். (௨௭)

பொலிவழிவதனங்கண்ட போதேயம்மாயைநெஞ்சின்
மெலிவினை யறிந்துமன்னை வினவலுஞ்சுள்கொண்டிடகி
மலர்தலையுலகின்றான்முன் மயங்கிய உறனைத்து
நலியுநாண்டவருந்தி நவின்றன்னகுறிப்பிற்றோன்ற. (௨௮)

நன்னகமகள்கேட்டுள்ள நாணுபுகுககவிழ்ந்தாள்
பன்னகசயனாதி பண்ணைவருங்ககைக்கண்
முன்னகைசெய்துநீய முப்பு மாளசெய்தான்
புன்னகைபுரிந்தான்பய்கிற் புரிசுழல்செருக்குமாள். (௨௯)

அரியனென்றுனக்குநான்சொ லல்லமனரியனோம்
நெனியனோவுரைத்திடீயென் றிலங்கயிலெறிதலேபோல்
வெளியுன்முறுவல்செய்ய விமலன்வெண்மதியங்கண்ட
நாநினமென்மலர்போலென்றாய் நகைமுகமொடுங்கினுளால். (௩௦)

போக்கரும்வலிபுகன்று போய்வருமாயைசொன்ன
வாக்கினில்வருந்துகேனை உள்ளனீநகைசெய்தெள்ளன்

மூக்கிலிமுகத்தின்முன்னர் முகாங்காட்டிதல்பேன்மென்ன
மீக்கினரிமையமீன்ற மெல்லிபன்மெலிததுசொன்னான். (௩௪)

கடம்பயிலெந்தைமங்கை காணிநூல்பருத்திநொன்
நடைத்தருள்சொல்வன்நூல மலைக்குமம்மாடையுளா
வெங்கித்தகைமுன்னஞ்சென்ற லிலியநன்றிகொல்லிவான்
மடங்கன்முன்மெல்லிவென்னு அருதலைபாற்றலன்றோ. (௩௫)

அல்லமன் பெருமைமெல்லா மனைபருமறித்துகொள்ள
நல்லெழின்மலைமடந்தாப் பன்னுணர்நிறினைநீயென்று
சொல்லுநன்றிரின்னை வித்தனைசொல்லவல்லா
நிலைவென்றியம்பயாடி மீன்றவன்மம்புகின்றான். (௩௬)

பொறியிலியென்செய்திமை பொருத்தருள்புரிந்துமெய்ம்மை
யறிவருள்குரவனாகு மல்லமன்றன்னைக்காணு
நெறியருள்புரிநியென்ன நிரைவளைவணங்கிக்கூற
மறிமழுமவர்த்திருக்கு மலர்க்கைவானவனுரைப்பான். (௩௭)

மத்தமதுறுகுணத்து மாயையவிடுத்தவாற்றா
னித்தியகுரவன்றன்னை நியறிந்திலையணங்கே
சத்துவகலைமடந்தை தனைமினிவித்திப்பாயிற்
கைத்தலவெல்லிபோலக் காண்குறையவனையென்றான். (௩௮)

மிடியடவிறப்பென்று மேடிமோரிடத்திற்செம்பொன்
குடமொகிண்டவன்மோற் கொள்கொண்டாண்துடந்து
துடியிடைபுமைமெம்பாளைத தொழுதுவந்துவயலையகப்
பவவிசைமலமற்காண்பான் செல்கொண்ப்பணித்தானான்றோ. (௩௯)

அப்பொழுதருகுநின்ற வருணத்திதேவனன்னை
யொப்பரும்பத்தியென்னு மஞ்சனமொன்றுண்டாயிற்
செப்பருளாணந்த வல்லமத்தெவனென்னும்
வைப்பிளையொரிதுகாண லாமெனமகிழ்ந்துசொன்னான். (௪௦)

அழிவருநிதியவைப்பை யஞ்சனங்கொண்டுகாணும்
விழியுடையவன்மோன்நான மெய்க்குரவனைத்தான்கண்டு
கழிமயலன்பர்காணக் காட்டிவோனிகென்றெம்மை
வழிவழியடிமைகொள்ளும் வள்ளனத்தியைப்புகழ்த்து. (௪௧)

சத்தியால்யான்பிணித்த தோதனைத்தனதுதாய
பத்தியாலவிழ்க்கவல்லோன் பார்க்கினிந்நத்தியேதா

* னித்தினுல்விலங்குபூட்டு மிறைவனோவீடுவிப்பானோ
மெய்த்தவாராளினோன் யார் விளம்புகவென்று சொல்வான். (௩௬)

அல்லமனென்னுஞான் வாணையையகப்படுத்த
வல்லவொண்பார்வை நீயையாதலான் மண்ணிற் போகி
யெல்லையிலன்பர் நெஞ்சத் தின்பருணந்தியென்று
சொல்லினனுயிரிற் றேன்றாத் துணையெனவிரக்கும்பெம்மான். (௪௦)

அந்திவண்ணத்தெங்கேகாமா னருளிஞலின்னகூறச்
சுந்தரிதனக்குமெட்டாத் தூயவன் நன்னைக்காண
நந்திவல்லவனோவென்று நகைசெய்துகணங்கடம்முள்
வந்தொருசிலருரைப்ப மங்கைபங்காளன் சொல்வான். (௪௧)

நந்தியென்றையுணர்ந்தா னுனவன்றையுணர்ந்தேன்
சிந்தைசெய்தெம்மைநீவிர் தெளிவுறவறிகிலீரென்
மெந்தையெம்பெருமான் கூற விகழ்ந்துரைசெய்தோரெல்லாம்
வெந்துயர்கொண்டிரின்றார் மீளவும்விமலன் சொல்வான். (௪௨)

மாசுறுநந்திபத்தி வார்த்தையாலறியீர்நீவிர்
காசினியதனிற்சென்று கண்களாலமையக்கண்டு
பேசுதிர்பின்னரென்று பெருந்தகைநந்திதன்னோ
உசனொண்கணங்கடம்மையேவினனருளிஞனே. (௪௩)

கண்ணுதலருளாலேயுங் கணங்களுட்டலைமைபெற்றோர்
மண்ணுலகதனில்வேண்டும் வளம்பதிதோ றும்உந்து
நண்ணினருலகர்கண்ணி னரர்உடிவாகத்தோன்ற
வெண்ணுறினெழுதூற்றின்மே லெழுபதென்றுரைக்குமெண்ணார். ()

நந்தியென்கின்றனான் ஞாயிறுநிலத்துதிப்பின்
முந்துறுமமணரென்னு மூடுவல்லிருள்கெட்டோடுஞ்
சந்திரமௌலிசீர்வெண் டாமரைமலருமென்றோ
வந்திரன்முதலாயுள்ள விமையுடர்மனமகிழ்ந்தார். (௪௫)

எட்டாவது

வசவண்ணர்வந்தகதி
முற்றிற்று.

கதி-அ-இ திருவிருத்தங்கள்-௪௮௨.

* இதினாலென்றது - இத்தினாலென்றாயது, எதுகை பற்றிவந்த
வீரித்தல் விகாரம்.

அக்கமாதேவியுற்பத்திகதி.

புரஞ்சுகிசிறுகைப் புனிதன்பாலமர்
கருந்தடங்கண்ணிதன் கலையுநந்தியு
மருங்கணநாதரு மகனிலத்திடை
வருந்திறமறிந்தவா வகுத்துக்கூறுவாம். (க)

பெடையொடு * சுரும்பினம் பெரிதிரைந்திடக்
கடிதடமளவுவாய்க் காலினோடியே
மடையுடைமதுமழை மலர்பெய்சோலைகு
முடிதடையெனுநக ரொன்றுண்டாயிடை. (உ)

நன்மையென்பனவெல்லா முடையனும்மறைப்
புன்மையென்பனவெல்லாம் பொருந்தூருனெனுந்
தன்மைதன்பெயரினா லறியத்தக்கவ
னின்மலனெனவொரு நிகரிலானுளன். (ங.)

அவனெழின்மனையவ ளாடகத்தினைச்
சுவணமென்குதலெனச் சுமதியென்பவ
டவநிலைதன்னினுந் தலைமைத்தென்னவே
யுவமையிலில்லறத் தொழுகு † நீர்மையான். (ச)

தூரிருமலனுக்கச் சுமதிதன்னிடைத்
தானொருமகனெனச் சார்ந்துதோன்றினா
† ளானுயர்கொடியினே னங்கைதாங்குரு
மானுறழ்சத்துவ கலைமடந்தையே. (ஊ)

மதிபெறுகடலென மகளையீன்றவர்
நதிபெறுசடைமுடி நம்பன்பாலுறு
கதிபெறுமதிநுதற் கரும்பைப்பெற்றுநற்
றுதிபெறுமலையென மகிழ்ச்சிதுன்னினார். (ஈ)

* சுரும்பு - ஆண்வண்டு. † நீர்மை - குணம்.

‡ ஆனுயர்கொடி - இடபம்வரைந்தகொடி.

கெறிமுறைநிருமல ஸீறுசாத்தியே
யறிவருமஞ்செழுத் தறைந்துமெய்யுணர்
குறியினைத் தரித்தனன் குழவியாகிய
பொறிநிகருறுமொரு புதல்விக்கென்பவே. (எ)

இர்துடாரசடையினோ ஸரிடத்தளையெனுஞ்
சுந்தையான்மகளைமா தேவியென்றொரு
சந்தநாமங்கொடு தானைத் தனன்
நந்தையாதற்குநற் நவம்புரிநதவன். (அ)

அறிவருளாதர உடக்கம் உய்மைமெய்த்
துறவுநல்லொழுக்கமே நாய்மையென்றினை
யுறவொடுகுழவியா யுடன் ஊர்ந்திட
மறுவறுசமதிதன் மகள் ஊர்ந்தனன். (ங)

வாடியமருங்குலம் மாயைதோன்றுநாட்
கோடியசிலைகொடு தவநகுலைப்படை
யோடியமதனன்மா தேவியோடு நூநன்
வீடியசிலையனுப் பீழ்ந்தாமாத்தினுன் (க)

விழுந்தனகொடிய சீவினைப் * பரப்பபலா
மெழுந்தனநல்லறம் யாவுத்தவகனவ
கொழுந்தெனநிருமலன் குமரியோடுநூநன்
முடிவகினசிவாகம முற்றுமெவகுமே. (கக)

வேறு.

எவகுமாதேவி யின்னணைப் பருப்ப பெம்பிரானவிய கணங்க,
டாங்கன்வேண்டிய வொண்பதி சொறுமுன்செய் தவத்தர்பானன்
மகவாகித், தீங்கிலாசசித்த ராமையன்மாச்சி தேவனென் றிடுபெயர்
முதலா, யோங்குநாமங்கள் ஷேறுவேறுதக்கொண் டற்றனர்நற்றவ
முயன்று. (கஉ)

பயக்குறுமினிய சங்கரபூசைபல்வகை நெறிப்படவியற்றிச, செ
யற்கருஞ்செய்கைசெய்தவரிருந்தார் தென்றிசைகயிலேபோற்சிறக்க,
மயக்குறுமமணவல்லிருண்மெலிய வய்ணவமெனுமுதிமழுங்க, வியக்
குறுசைவமலநன்னத்தி வெய்யவனுதித்தமைவிரிப்பாம். (ககஉ)

* புரப்பு - விரிவு.

வாயின்மண்ணிட்டுக் கொண்டவன்றன்னை மதித்துநன்னுதலி
ன்மண்ணிடாமற், பாயும்வெண்டிரையிற் றயில்பவன்றனக்குப் பரி
தியொன் றரித்தருண்முக்க, ணையகன்றினையே கருதிவெண்ணீற்று
ன்னனுதல் வீதியையணிபுந், தூயகன்மறையோர் தமக்கிடமாகுந்
தூரிசிலாவிற்குளாபுரியே. (௧௪)

கதிர்விலைசெந்நெற்காடு சூழ்கரும்புகரும்புகுழ் கதலியங்குது
குழ், புதுநுழும்பானைக்கமுந் எனுமு முப்புடைப்பசுங்காயசெங்கதுது,
முதிர்கனித்தேமாந்தன்னொழில் பார்ப்பார்க்குயர்வுறுதூயர் ஓடிபுகா
ம, வதிர்முரசியம்பும் வீதியந்கரிந்கண்கள் லைத்திடுபடைகாட்டும்.

விருந்தினுக்கிடு. ான்னமந்கரின்கேதியார் மடைந்தையெல்
லாம், பொருந்தமன்னதநிதிடு னெவிருந்துபுனல்வயற்செய்கமலக்
கள், வருந்து நண்ணிடைான் மாநர்கைம்மலர்க்கு வண்டினைக்கொ
டுப்பர்ப்பெரின்பத், தருந்தனிந்கருழ் தடங்கன்வண்டிற்குத் தாண்ம
லர்கொடுத்திடுமன்றே. (௧௫)

இந்நகர்வாழுமறையுந் அப்பாக்க ஆமம்படிந்தன்னே, பொ
ன்னகர்வாணர் சிறைந்தவாபுன ாயப் பொருந்துதலந்கர்மறையோ,
ருன்னருமனுவா னெருப்பினைவளர்த்துட் டொழுநூர்காட்டுநின்ன
றிப், பன்னொருசெயலாந் கலயுந் தனநின்பெருநூர் காணுந்ப்படு
மோ. (௧௬)

இனையமராகரின்தணர்க் கெல்லாந் தைமை பூண்டுளனெரும
றையோ, னினைவெலாம ன்ருந்நுமுறையெல்லா ரிருமலன்றுதியி
னுஞ்செய்யும், வினையெலாமவன்பூநையினும் வைத்தேதான்வேதமு
மொழுக்கமும்வல்லான், மனையுளானென்னினுந் துந்நவர்க்கொப்பா
ன்மற்றவனாமாதசன். (௧௭)

நிருந்தியவனை யான்றேவிதன் னுமஞ்சொப்பின்மாதாம்பிகையென்பா
ளருந்ததி முதலாங்கற்புடையார்தமருநிலையுறின்றிமுற்ற
நிரந்தாமனைக்கைகுவித்திறைஞ்சிறினைந்துபின்பாயலிற்ப்பிப்பார்
கருந்தடங்கயற்கட்பூயகொடியினையாங்கற்பினை யாடரேபுகவல்லார். (1)

பூங்கொடியனமாதாம்பிகைபெருமைபுனைந்துரையன்றுபட்டாங்கே
யோங்கிய * வபரசிவனெனவேதமுரைத்திடுமருணந்திவந்தான்

* பரசிவம் அபரசிவமென் றிருபாற்று, பரசிவமெனல் - அப
ரோட்சத்தை. அபரசிவமெனல், பரோட்சத்தை.

றுங்குறவவடன்வயிற்றிடையதனூற்றக்கவர்தகவிலரென்ப [ர்.
தாங்கவர்பயந்தபுதல்வனாற்றெளியவறிமினென் நறைகுவர்பெரியோ

* ஐந்தொழிலொருவன் நிருவுளமகிழு † அறுதொழிலாளன்மா
தரசன், பைந்தொடிகொழுந்றெழுதெழுதொழிலான்பரிந்துதீவன
ர்ப்பவன்மறையோன், செந்திருவனையாள் ‡ விருந்தினர்வயிற்றிற்
தீயவிப்பவளிவர்பெருமை, நந்தெழின்மலரோன்சொன்மகளிருக்கு
நாவினுமபுகன்றிடப்படாதே. (௨௧)

இன்னமாதரசனேறவிதன்வயிற்றினிவவுலகெலாஞ்செய்புண்ணி
யத்தான், மன்னுமாரளிகள்விருந்துணக்காமர்வல்லியின் மலர்மலர்
வதுபோ, வெண்ணையாளுடையந்திவானவன் ருனெய்திவந்துதித்
தனனன்று, சென்னியா லமார்தொழுது பூமாரிசிந்தினர் துந்துமி
முழங்க. (௨௨)

எங்குருந்திதோன் றநாட்புதுமையென்சொல்வாங்கண்டுமுட்
டென்னும், வெங்குணவமணருளத்தெரிமழுவோன்வேடங்கண்டஞ்
சலிசெய்ய, வங்கொருநேயம்பிறந்ததுதிருமாலடியவருளத்தினிலெ
ங்கள், சங்கரனிறைவனெனவொருஞானஞ் சார்ந்ததுதமையறியா
மல். (௨௩)

கொலைகளவழுக்காறவாவொடுவெகுளிகொடுஞ்சொல்பொய்பய
னிசுகுற, னிலையழிஇயொருவன்செய்ந்நன்றி மறத்தனிந்தனைவஞ்
சனைபிறந்தஞ், சிலைவதன்மடவார்க்கருதலென்றினைய தீமைகளியா
வும்போயினவா, னலமலிதருமபூர்த்தியாகியநன்னந்திவானவன்புவி
வருநான். (௨௪)

தாடலைதந்திங்கெம்மையாணந்திதாயகட்டினுநின் றுதரைமேவாய்க்
லேடவிழ்மலர்வாண்முகமதுதோன்ற வெழுந்தருளுதன்முனங்குரு
கூடலசங்கமேசன்றாய்க்கொளித்துக்குறுகிநன்னுதலினீ றணிந்து
வீடருள்பரமசிற்கனலிங்கமெய்யுறத்தரித்தனன்மா. (௨௫)

* ஐந்தொழிலாவன:—சிருஷ்டி, திதி, சங்காரம், திரோபாவம்,
அநுக்கிரகம்.

† அறுதொழிலாவன:—ஒதல், ஒதுவித்தல், வேட்டல், வேட்
பித்தல், ஈதல், ஏற்றல்.

‡ விருந்தினர் - தூதனமாக வருபவர்.

தரித்தபின்றனதுமேனிதோன்றாமற்றயெதிரின்நிடப்பப்பேர்,
திரித்துநல்வசவனென்றுபேரிட்டுச்சென்றனன்சிவன்றனைக்குருவா,
யொருத்தர்தம்பிட்டத்திற்பாவனை செய்கென்றுரைப்பவருரைகெடத்
தானே, யருட்குருவடிவாய்வந்தருள்புரிந்தவாலமார்குலபாணியனே.

பிறந்தமெய்ஞ்ஞானப்பின்னைநன்னுதலிற் பெருகொடீறுமொ
ன்களத்திற், சிறந்துளவமலலங்கழுங்கண்டு செறிந்தவரனைவரும்
வியந்து, மறைந்தரன்குருவாய்வந்திடைபுனைந்து மகவினைவசவனெ
ன்றொருபே, ரறைந்தனனென்னவந்தனாமல நறிபுணின்நறிவிக்
கவன்றே, (உஎ)

குறில்வழிலகர்த்தனிலையாயுங் கூடியதகரமுன்னெழுத்தென்,
நறிகுறிவடிவந்திரிதல்போனந்தியடல்விடைமெய்திரிந்துநினு, நறு
மலர்வழியிற்றகண்டவரெல்லா நந்தியெயென்றுளமகிழ்ந்தார், பெறு
தவமுயன்றவன்னையும்பிதாவும்பெறுமுவகையினை யாருரைப்பார். ()

ஈன்றநாடொடங்கிச் செய்கடன்முற்றுமியற்றினன் மாதரசன்
றான், றேன்றுமோர்குழவிப்பதங்கடந்தெங்கோன் சொல்குருமுன்
னுறங்காலே, யான்றமாமறைகண்முதலவாத்தான்முன் நறிந்துள
கலையெலாமறிந்தான், சான்றதாமதியிரவிவந்திறுப்பத் தன்கதிர்
தானடைகுதல்போல். (உக)

பரமனையிகழ்ந்துநெறியலாநெறிபோம்பரமதயானையையடக்க
வரமுறுகூர்மையங்குசமென்னவானடியாரெனுமாவிற் றீயாண
கொருமுழிளங்கன்றெனவருள்வசவனொழுதாரள்வளங்கொள்கல்
புரமுறவமணகுழாத்தொடுமிக்கபுரவலன்விச்சலனிருந்தான். (உ௦)

படியில்கல்யாணபுரமெனுந்துசுபரசிவபத்தியால்விளர்ப்பக்
கொடியபுன்சமணமாசுவர்ப்பிடித்தாங்குஉலயத்திருந்திடுமந்நா
ளடியவர்செல்வமெனுமவசுவேசனங்குடன்வந்தநாகாம்பை
யுடன்வரவந்தவ்விச்சலனகரினுற்றனன்றிறுவநெருங்க. (உக)

வந்தனன்வசவதேவனென்றுரைப்பமன்னவன்விச்சலனறிந்து
மந்திரியென்றுமறைந்தவுட்பகையைமலிபொடிமுடியதழிலை [போ
வெந்தழலென்னவறிந்திடாதெடுப்பமென்கைகீண்டதெனவெதிர்
யுய்ந்திடவரிதாய்த்தன்மதமழியவுடன்கொடுகோயிலுட்புகுந்தான். ()

பொருந்துமத்தாணியிடைத்தவிசொன்றுபுறமதகோளரிக்குதவி,
யிருந்திறற்சிங்கஞ்சுமந்தபூவனைமேலிருந்தனனரசனப்போதி, லருந்

திற்றுனகாவலர்வேந்தரமைச்சர்வண்கவரிகொண்மாதர், நெருங்
கித்தகரியபேரவையிடத்துகிழ்த்தமையொன்றெடுத்தாரைப்பாம். ()

வேறு.

இத்திரனெதிரின்ருதிமேந்திழைகாதிற்செம்பொற்
சுந்தரவோலையொன்றுசோர்ந்தெனசசுருண்முடங்க
லந்தரமுதட்டினின்மறமசன்போரையிடத்து
வந்தெதிர்விழுத்தொன்றமானிடர்மருண்டிரோக்க. (௩௪)

நின்றவரெடுத்தவந்தெடுங்கையிற்கொடுப்பவாபகி
பென்றிகொண்மடங்கலன் னான்விரித்ததையெழுத்துநோக்கித்
தன்றலையெழுத்தேயென்னத்தானுணர்ந்திலன்மயங்கி
வன்றிறலமணகாலன்மலர்க்கையிற்கொடுத்தானன்றே. (௩௫)

வாங்கியமுடங்களுக்கிசைவநாயகனிவ்வோலை
தாங்குநின்றவிசின்னீழோர்தமனியவைப்புண்டென்ற
தோங்கியதூண்செய்தோளாயுனக்குநான்காட்டிவேனென்
ருங்கதையகழ்வித்தானவ்வரசர்கோனதிசயிப்ப. (௩௬)

அகழ்த்திடநிதியவைப்பொன்றாடகமலைபிலத்திற்
புகுந்திவண்வந்துமெல்லப்புறப்படல்போலத்தோன்ற
மகிழ்த்தனனரசர்கோமானவசவனைக்கண்டபோதே
கிழ்த்தவாண்பயனுணர்ந்துநெஞ்சகநனிவியந்தான். (௩௭)

பயிலுவினைமெமக்குப்பயந்தவிடவதேவன்
கயிலைநன்மலைக்கிரண்டாங்கடவுளையென்றுசொல்லி
யியலுரைமடந்தைபொய்யாளென்பதைப்புதுக்கினான்
செயலினைவிழியிற்கண்டோர்தெரிந்துநெஞ்சகமகிழ்த்தார். (௩௮)

மந்திரிக்கிழமைநல்கிமஃபுரிபுரிமைமாற்றி
மந்தனைப்புக்குந்தாப்போன்மற்றேனைப்புத்தியென்று
சிந்தனைகூப்பவின்சொற்செப்பியாயிடையிருப்ப
நந்தியைத்தொடர்புகொண்டானுத்தகத்தடக்கைவேந்தன். (௩௯)

பெருந்தகைவசவதேவன்பெருமைக்குத்தக்கவாறே
யருங்கடிமணஞ்செய்வித்தானலங்கல்வேன்முருகனன்னான்
நிருந்தியவம்மணத்தின்சிதற்புநாமவிரிப்பதென்கொல்
புரந்தனையன்தொட்டுபுகன்றகல்யாணமென்றால். (௪௦)

இவ்வகைகல்யாணத்தினிருப்பநாகாம்பையென்னுந்
தவ்வைநம்வசவதேவன் றன்பிரசாதந்தன்ன
லெவ்வமின்முத்திமெய்யோடிருக்கையினுரிக்கும்வீர
சைவநன்னெறிவளர்க்குந்தனையினையின்ருளம்மா (௪௧)

மைத்தனையின் றவந்துவசவநாமம்புனைந்தா
ணரிந்தையில்லுந் புந்நகைகிகழ்திருமுகங்களாறு
† மந்தரிநலங்களாறுயறிவிததற்குலகில்வந்த
கந்தனென்றுன்னவநாகாம்பைதன்மகன்வளர்த்தான். (௪௨)

வீரமாகேசொன்னுமென்பயர்வளர்க்கவந்த
மாரிபோனிகரில்சென்னவசவதேசிகளிடுப்ப
நேரிலாவசவநாமநெடுத்தகைமகவொன்றின்று
சீருலாஞ்சங்கமேசுதேசிகன்பெயர்புனைந்தான். (௪௩)

மொழியினுனினைவானோக்கான் முக்கனாண்டியர்வெண்டிற்
றொழிவிலாதுதவித்தாய்போலோம்பினன்புறமதத்தோர்
வழியெலாம்வழக்குமாறமலிபுகழ்ச்சைவமென்னும்
பழியிலாவழிநடப்பப்பண்ணென்வசவதேவன். (௪௪)

அனடியவர்க்குத்தேனுவாகியவசவன்சீர்த்தி
விரிசிவமுமுதும்பொர்ப்பவெள்ளெவெற்பினைபகன்று
தரைபிசைவந்திருந்தவரெலாமுணர்ந்துசென்றார்
பொருவில்கல்யாணத்திற்குப்போதல்பொற்கல்யாணத்தில் (௪௫)

பலரொடுவரினுமென்றும்படிதனிவரினுர்க்க
நலமொடுவரினுமேனிரலாறவரினுஞ்சீர்சான்
மலைமகள்கணவன்ருண்டர்வரவுகண்ணுறினெதிர்த்து
நிலைச்சைவணங்கியஞ்சிரின் றநன்றற்றநந்தி. (௪௬)

சாதிபுங்குறியுத்தாசாணரைசிவனையென்று
பாதபங்கயரிறைஞ்சிப்பத்துசெய்குவனநந்தி
தீதறுசுவைத்தீநகண்டாற்செய்தசெங்கரும்புமேம்பும்
பேதமொன்றுருமந்சாதிபெயர்விடுத்தறிதல்போல. (௪௭)

மாதர்கடமையகன்றமலிதுறவினரெண்ணில்லார்
கோதையருடனிருந்துங்கொடுமயலிலரெண்ணில்லார்

† ஸ்தலங்களாறுவன:- பக்தஸ்தலம், மாடேஹஸ்வரஸ்தலம், பிர
சாதிஸ்தலம், பிராணலிங்கஸ்தலம், சரணஸ்தலம், ஐக்கியஸ்தலம்.

மேதைகொளருச்சனைக்குவேண்டுவமுழுதுங்கொண்டு
போதுகள்வழாமலீசன்பூசைசெய்பவரெண்ணில்லார்.

(௪௮)

விரதங்கள்வேறுவேறுமேவிநிற்பவரெண்ணில்லார்
பரதஞ்செய்ததரரிக்கட்பரத்தையர்மனைகடோறுஞ்
சுரதஞ்செய்பவரெண்ணில்லார் தூயநன்னந்திராம
வரதன் நனன்பின்வாழும்வழுவின்மாகேசரம்மா.

(௪௯)

நீதுசெய்சமணர்முன்னர்ச்செயற்கருஞ்செய்கைகாட்டி
வாதுசெய்தவர்செருக்குமாய்வுசெய்திமையமீன்ற
சூதுசெய்முலைமடந்தைதுணைவனூர்தொண்டர்க்கெல்லாம்
யாதுசெய்குவனென்றேவலியற்றுவன்வசுவதேவன்.

(௫௦)

உளந்தெளிசரணர்தம்மோடிம்முறையொழுநாளி
னளந்தறிவரியசோதியல்லமன்வரவுநோக்கி
வளங்கெழுதிருக்கல்யாணவளநகர்தனில்வானோக்கு
மினம்பயிர்போலிருந்தானெம்மையாளுடையநந்தி.

(௫௧)

ஒவ்வபநாவது

அக்கமாதேவியுற்பத்திகதி

முற்றிற்று.

கதி - ௯ - இ திருவிருத்தங்கள் - ௫௩௩.

பத்தாவது

அக்கமாதேவிதுறவுகதி.

தன்னைக்காணவேன்கணைபாயத்தொறு
மன்னைக்காலுஞ்சொறெனவிட்டருண்மாதேவி
மின்னைப்போலுமல்லமதேவன்வினையாடுங்
கொன்னைக்கானிற்றேழயடைந்தமைகூறுற்றும். (க)

கொங்கைப்பொறையைக்கொண்டிருங்குற்கொடிவாட
வங்கைக்குடநெய்ப்பய்தழவென்னவழகெய்தி
நங்கைக்கிணைகண்டிலமுலகெங்கணுநாமென்ன
மங்கைப்பருவநண்ணினண்முற்றுணர்மாதேவி. (உ)

வாதித்தொன்றோடொன்றெழல்போன்முலைவந்துற்றும்
பேதைப்பெண்போற்காமமுளத்திற்பிறவாமற்
பாதிப்பெண்மேனியனெனுநின்பப்பநிதன்னைச
சாதித்தெய்துஞ்சாதனமோநிலைப்பட்டாள். (ங)

தன்னையறிந்கிடைமீடறமுக்கட்டலைவன்பாற்
பின்னமறும்படிமேவுபெரும்பருவப்பெண்ணைக்
கன்னனெநிஞ்சிலைமன்மதன்வேரிக்கணைபாயு
மன்னுயிளம்பருவத்தினனென்பர்மறைப்புற்றார். (ச)

வண்டுபடாதலர்சண்பகமேயெனமாறுநிப்
பண்டரனோடமர்செய்ததன்வண்டிபடாமேனி
கண்டிடுமொண்கூடேயெனுமாறுகவின்பொங்க
வொண்டவனின்மலன்மாதமர்நாங்குரிமேருநாடில். (ஞ)

வீரங்குறைவின் * மும்மதமேழவிகைகொண்டு
தாருந்தோளும்பொங்கமதிக்குடைதன்மேலா
மாரசன்கரிமேல்வந்தனென்னமணிப்பொற்றே
ருருந்தெருவிந்கவுசிகமன்னனுலாவந்தான். (ஊ)

* மும்மதமாவன:—கன்னமதம், கபோலமதம், கோசமதம்.

இயங்கடரங்கநெடுங்கடவென்னவெழுந்தார்ப்ப
வயங்குமருங்குன்மடந்தையர்பாடியுடன்போத
வயங்குளிவர்ந்திளமைந்தர்மருங்கினடுத்தேகப்
புயங்குளவங்கலிலங்கவிசும்பிறைபோல்வந்தான். (௭)

மாணுநெடுங்கரிமீதுபுரந்தனில்வந்தானைக்
காணுமடந்தையரேதுமுணர்ந்திலர்காமத்தா
ளுணுமிழந்தனர்நாசுமிழந்தனர்நன்றாகும்
பூணுமிழந்தனராவியிழந்திலர்போனார்கள். (௮)

நல்லமத்தந்தாநெண்ணகடாரின்பானன்றுண்ணா
செல்லுசுரும்பேவெககரிநின்றூழ்செவியூதி
மெல்லநடந்தேபோவெனமெல்லவிளம்பென்று
சொல்லிமறங்கூர்பேலனகண்ணொர் துயர்கின்றார். (௯)

கொதையர்மாலாலிடவகைநோவக்கொடிமாட
வீதியினூடுவருந்திறன்மன்னன்வினையிலா
மாதவனாகுநின்மலனுக்கோர்மகனாகுங்
காதொடிகாதுங்கண்மடமாநைக்கண்டானே. (௧௦)

கண்டனனோவிலேயாவெனுமுன்னங்கழைங்கிக்
கொண்டனன்வாரிசொரித்தனனோடிக்கொடிமா
னுண்டிலேயாவெனவாவிதளர்ந்தையும்பன்மேல்
மண்டலமாளுமன்னனிருந்தான்வசமந்திற. (௧௧)

கொங்கைப்பாத்தான்மலர்வாசங்கூடாம
லிங்கிப்பாரிற்போதுமலர்க்கணழின்மாவோ
மங்கைக்கோலங்கொண்டிரிலத்தில்வருபின்னோ
வங்கைக்காந்தட்பொற்றொடியாரோவறியேனே. (௧௨)

வஞ்சிநடந்தேயென்னெதிர்வந்தேமயல்செய்தா
ணெஞ்சுதளர்ந்தேதன்மாலில்லிமுந்தேனிலைகானே
னஞ்சலையென்றேயின்றணையாளேலனல்காணும்
பஞ்சபதிம்பாடங்கசனம்பாற்படுவேனே. (௧௩)

என்னரினந்தேதமன்னவன்வெந்தீயிழுதாகி
முன்னர்மருங்கேகின்றவொருத்தன்முகநோக்கிப்
பொன்னெனவந்தவ்வாய்தலினின்றூறுறப்பட்ட
கன்னியணங்காரநீயறிகென்றான் * காமுற்றே. (௧௪)

ஒடியறிந்தேயன்னவன் உத்தவருடைசெய்ய
வாடிமருங்குன் மங்கையையின்னான் மகனென்று
சீடியவெந்தையர் மன்னனறிந்தெந்நெறியாலும
கூடுவனரித்தவனக்கிணையென்று குறித்தேதகி.

(௮௫)

கோயிலின்மேலியிருந்தையர் ஞானக்குறிகூறுந்
கூடியவராகியவாரியர் தாமுஞ்சுடாசெம்பொற்
சேயிழையாரும் வலிந்துறிலின்புசெய்யாநென்று
உாயிலி னுலனைவேனென மன்னன் மனது தெண்ண.

(௮௬)

வேறு.

தூதுவல்லநன் முதுக்குறைமாதனைத் துணைநீது
நீதிவல்லவனிருமலன் மகடனை வீர
தீதிவெம்மனைக்கிழத்தியாம்படியுரைசெய்து
போதுமின்களென்றேவினன் வியனிலம்புரப்பான்.

(௮௭)

ஐயவன்னதேசெய்குவமெனப்புகன் நகத்திற்
பையவந்தானன்னிருமலன் நிருமுகம்பார்த்து
வையமன்னவன்கருத்தினை வகுத்தனம்முத்தித்
துய்யமங்கைமீடெமக்கடாதிதுவெனசொன்னான்.

(௮௮)

வேந்தன்மாமனை உம்மசனாயினவெந்தன்
சாரந்தவாழ்வெல்லா வமெனவநிகிலீர்சானை
போர்த்துடொர்நிருமகன்வ வினைப்புறம்போக்கு
மாத்தர்யாருளென்று மருகையர் கொலவகுப்பான்.

(௮௯)

இம்மைசேர்பயன்கருதியேதகாதவரிடத்திற்
கொம்மைவாரமுலைமகட்கொடைநீர்த்தவக்கொடியா
ம்மையாழ்நிறையத்திடைவீழ்த்தனநூத்தித்
தம்மைசோக்குநொருகருமன்றியேதளர்வார்.

(௯௦)

தமக்கடாததுசெய்தாயிர்வாழ்வதுதன்னிற்
சுமைக்கடாதமெய்விடுத்தலேனெனெனசொல்லவ
மெமக்கடாததுபுகன் நநிர்மங்கைமீரிசொ
னுமக்கடாததென்றியம்பலுமங்கையர் நவல்வார்.

(௯௧)

உறையில்வாளொடுமாவழுவகுறுவனத்தோடி
மறவனொர்பொருடருகெனவிரத்தலேமாஹு

மிறைவன்வாழ்குடிதன்னிலொன்றொருபொருளிரத்த
லறவனாகியகீயிதையறிந்திலையந்தோ, (௨௨)

என்றுமாதராகூடலுரிருமலனெங்கண்
மன்றல்வார்குழல்பேதையோவல்லனும்மனத்தைச
சென்றுகூறுமினவண்மனமிசைந்துரைசெய்யி
னன்றுபோயினென்றியம்பினனவர்மனநயந்து. (௨௩)

மங்கைபாலடைந்தறைகுவர்மதன்வலிமாயக்
கொங்கைமாழுகிழ்ப்பூங்கொடியருள்கூர்ந்தே
யெங்கள்கோமகளுயிர்ரிறுத்தினையென்னி
லங்கண்மாரிலத்துயிர்க்கெலாமன்னையாகுவையால். (௨௪)

என்னவோதலுரிருமலனீன்றருளென்றாய்
மன்னனான்மனைதுறக்குமோர்† குழ்ச்சியைமதித்துப்
பொன்னனீரரசெனக்கொருருளினப்பொருந்திப்
பன்னுமாயினீர்பணித்ததுநன்றெனப்பகர்ந்தாள். (௨௫)

துதுசென்றவர்பொற்கொடிசொல்லியசொல்லாற்
காதல்கொண்டனனென்றுளந்தெரிந்துதாங்கருதி
மாதுரின்பெருங்கருணைசெய்வதற்கெங்கண்மன்னன்
யாததைந்தனையதுசெயத்தக்கவனென்று. (௨௬)

உள்ளமார்வமோடேகியம்மடந்தையருரைப்ப
வள்ளலாகியமன்னவன்மனநனிமகிழந்து
தெள்ளுமாரமுதனையவளிருந்துழிசென்று
னெள்ளுகாமனோய்கொண்டவனென்செயவிசையான் (௨௭)

வல்லிகொங்கையைப்பொன்மலையென்னவேமதியா
னில்லுறுங்குடமாகவேயெண்ணினனுதலை
வில்லெனும்படிநீனத்தனன்வெண்பிறையென்ஞன்
சொல்லுவன்றனக்ககப்படுமடந்தையாய்த்துணரிந்து. (௨௮)

அருள்செய்தென்னை* யளித்திடுமதற்குநான்செய்வ
துரைசெய்நானதுசெய்வனென்றரசர்கோனுரைப்ப
வரைசெய்தோரினையென்னைநீவலிந்துபுல்லாமைக்
கொருசொலுண்மைசொல்லென்றனனொருபுடையொதுங்கி.

† குழ்ச்சி - ஆலோசனை, உபாயம்.

* அளித்திடு - உயிர்போகாமற்கா.

நீன்கருத்திசைவாலன்றிரின்னையான்வவியே
 னென்பதற்கொருகுளுரைக்குவன் முகிலெழுந்த
 பின்கொடிச்சிறுமருங்குலாய்கேனெனவொன்வேற்
 புன்புகர்க்கருங்கடாக்களிற்றரசர்கோன்புகல்வான். (௩௦)

வேறு.

வந்தநல்லிருந்திருப்பமனையினுற்றருந்துவானும்
 பந்தியினுணவுவேறுபண்ணுபாதகனுந்தாயுந்
 தந்தையுமுணவுண்ணாதசமுக்கனுமுசசிப்போதி
 னெந்தவர்தமைநோக்காமனுகர்த்திகொடியன்றானும். (௩௧)

நிந்தைசெய்யுணவினானுரிருமலன்பூசையின்றி
 வந்துணவருந்துவானுமறுத்தலுனுகர்விப்பானுந்
 தந்தநல்லினையாற்செல்வஞ்சாரந்தவர்தம்மைக்கண்டு
 சிந்தனைபொருதமுங்கித்தீர்வினுண்மகிழ்வானுந். (௩௨)

நன்றுணவிடாமலான்பால்கறந்துகொள்பவனுஞ்செய்த
 நன்றிகொல்பவனுங்கோடி * நடுநிலைதவறுவானுங்
 கொன்றுயிர்பதைப்போர்குங்கொடியனும்போர்க்களத்திற்
 நன்றிலவனைவிடுத்துச்சாய்ந்துபோமடமையானும். (௩௩)

அடைக்கலமெனவந்தானையளித்திடாதகற்றுவானுங்
 கொடுக்குதுமெனவுரைத்துக்கொடானுமொண்கொடைவிலக்கி
 விடுக்குறும்வனும்பாவவினையிடத்துதவியாகி
 கடக்குறும்வனுந்தேர்தந்தாட்டபின்வஞ்சிப்பானும். (௩௪)

குரவர்தம்முரைகடக்குங்கொடியனுந்துறந்துளார்தம்
 வரவெதிர்கண்டெழாதமறவனுமறிந்தான்போன்று
 கரவினிலருதூல்கற்குங்கயவனும்புதியராகி
 யிரவினிலவந்தநல்லோர்க்கிடங்கொடாதகற்றுவானும். (௩௫)

முன்புகழ்ந்துரைத்துப்பின்னர்முறுவல்செய்திகழ்வானுந்
 தன்பெருங்கிளைநல்கூர்ந்துதளர்வுறவாழ்கின்றானு
 மன்புகொண்டொருவன்வைத்தவரும்பொருள்கவர்கின்றானுந்
 துன்புறுத்தொழில்செய்வித்துச்சொல்பொருளிலையென்பானும். (௩௬)

கற்பழிமனையேயாடு கலந்திருப்பவனுமற்றோர்
 பொற்புடைமனையிதன்னைப் புணர்வதற்கெண்ணுவானுந்

* சொற்பொருளுணர்ந்தினுனைத் தொழுகாணுவானும்
வற்பனவலாதவிற்று மெய்வளர்த்தழிகுவானும். (௩௭)

நலமலியவிலாற்றி னந்தனத்தாலயத்திற்
சலமலமொழிப்போன்றானுத் தனியுழிவிலக்குவானும்
விலைமொழிபொய்த்துவிற்கும் கெய்யவாணிகனுத்தாழ்த்
ருவிலிதன்குற்றேவல் கூலிகொண்டயற்றுவானும். (௩௮)

உறவுசெய்தறிந்தசொல்லு புடர்த் துழிக்கூறுவானும்
பிறப்பிழைதனையோடிப் பிறவொடுபேசுவானு
முறைபழுவுறுகொடுஞ்சொன் முனிவிடைமொழிகுவானு
மறிவழிமுனைவிசொல்லின் முழிந்தமறிவிலானும். (௩௯)

கலந்தவந்தமைப்பிரித் துக் கலந்தகண்ட ல்லானும்
புலந்தருநூலினில்லாப் பொருளைக்கூறுவானு
நலந்தனைபழுக்காதெய்தி நகைத்திடுக்கிற் போன்றானு
மெலிந்தவரிடத்து ிக்க மெதுரிமைப்பெருக்குவானும் (௪0)

புண்ணியம்பிற்பொருட்குப் புரிபயன்றானு ிக்க
மண்ணிடைப்பித்திடுக்க மறமைசெய்தொழில்விதிக்குத்
தண்ணிபவறிவிலானுத் துடித்தனையிடுக்கிற்பானும்
பண்ணியவினையிலென்றும் பாவமேபயில்கின்றானும் (௪௧)

ஆகனானுண்மைப்பா தறைத்தனைபதுசெய்தன்றி
மேயுபேனாமினென்று மேள்விரும்புகற்கூறத்
கடவிநேர்விழிமாதேவி கருத்தினைத்தந்தேயாயிற்
போவம்வாவென்றுசொன்னாள் புரபலனுடைகபூத்தான். (௪௨)

கோயிலின்முன்னர்ச்சென்றான் கொற்றவன்சிவிகையேற்றி
யாயிழைமடந்தைநல்லாருகுதழிந்துகொல்லப்
போயினளாசர்கோமான் புக்குழிப்புக்காளொள்வேற்
சேயரிநெடுங்கட்செய்வாய்த் திலகவாணுதன்மாதேவி. (௪௩)

மடந்தையைத்தனிக்கண்டங்கி மருவியவரக்கேபோல
வுடைந்துநெக்குருகியாற்றி வுள்ளமோடினம்பூங்கொம்பே
கடந்திடற்கரியகாமக் கடல்கடந்தேறக்கொங்கைக்
குடந்தப் த்திருவுளத்திற் கோடியென்றாசிறைஞ்சு. (௪௪)

* சொல் - தத்துவமசிபொருள் - இலக்கியார்த்தம்.

காவலன் காமமிக்க கழிபடர்கிளவிகண்டு
பாவைபுன்முறுவல்செய்து பண்பெனுத்தொடரால்யாப்புண்
டோவல்செய்யாதுநிற்கு மொருகறிநீனையாயன்சொ
லேவல்செய்திட்டபின்ன மென்னொடுபேசுகென்றான். (சூக)

எதுநான்செய்வதன்ன தியற்றுவனநைதியென்ன
வோதினனரசுதேதெ வொண்டொடியயன்மாநேறிஞ்
சொதிமாசிவலிங்கத்தைத் தூயையாய்க்காபீடத்திற்
போதினாலருசுசித்தென்னைப் பொருந்துபின்னவென்றான் (சூக)

எல்லையிச்சாமம்பொய்க விளமுலைஞெழுங்கத்தோளார்
புல்லுவனென்றெழுந்த புலவன்றனைத்தடுத்த
சொல்லியதன்னமன்னான் கூத்துணர்முகத்துவாயிற்
செல்லுமொண்கரத்தையோடிச் சென்றுபற்றுதுலையொக்கும் (சூக)

முகையிடைமுருகுண்டாயின் முளையிடைவிளையுண்டாயின்
மகவிடைமதனவிற்பம் வருவதுண்டாயிற்றையப்
பகையொடுமருவின்ற பார்த்துபின்றனதுளத்தி
னுக்கையிடையமலற்போற்று மொழுக்கமும்வந்தாண்றாம் (சூக)

செப்புறுஞ்சுண்ணினைத்து சீண்டலுநரசுரின்று
முப்புஞ்சிறுமுறுங்குண் முதல்வன்முனைதூண்யாங்க
னெப்பொழுதுஞ்செய்தக்க தன்நெனலிணையிலாநின்
றப்புறமீதொளும்யாங்க டொடுவதன்றென்புகன்றான். (சூக)

மட்டவிழ்துழன்மடந்தை வாயுரைகையும்வாயுப்
கட்டியதெனவடங்கிக் காமவித்தனயிதீப்பீபாற்
கெட்டிடவறிநிருந்தான் கிளர்மணித் தூண்செய்தோளா
னெட்டிலையிலவேற்கண்ணு ணீர்த்தனன்பொகவெண்ணி. (சூக)

துறவெனுமாசுகெஞ்சாத் தொன்னகர்கொளவவாவா
யிறைவனதாணையெல்லா யிரிதல்போற்பூண்கள்யாவு
மறுபையுமகற்றியோதி யவிழ்த்துவார்மைக்குழம்பின்
மறையறுமணிப்பொற்பாவை போலுடன்மறையவிட்டான். (சூக)

மருளடைந்தனன்கொலென்று மருண்டிமன்னவளிருப்பத்
தெருளடைந்தங்கைகொண்ட சிவலிங்கத்தொடுநீனைந்த
பொருளடைந்தெனமகிழ்ச்சி பொங்கமன்னவனைநீங்கி
யருளடைந்தொழுகுண்ணு ளனிமறுகெடுசென்றான். (சூக)

அன்னையும்பிதாவுங்கேளா வருமகட்கடுத்ததென்னென்
றுன்னிவந்தழுங்கீவி ரும்மகனென் றுமாழ்கி
யின்னல்கொண்டிரங்கன்பின்போ மென்னேநானறியத்தேடித்
தன்னிருங்கருணைசெய்புஞ் சற்குரவனைச்சார்கிற்பேன். (௫௩)

என்றவளவரைநோக்கா தேதிலர்போலகன்று
சென்றனணிருமலப்பேர்ச் செல்வனுஞ்சுமதிதானு
நன்றிவணினேந்ததென்று நம்முடைமரபிற்கெல்லா
நின்றிடும்புகழென்றெண்ணி நிறுவினர்தங்கனும். (௫௪)

கண்டவரெல்லாரெஞ்சங் கரைந்துகக்கண்ணீர்மல்கத்
திண்டிறலரசன்பின்னர்ச் சிவிகையூர்ந்தலர்பூங்கோயி
லொண்டிருமகள்போற்சென்ற வொண்டொடியிப்பேய்க்கோலங்
கொண்டவண்போகாரின்ற கொள்கையேதறியேமென்பார். (௫௫)

மங்கையை * யிவணங்கண்டேம் வயிறெரி † தவிழரின்றே
பிங்கிவடன்னையின்ற ரென்படுவாரோவென்பார்
மங்கலவடிவங்கண்டு மகிழ்தகண்ணிதுவங்கண்டு
பொய்குறுதுயரங்கூரப் புரிந்ததெப்பாவமென்பார். (௫௬)

இன்னணநகரமெல்லா பிரங்கமாதேவியம்மை
கன்னலுமுதுந்தேனுங் கைப்பப்பேரின்பநல்குந்
தன்னிகர்குருகுகேசன் றன்னையேதேடிச்சென்றான்
மென்னிழல்விரும்பிடக்க வொயில்சுடச்செல்வார்போல, (௫௭)

அடவிகடொறுமடைந்து மடுக்கல்கடொறுபிவர்த்துங்
கடிநகர்தொறும்புகுந்துங் காமனைவென்றவல்லி
மடிவறுமனத்திலன்பு வளர்தரக்கருணையாலெங்
குடிமுழுதடிமைகொள்ளுங் குரவனைத்தேடுகின்றான். (௫௮)

பத்தாவது

அக்கமாதேவிதுறவுகதி

முற்றிற்று.

கதி - ௧0 - இ திருவிருத்தங்கள் - ௫௧௧.

* இவ்வண்ணமென்றது - இவண்மென்றாயது.

† தவழ எனவும் பாடம்.

கொக்கதேவர்கதி.

அருள்செயுமல்லம னநி மிடப்பெயர்
குரவனைமெய்யொடு கலந்துகொண்டுதான்
பரவுறுமடியர்தம் பவந்துறந்துபோய்த்
திரிதருசிலையினைத் தெரிந்துசெப்புடாம். (௧)

சீர்சிலையல்லம தேவன்கூல்கொளுங்
கார்சினை மயிலெனக் கருதித்தன்னையே
பார்சிலமிசையமர் பத்தர்தம்மையா
ளோர்சினைவொடுநடந் துலாவுநாள்களுள். (௨)

* ஒன்றொருநாளொரு திசையினோங்கருட்
குன்றினையானொரு கோலங்கொண்டுதான்
சென்றனனவனெதிர் சிறந்துதோன்றிற்று
மன்றன்மென்மலரிள வனமொன்றாயிடை. (௩)

சிறு† பொழுதைத்தினுந் திரிவிலாதபே
‡ அறுபொழுதினுவித முவீழ்த்துதேனொரா
நறுமலர்சிறையுமந் நந்தனத்தினைப்
பெற்றின்மகபதிவளம் பெறுவுவந்திடார். (௪)

படிமிசைதவம்பல பயின்றுநொந்தவர்
வடதிசைக்கயிலையின் மருவவேண்டலிக்
கடிமலர்ப்பொழின்மணங் கலந்ததென்றல்வந்
துடன் மிசைதவமுதர லொன்றுமுன்னியே. (௫)

கண்ணிறைமலர்பல கண்டுகண்டுபோ
யுண்ணுறுநறுமது கொளவுமுன் நிடு

* ஒன்றொருநாள் - மீ மிசைப்பதம்.

† பொழுதைந்தாவன:— மாலை, யாமம், வைகறை, விடியல்,
நண்பகல் என்பன.

‡ அறுபொழுதாவன:—மேற்படி ஐந்தும், ஏற்பாடு என்பன

மெண்ணறுமாயின பிரையுந்தன்மையாற்
றண்ணுநந்தனம் வண்டின்சந்தையே. (௬)

நறுமலர்நிறையுமந் நந்தனத்தினைக்
குறைவறவாரிப்பவன் கொக்கிதேவனென்
றதைதருபெயரினா னனை யனாழிடைத்
நிறமுறுசெயலினைச் செய்துநின் றனன். (௭)

நின் றவன் றனை யரு ணினை ந்தருஞ்சொடி
* சென்றனன்ல்லம தேவன்கண்டிவன்
புன்றொழில்வீடவரும் பொருளுணர்த்துவ
லென்றருகடைந்தைய சரணமென்றனன். (௮)

தானெதிர்ரிமலனைச் சரணெனத்தொழாத்
தேனலர்வனத்தனின் செயலியாதுரின்
மேனியின்பெயரெது விளம்புகென்றலு
ஞானநல்விளக்களு னவிறன்மேயினான். (௯)

பத்தர்தம்மனைதொறும் பத்திப்பிச்சைகொண்
டெத்திறவினையுடின் நிருப்பனல்லம
னுத்தமவென்பெயர் பெயருனக்கெனென்
றத்தனும்வினவத்தன் பெயரறைந்தவன். (௧௦)

அருங் † குருலிங்கசங் கமத்திற்காகமெய்
வருந்துறுதொழிலற வறிதருப்பவ
னருந்துறுபிணமென வரையு ‡ மாற்றநீ
தெரிந்திலையாவெனச் செப்பன்மேயினான். (௧௧)

வேறு.

பயத்தற்கரியபயாக்கையனக் கெய்திற்றென்றாலதுகொண்டு
பயத்தற்கரியவறங்குள்பல செய்துதுயர்கூர்பிறவியினின்
றயத்தற்கொருமைபெறவொண்ணுதுழல்வாணுடம்புபொற்கலத்திற்
பெய்தற்குரியபால்கமரிற் பெய்ததொக்குமென்பரால். (௧௨)

* சென்றனம் மல்லமதேவனென்றும் பாடபேதமுண்டு.

† குரு - லிங்கம் - சங்கம் என முப்பாற்று. இவற்றுள்:—குரு-
ஞானசிரியன், லிங்கம் - ஆண்மா, சங்கம் - அதையுணர்ந்த சத்துக்க
ளென்க.

‡ மாற்றமெனல் - சுருதிப்பிரமாணத்தை.

யின்போலழியுமுடல்கொடுநல் வினை செய்தழியாவுடம்பெய்தி
யின்போடமர்தலாயிருப்ப யாக்கைகருந்துமென்றெண்ணி
யன்போடறஞ்செய்தினை யாம லருந்திவாளாவிருக்குமென் [ன்.
றன்போன்மருளரிவையென்றான் றண்பூம்பொழில்வைத்திடுக்கின்ற

உரைத்தமொழியையல்லமப்பே ருடையான்கேட்டுக்கைகுலைத்து
சிரித்துவினை நல்லனசெய்து சிதையாவின்பம்பெறுவானேல்
கருந்தலுறுமும்மலங்குரினோர் மலமாகியவாணவத்தாலும்
பொருத்தமுறுபேரின்பநாம் புணரலாமென்றிமப்பியே. (௬௪)

தான்செய்வினையாலொருடம்பிற் சாரு ின்பமென்றினை மய
ஜன்செயுடலொழியவுட னொழியும்மெய்யழியாமல்
வான்செய்ப்பதத்திலிருக்குமெனின் மாயைதந்ததன்றாகுப
கான்செய்யமலர்ந்தனஞ்செய்து கருடைத்துடைப்பெண்ணுடையம்.

ஜின்பநனிசெய்கல்வினையி னிறப்பினிறப்பவுடம்பினிடை
கூன்பமதுசெய்தியவினை தோன்று மத்திவினாமாய்வின
முன்புசெய்கல்வினை வருடமுமுறையாலி ரண்டுமாறிரு
மென்பவுலகிலொன்பகலு டுமொறிருதல்போல். (௬௫)

புறத்துக்கருமம்பலசெய்து பொருப்பையகழ்ந்திட்டெலிபிடித்தாங்
கிறப்பசுநிறியவிண்ணின்ப மெய்துமவனோடொடாமன்
மறுத்துசெய்களனைத்தினையும் வாளாவிருத்துபேரின்பம்
பெறத்தக்க டனோமருளன்யார் பேசுகென்றனெம்பெருமான். (௬௬)

பொறியிற் புறத்துமனஞ்செல்லிற் புலனோதோன்றியிடு டுமகத்திற்
செரியக்கரணம்பராத் திடமேதோன்றுஞ்செய்தோன்ற
வறிவிற்பரத்தவிடயமய மாகுமுலகத்தோன்ற மறந்
பிறவித்துயரககடல்கடந்து பேரின்பஞ்ஞார்குலவென்று. (௬௭)

கண்ணற்காணககாட்டியின் கருத்தைத்திருத்துவேமென்ன
பெண்ணுகருணைககடலனையா னிவணியகழ்தியென்றுரைப்ப
கண்ணப்பெருமுகன்றென்றுநவின் ற நிலத்தையகழ்கின்றான்
பண்ணற்சிந்தப்பொரிவண்டு பாடுமலர்ப்பூம்பொழிலுடையான். (௬௮)

தொடலுஞ்செம்பொற்சிகரமொன்று தோன்றச்செய்யுட்பொருள்
கடிதினகழ்ந்துபுகுந்ததனுட்கண்டார்நிலத்தையகழ்ந்திட்டு [போலக்

மிடியன்கண்டபொருள்போல விடையம்புறத்துக்காணுமல்
வடிவஞ்சிறிதுமசையாமல் வசமற்றிருக்கும்போகியையே. (௨௦)

கையிற்சிவலிங்கத்தின்மேற் கண்கள்வைத்திட்டெலும்பலான்
மெய்யிற்றசையொன்றின்றியே மேவும்புனிதன்றினேநாக்கிச்
செய்யச்செயலிலாதசெயற் சிவடோகியைக்கண்டினையோவென்
றையத்தடைந்தவவனறியவறிவித்துயரல்லமதேவன். (௨௧)

கடலின்விழுந்துதுயர்பவர்க்குக் கலமொன்றருகுவந்ததெனக்
கெடலில்பரமருருவெனக்குக் கிடைத்ததாவாவற்புதமென்
றுடலம்விதிர்ப்பக்கண்களை ரொமுகவுருகித்தொழுதனனால்
விடலின்மரபிற்குருசீட விதியைவிளக்கவுளங்கொண்டு. (௨௨)

கார்த்தங்கண்டவிரும்புபோற் கண்டபொழுதேயரிமிடன்ற
னேந்துஞ்செய்கைச்சிவலிங்கமெங்கள்பெருமானங்கைமலர்
போர்த்தங்கிருந்ததுபொழுதிற் புனிதன்சீவகலேதானுஞ்
சார்த்தங்கிருந்தசிவலிங்கத் தன்னோடவன்பாற்சார்த்தால். (௨௩)

வந்துபரமசிவலிங்க மருவப்பெறுமல்லமன்றையு
மந்தவீமலலிங்கமுட னடைந்தஞானக்குரவனையு
கந்தமலர்நல்வனமுடையான் கண்டிமகிழ்வுற்றிவர்பெருமை
சந்தமறைதேர்நான்முகனுஞ் சாற்றற்கரிதென்றறைகுவான். (௨௪)

நின்றொற்கண்டேன்சிவலிங்க நிஷ்டைஞானையாகிதினை
முன்னாட்கருமனைத்துமினி முடித்தேன்ஞானநிலநின்றே
னுன்னாற்செய்யப்படுமுதவிக் குதவிவேறுநெடுந்தகா
யென்னாற்செய்வதொன்றுளதோ வெழிலிக்குதவியார்செய்வார். (௨௫)

ஜயசினையுநின்கரத்தி னடைந்தசிவலிங்கத்தினையும்
பொய்யில்குரவன்றையுமொரு பொருளென்றறிந்தேனின்றென்று
செய்யகமலத்திருவடியிற் சென்றுதொழுதல்லமநாம
மெய்யனதிரின்நன்பினால் விளம்பும்வனங்காவலனன்றே. (௨௬)

என்னையறிவித்ததுபோலிவ் விஷ்டலிங்கமகம்புறமு
மன்னியிருக்குநெறியினெனின் மலர்த்தாள்பரவுமடியார்க்குப்
பன்னியுணர்த்திசசரமாகிப் பாரிற்சரிப்பாயெனத்தொழுதான்
நன்னினிலத்தினரெல்லாந் தகும்பேரின்பம்பெற்றினைந்தான். (௨௭)

கொக்கிதேவனிரந்தமொழி கொண்கிளரல்லமதேவன்
 றக்கபெரியோர்தமக்கியல்பு தாம்பெற்றுள்ளபேறெல்லா
 பிக்கவுலகம்பெறுகவென வேண்டிக்கோடலெனப்புகழ்து
 செக்கர்மலர்ப்பூக்கைகளாற் றீண்டித்தழுவியருள்செய்தான். (௨௮)

அங்கைச்சிவலிங்கத்தினிடை யமைத்தநோக்குநெஞ்சகமூந்
 தங்கச்சிவயாகத்தினையே சார்ந்தங்கிருந்தானோவியம்போன்
 மங்கைக்கிடந்தந்தருளிநோன் மலர்த்தாட்கிடுபுவனமாக்கிப்
 பொங்கப்புரந்ததவத்தான்மெய்ப் பொருளாசிரியன்கண்ணுற்றான். (௧)

அடியர்வேண்டிற்றேபுரியு மல்லமப்பேரெம்பெருமா
 னெடியவழிகளருள்சரப்ப நிமலலிங்கங்கரத்தேந்திப்
 படியி * லரியதவஞ்செய்யும் பத்தருள்ளங்கனிகூர
 வடியவிளமாத்தழைப்பவரு மந்தாரிலம்போற்சரிக்கின்றான். (௩௦)

பதினோராவது

கொக்கிதேவர்கதி

முற்றிற்று.

கதி - கக - இ நிருவிருத்தவகள் - ௩௨௧.

* அரியதவமென்றதனால் நிட்காமியமென பொருள் கோடண்
 மேன்மை.

பன்னிரண்டாவது

முத்தாயியம்மைகதி.

கண்டிலேனச கண்ணையென்றஞர்
கொண்டுவாடுங் கொடியிடையாடுயர்
விண்டுபோக விரைந்துவந்தல்லமன்
பண்டுகூறும் பரிசுவிளம்புவாம். (க)

பொடியணிந்தெழில் பொங்குறுமல்லம
னடியர்தங்க ளகத்திற்றுயரினே
யுடையிழந்த பொருவன்கரமெனக்
கடிதடைந்து களைந்தருள்செய்யுநான். (உ)

மறைத்திருந்த மல்கிவபத்தியைப்
புறத்தறிந்த பொழுதேயுடம்பினே
வெறுத்தகன்று வெய்யுருவாயினு
னறுத்தபந்த உசுகணெனன்பேவ. (ங)

அறைந்ததூயவ நங்குபாதிபோய்
நிறைந்தநீர்மை நினந்திலன்போயுயி
ரிறத்துபோயின நென்னத்தனர்துடன்
பிறந்தமாது பெரிதுளமாழ்கியே. (ச)

புலம்பிறைந்திருக் கின்றவப்போதினி
லிலிங்கமுங்கர முத்திகழ்வெய்துற
நலங்கொளல்லம னண்ணின னண்ணலுங்
கலங்குநின்றவக் காரிகைகண்டனள். (ஈ)

கண்டபோதச கண்ணைக்காண்கிலாள்
கொண்டபீழை குறையவழுதடிப்
புண்டரீகப் புதுமலர்வீழ்ந்துகண்
மண்டுநீருக வாய்விட்டரற்றினுள். (ஊ)

பாவியேன்முகம் பார்க்கவொண்ணுதென
வாவியாமச கண்ணனகன்றுசெய்

நோவெலாமிவ னாக்கவருநீளுன்
மேவினாயென மீண்டும்வணங்குகினுள். (6)

உணங்குமாதின் மலர்முகநோக்கியே
யணங்களுய்தல் லசகணன் நன்மையை
யுணர்ந்திடாம லுளைதலுணர்வுளார்ச்
கிணங்குருததென் நெய்தையியம்புகான். (அ)

அழிவிலாளை யழிந்தனனென் றுந்
வழியினுன்மிகு வெள்ளம்பெருக்கினா
கழிவிலாதவா காயங்கழிந்ததென்
நொழிவிலாம லுளமெலிவார்கள்போல். (க)

சசசிதானந்த சங்கரனாகவே
யசசகீங்குபு தன்னை யறிந்தவன்
துசசமாந்துயர் தோன்மலியாகையை
வீசசியானதை யானெனவெண்ணாமே. (க0)

ஒண்டரைக்க னெழுவினருளருக
கொண்டடுத்த குருவருளாற்றினேன்
கண்டமெய்த்தவன் காயத்தனையன
முண்டகெட்டில யொப்பவிகப்பஞல். ()

படியில்வந்த பரமருடனா
நடையறம்படி தன்னையறிந்தான்
னுடல்வந்திம்பொழு தொன்மொருபணையச்
கடமுடைந்தவா காட்சிகாப்பஞல் ()

பத்தபாச முழுதும்பரித்திட
நத்துமோர்சிவ ஞானிகளாவின்
சித்துமாறு செறிந்தவடப்புதலன்
வெந்ததூசின் விழியெதிரிதென்றமே. (க௧)

யாடிமாகி யிருக்குஞ்செய்ததென
மேவுஞான விழியடையான்ருனக
கோடிமாறி லுறபகையெனும்
பாவமோவிலை யென்றறிபாவமே. (க௨)

யாக்கைதாமென் றிருந்தழிகின்றவ
சூக்கிலாவறி வாகியுடம்பொரு

தாக்கிலாதவர் தம்மையுந்தாமென
நோக்குவாரவ ருண்மையேநோக்குறார். (௧௫)

கூத்தனாடகக் கோலநடிப்பினைப்
பார்த்துவாய்மையென் றெண்ணிலர்பாருளா
ரேத்துஞானிதன் யாக்கைநடிப்பினை
†யோர்த்துமாதவ ருண்மையென் றுன்னுறார். (௧௬)

அறிந்திடாம லசகணன் றன்மையை
யிறந்துளானென் றிரங்கினை யன்னைநீ
மறந்திடாயிம் மதியென்றணல்சொல
நிறைந்தஞானமுத் தாயிநிகழ்த்துவாள். (௧௭)

அரவின் காலர வன்றியறிபவர்
தரையினில்லை யசகணன் றன்னைநீ
தெரியினன் றிச் சிறியன றிவலோ
பெருமயான்செய் பிழைபொறுப்பாயென்று. (௧௮)

வேறு.

பங்கனிருந்த பதிக்கருள்செய்து
கங்கையடைந்த கணக்கெனவென்பா
லிங்குறவந்தனை யெங்குடியுள்ளார்
தங்கடவந்தரு தன்மையினென்று. (௧௯)

வந்தனை செய்து வழுத்திமுனின்று
பந்தமகன்ற பதம்பெறும்வண்ண
மெந்தையியம்பி யெனக்கருள்செய்யென்
றந்தமடந்தை யறைந்தளன்றே. (௨௦)

தேசிகனல்லம தேவன்மகிழ்ந்து
பாசமகன்று பரம்பொருள்காணு
நேசமடைந்தனை நின்னைநிகர்ப்பார்
காசினியின்பிசை கண்டிலமென்று. (௨௧)

பிறப்பொருகோடி பிறந்துபிறந்து
புறக்கருமங்கள் புரிந்திடினும்பொய்
மறப்புறுமானவ வல்லிருளின் றிச்
சிறப்புறுமுத்தி செறிந்திடுவாரோ. (௨௨)

† ஓர்ந்து என்பது ஓர்ந்து என வலித்தல் விகாரம்பெற்றது.

மரிப்பொடுதிப்பு மறிக்குதுமென்று
கருத்தைவெளிக்கரு மத்தின்விடுத்து
விரிக்குதனெய்யை விடுத்தெரிகின்ற
நெருப்பையவிப்ப நினைப்பதையொக்கும். (௨௩)

மட்டறவோடு மனத்தைநிறுத்திக்
கட்டுதல்வீடு விடுத்திடல்கட்டென்
நொட்டியபண்பி னுரைத்தலமப்பேர்
சிட்டனவட்கருள் செய்தன்னன்றே. (௨௪)

தத்துவமுற்று மயக்குவதள்ளி
மெய்த்தனைப்பெற வேறுகொடுத்தான்
பொய்த்துறுகுப்பை கிளைத்தொளிபொங்கு
முத்தையளித்தென முத்தைதனக்கு. (௨௫)

வீடுவிரும்பி வெறுத்திலன்மெய்யைத்
தாடருமொண்குர வன்றினையெங்கு
நாடியுமுன்றில னானுயவென்னைத்
தேடியடைந்தருள் செய்தனையென்று. (௨௬)

அல்லமனென்னு மருட்குரவன்றான்
புல்லிவணங்குபு பொற்கொடியன்னான்
செல்லலகன்று சிதம்பரமெய்தி
யெல்லையிலின்பொ டிருந்தனைம்மா. (௨௭)

பன்னிரண்டாவது

முத்தாயியம்மைகதி

முற்றிற்று.

பதினமூன்றாவது

சித்தராமையர்கதி.

பேறு.

காமரு சித்த	பாத்ததரு எண்ணன்
ராம னிடத்திற்	மூத்தவி ராமன்
போமணல் சொரா	சொத்தத யநிநத
சீர்மை யுரைப்பாரம்	கூதனை நென்றோ (ங)
செல்லல் கலை	பேரி வின்னார்
சல்லறி விற்பந	சா விருந்த
சொல்லு உ னெனனு	தேரினு மீல்வென்
மலலம் னென்பாரா	மூலிகழத்தே (ஈ)
நரும யோகமு	இல்ல மகன்றிய
பிரியை யாழையு	பலல லடைநரா
மருவி ராமன்வாழ	னல்ல பசம்பொன்
பிரியை மேவினா	வல்லி யுயர்தான (ஐ)
சாவி யாலயா	என்ற சினந்து
சாவி ராமனா	நன்றிற் பாவி
செவ லாளாடெப்	யொன்றகழ் வார்பாற
சாவி லாமையை	சென்றிது சொல்வான் (அ)

பேறு

ஒட்ட ராம னுளத்தினி
 விட்டம் யாதுகொ லித்தொழின்
 முட்டி லாமன்மு யன்றன்
 கொட்டி வீழுநி ருத்தல்போல். (ஈ)

விறற்கி னைப்பவி டுத்தல்போர்
 ரெழிற்கு னெ ப்கூறு தொழினுமை

யிழைக்க விட்டதெனென்றிட

ரொழிக்க லுற்றவ னேதினான்.

(௧௦)

சாந்த னேதிய தாழ்மொழி

காய்த லேலிரு காதினும்

போந்த போன்று புகுந்தன

மாந்த ராகுல மன்னினார்.

(௧௧)

அறம ழித்தனை யன்றிய

நெறிய நக்குரு நித்தனை

பெறவு னாத் தனை பித்தனென்

றறவு றுத்தன ராட்டலா

(௧௨)

ஒட்ட னென்றனை யும்பருஞ்

கிட்ட னென்றகொள் சித்தனை,

கூட்ட லென்று சுருிததனார்

கெட்டி ருத்தட மேவினார்

(௧௩)

வேறு.

மொபததமகத்ப்பவர் வினையையன்றியே

சித்தரார் எஞ்சையலொரு சிறிது, னமைய

மதபுரங்குரபனை மண்ணினும்பு னு

முத்தமபாட்டெனன் றுடை ததுமென்றனன்

(௧௪)

நிகழ்ந்துலகிடைநிலை நிற்குநல்லற

முகந் துசெய்ப்பவன்றனை யும்பனையெனப்

புகழ்த்தவர்புண்ணியர் பொருமையானிழித்

திகழ்த்தவர்க்ககரென் றிசைப்பர்நல்லவர்.

(௧௫)

மறவினையுடையரை மாற்றித்தாயநல்

லறவினையுடையரை யறிந்திட்டன்னரோ

நெறவினையடைந்திலை யொப்பக்கண்டறத்

தறவினையுளையென வொட்டர்சொல்லினார்.

(௧௬)

ஒருகிருவினையொரு மொப்பக்கண்டவர்

தாங்களென்றனையொரு தமரிந்பேணுவ

ராங்கவையிரண்டையு மடைந்துபோயுழ

னிங்கென்றனையுணர் நெடியிலீரென்றான்.

(௧௭)

மோர்த்திலனுரைக்கொண வுழிபுரைத்தனன்
மாய்ந்திலமுடனசை மருவியாங்கனே.

(௩௩)

என்றவரைதலு மிராமன்சிந்தையிற்
புன்றொழிலகன் றுமெய்ப் போதம்பெற்றிட
வன்றகுளல்லம னடிகள்காட்டுறு
மொன்றொருசீற்றம்வந் துதித்தெழுத்தே.

(௩௪)

யாவனென்றன்னையின் றிகழ்த் துளானவ
ஞவரிந்திடுவஞ னெனவெழுந்தனன்
மேவுறுந்தவமத வெருளிதானினி
யோவறுந்தரத்ததன் றொருவரானுமே.

(௩௫)

வேறு.

என்னவைதவன் யாரவ னெனமுனிந்தெரிபோன்
முன்னரெய்தினன்சித்தரா மப்பெயர்முதல்வ
ன்னனை யன்னநம்மல்லம னவன்சினமறிந்து
சென்னியொண்கரமசைத்து வெண்ணகைசெய்துசெப்பும்.

(௩௬)

அகழ்கின் றுர்தமைத் தாங்குறுமகனிலமென்ன
விகழ்கின் றுர்தமைப் பொறுக்குமித்தன்மையெய்தலினு
னிகழ்கின் றுருண்மா தவமுடையோகித்யென்று
புகழ்கின் றுனென விகழ்தனன் பின்னரும்புகல்வான்.

(௩௭)

சிறப்புப்பெற்றநல் யோகிதன்மனத்தெழுதினந்த
னறத்தைக்கொன்றிடு முன்புபஞ்சியிற்புகுமழல்போ
லொறுக்கப்பட்டவன் பவம்பிளையொழித்திடுமதனாற்
பொறுத்தற்கொப்பில யென்றுநன்றிந்தனைப்பாலும்.

(௩௮)

காலனின் முனம் பொறையுளனாகுடன்கடல்சை
ராலநல்லமுதாருமென் றவன் றவம்புகழ்வான்
போலவைதனன்கொடியவ னெனும்பொருடோன்றச்
சிலநல்குமோர்தொழில்செயு மல்லமதேவன்.

(௩௯)

பொறையுறம்படியல்லமன் குழ்ச்சியிற்புகலக்
குறையுறுஞ்சினமிகுந்தன னெருப்பெனக்கொதித்தே
யறையுறுந்திரன்பத்தெனச் சித்தராமைய
னிறையுறுந்திருவருளுடைப் பிரானொடுகிழ்த்தும்,

(௪௦)

குறிப்பில்வைதனை வெளிப்படையிகழ்வினுங்கொடிதாய்
வெறுப்புமுன்செயாவென்னை நீ யீண்டிகழ்ந்தமையாற்
பொறுப்பனல்லன் யா னுதல்விழித்தீயிடைப்பொடிப்ப
வறுப்பனென்றன எனிகழ்வினுக்காருளமறுகார்.

(௨௧)

சுன்னைக்கொல்லினுந் தான்பிறிதொன்றினைக்கோறல்
பன்னிற்பாவமென்றறைகுவர் கற்றுணர்பழையோர்
நின்னைசொல்லியவறத்தினை நின்றையென்றெண்ணி
யென்னைக்கொல்லுவனென்ற நீ யறவனெயென்று.

(௨௨)

சாதனங்களுனீறு முந்தியதென்பர்சாற்று
மாதவங்களுளயிர்செகா மையும்ற்றுமதிப்பிற்
பாதகங்கூற்றுகொலேசிறந் தன்றெனப்பார்த்து
நீதொநிந்திலயர்க்கனே யென்றனனிமலன்.

(௨௩)

செருக்கொழிந்திலையென்னெதிர் செவிசுதிச்சொ
லுமைத்துநின்றனை யுனைவிகிலனென்னவுருத்த
நெருப்பெனுந்திரு வுதல்விழித்திறந்தனனினைத்து
மரிப்பினுந்தருவேனுயி மென்றிராமன்றன்.

(௨௪)

நெற்றித்தீவிழிக்காமனை நீற்றுவுதன்றிப்
பற்றிக்காமல்வையாகியைப் படுத்திடயற்றோ
செற்றத்தா னுதல் விழியழலல்லமதேயன்
வெற்றித்தாணமலர்க கீழ்ச்சென்றுபணிந்ததுவிறைந்து

(௨௫)

பணிந்துமீளமவ வழலொருவீரன்மேற்பாயத்
துணிந்துபோயவ னுற்றல்கண்டுளவல்தொலைந்து
தணுந்துபேடிமேற் செல்லுமாறலைவனசரன்போ
லணைந்திராமன்வாழ் நகரினிற்பற்றியதன்றே

(௨௬)

கங்கைவார்சடைக்கறைமீடற் றிறைநகைக்கனல்போயத்
துங்கமாமதில்குழ்தரு புரத்தினைச்சுடல்போ
லெங்கனையகன்மேல்விடு மிராமன்ன்னுதற்க
ணங்குபோகியந்கரினைச் சுட்டதையன்றே.

(௨௭)

அணியெரிந்தன மென்றுகிலெரிந்தனவாரத்
துணியெரிந்தன கலவைகளெரிந்தனசுதையின்
பணியெரிந்தன மனைவளமெரிந்தனபகரு
மணியெரிந்தன வெரிந்தனகண்டவர்வயிறு.

(௨௮)

சேயெடுப்பவர் விருத்தரையீர்ப்பவர்சேமம்
போயெடுப்பவர் புகவரிதாஈமண்புரண்டு
வாயடிப்பவர் மனையெரியவிப்பவர்மறுகிப்
பாயலைக்கடலென வருதிரங்கினர்பதைத்து. (சக)

உதித்தஞாயிறுபோன்று செம்மணியினமொளிரப்
பதித்தமாளிகைமீது பற்றியவழற்கொழுந்தாற்
கதிர்த்தவாடகச் செங்கமலத்துவான்கங்கை
கொதித்ததாயிடைக் கொதிபொருதன்னங்கன்குழைய. (கௌ)

அன்னகாலையி லருட்கடலல்லமதேவன்
சொன்னலாபுரத் தவர்துயரனைத்தையுந்தொலைப்ப
வுன்னியோர்விழி யழல்னையிமைப்பினிலொழித்தான்
முன்னமாலமுண் டமரரைக்காத்தருண்முறைபோல். (கௌ)

எந்தையல்லம னருளிணைதல்விழியெரியால்
வெந்தவந்கர் பண்டையின்மும்மடிவிளக்கம்
வந்தபல்வள மொடுகிறந்ததுநாரம்கிழ
வுந்துவெவ்வழி லிடைவெந்தவாடகமொத்து. (கௌ)

ஒருத்தன்வந்தவா ருக்கியபொற்பணியொன்றைத்
திருத்தவல்லவ னழித்ததைச்சிறந்திடச்செயல்போற்
புரத்தைநன்றுற வல்லமன்புரிதலும்புரத்தோர்
கருத்தில்வந்தெழுந் தோங்கியதார்வமாகடலே. (கௌ)

* ஒருகணற்றல்போ யொழிந்துடவலியறுமிராம
னிருகணலுங்கண் ளெச்செருக்கென்பதொன்றின்பிப்
பெருகுநானெனும் புனல்கொளப்பேரழல்விழுந்து
கருகுநாண்மலரென முகங்கரிந்திதுகருதும். (கௌ)

வேறு.

என்னொருதல்விழித் தீயிவன்றனையிறஞ்சலாலே
தன்னருளதனென்னைத் தடுத்துவந்தாளவேண்டிப்
பொன்னவிர்சணங்குபூத்த புணர்முலைமடந்தைபாக
னிந்நிலவரைப்பிற்கோல மிதுகொடுவந்தானென்று. (கௌ)

* இங்கே ஒருகணென்றது - நெற்றிக்கண்ணை.

தீயனேன்றிவிலாமற் செய்யிழைப்பொறுத்தாட்கோடி
பேயனொருவன்செய்த பிழையினையனையின்ற
தாயலாற்பொறுப்பார்யாடர் தாணுவையென்றிராமன்
போயெனமுதின்கெந்தாட் போதினெப்பற்றிவீழ்ந்தான். (௫௬)

தன்னினமாபிராமன் சரண்புகிலவன்செய்தீமை
யுன்னுவனலனெங்கோமா னுடன்றுவந்திலங்கைகாக்கு
மன்னவன்கவின்சுர்வெள்ளி மலையெடுத்திலைத்துவந்து
பின்னவன்வணங்கிரிப்பப் பிழையுளங்கொண்டதுண்டோ. (௫௭)

செய்யதாண்மலரின்வீழ்த்த சித்தனையருளானோக்கி
யையீயெழுநெஞ்சி லஞ்சலையென்றுசுடிக்
கையினாலெடுத்தினைத்துக் கல்வியுத்தவமுமாய்க்கும்
வெய்யதாம்வெகுரிதன்னை விட்டிடென்றெந்தைசொல்வான். (௫௮)

வலியவனிடத்துமொத்தான் மாட்டினும்வெகுளிகாத்தல்
பொலிவுசெயறமதென்னப் பொருத்துறுதனையர்தம்பா
னலிவுறுவெகுளிசெல்லா தாதலானலியலாற்று
மெலியவனிடத்திற்காக்கும் வெகுளியேயறமதென்பர். (௫௯)

வைதவன்நன்னேநன்று வாழ்த்தினனெனவுந்திய
செய்தவன்நன்னேநல்ல செய்தவனெனவுகொள்வோன்
கைதவகன்றமுத்தி கண்டவனவபாறுன்னான்
பொய்தவனென்பதென்று புகன்றனர்புலவரன்றே. (௬0)

பெரியவர்தம்மைக்காய்ந்தான் பிறங்கல்கல்லியகொலொப்பான்
புரிவனபுரியப்பட்டிப் புலம்புவனொத்தார்காய்த்தா
னெரிநரகதனில்வீழ்வ னிழிந்தவர்க்காய்த்தானென்று
லொருவர்தம்மிடத்துஞ்சிற்ற முறமையென்றுமாதோ. (௬௧)

யாவர்க்குமொப்பநன்று மென்னினுஞ்சின டிலாமை
மூவர்க்குமரியசெய்ய முனியர்க்குஞ்சிறந்ததென்று
தேவர்க்குமரியவிற்பஞ் சித்தராமப்பேரண்ணன்
மேவற்குவடிவங்கொண்டு மேவியவிமலன்சொன்னான். (௬௨)

அல்லமனறைந்தமாற்ற மறிந்துநஞ்சித்தராமன்
சொல்லுவன்முத்தியெய்துந் துணையசாதனங்களெல்லா
யில்லையென்னிடத்திலேனு மென்னேநீவலிந்தாட்கொள்ள
நல்லவனாகச்செய்த நன்மையென்மையென்று. (௬௩)

கருத்தழிகடமிறங்கு கவுட்கரிவலிந்துபற்றித்
 திருத்துபுதன்காலேவுள் செயல்செயக்கொள்வதன்றி
 யொருத்தல்வந்தறிந்துதானே யுறவுகொண்டிவதுண்டோ
 தெரித்திடிவடியனேனின் திருவடிக்கத்திறத்தேன். (சுச)

அடன்மலிவீரன்வீர மவனெதிர்மலைந் துநின்றேன்
 படமிசைகொண்டுகாணப் படுமதுபோலவுன்றன்
 கடன்மலியருளினுற்றல் கண்டிடப்படுமிகென்றன்
 கொடுமையின்பிகையாலென்று குடந்தம்பட்டமுங்கிக்கூறி. (சுரு)

என்குறைநினை யாதெந்தா யினித்திருவுளபிரங்கி
 ஈன்குறுமுத்திசேரு நன்னெறிகாட்டுகென்று
 தன்குறையிரந்துளைந்து தனைநிகர்சித்தராமன்
 முன்கையிறந்தவன்பான் முதல்வனை வணங்கினுளல். (சுசு)

வணங்கியவனை ஞான வாரியருளாடுஞ்கி
 யினவகியபருவங்காணு மிவன் நனக்கின்பமுத்தி
 யனைந்திடுநெறியீதென்ன வறைமென்று னத்துட்கொண்டு
 பிணங்குறுபிறவியென்னும் பிணியருந்தனை யான்சொல்வான். (சுஎ)

பருவமுற்றிலர்க்குமுக்கட் பகவனாகமத்தினுண்மைப்
 பெருமையைப்பொருளாயெண்ணிப் பெருயிதத்துரைப்பிலன்னுள்
 குரவரிற்பதடியென்ப குறித்துநற்பருவநோக்கி
 யருள்செயிற்குரவசிங்க மவனொவ்வறைவனை யன். (சுஅ)

உரைசெயிற்பரமஞான மொன்றுமேமுத்திக்கேது
 சரிதைநற்கிரியையோகந் தாமொருபுன் றுஞான
 மருவுதற்கேதுவென்று மறைபுகன்றுரைக்குயித்தக்
 கருவியைப்பொருளுள்ளெண்ணிக் களிப்பவர்கயவரன்றே. (சுஈ)

கருமமும்யோகந்தானுங் கணத்தைப்புனிதமாக்கிப்
 பொருமிடர்வாயிரேறும் புக்குழல்கறங்குபோலத்
 தெருமராதுண்ணி றுத்துந் தெளிந்தவக்கரணந்தன்னு
 னிருமலனாகுமீச னித்தனென்றுணர்வுதிக்கும். (எ0)

ரித்தியனிமலனென்னு நினைவுநினரித்தமாகிப்
 பொய்த்தழியுடம்புடம்பைப் பொருந்தியபொருள்வெறுத்து
 மெய்த்தருள்குரவன் றன்னை விரும்பினன்சென்றுசாரந்து
 தத்துவமுதறிநின்ற தனியறிவினையேகாணும். (எக)

புலன்களையொழித்தபோதே பொறிகளும்பூதமைந்தும்
கலங்குறுகரணநான்கும் கலாதிபுஞ்சுதசைமந்தும்
விலங்குறுமடியில்லைத்த வெறுங்குடத்தன்சின்மேன்மேன்
மலங்குறுவொருக்கடுக்கு மட்சலம்விழுதலைபால். (௭௨)

இத்தியமோரொன்றும்விட் டிடினம்ற்றையொன்றுசாரு
முத்தியமனமழிப்ப முற்றும்போமணியபாம்பி
னைத்தலைகரினுனொன்றை யரித்திடினம்ற்றென்றாலுஞ்
சித்திடுட்டறரிந்தாற் தீர்ந்திடுமொருவகுமா தீரா. (௭௩)

ஆதலான்மனமடங்கி லக்கலிங்கங்கடம்முட்
பேதமோவபேதமோவென் றழிவுறுபித்தூர்கு
தீதிலாயென்றியம்பிச சித்தராமற்குநாடா
லேரதொனாவுணர்விலுண்மை யுணர்ச்சிதின்ன்குருகுசேன். (௭௪)

மனிதருளுகர்சித்தர் வானவர்கணங்கடம்முண்
முனிவருளென்போனின்றன் முழுதருள்பெற்றரிஸ்லை
யினியெனைநிகர்வார்யாவ ரென்றருட்குரவனாந்தம்
பனிமலரடியில்வீழ்த்து பணிந்தனன்சித்தராமன். (௭௫)

இப்பரிசுருளிளே யிராமனுக்குபதேசித்துச்
செப்பருமவன்குற்றேவல் செய்யியுளமகிழ்த்து
கைப்படுமரிந்தமன்ன கருணைவாரிதியிருந்தான்
றுப்புரவமைந்துசீர்சால் சொன்னலாபுத்தூமாதோ. (௭௬)

பதினாறுவது

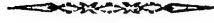
சித்தராமையர்கதி

முற்றிற்று.

உ

பதினாண்காவது

வசவண்ணர்கதி.

வேறு,

சித்தராமனோடாரியனல்லமதேவன்
பத்தராகியபயிர்செய்கல்யாணமாம்பழனத்
துய்த்தீரேனும்வசவனையுழுவிற்கண்டு
மெய்த்துமார்வமங்கடைந்தமையாபினிவிசிப்பாம், (க)

அன்னமீனுடனிகழ்வறக்கொண்டமையாமற்
செந்நெலார்வயிற்ப்பசியாற்றுபுசிறந்த
சொன்னலாபுரந்தவஞ்செய்ததென்றுவான்றுதிப்ப
வெண்ணையாளுடையல்லமனிருந்தருணரில், (உ)

சந்தமேவுகல்யாணமாநந்தனந்தன்னி
னந்திராண்மலர்ப்புகழ்மணநயந்தசொல்வரியால்
வந்துகாதெனுநாசியிற்புகடிகமகிழ்ந்த
துந்துவார்திரைக்கருங்கடலுடுத்தபேருலகம், (ங)

முக்கனையகன்புகழெனு முர லுண்பதற்குத்
தக்கதீஞ்சுவைக்கறியெனச்சமைந்ததுவசவன்
மிக்கவான்புகழுவற்றினை மாதவர்விரவித்
துய்க்குநாவினிற்துய்த்தனர்வவப்பசிதொலைய, (ச)

விலக்குமுற்பவாசித்தராமற்குமுன்வீளம்பு
யிலக்கணத்தினுக்கருணத்தியெனு விலக்கியத்தைக்
கலக்கமற்றறிந்திடுவதற்குதாரணங்காட்ட
மலக்கமற்றநம்மல்லமன்றிருவுளம்வலித்தான், (ஊ)

அடியவர்க்கெனியானெனுமவனெமதகத்திற்
குடியிருக்குமவ்வீராமனையுடன்கொடுகுறிலோர்
நெடிலுத்தனன்னிரையெனவந்நகர்நீங்கிக்
கொடியுதிந்கலியாணமாநகர்வழிக்கொண்டான், (ஈ)

நிறும்பழஞ்செறிதனியிடமொய்த் திடநண்ணு
மெறும்பொழுங்கெனவரனடியவர் திரளெழுந்து
மறந்தும்வெஞ்சமண்குண்டடையினங்குருவசவ
னுறும்பு ம்புகலிருடருங்கண்டெனமுவந்தார்.

(௭)

தம்பிரானருள் வசவனாக்கியவறசசாலை
கும்பவாசகீர் முதலியவேண்டுவகொண்டி
வம்புலாமலர் வனத்தயர்வுயிர்த்துநல்வழிசோந்
தெம்பிரானடி யாட்கிடளேகுதல்கண்டார்.

(௮)

பாண்டின்மாவளஞ் சிலிகையூர்ந்தேருநாபரிந்து
வேண்டுமாறுகொள் வேடத்தர்துறந்தவரீடாத
சீண்டுமாறுகண் டுவந்துசென்றெழி * லலகார
காண்டமாமெனு மங்கலபுரத்திலைக்கண்டார்.

(௯)

கண்டுசொல்லுமப் போதிலந்நகர்வளங்கருத்திற்
கொண்டவல்லமன் றிருவுளடிகக்க. கூர்ந்து
பண்டைநல்லிசைப் புலவர்கொல்லிராமனைப்பார்த்து
மண்புல்லள உ காட்டுவன்றனித்தனிவருத்து.

(௧௦)

கனைவிரும்பிவந்தடைந்தவர் தம்மைமுன்வெறுத்த
தினகரன்கதிர் விரும்புறச்செய்தளித்திரர்கள்
ணனிவிருந்துதுங் கடிமலர்சுமந்துபொன்னகரார்
கனிவிரும்புதண் பொழிநிகழ்வதையெதிர்காணும்.

(௧௧)

பூவிலேனெசெந் தேன்மழையொழிவறப்பொழியுங்
காவிலேனெவள்வரிதழவிழ்ந் தொழுகுதேங்கமல
வாவிலேயாடுநல் லிசைபயிலஞ்சிறைவண்டு
பாவிலேனெடுவண் குழுவெனத்திரிதலைப்பாராய்.

(௧௨)

கடிமலர்ப்பசந்தேன் துளிபிலிற்றைங்காவைக்
குடியிருக்குமவ் வளவெனக்கொண்டுவெண்குருகு
மடியடுத்தவ ரெனவிருந்தினங்கயல்வரலு
நொடியினிற்கவர் தண்பணைமருதமுநோக்காய்.

(௧௩)

குதிரையங்கதிர் மணிக்குடரீர்குடிப்பதுபோ
லதிரிளங்கமஞ் சூல்வளை தவழ்வயலணிநெந்

கதிர்வளைந்துசெந் தாமரைவாயுறக்கவிழ்ந்து
ததிபொருத்திய வழகையுமையீநோக்காய். (கச)

இங்குத்தன்னுள்வாழ் பயிற்சியாலிறந்துயிர்போயு
மங்குப்பொன்னெயில் வட்டத்துளிருண்மனத்தமணர்
தங்கற்குன்னு டிப் பொன்னெயில்வட்டமுஞ்சடைமேற்
கங்கைப்பெண்ணமர் பானடிக்கன்பீகாணாய் (கௌ)

திறந்துமுடிசின் னுதல்மையிழியெனசேர்த்து
பிறங்குமாமணிக் கதவிருபுடையனும்பெற்றசு
சிறந்தகோபுர வாய்தலுமலர் டிசைத்தெய்வம்
பறந்துநாடிய முடியிறைக்கன்ப்பாராய். (கௌ)

இலவகுசீரெனுவ கவசுட்டக்கமென்றியம்பு
மலங்கல்வாகைவேய்த் தஞ்செழுத்தத்திரமடுத்த
நலங்கொண்டீரராம் பத்தர்தமறகமணன்னார்
கலங்குபாசறை போன்றெதிர்நிழல்துகாணாய் (கௌ)

கட்டுவார்படைக் கண்ணாழல்புசனைக்கரும
மட்டுமாதவர் சீப்பசியாற்றறுமறமுன்
ளட்டுமேற்புறம் கண்டவர்கொடியவென்னப்
பட்டுமாவிகை பற்பலகிழ்வனபாராய். (கௌ)

† பொறித்தவாழையின் கனியினைக்கடைத்தலைபொருந்தக்
குறித்திடாதுணவெனக் கறித்தலகுநோய்கொண்டு
‡ நிறுத்தவாழையின் கனியுமச்செய்கையாய்கினைந்து
கறித்திடாதமர் செம்முகப்பசுக்கிளிகாணாய். (கௌ)

வள்ளனல்வசவன்புகழ்வாயினுல்வழுத்தா
தெள்ளும்வல்லமண் குண்டர்தம்பிறப்பினு டிழிப்பில்
புள்ளநல்லன வெனவிளம்புவையோடிருந்து
கிள்ளையவ்வச வன்புகழ்சொல்வதுகளாய். (௨௦)

என்றுகூறியவ்விராமனை மகிழ்வுசெய்தின்ப
மன்றல்வீதியில் வசவநாயகன்றிருமனைமுற்
குன்றுபோலுயர் கோபுரவாய்தலைக்குறுகச்
சென்றுமேவின னெம்மையாளல்லமேதவன். (௨௧)

† பொறித்தவாழை - கற்பிதவாழை.

‡ நிறுத்தவாழை - உண்மைவாழை.

தொடர்த்துளைக்கைவெண் மருப்புரற்காற்கருந்தோற்றேரு
லுதித்தமெய்ப்பரன்கொலை குறித்தெடாமழுஊப்ப
வடைத்தலைக்குறித்திடாத செம்மணிக்கதவகுத்த
கடைத்தலைக்கண்மாதவர் குழாநெருங்குதல்கண்டார். (௨௨)

வேறு.

அறுசுவையுடையலுண்பா னடைகுலா * அடிசிலுண்டு
மறுகிடைவருவார்க்கான்மேரார் னைகியவிடங்கணடிக்
கறியொடுமருவுசொற்றற் காடிசுமந்துசெல்வார்
நறமலர்சுமந்துதண்டநா தன்பூசனைக்குப்போவார். (௨௩)

செஞ்சாணிநைஞ்சிரல்குஞ் செழுந்தகில்கிழித்துக்கீழ்க்கொண்
டெஞ்சியடிகையென்றெண்ணி யிட்டவணகன்றுபோவா
ரஞ்சுடர்மணிப்பசும்பொன் னணிதுகிலல்கல்சார்தம்
வஞ்சியர்தமக்கொப்பத் தருகெனவாங்கிச்செல்வார். (௨௪)

நிந்தைசெய்தெமையெடுத்த மெரியிப்புன்சமணர்தன் கண்
மைந்திளையறியசொல்வம் வசவனுக்கென்று செல்வா
நந்தியைவணங்கவேறு நகர்நொறுநின்றபோங்கு
சிந்துரம்வயமாடம்பொற் சிலிகைவிட்டழிந்துசெல்வார். (௨௫)

சீர்கெழுநெய்ப்பாடல் சிவவியாழ்கொண்டெல்லவா
ராநிவின்மதனெவென்றே னடியவர்குழாநெருங்கு
மேர்கெழுமணிப்பசும்பொன்னிருங்கடையோக்கிரின்ரு
மோகையோடலமனாத் தொருடனு பிராமன்றானும். (௨௬)

ஆயிடைசின்றோர்தம்மை யப்பணப்பெயரினிடிக்
தாயவெனதிர்கண்டோகை கொல்லுலையற்கென்று
கோயிலுளமலபூசை குழாத்தொடுசெய்யும்போதிற்
போயினன்வசவனோடு புகழ்த்துதுபுகலுந்நான். (௨௭)

மாதவரிருவரைய மழைமதர்நெடுங்கண்மங்கை
பாதினனுருவிரண்டு படைத்துவந்தனனையென்னச
சோதியதரளக்கோவைத் தோரணவாய்தன்முன்னம்
வீதியினின்றொன்று விளம்பினன்றடித்தின்மக்கான். (௨௮)

என்றவனியம்பகந்தி யெனும்பெயர்க்கருணைக்குன்றங்
கன்றினைநினைந்துநெஞ்சங் கரைந்துவந்தணையுந்தாய்க்கிங்

கொன்றொருதடையுமுண்டோ வொல்லீதருதியென்னச்
சென்றவனமலனோடு சித்தராமனை வணங்கி. (௨௬)

பரசிவலிங்கபூசை பண்ணியபயனையுங்கள்
வரவெனவுழ்மகிழ்ந்தான் வசவனீர்வருகவென்ன
வெருவொடுமுளமுனைந்து மெய்த்தவன்விளம்பவெங்கள்
குருபரன்முனிவான்போலக் குறுகைகொண்டுகூறும். (௩௦)

அரசியலடைந்தார்தம்பா லையமேற்றருத்துகின்றோர்
வருசெயல்வரிசையன்று மறித்துநீபோதியென்றோ
வுரைசெயவமலனப்ப னுளம்வெய் இக்கடிதுமின்றி
வரைசெயும்வயிரத்திண்டோள் வசவநாயகற்குச்சொன்னான். (௩௧)

அல்லமன்புகன்றமாற்ற மப்பணன்சென்றுரின்று
சொல்லலுந்துணுக்கென்றுள்ளஞ் செற்றளர்த்துடல்வியர்த்துப்
புல்லவந்தணையுந்தாய்முன் பொறுதுதும்பறுத்திட்டோடு
நல்லிளங்கன்றுபோன்முன் னுன்செலாதிருந்தேனென்று. (௩௨)

கரைந்துகுமன்முனைந்து கவலைகொண்டழுங்கநந்தி
பெருந்தகைமாச்சிதேவன்பெருங்கடற்பிறந்தசாவா
மருத்துதன்னெதிர்கிடைத்து மற்றதைவாரிக்கையா
லருந்துறவலசுவான்போ லாயினையுமென்றான். (௩௩)

பெருந்தகைமாச்சிதேவன் பேசுசொல்லிளக்குத்தூண்டிந்
தூரும்பெனவுதவச்செம்பொற் றானெண்ணுந்தோளான்மாழ்கி
யிருந்தவப்பிழையென்மேற்றே யென்றடியிறைஞ்சியொய்யென்
நருந்தவரோடுபுறப்பட்ட டல்லமனருகுவந்தான். (௩௪)

என்குணமறமேயாகி யானதிற்பிரிதலில்லே
னின்குணமருளேயென்றா னீயதினிற்பியெந்தாய்
புன்குணமகவின் றீமை பொறுத்தருள்செய்கையென்னுந்
தன்குணம்விடுத்தொழிக்குந் தாய்வியனுலகிலுண்டோ. (௩௫)

சூத்திரப்பாவையானச் சூத்திரிரியருட்கண்
பார்த்தெனைக்குறையகற்றிப் பணிசெயக்கோடியென்று
வாய்த்தநற்குரவன்செந்தா மரையடியிசைவிழுந்தா
னேத்திமெய்ப்பித்திரீத்த மெனப்பமும்வசவதேவன். (௩௬)

நிலமகள் பொறுதுதள்ளி னிறுத்துநர்யாவரேசனை
மலிகடல்புராளுமாயின் மறிப்பவருளரோவெங்க
டலைவரீமுனிவையாயிற் தடுப்பவருலகில்யாண்டு
புலையிலைபருள்செயெய்தா யெனச்சென்னவசுவன்றுழ்தான். (௩௮)

சொற்றிடுங்குதலைச்சொல்லிற் சொற்றிறத்தெரிதல்போலிச்
சிற்பிளங்குமனென்பு செயவடியிடுமுனேக்கேல்
சற்றுநின்கடைக்கண்ணைத் துத் தண்ண ரிபுரிக்கென்று
நற்றவமாச்சிதேவ னங்குரவனைப்பணிந்தான். (௩௯)

உரைமனமெய்யொருங்கி யுன்பணிசெய்யவல்லேலான்
நரைபிசையிவனலாது தானொருவரையுங்காலை
மருள்செயவேண்டுமென்ன வல்லமனடிபணிந்தான்
கிரிமகன்கொழுநக்கன்பன் கின்னரப்பிரமனம்மா. (௪௦)

எமையெலாமடிமைவேண்டி னிவன்பிழைப்பொறுத்தியென்ற
வமையுளாம்பணைமென்றோட்சே யசிமதர்மழைக்கட்செவ்வா
யுமைமனாளைபுலந்த வெண்டவரெலாம்பணிந்தார்
சமையுளாருணருமெங்க டம்பிரான்சாற்றலுற்றான். (௪௧)

சொல்லியசொற்கள்கற்றீர் சொற்றவநெறியினிற்கு
நல்லியலில்லை உம்பா னவிறருமாற்றமொன்று
புல்லியசெயலொன்றாகப் பொருந்துதம்பிலார்க்கும்
பல்லியமொடுகடிக்கும் பரதரேபெரியராடார். (௪௨)

ஆதரவிலையேல்வேண்டு மறத்தினிற்பொருளோர்செம்பொற்
பூதரவளவளித்தும் பொருளழிவளவேயாகு
மாதரவுளதேனல்கும் பொருளனுவளவென்றாலும்
பூதரமெனவளர்த்து புண்ணியப்பொருளளிக்கும். (௪௩)

துறவறமனையறஞ்சீர் தூய்மைநற்கல்லிநல்லோ
ருறவொடுமகங்கடான மொண்டவம்விரதம்பூசை
யறிவிவையனைத்து டில்லை யாதரவிலையாயிற்
பெறுவனமெய்வருத்தம் பெரும்பொருளழிவுமாதோ. (௪௪)

ஆதரவுடையான்செய்யு மல்லவுநல்லவாகு
மாதரவிலாதான்செய்யு நல்லவுமல்லவாகு
மாதரவதனாலாக் கருந்துணையின்பழுத்தி
யாதரவலாதுவேறென் றளித்திடக்கண்டதுண்டோ. (௪௫)

ஆதலாலன்பினுஞ்சொல் லகமகிழ்வினைசெயாவென்
 ரேதினானடியர்தீமை பொழித்தருடொழிலி னின்றேன்
 காதலால்வணங்கி னோர்நின் கருணையாலன்றியாங்க
 னேதினானல்லராவே மென்றறிகொழுதுநின்றார். (௬௫)

காஞ்சிரங்கனிதின்றாங்கு கடையனென்பிழைபொறுத்தாய்
 தீஞ்சுவையடிர்தமன்ன திடவியகறியிற்றுற்ற
 மாஞ்சுவையறதல்போலிவ வன்பனைசச்சேறெலென்று
 பூஞ்சரண் பிசைவணங்நிப் போற்றினன்சித்தராமன். (௬௬)

அடைக்கலமென்னையாளா யண்ணலெயென் றுநந்தி
 கடிக்கமலங்கள்வென்ற கான்பிசைமீண்டுந்தாழ்ந்தான்
 விநத்திடேலென்றுசென்ன வசவனும்விழ்ந்திறைஞ்சித்
 தொடிக்கரந்தொழுநாணன்பர் துதித்தனர்சூழ்ந்துகொண்டு. (௬௭)

அல்லமென்னுமெங்கோமா னருட்கடைக்கணவைத்தைய
 சொல்லுவனெழுதியென்று துணைக்கையாலெடுத்தினைத்து
 நல்லருள்புரிந்துதண்ட நாயகன்றிருமடத்து
 னெல்லையிலடியர்குழ வினிதெழுந்தருளினானால். (௬௮)

பதினாங்காவது

வசவண்ணர்கநு

முற்றிற்று.

கதி - ௧௪ - இ திருவீரநாதகவள-௭௭௨.

பீர்மமேதுணை

பதினைந்தாவது

மருளசங்கரதேவர்கதி.

வேறு.

தாணுவின்னுயர் * பிர சாதகுண்டத்திற்
காணருமருளசங் கரனைக்கண்டருட்
பூணணியல்லமன் போதநல்கிய
மாணுறுநெறியினை வகுத்துக்கூறுதாம் (1)

மாதவரெண்ணிலர் மருவருஞ்ஞாந
பாதுலவெறிந்நொரு ளாகவல்லம
நாதனை † யறிபறி நன்குகொண்டு
னைதன்மனையிடை யெய்தன்மேயினான். (2)

அயத்தைகன்பற்பல டுகன்றுமெய்ப்பர
சுபத்தினை யடைபவர் ரெய்கைபோற்கடை
தட்ப்பலகடந்தூய்பாய்ச சாதகுண்டத்தை
படப்புடனடைந்தன னெப்பில்லமன். (3)

உயர்பிரசாதகுண் டத்தினொண்கரை
மயன்மலிபித்தரின் மருளசங்கரன்
பயிலுபல்கண்ணுறீஇப் பரமயோகிதன்
னியலினை யுணர்ந்தன னெம்பிரானகாரன். (4)

கண்டருளமலனைக் கண்டிதானெதிர்
வெண்டிரையமுதினை மிடியன்மேவியே
யுண்டனெனமகிழ்ந் தோடிவீழ்ந்தனன்
வண்டிருவடிமிசை மருளசங்கரன். (5)

வணங்கியவறவனை வந்தெடுத்துமெய்
யனைந்தெழுமுகையோ டருள்செய்தல்லம

* பிரசாதகுண்டம் - அடியார்களுண்ட பிச்சிலுணவுபோதியிடம்.

† அறிவறிதலாவது - அனைத்தையும்றிக்கின்ற வறிவையறிதல்.

னிணங்குறவருணிலே யிராமற்பார்த்தவன்
குணங்கோவியந்திது கூறன்மேயினான். (சு)

குண்டமேவுறுபிர சாதங்கொள்ளைகொண்
டுண்டொழ்மாதவ னுண்மைத்தன்மையைத்
தண்டநாயகன்முதற் சரணர்யாவருங்
கண்டிலர்யாரினிக் காணவல்லவர். (௭)

சரிதையொண்கிரியைகா நடுக்கும்யோகினை
புரிபவர்தம்மையப் புரியுஞ்செய்கையாற்
நெரிதரலாகுமோர் செயலுமின்றிவா
ழரியநன்ஞானியை யறியலாகுமோ. (௮)

நலமுறுமோர்சிவ ஞானியில்லீலவாழ்
நிலையறமாகினு நீத்துநிற்குமோர்
தலையறமாகினுந் தரித்துஞாலமே
லிலைமறைகாயென விருக்குமென்பவே. (௯)

வல்லனென்றிருப்பினு டிருக்கும்வன்மையொன்
றில்லனென்றிருப்பினு டிருக்குமென்றறப்
புல்லனென்றிருப்பினு டிருக்கும்பண்ணிய
நல்லனென்றிருப்பினு டிருக்குஞானியே (௧௦)

ஆறியறிஞானியா லன்றிவன்பவ
மறிவுறுகருமியான் மாய்வுறுதுகா
ணெறிகதிரிவியந் தெழுந்திடாவிடிற்
செறியிருளகலுமோ சித்தராமனே. (௧௧)

சங்கரமுனிரிலே தனைக்கண்டாய்கொலென்
நெங்குருபரன்சொல வீராமன்கைதொழு
திங்கிவன்மருளரி லிருந்ததன்மையென்
னங்கணவறைகென வறைதன்மேயினான். (௧௨)

வேறு.

தொழிலான்முயன்றுதுகர்வமெனிற் றுயரொன்றுயிர்க்குவிளையுமெ
வொழியாவமலசரமூர்த்தி யுண்டமிச்சினுகர்வமெனிற் [ன
பழியாதுமிலையகன்றுபோம் பவமுமென்னப்பிரசாதக்
குழியானதனையகலாமற் கொண்டிங்கிருந்தான்குணமிக்கான். (௧௩)

பந்தமகன்றசிவபத்தர் பாதம்விளக்கும்புனற்குழியில்
வந்துபிறந்துமூழ்கியதில் வைகும்புழுவின் பெரும்பேறு
முந்துகங்கைமுதலவா முற்றம்படிந்துதிவினைகள்
சிந்துமந்தனுளருமே சேராரென்றுமறைசாற்றும்.

(கச)

தாய்க்குவழுவின்மகளிர்க்குத் தந்தைதன்க்குப்பசுவிற்ருச்
சேய்க்குமறையோர்தமக்கிடர்செய் தீர்வில்கொடியபாதகமும்
போக்குபிமைப்பிற்கரணத்தைப் புனிதமாக்கிச்சிவமாக
வாக்குமரன்றன்பிரசாத மாயினதற்குநிகருண்டோ.

(கக)

பசிக்குமருந்துமாய்வீடு பயக்கும்வண்மைசேர்த்துபவ
மொசிக்குமரன்றன்பிரசாத ஐதியந்தானுணர்ந்திங்கு
வசிக்குந்தகைமைசங்கரற்கே வருவதன்றிப்பசிக்குணவு
பசிக்குமனிதர்தமக்கென்றும் பொருந்தாதென்றெனம்பிரான்.

(கச)

நின்னையறிவன்சங்கரனே நீயேயவனையறிகுவாய்
பின்னையுலகில்யாரறிவார் பேசிற்பாம்பேபாம்பின்கா
றன்னையறியுமெனவமலன் றூட்டாமரையின்கீழ்ப்பணிந்தா
னென்னையடிமையாவுடைய விராமனென்னுயிணையிலான்.

(கௌ)

அம்பொன்னைவப்பின்மீதிருந்து மறியாதல்லற்படுவான்போ
னம்பன்மருளசங்கரனே நாடுளுஷியாதிருந்தழிந்தே
னிம்பர்மருவிரஞ்சனநீ யெனக்குக்காட்டித்தந்தனையென்
றும்பர்பரவுமல்லமனை யுவந்துபணிந்தானருணந்தி.

(கஅ)

இணங்குமிக்ககாபிதனக் கின்பமூடல்சரலிங்கம்
பிண்ங்கன்முத்திகாபிக்குப் பேரின்பென்பதுணர்த்தற்குக் [வின்
குணங்கண்பிக்காய்நினைச்சினந் தாகுறையொன்றுளதோநீனக்கர
பணங்கொணிலத்திற்பரமசிவ பத்திக்குவானீயென்றக்கால்.

(கக)

இங்குமருளசங்கரன்போ லெண்ணிலார்நின்மனைவாய்தற்
கங்குல்பகலுமகலாமற் காப்பரென்னினின்முன்றில்
பங்கவினையின்வலிகடந்த பலருந்தாஞ்செய்தவப்பயறற்
றங்குகயிலைமலையன்றோ தண்டநாதவென்றமலன்.

(உ௦)

வெம்மையெதன்கணிகழந்திடினும் வெந்தீக்குணமென்பதுபோல
மும்மையுலகின்யாண்டேனு முளைக்கிறத்தியதைநினைதன்
றம்மையுலகியம்புமெனி லெங்கன்வசுவரின்பெருமை
கொம்மையிளமென்முலைமடந்தை கூறநன்றியாரறிவார்.

(உ௧)

பத்திகூடலேகுணக்குன்றே பாசப்பகையேயெம்முறவே
முத்திககரசேசிவானந்த முதலேஞானமணிவிளக்கே
சித்திப்பொருளேயருணந்தி தேவேநின்னைத்தொழுமடியார்
புத்திக்கமுதேயாவர்நினைப் போல்வாரவரையறியேமால். (௨௨)

என்றுகூறவெமையுடையா நெனக்குப்புகன் நலவெல்லாஞ்
சென்றநாளிலிலேநினது செந்தாமரைத்தாடொழிப்பெற்ற
வின்றுதொடங்கியுளவாமென் நெந்தைநந்திவணங்கியெழு
நின்றவமலசிவசரணர் நெஞ்சமுலகைபூத்தனரால். (௨௩)

அருளான்மருளசங்கரனுக் கமரர்தாமுமறிவரிய
பொருளாகியபேரின் பவப பூதிவிளக்கமருள்செய்தா
னுரையானினைவாலருணைக்கா லுலகருணர்வைப்பிணித்தமல
விருளானதனை யறமாற்ற வெழுந்தஞானசூரியனே. (௨௪)

பதினேந்தாவது

மருளசங்கரதேவர்கதி

முற்றிற்று.

கதி - ௧௫ - இ திருவிருத்தங்கள் - ௭௯௭.

உ
பதினாறுவது
இட்டலிங்ககதி.

வேறு.

இட்டனல்லம தேவானருளநீதி
கட்டகன்பொடு கத்தியுணர். ௨
இட்டலிங்கத் தியல்புகன் றமை
கட்டுவல்வினைக் கட்டறவோதுவாம். (க)

சங்கரற்குத் தனைநிகரின்பவீ
டங்கரித்தரு ளல்லமனந்திதன்
மங்கலத்திரு மாளிகைகட்செவிக
கங்கணற்கினி யாரொடுகண்டனன். [உ]

மண்டுபேரொரி மாடத்துநாப்பணந்
தண்டநாதன் றவிசொன்றமைத்திட
அண்டநாயக னல்லமனாயிடைக
கண்டநோக்கங் களிப்பவிருந்தனன். [ஈ]

ஆதனத்தி லமர்த்தருளல்லமன்
பாதமன்பொடு பன்மலாபாயிது
மாதவத்தின் வலிமெனத்தாழ்த்தெழு
காதன்மிக்குக் கசிந்துளநந்திதான். (ச)

அடியனேன்சிவ பத்தியறிந்தாயை
படியிலாமன் கனவெனப்பட்டது
முடியுமாறு மொழிந்தருளென்றுபொற்
ரெடியுலாக்கை தொழுதுவிளம்பினான். (ஊ)

கேட்டவாரியன் கேட்கல்கெடுறிக
கூட்டமேவுகொள்கையினுயிரினைக்
காட்டுவாருள ரோசெங்கதிர்க்கிருள்
ஒட்டுசோதியு முண்டுகொலோவென்றான். (கூ)

வள்ளலின்றென வந்துபுகழ்ந்தனன்
தெள்ளுதண்புனற் றேக்குமுளேத்தலைக்
கிள்ளிகின்றெறி கின்றவர்போவென
உள்ளுடைந்திட் டிரைக்கும்வசவனே.

(எ)

வேறு.

இகழ்ந்தென துளச் செருக்கினையகற்றிலாய்
புகழ்ந்தனை விழைபுளிங் கறியிட்டாறுநோய்
மிகுந்தெழுவளர்த்தல்போ வெனவிளம்புபு
தகுங்கழலிறைஞ்சினன் றண்டநாயகன்.

(அ)

அருளிணனிதடி யருச்சிக்கும்படி
தெருளிலாவெனக்குரை செய்தியென்றது
மருளானுமெனுமொரு மதிஞற்கீந்தருள்
பொருளிணனினை யன புதறன்மேயினான்.

(ஆ)

புன்மரநெளிபுழுப் புள்விலங்கெனும்
பன்மையதுயர்செயும் பவங்கடப்பியே
வன்மைகொணிலமிசை மக்களாகுதல்
நன்மைகொளுயிர்க்கலா லரிதுநந்தியே.

(க0)

நரர்வடிவாயினு நன்மையாற்றாறு
மரபினிலுலகினில் வருதற்புதல்
அரிதுநல்லறம்புரி * வழியடுப்பினு
மருவுதலரிதறம் வளர்க்குமங்கமே.

(க௧)

அறத்துறுப்பெய்தினு மன்பினுலறஞ்
சிறப்புறச்செய்தலிங் கரிதுசெய்யினும்
புறச்சமயங்களைப் போக்கியாகம
நெறிச்சமயங்களை யறிதுநேர்தலே.

(க௨)

ஆகமம்புகனெறி யடைவனாயினுஞ்
சோகமில்சைவநற் றுறையைநன்றெனச்
சேர்குதலரிதது சேர்வனாயினும்
ஏகலிங்கயிக்யன குதலன்றெண்மையே.

(க௩)

புண்ணியமுதிர்வினாற் பொருந்தியங்கையிற்
கண்ணுறநிகழ்வுறு சிவலிங்கத்தினை
யெண்ணியமனமுட நென்றும்வந்தனை
பண்ணியமுயல்பவன் பத்தனென்பவே. (௧௪)

ஆவுறுபிணிகெட வாவின்பால்கறந்
தாவினையூட்டல்போ லாணவங்கெட
வாவியுளமலனை யங்கைதந்துபின்
னாவியுளமைவுற வாக்ஞமாரியன். (௧௫)

கருங்கொடியிருவிழிக் கண்ணுமோமணி
திரிந்திடுசெயலெனத் திரிதலின்றியே
பொருந்துறுமகமொடு புறமுந்சீர்வற
இருந்திலகுறுமரு ளிட்டலிங்கமே. (௧௬)

குறிபலபலமுறை கொண்டபல்வகைப்
பொறிதொறுமருவியொண் புலனுநர்நுமாய்ந்
தறிவருநிலையவா தாரமேவியு
நிறைவுறுமங்கையி னிகழுவிட்டமே. (௧௭)

அடைந்துளவுருச்சுவை யமைகியென்பன்
வுடம்பொருமூன்றினு முற்றடைந்திடுந்
தொடர்ந்துளவினை வலி தொலைத்தியானெனும்
இடம்பையிலின்பரு ளிட்டலிங்கமே. (௧௮)

என்றறிவறவறிந் திட்டலிங்கமாம்
ஒன்றொருபொருளிலே யுறவிழித்தவன்
பொன்றுறுசகமெனப் புணர்ந்தமாயையை
வென்றவனவனென வுளம்பும்வேதமே. (௧௯)

பொருவில்சற்பத்தியாந் தாரம்புண்டொரு
வரவயிராகமாம் வத்திரம்புனைந்
தொருவலிஊண்வெணுஞ் செச்சையொன்றுந்
பரமனையிருத்துவோன் பத்தனொருவான். (௨௦)

ஒன்றினென்றுள்ளுற வுடம்புமூன்றையு
மன்றநல்வத்திர மடியதாக்கியே

யென்றுமங்கமைவுற விட்டம்வைப்பனே
லன்றவன்சிவுமய மாகுமென்பவே, (உக)

அருளெனும்புனலினை யாட்டிச்சாந்தமாம்
வரைநறுஞ்சந்தொடு மருவவிந்திய
விரைமலர்புனைந்தறி வினையருத்துறிந்
பரமனையவன்சிவ பத்தனாகுவான், (உஉ)

ஆசுறுமனத்தெழு மன்பையன்றியே
பூசனையுலக்கிலென் புராரிசென்னிமேல்
வீசுறுதிரையினு டிக்கதோசொலாய்
ஊசல்செய்மனமுடை யொருவனாட்டிகீர், (உ௩)

பூப்புனைகையுமெம் புனிதன்றன்புகழ்
பாப்புனைநாவுமே படைத்துளான் நனைச
சேப்புனைகொடியுடைத் தேவனையென
நாப்புனைபுகழொடு நாகரேத்துவார், (உ௪)

பூசனைசெயாதகை புரார்த்தகன்புகழ்
பேசுதலிலாதவாய் பெற்றுமுன்றிதி
ந்சரானபர்த ினெடுவனத்திடைக்
கூசுதலிலாதபுன் குரங்குகன்றரோ, (உ௫)

குடிப்பனவிழுங்குவ கூரெயிற்றிறைந்
கடிப்பனநக்குவ வனைத்துவகைம்மலர்
அடுத்துளசிவன்றனக் கற்பித்துண்பவன்
விடுத்தவன்மேல்வரும் வினைகள்யாவுமே, (உ௬)

தானுறுமுடன்மனந் தனமென்றுள்ளவை
யினபில்குருசிவ சரங்கட்கீந்துதான்
யானெனதென்குத லின்றிவைகுவோன்
மேனிகழ்சிவமொடு வேறலானரோ, (உ௭)

குருசிவசரங்கொளக் கொடுத்தமெய்மனம்
பொருளிலைநமவெனப் புந்திசெய்துகொ
ளொருவனிலவழிமறித் தொறுத்துக்கொள்வன
சரனனிலல்லன்மெய் தவறிலாமையால், (உ௮)

விடுவனகாமம்வெவ் வெருளிமாலிவை
தொடுவனகுருசிவ சரங்கடொல்பவம்

கடுவெனவெருவிய கருத்துளார்க்கிவண்
அடுவெனவெனப்புல னட்டவாற்றலாம். (உ௬)

அடிகையினமர் தரு மரணவீட்டொரு
வெருகடவுளர்தமை விழைந்துபோற்றுவார்
கங்கையையகன்றுவர்க் கழியின்மூழ்குநர்
தங்குரின்வேறலர் தருமமூர்த்தியே. (௩௧)

மொகிபில்குருசர முனியின்முன்னுள
சாகியசெயிர்முழு தகன்றுவண்டிறை
பொகியமடியெனப் புனிதஞ்சுமேற்
பாகியன்மொழியுமை பாகற்கன்பனும். (௩௨)

லின்னருநற்சிவ வேடத்தோர்பொருள்
கொள்ளுகொள்கிற்பினும் குறைகள்கூறினும்
புள்ளையையறுப்பினும் பிழைகள்செய்யினும்
என்னுதலிலனெனி லிசற்கன்பனும். (௩௩)

அடிகையினமர் தரு மரந்தமுன்னினான்
சுருந்தொடுசுரந் துள்ளில்வேறெனும்
அங்குனறிவரு மளற்றமுங்குவான். (௩௪)

தலைமையொள்குருசிவ சரங்கட்காகபே
உலையிடுமரிசியின் றேங்கன்மத்தெறி
அலையமுதார்த்தமக் காகவாக்குறிற்
கொலைசெயுநஞ்சினும் கொடியதாருமால். (௩௫)

தனுபுளவளவுமோர் தருநற்செய்கையும்
மனமுளவளவும்பா வணையுளுனமுண்
டெனவுளவளவுக்கு யமு வியந்தவன்
பிணையுளவளவுநோய் பிறர்க்ககற்றுமே. (௩௬)

எசனையிருத்துது பிதயத்தோர்பொருள்
ஆசையையிருத்துத லந்தனுளர்தாம்
உசமுந்நிடுமொரு மனையிற்புன்செயல்
நீசரையிருத்துத னிகர்க்குமென்பரால். (௩௭)

சினமுதலியமய நீரமாற்றபு
வினைதபுவாய்மையா மெழுக்கையன்பெனும்

புனலொடுவிரவியே பூசினல்லது
மனமெனுமனையிடை வராதிவிங்கமே. (௩௭)

காலமுங்கருமமுங் கடந்தகாரணன்
பாலுறும்பரிசுறப் பார்மடந்தையர்
கோலமும்பொருளையுங் குறித்துநசுநர்
சிலமும்விரதமுந் தீயவென்பரால். (௩௮)

வெங்கொலைகளவுபொய் வெருளியரசையென்
றிங்கிவையொடுமறீஇ யிருக்கின்றூர்தமக்
கங்கையினெல்லிபோ லவிர்சடைப்பிரான்
செங்கையிலிருப்பினுஞ் சேயன்சேயனே. (௩௯)

பத்தரைப்புகழ்வுறப் பணியவுண்டவர்
வைத்தனகொளவுடன் மருவப்பெற்றவர்
சித்தியுங்கடவுளர் சிறப்பும்வேருரு
முத்தியும்பொருளுளன முன்னுருர்களால். (௪௦)

இன்னணநன்னெறி யாவுமாயிடை
துன்னியசிவகணந் துணிந்துகொள்ளவே
மன்னவனெனுமருள் வசவநாயகன்
றன்னொடுபுகன்றனன் றலைவனல்லமன். (௪௧)

பாடினன்பரவினன் பணிந்தசொல்லுரை
யாடினன்பன்முறை யல்லமன்றிருத்
தாடலைபுனைந்தனன் றண்டநாயகன்
மூடியவுவகையின் மூழ்கினானரோ. (௪௨)

திருந்தவிவ்வகையுப தேசித்தெண்ணிலா
அருந்தவர்குழாத்திதாடு மருணந்திப்பெயர்ப்
பெருந்தகைமகிழ்வுறப் பிரிவிலாரியன்
இருந்தனன்மலிகவி யாணத்தென்பவே. (௪௩)

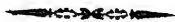
பதினாறு

இட்டலிங்ககதி

முற்றிற்று.

பதினேழாவது

க த லி வ ன க தி.

வேறு.

வரையிற்புண்ணிய வனத்தினில்வளங்கெழுததின்
கரையிற்பன்னெடு நாளருட்கூர்வனைக்காண்பான்
நிரிதற்குற்றுலாய் உந்துமாதேவிகல்யாண
புரியிற்கண்டுஉந் தேகியமுறையினிப்புகல்வாம்.

(க)

காட்டினும்பெருங் குன்றினுந்தேடினன்காணுள்
வாட்டுறும்பிறப் பெணும்பிணிமாங்வுறவீட்டிற்
கூட்டுநன்மருந் திருப்பதையறிஞராற்கூறக்
கேட்டுவந்துமா தேவியந்நகரினைக்கிடைத்தாள்.

(உ)

தலையில்வெண்கலை யொன்றுறவெற்றரைசமைந்து
பலிகொளும்படி மனைதொறுமுலகெலாம்பழிசச
அலமரும்பரந் கினியவன்வெற்றையாய்க்கட்
புலன்விருந்துணுங் கடிநகர்வீதியுட்புகுந்தாள்.

(ஈ)

நாற்குணங்களுண் முதற்குணமாகியநாணைத்
தீர்க்குமிம்மட முடையவன்யார்கொலோதெரியீயம்
பார்க்கிலின்னவன் பித்துடையாளெனப்பலரு
நோக்கும்வண்ணம்வந் துற்றனளுலகியனேக்காள்.

(ச)

உலகுளார்தமைப் பேதையென்றுணர்ந்தனளோதான்
உலகுளார்தனைப் பேதையென்றுணர்குவரென்றோ
உலகுளார்தமை நாணிலணீங்கியவுடையாள்
உலகுளார்தொழுந் தண்டநாயகன்மடத்துற்றார்.

(ந)

தண்டநாயக னெடுபலர்நெருங்குறத்தவிசின்
அண்டநாயக னல்லமன்வீற்றிருந்தருள்க்
கண்டுபோயரு கிறைஞ்சினளாண்டமர்கணங்கள்
பண்டுதொழி யாவியப்படைந்தனர்பார்த்து.

(கூ)

செஞ்சமா ரழ லரக்கெனநெக்குநெக்குருகச்
செஞ்சொல்வாய்தடு மாறவாள்விழிபுனல்சிந்தக்
கஞ்சநாண்மலர்க் கைதொழுதநங்கனெய்காணுள்
அஞ்சினேன்பவப் பிணியினியருள்செயென்றழுதாள். (௭)

வீடுவப்பவ ரானெனப்பெண்ணெனவேறே
ஏடலர்க்குழ லுமைகலையையினிவன்போ
ஞடுநிற்பரு வம்பெறுமவரினொருநாம்
கூடுதற்குரி யானொனவல்லமன்குறித்தான். (௮)

தானலாதொரு பொருளிலைச்சகமெனவென்னும்
ஞானமேவலாற் காமவின் பந்தனைநண்ணுள்
தானலாதர வாற்றனைத்தழுவினப்புறநர்
ஏனைமாந்தரு ஞார்கொலோவென்றனரிருந்தார். (௯)

இன்றுகாமனை வென்றவனினையளாயிழையோ
டொன்றுமேனிய னுகியகண்ணுதலொருவன்
வென்றுளானென வுலகினிலெடுத்தசொன்மெய்ம்மை
யன்றுபோலுமென் றியம்பினர்சிலரவணமர்ந்தோர். (௧௦)

உடலமானமற் றிவனெனவனைத்தையுமொருங்கு
விடவலார்க்கலா விளமையுஞ்செல்வமும்விரும்பி
* நடலைவாழ்வனில் வெறுப்புறுப்புல்லியநர்க்குத்
தொடருமாவினை தொலையுமோவெனச்சிலர்சொன்னார். (௧௧)

சென்றுதேடிநாந் தத்துவமருள்செயுஞ்சீட
ரன்றினானதே சிகனுள்ளோவெனவாய்ந்திட்
டன்றுமேயுமா தேவிபோலிலையெனவெம்மான
நின்றஞானமூ லந்தனையுணர்த்துபானினைந்தான் (௧௨)

பூதசீயிலொபாறி களுமலையிலுப்தி
பேறுசீயிலையிவற்றின மயங்கியானென்னும்
பொதசீயிலையென்றிவை யனைத்தையும்போக்கிச்
சோதியாகிய பிரமமேயெனச்சொல்லி. (௧௩)

ஞெய்நானொ துருவெனுபிவைபலநிற்கு
மாயின்வேறறு முத்தியின்றதுசுகமாமென்

நேயுமாறிது வதுவெனுஞ்சுட்டிலாவியல்பை
மாயைமாறிய தேவிபாலருளினன் உள்ளல். (௧௪)

தேவர்களை வெனதுளந்தெளித்ததேசிககைம்
மாறுகாண்கிலை னுடல்பொருளாவிக்கண்மதிப்பில்
பேறுபோய்க்கினை வாயினவென்றவன்வழிக
ருறுகீரொமெல்லமன் ருடொழுதுகோந்தான். (௧௫)

அன்னையினிக்கதலிமா வனத்தினையடைந்திட்
டென்னையேவனை கேட்டவிப்பொருளினையெல்லா
நின்னினிதெளித்ததுநிகொ * ணிதித்தியாசனைத்தின்
மன்னுவாயெனவேவினன் தற்கொடைஉள்ளல். (௧௬)

உள்ளனான்மலர்த்திருபடி பணங்கியம்மருங்கிற்
கொள்ளாமாதார்நாடொழு தருள்விடைகொண
வெள்ளமாகியவன்புரின் றுய்த்திடமேவித்
தெள்ளுமாரமுதனையவன் பருப்பதஞ்சீசர்தார. (௧௭)

வசவன்பாலருளல்லம னுற்றென...ரோர்
பசுவின்பானிறைகனையிடை நழுவிப்பழமுத்தை
பிசையும்பூங்குனி பிழற்றெலிகடவெனவிசை
விசையும்பாசிலைக் கதலியங்காடதிலிலவகும். (௧௮)

விரித்தவாழையினெட்டிலை பிசைகிறைமதியம்
பொருந்துமாறுவிண்முழுதையு மூர்த்தருள்புத்தேன
அருந்தவாய்மடைத் தொழிற்றிறநிறம்பயபடிகில்
சொரிந்ததாமெனமனங்கூர் கூர்தரத்தோன்மும். (௧௯)

இனையவாழையங்காடிகண் டெங்கண்மாதேவி
முனிவர்வானவரியாகரு முறைமுறைபோற்ற
தனியளாயொருபுறமபாந் துளகுவையருரு
கனியவாய்யுளமொடுருந்தனன்களித்து. (௨௦)

பதினேழாவது

கதலிவனகதி

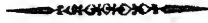
முற்றிற்று.

கதி - ௧௪ - இ திருவீரத்தங்கள் - ௮௫௯

* நிதித்தியாசமெனல் - ஐயந்திரிபறத்தெளிதல்.

பதினேட்டாவது

சா தகா ங்கக தி.

வேறு.

வினையடுத்த * விழுமந்துடைத்தெமக்
கனையடுத்த வருளுடையல்லமன்
மனைடக்கம் வசவற்குணர்த்துதல்
தனையெடுத்தினிச் சாற்றுதுநாமரோ. (க)

காவீனீடுங் கதலிவனத்துமா
தேவிபோதத் திருவருள்செய்தவண்
மேவிஞான விளக்குறவெம்முடை
ஆவிபோலும் வசவனறைருவான். (உ)

மத்தர்வாத மயக்கமிலாதுயர்
முத்திசாதன மொன்றுமொழிந்தரு
ளத்தீயென் றடிகடொழுதெழப்
பத்திவேண்டும் பரமன்பகருமால். (ங)

பரமமுத்தி பதம்பெறுமேதுவுட்
கரணசுத்தி யதனதுகாரணம்
அரணெரித்த வமலற்குறித்தநற்
கிரியையித்திறம் வேதங்கிளக்குமால். (ச)

மனமிலிங்க மருவிலையேலுட
றனிலிலிங்கந் தரித்துமிலையிலை
யெனவியம்பு மிணையிலியாகம
நினைவரன்கழ னிற்கறினுத்தினாய். (ஊ)

தாவிலாத மனமொடுசார்தரா
தோவுமாயி னுலகிற்புனலுமொண்

பூவுநாடொறும் போக்குறுபூசனை
ஆவிபோகிய வாகரிகர்க்குமால். (ஈ)

புறம்புகாண்குவன் புல்லியனீசனை
அறிந்தஞானி யசமுறக்காண்பனூல்
எறும்பிகாணுறி லின்கரும்பேசொளுஞ்
செறிந்தவாடிலை தின்பனவென்பவே. (ஏ)

கரங்கணல்ல கரும்ஞ்செயாநிற்பத்
திரிந்துசெல்லுஞ் செலாதவிடத்துநெஞ்
சொருங்குறாத ஷொருமனந்தன்னினும்
பரந்தவல்லற் பதிக்கும்பகையிலை. (அ)

துயிலையின்பெனச் சொல்லுதலிந்தியத்
தியலுநெஞ்ச விலாமையினுலன்றோ
பயிலுநெஞ்சம் பரந்துதிரிதருஞ்
செயலிலில்லைச் சிறிதுஞ்சுகமமோ. (ஊ)

மனமொருத்தன் வசப்பதிமேலவன்
பினைவருத்தும் பிறப்பையடைந்திடான்
மனமொருத்தன் வசப்படாதோடுமேல்
நனிபிறப்பிடை நாளுஞ்சுழலுமே. (க0)

அறவினைக்கு மரும்பொருளின்பொதி
பெறுவதற்கும் பெருங்கல்விகற்றுயர்
விறலினுக்குநல் வீரந்தனக்குமொண்
மறவினுக்குந் துணைமனமென்பவே. (கக)

நல்லசெய்து நரரையுயர்த்தவும்
அல்லசெய்தங் களற்றிடையாழ்ப்பவும்
வல்லதிந்த மனமலதையனே
ஜில்லையென்ன வியம்புமறையெலாம். (கஉ)

கெஞ்சமாதுமை நேசனைநண்ணுமேல்
விஞ்சபாதகங் கோடிவிளைப்பினும்
அஞ்சுரானவ னவ்வினையாவையும்
பஞ்சதீயிடைப் பட்டெனமாயுமே. (கங)

மக்கண்மானிட ரென்றுமனத்தினுன்
மிக்கமேன்மை விளங்கினரில்லெனிற்ப

பொக்கமேவும் பொறிகளோரைந்தினால்
ஒக்குமாவினை யொத்துயர்வுற்றிடார்.

(௧௪)

கெடுக்கவல்லதுங் கெட்டவர்தங்களை
எடுக்கவல்லது மிம்மனமென்றதை
அடக்கவல்லவ னையபவக்கடல்
கடக்கவல்லவ னுவன்கடிதோ.

(௧௫)

ஆயின்டிக்கோ ரரியசெயலெலா
நேயமிக்க மனத்தைரிதுத்தல்காண்
வாயுறிநக மனமுழுடனிற்குந்
* தோயசிற்குறி னிற்குந் துரும்புமே.

(௧௬)

ஒடுமாவை நிறுத்துநிணுள்ளுறக்
கோடும்வாய்க்க லினத்தினைக்கொள்ளுடார்
நீடுமாமன நிற்கிறித்தூநி
லோடும்வாயுவை யுள்ளுடாவிப்பால்

(௧௭)

அடுத்தநாடிக ளாங்கொரு † மூன்றினும்
விடுத்தவாடகியு மேவரிதுத்தியுந்
தடுத்தும்வாயுவைத் தன்வசமாக்கில்வ ட்
மடுத்திடாது மனமும்வசப்படும்.

(௧௮)

ஒடும்பொன்னு முறவும்பகையுமோர்
கேடுஞ்செல்வமுங் கீர்த்தியுநிந்தையும்
ஈடுங்கானமும் வேறறநோக்குதல்
கூடுந்தன்மை கொளுமனநன்மனம்.

(௧௯)

மன்னுகாம வெருளிமயக்கமென்
றின்னகூடி பெறிவெரிமுற்சுடர்
என்னவாடு டியன்மனந்தீமனந்
தன்னையாருந் தடுக்கத்தகாததோ.

(௨௦)

மறிந்திடாது மன ‡ பவனங்கடாளு
செறிந்தவாயிற் சிவமயமாகுமால்

* தோயம் - ஒடும்நீர்.

† நாடிகள் மூன்றாவன - இடகலை, பிங்கலை, சுழிமுனை.

‡ பவனம் - பிராணதிவாயுக்கள்.

அறிந்துவாயுடை யாவதுநமெய்ச்சிவீனான்
இறந்திடாத விலிவகப்பிடாணியாம்.

(உக)

இன்ன ாறு பலயி பம்பினான்
அன்னேபொலும் மல்லமடிசுகன்
பன்னேபொர்சரு ரைமம்மாரக்குமேடார்
மன்னனாகும் வரவனை உராகுகியி.

(உஉ)

சன்னேபொக்கை சின்னையிஹுஞ்சாயம்
சின்னையாழ்த்தி சின்னையாழி கெட்டும்
வன்னமாதம் மெய்யினையாடுவனப்
பன்னிகாத்தி பன்னிசுணன்சுரையி.

(உ௩)

சுத்த மமனுங் சென்னவசுதனும்
முத்தமாமருண் மாசுந்முதலிய
பத்திராகும் பலருமென்புன்றலை
டைத்தகாதுன் மலாடிவாழ்ந்தினார்.

(உ௪)

ஆனகாலையி லல்லமனாகிய
நூனவாரி நடந்துலகெருகநுழை
வனையாசுபார்க் கின்பமகிஞ்சுடல்
பாடுவனா ருத் தென்னினினென்பவே.

(உ௫)

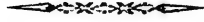
பதினெட்டாவது

சாதகாங்ககதி

முற்றிற்று.

கதி - கஅ - இஹுஞ்சுவிருத்திகள் - அஅச.

பத்தொன்பதாவது கோரக்கர்கதி.

வேறு.

வசவனைமுதலாபுள்ள மாதவர்தமையகன்று
பசுமதிதவழ்குவட்டுப் பருப்பதமலையநண்ணக்
சூசைசுடுமறையோர்போற்றுங் கோரக்கனெனும்பேர்ச்சித்தன்
இசைவுறவுண்மையெந்தை யியம்பியவாறுசொல்வாம். (க)

பொறிவழிசெலாதுநெஞ்சம் புனிதமாம்வகைபுகன்ற
நெறிமுறைவழாதியற்றி நீவீர்நின்மின்கண்டிக்க
அறவரைபுலகிற்கண்டிங் கடைதுமென்றாண்டையோர்கட்
கிறையவனினிதியம்பி யெழுந்துவின்னெனமறைந்தான். (உ)

கன்றின்வாய்முலைநெகிழ்த்துக் கறவைவிட்டகன்றதென்னச்
சென்றனையெனென்று திசைதொறுநோக்கிமாழ்கி
வன்றழலிழுதுபோல மனமுகக்கண்ணீர்மல்கி
நின்றனர்வசவனாதி சிகரிச்சற்பத்தரெல்லாம். (ஈ)

காணுதலொழிகநல்லரர்க் காணினங்கவர்பானட்புப்
பேணுதலொழிகபேணிற் பிரிபுறலொழிகவுற்றான்
மாணுயிருடம்பில்வாமும் வாழ்க்கைபோயொழிகவென்ன
ஊணிடுமொருதாயீத்த பார்ப்பெனவுங்குலந்தார். (சு)

தண்டநாயகன்கரத்திற் றம்பிரான்றன்னைக்கண்டு
பண்டுபோலுவகைபூத்துப் பத்திரெய்தாங்கிருந்தான்
தொண்டனாகியவிராமன் சொன்னலாபுரத்தினெஞ்சிற்
கொண்டவாரியனோடேகிக் கொடுவழிதப்பிநின்றான். (து)

அல்லமனறைத்தமாற்ற மகங்கொடுபிறருந்தாஞ்செய்
நல்லனபுரிந்துதத்த மிடந்தொறுநனுகிவாழ்ந்தார்

† பருப்பதமலை - ஸ்ரீசயிலமலை. இருபெயரொட்டுப் பண்புத் தொகை.

தொல்லெநல்வினையாற்றன்னைத் தொழப்பெறுமடியர்தம்பாற்
செல்லுவனென்றுசென்றோன் செயலினித்தெரிக்கலுற்றும். (௬)

எரிபுரைதளிர் தளிர் ப்ப விளமரக்காவிற்றென்றல்
மருவுதல்போலவன்பர் மனமொடுகண்களிப்பத்
திருவுருவொன்றடைந்து சென்றவக்கருணைவள்ளல்
கருமுகிறவழ்பாரைப் பருப்பதங்கண்டிசென்றான். (௭)

அல்லமன்கண்டிசெல்லு மப்பருப்பதத்தின்மேன்மை
சொல்லுதலறியாராகிச் சுரர்முனியவர்கடம்முள்
வல்லவரெனவிருக்கு மறிஞ்ருமயங்கிறிப்ப
புல்லறிவாண்மைகொண்டு புகலுவன்சிறிதஞ்சாமல். (௮)

நாடொறுமுதித்தொடுங்கு ஞாயிறுதனைச்சுமக்குங்
கோடுறுவரைகுணக்குங் குடர்குமாய்த் திகைத்துறிற்பக்
கூடுதல்பிரிதலின்றிக் குறைமதிதலைச்சேர்ந்தின்பக்
தாடருகதிரைச்சென்னி தரிப்பதக்குன்றமாதோ. (௯)

பொன்னிற்குன் † நெழுவாயாகப் பொருப்பளவிறந்துறிப்பச
சென்னிக்கட்டவழுவெண்டிங்கட் சிலாதரன் குழுவெற்புத்
தன்னைக்கண்டவரையென்றோர் துலையிசையெற்றுமென்னென்
றின்னற்கட்படிந்தன்றோயவ் விறைமலைவிளர்த்ததம்மா. (௧௦)

பரசிவலிங்கமொன்று பருப்பதம்போற்றரிப்பத்
துரிசறுவடைந்தேனில்லை யென்னுமச்சோகத்தீயா
லுருகுறுமமையத்தோடி யொருமலைகுழைத்தானன்றிக்
குருகமர்தளிரியற்குக் குழைந்தவன்குழைக்குமோதான். (௧௧)

பொருப்பிறைமகனெனற்குப் பொருந்துறுதீசனும்
நெருப்பினையான்சார்ந்தாங்கு நிகழ்தொடர்மொழியினன்றிப்
பருப்பதமெனவேகூறப் படுமிதுவென்னுநாணல்
துறைப்பொலிகடலிற்சென்று வீழ்ந்ததுசிலம்பொன்றம்மா. (௧௨)

தன்னையோர்கையால்வீழப் பிலத்திடைத்தள்ளிவந்தோன்
சென்னியால்வணங்கியேத்துஞ் சிலம்பினைவந்தமொக்கும்
என்னலாமென்னலாமோ வீணையறுபருப்பதத்தைப்
பின்னுவார்திரையிலிட்டிப் பெயர்த்தபுண்மத்தோவொக்கும். (௧௩)

நகைமதிப்பிள்ளைபோல நரைத்தகூன்கிழவன்சென்றோர்
முறைமலர்ச்சுணையின்மூழ்கி முருகுக்கொப்புளிக்குந்தோட்டிப்
பகைமலர்க்குமுன்மடந்தை பகர்ந்தவோரானைகாத்து
மகிழ்மனத்தன்பனைபோல் வந்துமேலெழுவனன்றே. (கச)

சுணைமலர்புதன்மென்போது செழும்புணற்பசுந்தாட்செந்தே
ணைமலர்தமதுதண்பு, நண்ணிப் பீர்ங்கொடிகள் குண்டு
சுணைமலர்விழிகள் போலத் தோன்றுமப்பராரைககுன்றிற்
புணைமலர்பலவுகாட்டும் புரிசுழன்மகாரிப்போலும். (கங்)

தூங்கிசையருவிபாயத் தொளைக்கைவெண்கோட்டுநற்கா
லீர்ங்கவுணடுநல்யானை யேற்பெடீதழலலாமற்
நேங்குதண்புணன்மேனேனக்கா தென்பது, தீரொன்று
பூங்கதிர்வனெவண்டிங்கள் போன்மெனத்திவிலைசெய்யும். (கசு)

விஞ்சையருளர்ந்தம்பின் வீணையாழெழுவின்றோசை
குஞ்சரமனையவென்றிக் குன்றவர்புத்திலென்று
தஞ்செவிமதித்துக்கேட்பார் தனிநிலையாகமுற்ற
தஞ்செவிரிதையவுள்ளே யரியயாழோசைகேட்பார். (க௭)

பீதிநகருவினோடு பெயரியலில்லினும்ப
மோடுறுபசும்பொனாற்றெய் தோதுறுசிகரமொன்று
நீதிறுசிலாதரன்ற நெடுந்தவப்பிள்ளைக்குன்றின்
மோடுறுமுடியின்மீது கவிழ்ப்பபொன்முடியையொக்கும். (க௮)

செங்கதிரவனெழுந்த திவாவிடைக்குடம்பைபெற்றிப்
† பொங்கொலிமரத்திற்சீர்சால் புள்ளினம்பொறையுயிர்ந்துக்
கங்குலினடைகிடப்பக் கருதிவந்தனைக்கண்டு
வெங்கனல்கொளுந்திறென்று மீயிசைசுழன்றிரங்கும். (க௯)

நறுமலர்க்குமுன்வெண்முத்த நகைமலைமடந்தைமிக்
ஆறம்வளர்ப்பதற்குநெஞ்சிற் நளவிருநாழியென்று
கறைமீடற்றிறையளப்ப பொருபெருங்கருவிதானிவ
வெறிமலர்க்குடுமிக்குன்றின் வேய்களுளொன்றிற்பெற்றன். (௨௦)

நெடியவன்குறுகியப்பா னின்றகைதொழுமவ்வெற்பின்
மீடியுடையொருவன்விற்கும் விறகினைக்குறித்துசென்று

† பொங்கொலிமரம் - சோதிவிருகடி.

வடியுடை † நவியங்கொண்டோர் மாத்தனை துணத்தலோடும்
படியுடும்பசுபொனாகும் பரிசுகொண்டுகந்தசெல்வான் (உக)

கொண்டல்கண்முழவீரூர்க்குக் கோதைவெள்ளருவிவெற்பல்
வண்டிபாண்முரன் றுமூசி மலர்சினாத்தூறுசெத்தே
னுண்டுகண்டயில்பூங்கொம்ப ருயர்மடத்திவந்திசோளி
ஞெண்டுகண்டஞ்சீமந்தி னெழீர்வெண்விழியுமன்றே. (உஉ)

*த. சீர்தருளகினைத்தேன்றேறய்த த. தனது உட்கொடுக்குஞ்செய்
பல்கதையதனுட்குண்ட பரித்தே டென்றிணைக்கி டுரை
கூர், ததென்றளமயநதி யரும்பிடியொருகூர் கிசாட்டிக
க தருளின முரித்தெல்லு கம்பலையுடைத்த கருன்றம். (உ௩)

நண்ணுமசியின்மானப் பிடி புகுநடுகண் ணு
வெண்ணுதன்மடநுதே ண்ட வெருநுறப கன்கேட்டன்று
பெண்ணுனை கொணடிபாண் பிடிப்பதற்கெண் ணுமாபிபா
வெண்ண லளிதற்கென்கொய்யெ னென்றுணைந் தரிப்பான் (உ௪)

மேரும்தாமேயாதி வெற்பெலாமென வெறுப்பா
சாருமென்மாட்டேழுக்கட்டயப் பாணை அகது
தோருமென்னலையந்திசு சிலம்படி தாமபிபா
வாடெனளருவிபாயு மதுகிரை புறடதுமசேரா (உ௫)

இரையனவன்துத்த வெருநுறசயிலகதன்னை
யனைநிறுந்நியவன் கோனல்லமன்சென்றாண்ண
தனியுடல்சித்திபெற்றது தருகருமககீத ககன்ற
னனியுளமகித்திருக்கு நல்லிடம் தையடைந்நான். (உ௬)

அத்தனைர்வருதல்கண்ணுற் றப்பெருந்தித் தன்னே
டொத்தசேவாசித்ததை டென்னுபுனைவியந்நு
நித்தனாண்மலர்த்தாடாபுரின் றுகைகுவித நனான
சித்தந்தருகவென்றோர் தவிசிடையேர்த்திசொல்லான். (உ௭)

வேறு.

இவ்வானவெழுந்தது பன்றெனக்கதா அன்று
செரிவடையினகண்களுந் தன்றுநின்சிறந்த
உட்புறவெனதிரின்றுபெற்றமையினின்வரவு
பொருவின்மாதவம்புரிந்திடார்க்கெரியதோபுகலின். (உ௮)

மதலையாகிய நற்குணஞ்சார்ந்த நல்வாய்மை
 சிதைவிலாவடியாரினஞ்சேர்ந்திடாதவன்கண்
 ணுதலினையுஞ்சேர்ந்திடானென்பவெந்நூலு
 முதலிலான்பெறுமூதியம்யாதுகொன்மொழியில். (௨௬)

ஒருவிருந்தினர்க்குரைசெயுமுகமேனாடொப்பக்
 குருபரன் நனக்கினை யனவின்மொழிகூறி
 வருபெருந்தகையார்கொனீயுரையெனவாழ்த்தி
 யருளினங்கடறனைவினாயின் நனைன்றே. (௨௭)

செறிந்த மூலவாங்கா தத்தின்வேறெனத் தீர்ந்திட்
 டிறந்திடாதுதற்கண்டவனென்னையுங்காண்பான்
 மறிந்துபோமுடன்மாளியையுரைப்பதென்மதித்தென்
 நறிந்தஞானிகளேறறவறிபவனைறந்தான். (௨௮)

ஆகிநாதனதருளிறற்குளிகையாதிகளான்
 மேதையாமுடல்சித்திபெற்றவனென்றும்விரியா
 னுதலால்துபெருதவனழியுமென்றைறந்தான்
 பூதமேனியேதானெனப்பொருந்துபுத்தியினான். (௨௯)

உடம்புவாழ்தருன்வாழ்தலுமுன்பொதிந்தியற்று
 முடம்புசாதருன்சாதலுமாகவேயுரைத்தா
 யுடம்புதானுயிரென்னையுன்னினேபோலு
 முடம்புவேறறியாவுலகாயுதனொத்து. (௩௦)

யாக்கைதானெனிலனதுடம்பென்பதிங்கெனனை
 போக்குமாடைபொன்முதலியபொருளுளொன்றெனதென்
 ருக்குவார்தலிலதனை யானென்பவரைய
 பார்க்கியாருளார்பகர்தியென்றல்லமன்பகர. (௩௧)

யானினைந்தனனொருநென்றியம்புதலாற்
 ருனைனப்படுகின்றதேதெனக்கதுதன்னை
 நீகிழ்த்துகவென்றுகோரக்களின்றியம்ப
 ஞானநற்குருபரனிதுநவின்னன்யந்து. (௩௨)

நானினைந்தனெனல்கரணத்தினைநண்ணு
 மானதன்மையாலுடல்பொறிகரணங்களைத்து
 நானெனும்படிவரும்வரத்தான்பலவதன
 னீவ்வின்ற† தத்தியாசமென்றறிகெனகிழ்த்த. (௩௩)

ஒழியுமென்னுயிரெனுமிடத்தங்வுயிரொழிய
மொழியவேறுமோருயிருளதோவிறைமொழி
பழியினல்லருட்குன்றமேயென்றவன்பகரச
செழியமென்மலர்ப்பதத்தெமையாள்பவன்செப்பும். (௩௭)

உயிரெனும்பெயரியங்கு ‡ காற்கியற்பெயருரைப்பி
னயலுறுந்தனக்கப்பெயராருபேராமென்
றியலுணர்ந்தவரியம்புவனென்றெமக்கிறைவன்
மயலுறும்படியுணர்த்திஓதுரைத்தனன்மன்னே. (௩௮)

தன்னைச்சசுசிதானந்தமென்றருமறைசாற்ற
யின்னிற்றெகட்டிடுத்தைச்சிணமென்புதோன்மேய்த்த
விண்ணற்பொய்க்குடலாகியபுடம்பின்யானென்
றுன்னிக்கெட்டினையென்கொளீயென்றினுப்பம்பும். (௩௯)

வெருவுறப்படும்பிறவியையொழிந்துமெய்வீடு
மறுபுதற்குளம்வைத்தவனிம்மலவடிவைத்
தெருவினிற்புனிதம்படாவொன்றனைத்தீண்டி
யருவருப்பவன்போலருவருத்ததையகற்றும். (௪௦)

மருந்துகொண்டிநாய்தீர்ப்பவர்போற்சிவமருவி
யிருத்தவீவ்வுடம்பினைப்பெரியவரீடவெண்ண
மருந்துகொண்டிநாயோற்றமதுப்பவன்போல
விருத்தயிவ்வுடம்பிபாடுறவெண்ணினையென்னே. (௪௧)

பிறந்தவாகமொன்றிறந்திடாப்பெருமையுமுடைத்தேதா
வெறித்தவாள்சிலைவீழ்ந்திடாதிருப்பதிங்கில்லை
செறித்தகாரியமென்பதென்றாயினுஞ்சிதையு
பிறத்திடாதுகாரணமென்பபடுமேதெயன்றும். (௪௨)

† மருந்தினாலுடனித்தமாமென்றநீவருத்த
திருந்துவாழுநாட்பன்மைகொண்டன்றிவெறில்லை
பொருத்தியுடலழிந்திடாதென்பதுபொருத்தா
தருத்தவாவினிவீடுவெண்ணென்றனையன். (௪௩)

ஏதுசொல்லினுமென்னுடலழிவுறாதென்றும்
வாதுசெய்வதென்காட்சியாலுணர்த்துவன்வலியின்

‡ கால் - பிராணவாயு.

† மருந்து - காயசித்திக்குரிய மருந்து.

ரூதிநாதனதருளிஞ்ஞெவ் னுதேகாரக்கன்

நீதிலாவருள்வாரியோடுரைத்திதுசெய்யும்.

(சச)

இன்னியங்கனின்முழங்குவெள்ளருவி * வெற்பெறிந்த

மன்னவன்படையன்னதோரொளிரயில்வாய்வா

டன்னையெம்பிரான்கைக்கொடுத்தனையென் றன்ன

நின்னிரும்புயலியிஞ்ஞெவ்நிகெனநிகழ்த்தி.

(சரு)

அத்தவீசுநகன்னதோர் தோலறுமேனுஞ்

சித்தஞ்ஞெவ்னென் னுமுன்னின் றன்னசெருக்கி

நித்தன்யானிவன்கருதியேதசெய்துநெஞ்சின்

வைத்தமாதருக்கொழிப்பவென் றருளுளம்வலித்தான்.

(சசு)

வாங்குவாரினை, ின்னெனவிநித்தருண்மாரி

யோங்கிவானுருமேறெனவநிர்த்தவனுடம்பிற்

ருங்கமால்வரைமீதெநிந்தானெனத்தாக்க

வாங்கொரோதைகிண்ணென் னுமேலெழுந்ததையன்றே.

(சஎ)

திருப்பருப்பதநடுங்கியதவ்விரற்சீற்றத்

தூக்கனுற்றிதுதனையுபின்றெடுத்தனஞ்ஞென்

றுரைப்பதற்கரிதாகியவசமுற்றேழுடிப்

பொருப்பிறைக்கொருமகளரன்புயங்கன்புல்லினளால்.

(சஅ)

விஞ்சைமாதர்தம்யாழொலிகேட்டமாவேட

ரஞ்சிலோதியர் ‡ பதலைகேட்டயரசுணம்போ

னெஞ்சுமாழ்நின்புன்பினமெழுந்தகாளி ர்த்துத்

துஞ்சுமாவெழுத்தோடினவான் னுளிது ரித்த.

(சசு)

இன்னவாருலியெழுவுடலூறின்றியிருப்ப

முன்னமேனியசெருக்கினுமும்மடங்கெய்தி

யென்னேர்ப்பவரிலையெனவவனுளத்தெண்ணித்

தன்னையெனவிவிய்த்தமையறிந்தன்ன றலைவன்.

(ரு^௧)

ஒலியெழுத்திடவின்னணநினதுபேருடம்பு

வலியடைத்தநின்னொப்பவரிலைவாரிவழங்கு

முலகிவென்றுகைகுலைத்திளநகைபுரிந்தொருகைம்

மலர்பொருத்துவாளவன்கையிற்கொடுத்திதுவகுத்தான்.

(ருக)

* வெற்பெறிந்த மன்னவன்-தேவேந்திரன்,

‡ பதலை - இனியமொழி.

வாங்கும்வாஃரினான்வலியொடு நமர்வலியுக்
தாங்கியென்னைநீயெறிந்துகாணென்றுநந்தலைவ
நாங்குநின்றனன்சித்தனும்ஞ்சிலனாகி
யோவகிவாஃரினாவெறிந்தனனெப்பிலாணுருவை.

(102)

அனுமயங்குநின்னுழைகநீயெறிந்தபாநாக
வினைமயங்குமெய்ப்படாதுவான்வறிதுபோயிற்றுப்
பினைமயங்குதோண்மாயைதன்படாமுலைபடாத
மணமயங்குதண்ணொதுமேல்வாள்பட்டவற்றே.

(103)

வேறு.

வானெறிந்துகையினைத்த கோரக்கருநன்நிக மனம்விய்த்து,
நாளிதைஞ்சும்பாஞ்சுடமீயிலுனென்றுமெய்விதிர்ப்பநகநகங்கித்,
தானடைந்தசெருக்கொழிந்ததலையன்பிலுன்றிர்ப்பதலைப்பட்
டெக்கான், தோனடைந்தகொழுமலத்திருவடியில்புத்தெழுத்து
செப்புகின்றான்.

(104)

நின்னையறியாதமதுண்டென்பான்மனஞ்செருக்கிநின்று
பாடும், பின்னரெதிர்தின்றுநினைதாரமறத்துப்பித்தனெனப்பித்தற்
தத்திமை, யின்னுயிர்கொன்றுடல்கடருமறவன்போற்றெய்தபிழை
மெல்லாமெத்தாய், மன்னிபரின்பெருளாற்றித்தலைபாட்கோடி
யெனமறித்துத்தாழ்த்தான்.

(105)

செய்யிறழைபாகவிளிப்பிறழ்செய்யாதாடம்புநகைதீர்த்து
நின்றன், மெய்தொரியினனாகருநீயினியனைப்பெருவகருணை
மெளனாகுற, வுய்தலிலென்பிழைபொறுத்திடட்டித்தரிவான
முதலுமட்டுகின்றாய், கைதருசெம்மணியினையாயான்செய்யித்தனானு
கைமமாறென்று.

(106)

முற்றமருள்செய்துநீயானறியவேண்டுபொருண்மொழிதியென்று
பற்றுடலரைதீர்த்துகோரக்கனிற்பவவன்பருவககண்டு
கற்றறியுமறிவினாலறியபரஞ்சொதுகருணைகொள்ளப் [ன்.
பெற்றதிருவாமகிழ்வுற்றன்பொடுகேண்மதியென்றோப் பேசலுற்றா

இருந்தபடிருகேசனைநீயறினவயெனினின்பிறவியெனுநோய்
தீர்த்து, பொருந்துவைபேரின்பமென்றமலன் கூறவவன்போற்றி
யெத்தாய், பரிந்தருள்செய்குருகேசனெனு மொழிப்பொருளேதகூ
றப்படுவான்யாவன், நெரிந்துணரவருள்செய்வாயென்றுதொழுவெம்
பெருமான்செப்புகின்றான்.

(107)

குகையிதயமதன்கணம நிறையீசனென்று பொருள்குறித்துக் கொண்மோ, நிகழ்நையகுசேசமொழியுடையன் யான்ருனெனவே நிமலன்கூற, வகமகிழ்முகமலர்ந்து சித்தனறைகுவனீயேயாகிலுன் றன், முகையவிழ்மென்மலர்க்கரத்திற்சிவலிங்கங் கொண்டதென் கொன்மொழிதியென்றான். (௫௯)

* பிறந்தபயன்பெறவுலகரெனைக்கண்டு கொண்டமனம்பிறழ்த லின்றிச், சிறந்தசிவ லிங்கமலர்க்கரங்கொண்டு பூசனையாஞ்செய்ய வேண்டி, நிறைந்தவெனதுருவாகுமிக்குறிகைக் கொண்டனன்யா னீங்காதென்று, மறிந்துதெளிசுகுதிமனமென்றஞ்செய்தெங் குரு தேவனறையலுற்றான். (௬௦)

போதகனாகியகுரவனெஞ்ஞான்றற்கருமம்புரிகவென்று வேதமுதலாகியதூன்முழுதுமொருங் + கொருவந்தம்விதித்தலாலே சாதகனாகியபருவமாணக்கன்பாசவலிதணிக்கவல்லான் மேதினிமேலுடலொடுநட்செயல்விடுவதன்றியிடைவிடலாகாதால்.

என்றுதனதியலுணர்த்தியுடம்புநா னென்றிருந்தவியல்புபோல, நின்றவெனையுணர்ந்து நீ + சோகம்பாவனை கொண்டுநிற்பையாயிற், பொன்றலுறுவிடங்கலுழன்றனை நினைப்பப்போதல்போற்போமவிச் சை, நன்றறிதியெனவறிவித்தனனெங்கோன்கோரக்கனாதன்றனை.

ஞானகுருபரனருளாற்றனக்குரைத்த மொழிப்பொருளைநன்ற றிந்திட், லேனைவடிவென்பதுவிட்டுண்மையலா வனைத்தையுநீத்துண் மைகண்டு, தானதனையடைந்துதானதுவென்னு மருளகன்றுதானே யாகி, வானவருமறிவரிய பெரும்புகழ்கோரக்கனவண் மன்னினு னால். (௬௩)

பத்தொன்பதாவது

கோரக்கர்கதி

முற்றிற்று.

கதி - கசு - இ திருவிருத்தங்கள் - கசஎ.

* பிறந்தபயன் பெறுதலாவது - தானலதைத்தவிர்தல்.

† ஒருவந்தம் - தனித்திருத்தல்.

‡ சோகம், சோ - அவனை, அகம் - நான்.

இருபதாவது

முனிவரர்கதி.

வேறு.

பனிவரைமகளொடு பவளவார்சடைத்
தனிவரையமர்திருச சயிலகையே
தூனிவரையல்லமன் சுருதிமெய்ப்பொருண்
முனிவரைபுணர்த்திய முறைமைகூறுவாம். (க)

அருந்தவமுயன்றகோ ரக்கற்கம்முறை
விரிந்தறிபுருவமா மெய்ம்மைத்தன்மையைப்
பரிந்தருளமலனப் பாலுமுததரம்
பொருந்துராதமக்கருள் புரியப்போயினான். (உ)

நல்லனதீயன நாடுறுதுகொள்
வல்லழலெனவருண் மழையெனப்படு
மல்லமனெதிர்த்தவ ரறமுளாரற
பில்லவரெனாதறி வியற்றினானேரா. (உ)

பாஹருத்தனதருட் கேற்றுளாரெனப்
பாஹன்றனையறப் பரிந்துநன்னெறி
மேவவந்தருள்புரி விமலனாழிடை
மாவழங்குறுமொரு வனததிற்போயினான். (ச)

அக்கொடுவனத்தெதி ரன்பென்கின்றதுட்
புக்கறிகிலாவொரு † புனினைக்கூன்புறக்
கொக்கெனநாடொறுங் கொலெகுறித்தவன்
கைக்கொடுமரமொடு கடிதுதோன்றினான். (ஊ)

அன்பளாய்க்கண்ணிடந் தப்பும்வேடனுக்
கின்பமீகுதல்புகழ்க் கேற்றதன்றுநான்

† புனினை - வேடன்.

வன்பனும்த்திரியும் மறவற்காப்பலென்
றென்பொலாநெறிமன பிரங்கிற்றென்றனன். (௬)

நல்லறிவவனுள நடுதற்கொப்பிலா
வல்லமன்வினையற வருட்கண்வைத்தனன்
கொல்லையின்விதையிடக் கொழுப்புக்காமுனி
புல்லெரிவுறவழற் போகட்டென்னவே. (௭)

மேவுதீவினையெலாம் விளிந்துநாயனாய்ப்
பாவியேனுய்வகை பகர்தியென்றனன்
மாவலால்வழங்குற வனத்திலீவட்டுவன்
யாவர்தாமிறையரு ளெய்தினுய்திடார். (௮)

அறிவெனும்வேலி னுலம்புலன்களா
மறியினமருளெனும் வலையைத்தப்புற
தெறிகுவையெனினுனக் கில்லை துன்பென
நெறியினவழுற நிமலன்கூறினன். (௯)

அறிவொடுமனஞ்சிலை யம்பதாகநான்
குறியெனவெய்வையெந் குமரநின்றினப்
பொறிமதிலிலங்கைமுன் புரந்துளான்றலை
பறிபடவெய்தவன் பணியுமென்றுமே. (௧௦)

இப்பரிசெறுழ்வலி யெயினனுய்வகை
செப்பிநன்னிலையருள் செய்திருத்தியே
யப்புறமருளுடை யமலன்போம்பொழு
தொப்பறுதவவன மொன்றுதோன்றிற்றே (௧௧)

கோடமைகரிகளுங் கொடுமடங்கலும்
பாடமைபகைதவிர் பரிசினைதந்
காடரவொடுமதி யமர்பிரான்சடைக்
காடலதுவமையாங் கண்டதில்லையே. (௧௨)

பெயர்க்குறுகால்கள்கை யாகப்பெற்றவு
முயிர்க்குறுநாசிகை யாகவுள்ளவு
மயக்கறுதீயின வளர்த்துவான்புனல்
பயக்குறுமுனிவரர் பணிகள்செய்யுமால். (௧௩)

மறைபலவோதுநர் மகம்வளர்க்குநர்
கறைபிடறுடையநங் கடவுட்பூசனை
முறைவழிபுரிகுநர் மூசவித்தொரு
தரியனவசைவற விருக்குத்தன்மையார். (கசு)

வேறு.

ஆயிருக்கு மருந்தவர்தங்கள்பாற்
போயிவர்க்குறு போதனையாற்பவ
நோயகற்றுவு லெனறு,றுவன்றனன்
ருயெனக்கொரு தானெனுமல்லமன். (கசு)

நோற்றுநோன்புட லெருந்துவருந்துவீ
ராற்றுநீர்மக மாநிவினையினன்
மாற்றுமாயை மலஞ்செறுவிற்படு
சேற்றினற்கழுஞ் சேறுநிகர்க்குமால். (கசு)

ஞானங்கொண்டு நணுகஞ்சிவபத
மூனங்கொண்ட கருமத்துறுவது
வானங்கொண்டு வளர்த்தல்புகைய,று
மானங்கொண்டு வளர்த்தலையொக்குமால். (கசு)

குடுமியங்கிரி யொப்பக்குவித்தபுற்
சுடுதல்கொண்டு பிறவிசுடப்படா
தடுபுலன்க ளறிவெனுமங்கியிற்
சுடுதல்கொண்டு பிறவிசுடப்படும். (கசு)

போதமாகும் புனிதத்தழலினுட்
பேதபாவனைப் பேரவிபெய்வனே
லாதிசோவுடை மரசியவனென
வேதம்யாவும் விளக்கவிளம்புமே. (கசு)

மறையினுள்ள கருமமனவினை
வரியர்கொள்ளுதல் போலமதியறுஞ்
சிறியர்கொள்வர் தெளிதத்துவமசி
யறிஞர்கொள்வ ரணிகொளுஞ்செல்வர்போல். (கசு)

என்றுகூற விருந்தவரன்பொடு
சின்னுஞான நெடுந்தகைதாண்மிசை

யின் றீவர வெத்தவஞ்செய்தன
மன்றயாமென வாழ்த்திவணங்கினார். (உக)

மாயைதோன்றிய ஞான்றுமனத்தெழு
மூயமோக முடிந்திடசெசெம்மலர்
வாயினாற்றாரு வாசன்சொலப்படுந்
தூயனாமிவ னென்றுதுதித்தனர். (உஉ)

இன்னவாரிங் கிருந்தவரின்புற
மன்னுஞான மறைமொழிகூறியே
தன்னேமேவுந் தலைமைபுரிந்தன
னன்னேபோலுநம் மல்லமதேவனே. (உங)

இருபதாவது

முனிவரர்கதி

முற்றிற்று.

கதி - ௨௦ - இ திருவிருத்தங்கள் - ௧௭௦.

இருபத்தோராவது

சூனியசிங்காதனகதி.

வேறு.

அல்லமனையறிதற்கோரநிகருவியாகவுனிஃ
சொல்லரிய † வெழுநிலைப்பொற்குனியசிங்காதனமொன்
றில்லையெனவில்லையெனுமெங்கள் குருவசுவேசன்
மல்லலுறவினிதாற்றிவைகுமுறைவகுத்துரைப்பாம். (க)

ஒடுக்குமனம்வீட்டுநெறிக்கொருதுணையாகும்புறத்து
நடக்குமனநிரயவழிநடப்பதற்குத்துணையாமென்
றிடக்கர்மனமடககும்வகையெம்பிரானியம்பியவா
றடக்கமனமுறுநெறியினருணந்திலைப்பட்டான். (உ)

நில்லாதுபோமனத்தைக்கால்பிடித்துநிறுத்தியே
வில்லாரு ‡ மதியமுதம்விருந்திட்டுநட்டபுறீஇப்
பொல்லாதபுலனுகர்ப்புறத்துநிலைகுமாரிச
செல்லாமலுடன்கொண்டிசித்திரமொத்திருந்தனனாள். (ஃ)

நின்றமனங்கொண்டுதானித்தமாந்தனையுணர்த்த
வென்றுவருஞானகுருவெனவெழுந்துவளர்காத
லொன்றுமொழிவறநிற்பவவப்பதுவகிற்பொருள்வே
றின்றியருணந்திபிரானெந்தைவரவினேநோக்கி. (ச)

எவ்வுருவிலெவருமோவெம்பிரான்ஹெளியகிலேன்
செவ்வியவோர்தவிசமைத்துச்சேர்த்ததன்மேலிருப்பவனை
யவ்வியபில்லமனென்றறிவன்யானென்றுதுணிந்
திவவுலகமுளம்வியப்பவிதுசெய்தானருணந்தி. (ஞ)

† எழுநிலையாவது - சுபேச்சை முதலியன.

‡ இங்கு மதி என்றதை - குண்டலிசத்தியென்னும் பூர்ணசந்திரனை,

வேறு.

ஆதியாதாரமாதிரி யதிக்கெனப்பண்ணிற்றத்த
சோதி * யேழ்நிலைகளோங்கச் சூனியபீடமொன்று
போதினோனுளம்வியப்பப் பொன்மணிபளிங்குகொண்டு
சாதிநான்மறைகள்போற்றுஞ் சைவநாயகன்செய்வித்தான். (சு)

† காரணவுபாதியேழ்மேற் கண்டிடுஞானிபோலச்
சீரணிந்துதலின்மீது சென்றுகாண்யோகிபோலப்
பூரணஞானந்தப் போதகனிருப்புகாண்பா
னேரணியிலைகளேழ்மே னிகழ்வெளித்தவீசமைத்தான். (எ)

கனங்குபின்மதியம்போலக் கண்டவர்மனமலர்த்தும்
பளிங்குசெய்நிலையுள்வந்து பார்ப்பவர்மெய்ச்சிழற்போய்
விளங்குதறன்மேற்றேன்ற யெந்தெரிபசும்பொருற்செய்
துளங்கொளியிலையைசென்னி சுமத்தல்போற்செய்தவொக்கும். ()

திருந்தியபளிங்குகொண்டு மெய்தவநிலையின்வாய்தல்
பொருந்துதறெறிகிலாராய்ப் புகுந்துகாண்மணிதரெல்லார்
கருங்கொடுத்தவிக்கண்டு கண்டெரியார்கள்போல
வருந்தியமனமகிழ்ந்து வசவனைவியப்பரன்றே. (க)

நினைவினாலொருவன்செய்த நெஞ்சுளாலயமேயன்றி
வினையினாலுலகர்செய்து விளங்கியபணிகடம்மு
னினையேதோடுவமையாத லில்லையென்றுமபெல்லார்
தனையலாநிகரிலாத தவிசினையியந்துநின்றார். (க0)

அம்பராசனமியன்ற வதிசயங்குளாமுக்கட்
டம்பிராண்டியராகத் தரையுளாரெல்லாஞ்சென்று
செம்பொனாலியன்றவந்தச் சீர்கெழுபீடநோக்கி
யெம்பிரான்வசவதேவ னினையடிதொழுதிருந்தார். (கக)

கரையிதுகல்லிக்கென்னக் கற்றவர்பலருமேத்தத்
தரையிசையமைத்திருந்த சாரதாபீடமேபோ

* ஏழ்நிலைகளாவன:—மூலாதாரமுதல் சோதியிறுவாக்கிடந்தவைகள்.

† காரணவுபாதியேழாவன:—ஈசன், முற்றறிவான், வியாபி, எவைக்குமேது, மாகாசகன், நிருபாதி, பாவனை என்பன.

வது]

சூனியசிங்காதனகதி.

கருக

லுரைமனமிறந்ததாயிவ் வொருதனிஞானபீட
மருடருகுருகேச னன்றியேறிடுதற்காமோ.

(கஉ)

இப்பெரும்பீடமேறி யிருந்திடவல்லோனென்றும்
வைப்பெனும்படிமறைந்தெம் மனத்திருப்பதற்குவல்ல
வப்பெருங்கருணைக்குன்ற மாகுமல்லமனையென்று
செப்புறுபரிசிலாளுய்ச் சிந்தைசெய்திருந்தானந்தி.

(கங)

கரைபொருகங்கையாற்றிற் கண்ணிவைத்தரசவன்மை
வருதலைநோக்கிநிற்கும் வாறுபோலிருள்விழுங்கிப்
பெருகொளிவிரிக்குஞான பீடமொன்றமையவாகிக்
குருபரன்வரவுநோக்கிக் கொண்டிருந்தனனெங்கோமான்.

(கச)

ஏட்டினப்புதுநீராற்றி லெதிர்கிழித்தேறவிட்டோன்
பாட்டுடைத்தலைவனன்பர் பலருநம்வசவன்றன்னை
நாட்டமுற்றடையுமாசா னமக்குமாமென்றிருந்தார்
வீட்டினுக்கேற்றுஞ்சோதி விருந்திற்குமுதவுறாதோ.

(கரு)

இருபத்தோராவது

சூனியசிங்காதனகதி

முற்றிற்று.

கதி - உக - இ திருவிருத்தங்கள் - ௯௮௩.

. இருபத்திரண்டாவது

சூனியசிங்கா தனத்திலிருந்தகதி.

வேறு.

பள்ளம்புகுபுனல்போனெறிபடருஞ்சிவனடியா
ருள்ளம்புகுமருணந்தியிவ்வுலகோரறியாமற்
கள்ளங்கொளுமனமோடுசெய்யணைமேலொருகருணை
வெள்ளங்கடிதேறுஞ்செயல்விருப்பாலெடுத்துரைப்பாம். (க)

சிரனாடுறுகயலாடல்செய்செய்நாடுடையுழுவ
ரரனாடுறுமொருகாவிரியரனாடுறுமுறைபோற்
பரனாடுறுமடியார்வினைபரியத்திரிகுரவன்
வரனாடுறுமுறுகும்பரவசவன்புறுவசவன். (உ)

பொன்னுனமைகதிர்வீசணைபுரிந்தீரறுபருவம்
பின்னாயினயான்செய்தொழில்பிள்ளைத்தொழிலாயிற்
நெடூள்வருமெனையாளுடையம்மானறியேனென்
னுன்னவருதுயரோடுளமுனைந்தான்வினைகளைந்தான். (ஈ)

இவ்வாறமர்நாளோர்பகலெமையாளுடைவசவன்
செவ்வாறுசென்மனத்தல்லமதேவன்வரனேன்றிற்
நவ்வாறதுநிகழ்புற்றவனார்வந்தனையொருநா
னெவ்வாறுரைசெய்வன்பணியிறையுஞ்சொலவரிதால். (ச)

வலமாடினவிழிதோளருள்வசவற்கதினூரஞ்
செலுமாடவன்வருநாள்விழியிடமாய்செயல்வாய்
குலமாதுளமெனவேமகிழ்கொண்டன்புநிறைந்து
மலமாயைகடுகக்குஞ்சென்னவசவற்கிதுபுகல்வான். (ஐ)

வேறு.

நற்குறிபலவுயிற்றை நாணிகழ்கின்றவென்பால்
* வற்கலைமுனிவர்போற்றும் வசவவந்திகழ்ச்சியானும்

* வற்கலை - மரவுரி.

சூனியசிங்காதனத்திலிருந்தகதி. கருங்

பிற்பெறுபயன்யாதென்று பெருந்தகைவினவறின்ற
சிற்பரமுணர்ந்தசென்ன வசவதேசிகனுரைப்பான். (சு)

ஐயவிர்தியித்தந்தன்னு லல்லமற்காண்பையின்று
மெய்யுரையிதுகாணென்னு விடுத்தென்மருகனெங்கள்
கையுறுமமுதனூன்ருன் கருதியபடிவிண்ணப்பஞ்
செய்யவுண்மகிழ்ப்புத் துச செயல்செய்வார்க்குரைக்கலுற்றான். (எ)

உடம்பெனும்வனத்தினின்ற வுயிரெனுங்கன்னிதன்னைத்
தொடர்ந்திசைமணத்தாற்சேர்ந்த துணைவனல்லமனின்றெய்து
மடைந்தருள்கல்யாணத்தை யணிமின்னென்றதைகூற
நடந்தனரன்றென்றன்னார் நகரியோர்க்குணர்த்தினாரால். (அ)

அலர்கதிர்ஞாயிறாரு மணிரெடுந்தேர்க்கொடிஞ்சி
விலகுறவதிற்றுக்காமன் மேலனவொருசாணிற்பப்
பலர்புகழ்மணிமாடத்துப் பறக்குமொண்கிரியொழுங்கி
விலைசெருகியபசும்பூந் தோரண வசையவார்த்தார். (க)

போதகக்குருநம்முருட் புகக்கொடிகட்டனன்றென்
றுதரவொடுமசைத்தா ரவீர்கொடிமாடத்தும்பர்
சோதிதன்னிரதமென்றுஞ் சுழன்மெனநகுதல்போல
வீதியுளாடியோடு விளவகுறுநிலத்தேர்செய்தார். (க0)

சூங்குமநறியசந்தங் குழைத்ததண்பனிநீர்சிற்திப்
பொங்கெழின்மறுகனைத்தும் புதைசெழுஞ்சேறுசெய்தார்
மங்கலமனைமுன்பந்தர் மணப்பந்தருண்மையாகக்
கொங்கவிழிதழ்நுழ்ப்புங் கோதைகடுக்கினால். (கக)

வயலிடஞ்சேர்ந்துநின்ற வாயையுங்கரும்பும்பாளே
புயரிளங்கமுகுமொன்றோ டொன்றின்னுசாவீத்தாமெல்
லியரநுந்தொடைதோள்கண்ட மெனுமுறுப்பழகிரக்குஞ்
செயவிலவந்தடைந்தவென்னச செழுங்கடைத்தலைமுனர்த்தார். (1)

தூலையினற்பொலிந்தவாழை தொடையினலெய்தும்பேறு
முலையினற்பெறுவமென்று முன்னிவந்திருத்தல்போலக்
கலையினற்சிறந்தவல்குற் கயற்கணர்நிறைகுடங்கள்
விலையினற்சிறந்தசெம்பொன் வேதிகைமீதுவைத்தார். (கங)

மனத்திருளகற்றாரின்ற மணிச்சுடர்வரவுபார்ப்ப
நினைத்துவந்திருத்தல்போல நெடுமணிக்கதவுவாய்தன்

முனைத்திருவிளக்குவைத்தார் முகிழ்முலைக்கருநெடுங்கட்
டனிச்சிலை நுதற்பூங்கோதைச் சரிசுழற்றளிர்க்கைநல்லார். (கசு)

அல்லமகூரவன்றன்னை யருணந்தியோடுகொணச்
செல்லுவமென்றுசெம்பொற் சீர்கெழுவிமானத்தோடு
மொல்லையினிலத்திழிந்த வும்பர்வாழ்மகனிர்போல
வில்வெனுமருங்குன்மாத ரிருந்தனர்நிலத்தேரேறி. (கரு)

திருநகரிதனையின்று திருந்தவேறலங்கரிப்ப
நெருநலுள்ளனகழித்து நீத்தவையமரர்கோமா
நெருநகரலங்கரித்தற் குறியனவென்னினந்தி
பெருநகரணியின்மிக்க பெருமையார்கூறவல்லார். (கசு)

இன்னணமலங்கரித்த வெழின்மணிமறுகிஊடு
மன்னவர்மன்னனுய்ய மந்திரிக்கிழமைபூண்டோன்
றன்னெருகூரவன்றன்னைத் தானெதிர்கொள்ளவேண்டிப்
பொன்னவிற்கோயினின்றும் புறப்படாப்போதலுற்றான். (கஎ)

பதியுமப்பதியாற்காணும் பசுவும்பசுவின்ஞானம்
பொதியு ‡ மைம்பாசந்தானும் பொருளெனவழக்கிற்கூறும்
விதியுமப்பாசம்பொய்யாய் வேறறும்வீடுமோதி
மதிமயக்கறுத்தசென்ன வசவனுமருங்குசென்றான். (கஅ)

எம்மடிமாசுமுக்க ணிறையவனடிமைபூண்டோர்
தம்மடிமாசுக்குத் தன்னொழிவெறிவழாத
செம்மடிவாலமாச்ச தேவனுமன்புதாயின்
மும்மடியாகுநத்தி முதல்வனோடருகுசென்றான். (கசு)

சங்கரன்சடையிற்பாம்புந் தவழ்ந்தெதிர்கிடந்தபின்னைத்
திங்களுஞ்செய்தவொப்பச் செங்கைமானவசமாகக்
கங்கையுத்திரையடங்கக் கானமுன்பாடியீச
கிங்கரன்றனதுபாங்கர் கின்னரப்பிரமன்சென்றான். (உ௦)

தண்டினர்கரக்கையர் சடையருத்தாளனத்தர்
* புண்டர நுதலர்கற்றேய் பூந்துகிலுடையர்நீல

‡ ஐம்பாசமாவன:— ஆணவம், கன்மம், மாயை, வைந்தவம்,
திரோதசத்தி. வேறுவிதமாகக் கூறுவாருமுளர். அவையாவன:—
தமம், மாயை, மோகம், அலித்தை, பொய்யுருவி என்பன.

* புண்டரம் - விபூதியால் மூன்றுகீராக நெற்றியிலணிவது.

வது] சூனியசிங்காதனத்திலிருந்தகதி. கடுடு.

கண்டனை யகம்புறத்துங் கண்டவர்வினையினிங்கித்
தொண்டுநெரியினின்றோர் சூழ்ந்தனரெண்ணிலாரே. (௨௧)

தோள்வலந்துடித்ததின்று சுடரிலைவேற்புனென்று
கோள்வலங்கொள்ளஞ்செம்பொற் குன்றெனுமார்பிற்காண்பேம்
வேள்வலங்கொண்டநெற்றி விழியிறையருளாலென்னும்
வாள்வலங்கொண்டசேனை மறவர்வாரிதிபோற்குழந்தார். (௨௨)

எங்கள் வாழ்வனை யநந்தி யெழுந்தருண்மறுகினூடு
மங்குல்வானிரவிப்புத்தேண் மணிநெடுந்தோர்ப்பைக்கிள்ளை
தங்கள் காற்றாட்டுடைந்து தரிப்பரிதாகியோட
வங்கண்மாஞாலமெல்லா மதிந்தரநடந்தவம்மா. (௨௩)

அரவொடுமண்சுமக்கு மிகளிறெட்டோடும்போர்
பொரவொருகலிநல்யானை போதுமென்றெண்ணிலாத
விரவொடுபுரைநிறத்த வீரங்கவுட்சிறுகட்டுங்கு
கரவளைவெண்மருப்புக் கடாக்கலிறெழுந்தவன்றே. (௨௪)

ஆனைமேற்கொண்டிம்வாவு மாடல்வெம்பரியிவர்துநா
கூனல்வேய்தொடுத்து ஞான்ற குச்சுடைச்சிலிகையூர்ந்துஞ்
சேனைகாவலரெண்ணில்லார் சிலைதன்கோலமென்ன
மானவேன்மன்னர்மன்னன் மந்திரிமருங்குசென்றார். (௨௫)

நலங்கிளர்மதன்குடைக்கு நகைமணிக்காம்பிலென்ன
விலங்குறுபசும்பொற்காம்போ டெண்ணில்வெண்குடையெழுந்த
புலன்களைவென்றவீரன் போகியமறுகிலெங்கும்
விலங்கிளையன்றியந்த விலங்கின்வாலாடிற்றன்றே. (௨௬)

மாயைதன்றோல்வியெல்லா மாதர்க்கும்வந்தவன்றோ
நாயகன் நன்னைப்பற்றி நாம்வென்றிகொள்வமென்று
போயுறுதன்மைபோலப் புணர்முலைக்கருநெடுங்கட்
டேயுறுண்மருங்குன்மாதர் திரள்பலவெழுந்தவன்றே. (௨௭)

பரிகளின்முழக்குமிக்க பல்லியமுழக்கும்பூட்கைக்
கரிகளின்முழக்கும்வீரக் கழலொடுசெல்லும்வெங்கோ
ளரிகளின்முழக்குமாத ரணிகளின்முழக்குஞ்செங்கைச்
சரிகளின்முழக்கும்விம்மித் தடங்கடல்போன்றவன்றே. (௨௮)

ஆடுவகவரியெங்கு மசைவனசிவிறியெங்கு
மூடுவகுடைகளெங்கு முழங்குவவியங்களெங்கும்
பாடுவவிசைகளெங்கும் பாய்வனகரிகளெங்கு
மோடுவபுரவியெங்கு முயர்வனதூளியெங்கும். (௨௧)

கரிகலமசையாரின்ற கவரிகணுரைகண்மொக்குள்
விரிகுடைமதுகைவீரர் விதிர்க்கும்வானுகண்மீன்பாயும்
பரிதிரைமுழக்கமார்க்கும் பல்லியமுழக்கமாகப்
பொருகடலெனவெழுந்து பேரயதுவசவன்சேனை. (௩௦)

வேறு.

இன்னவாறெழுந்திரளொடு நந்தியெம்பெருமான்
றன்னேநேர்குருபரனெதிர் சென்றவன்றனைச
சென்னியால்வணங்குவனெனு மோகையாற்சென்றான்
முன்னும்வானவர்தொகுதியும் வியப்பொடுதுதிப்ப. (௩௧)

அத்திறஞ்செலுஞ்ஞாலவினை யகங்குருட்டமணர்
புத்தர்கண்டியரென்கொலோ வறிதெதிர்போதல்
பித்தனென்றுதம்பிறைவனைச் சொல்லு விப்பேய
ரெத்திறஞ்செயாமெனச் சிவசரணரையிகழ்ந்தார். (௩௨)

மன்னன்விச்சலன்பாலடைந் தருகரெம்மன்னா
நின்னகர்க்கொருபுதுமையொன் றுற்றதுகீகே
ணன்னிபித்தமொன்றெய்திய தேகொடுநந்தி
தன்னிடத்தொருவன்வரு மென்றெதிர்சாரும். (௩௩)

தண்டநாயகன்றோள்வலந் துடித்ததுதன்னைக்
கொண்டுதான்வருங்குருபர னென்றெதிர்கோடல்
கண்டவோர்கனவிற்பெறு மடிசிலைக்கருதி
யுண்டுபோம்விருந்தினர்தமைத் தேடுதலொக்கும். (௩௪)

ஒருவன்வந்திடுமெனவெதிர் கடற்படையொருங்கு
பரவிவந்திடச்செலுமிவன் றன்னேநீபார்த்துப்
பொருவின்மந்திரக்கிழமைநல் கியவுனைப்போல்வா
ரரவின்வன்றலைப்படியிசை யிலையெனவறைந்தார். (௩௫)

அருகர்வாசகங்கேட்டலு முளம்வியந்தடிகேள்
விரகினுன்மிகுதண்டநா யகனுமெவவிளைவு

வது) சூனியசிங்காதனத்திலிருந்தகதி. கருள

கருதினன்கொலோவறிகில முடிவுறக்காண்பம்
வருகநீரிருமின்களென் றிருந்தனன்மன்னன். (௩௬)

தண்டநாயகன் நன் துளந் தங்குறத்தானத்
தண்டநாயகன் நன்மனந் தங்கியதிலவன்
றண்டநாயகன் றனையிகழ் சமன்செருக்கழியத்
தண்டநாயகனெ திர்செல நினைந்தனன் றனித்து. (௩௭)

என்னைக்காண்குவனெய்வகை செல்லினுமென்று
துன்னற்கோவணமொடுவிரி குஞ்சியுந்தோன்றத்
தன்னைக்காண்குநர்பித்தனென் றெள்ளவென்றனக்குப்
பொன்னைப்போலுநல்வசவனா யகனெ திர்போனான். (௩௮)

வேறு.

மருவிறின்றவரிவன் மருளனையென
விரைவிலிங்க கலகலெனவிலக்கினா
ரொருநாளுகண் டிறையுருவுணர்ந்தில
ரூருவுகண்டெள்ளுந ருணரவல்லரோ. (௩௯)

அல்லமனாழிடை யாடலுன்னரியே
பல்லெழுநாயுடைப் பாலனாகுவன்
கொல்லினவேறெனக் குமரனாகுவன்
வில்லனெழுடல்வனா விருத்தனாகுவன். (௪௦)

விஞ்சையர்மகிழ்வுற வீணையொன்றுகைக்
கஞ்சமென்மலர்கொடு காணம்பாடுவ
னஞ்சனவிழிமணி யரிசசிலம்படி
வஞ்சியர்மனமயல் வளரவாடுவன். (௪௧)

இந்திரனிவனென யானைமேற்கொளா
வந்தொருபுடைநரர் மருளத்தோன்றுவன்
பைந்தொடிபெயர்தரு பாணிபோலவே
பந்திருன்முடங்குளைப் பரிநடத்துவன். (௪௨)

வானிடைக்கண்டனன் மனையிற்கண்டனன்
சேனையுட்கண்டனன் றெருவிற்கண்டனன்
யானெனக்கடிக ரெங்குந்தோன்றுவன்
நூனநற்கண்ணினாற் காணுநம்பனே. (௪௩)

ஆடுநர்தம்முட னாடுநல்லிசை
பாடுநர்தம்முடன் பாடுமென்மலர்
சூடுநர்தம்முடன் சூடும்வான்விதிர்த்
தோடுநர்தம்முட னோடுமல்லமன். (சச)

பொருவிலாவளநகர் நகர்பொருந்துமானிடர்
வரைவிலாவாடலிங் வகைசெய்கிற்பவ
ரொருவரோபலர்கொலோ டுணர்கிலோமென
வெருவினாஅல்லமன் விநோதநோக்கியே. (சது)

மண்ணிடைமறைவுறு நிதியவைப்பினைக்
கண்ணிடுமஞ்சனக் காரன்காண்கைபோ
னண்ணிடுமுணர்வுடை நந்தியெம்பிரா
னண்ணலையறிந்தன னையபின்றியே. (சசு)

உடம்பெலாமுள்ளமா புருகிக்கண்கண்
ரடங்குருதொழுகமெய் விதிர்ப்பவன்பினாற்
றொடர்ந்தெலாடியுயரையுந் தொண்டுகொண்டரு
ணெடுத்தகாயருனென நிலத்திறைஞ்சினான். (சஎ)

தண்டநாயகனிலந் தண்டிற்றழிந்தெழுத்
தொண்டராயவனெடு துன்னினாறெலாட
கண்டுநீர்வழியுக்கக் கசிந்தவன்பினாற்
லண்டநாயகன்றிரு வடியிறைஞ்சினார். (சஅ)

நந்திதனன்பையு நந்திபால்வரு
மெந்தைதன்னருளையு மென்சொல்வாமெனச
சித்தினர்மலர்மழை தேவரயாவருந்
துந்துபியதிர்த்தனர் தொண்டரார்ப்பவே. (சக)

மயலிலாநங்குரு வசவன்வாழ்தரு
பியலினாலல்லம னெண்ணிவந்தருள்
செயலினாலடியவர் திரள்கனித்தலாற்
கயிலையேவளங்கெழு கல்லியாணமே. (இ0)

தெரியநற்றண்டநாயகன் றன்செய்கையும்
பெரியவக்குருபரன் பெருமைதன்னையுங்
கரியமெய்ச்சமணர்தாங் கண்மென்பில
ரரியவற்றரிதழுக் காறுவெல்வதே. (இக)

வது] சூனியசிங்காதனத்திலிருந்தகதி. கடுக

தந்திரமுடிவெனுஞ் சைவதேசிகன்
வந்தெதிர்தனதுதான் வணங்கினொடு
செந்திருமகளுலாந் தெருவுட்போகியே
நத்திதன்மந்திர நணுகினனோ. (௫௨)

தேவருமுனிவருஞ் சித்தராகிய
யாருடைய தனிய லின்னதென்றுளத்
தாய்வருநிலையுடை யம்பராதன
மூவருமடிதொழு முதல்வனோகுகினான். (௫௩)

அசைவறுமறிவுரு வாகுமல்லமன்
றியையுறுமணியணைச் சென்னியீயை
உசையறுவழிநடை வசவதேசிக
னியசையமருவகிடை யேறவேறினான். (௫௪)

கூறருமொளியுடைக் குதிரைத்தேரினான்
வேறொருமணியை வெற்பிவந்தெனத்
தேறருமணியை தேசிகோத்தம
னேறலுமலர்மழை யிழிந்தவென்பவே. (௫௫)

முரசொடுபல்லிய முழக்கெழுந்தன
தூரிசுறுமடியவர் தொகுதிகைகுவித்
தரகரவெனுமொலி யண்டகூடமட்
டொருகணமொடுவகுமுன் டோடிற்றென்பவே. (௫௬)

வேறு.

முதனிலேமுதலாமுவிருநிலையின் மூலமாமுரலவாதா
விதழவிழ்கமலப்பொருட்டினுணின் லிலங்கமோராறெனநின்று
நுதன்மீசையிலுகிட்டளம்போல நுவன்றவேழாநிலையாகு
மதன்மீசையமலனல்லமதேவ னமர்ந்தனனமாரும்வியப்ப. (௫௭)

உடம்பொடு பொறிநாற்கரணமற்றுயிரென் றுரைத்திடப்படு
முபாதிகளைக், கடந்துளநிலையிற்சோதியாயிலங்கக் கண்டிதுரிய
னைப்போல, நெடுந்தவிசமையவமைத்தசெம்மணிப்பொன் னிலைக
ளாரேழையுங்கடவா, விடந்தனிவிசும்பென்றல்லமனிருப்ப விருந்
தவரயாவருங்கண்டார். (௫௮)

ஆடினர்சிலவரங்கைகள் கொட்டி யல்லமன்பெரியதோர்புகழைப்
பாடினர்சிலவர்விழிபொழிவெள்ளம் பாய்வுறக்குவித்தகைதலைமேற்
சூடினர்சிலவர்நிலபிசைவீழ்ந்து தொழுதனர்சிலவர்மெய்ப்புளக
மூடினர்சிலவர்பரவினர்சிலவர் முக்கனாடியவரன்றே. (௫௯)

இந்தியம்விடயங்கரணமெய்யென்னுமியாவையுங்காண்கிலேனோங்கு
மந்தரவணைமேலிவரந்திருந்தருளு மண்ணலைக்கண்டவப்பொழுதே
முந்தியபரமாதந்தவாரிதியுண் மூழ்கினனமுந்தினனம்மா
தந்திரமெவற்றுஞ்சிறத்தது சைவதந்திரமெனுமருணந்தி. (௬0)

மண்டலமவத்தைகுணம்பிமான மலபிவையனைத்தையுங் கடந்
துட், கண்டிடுமவண்ணம்புறத்துநீயெம்மைக் காணியவமைத்தவிச்
செய்கை, வெண்டிரைசுருட்டுங்கருங்கடலுலகில் வேறுளர்செய்வ
தன்றென்று, தொண்டர்கடுதிக்கும்வசவனைத்துதித்தான்சுரரெலாந்
துதிக்குமெம்பெருமான். (௬௧)

உன்னருளுளதேற்கமலன்மாறெழிலு மொருசிறுதுரும்புசெய்கிற்கு
மென்னால்வசவன்புகன்றுகைகூப்பி யிணைவிழிபுனலுகவுருகித்
தன்னுணர்கிலளையவசமறநிற்பத் தண்கதிர்ச்செம்மணிகுயின்ற
பொன்னரியணைமேல்விசம்புறவிருந்தான் புல்லருமல்லமதேவன். (6)

இருபத்திரண்டாவது

சூனியசிங்காதனத்திலிருந்தகதி

முற்றிற்று.

இருபத்துமூன்றாவது ஆரோகணகதி.

வேறு.

ஒருவருண்ண வொருவர்பசிகெடார்
தரையிலென்னுந் தகுமொழிபொய்த்திட
வருளினல்லம னாரும்பசிகெட
விரவியுண்ட மிகுதிவிளம்புவாம். (க)

தண்ணந்திங்களிற் றண்ணெனத்தண்களிர்
வண்ணங்குன்று ஞாயிறுவார்சிலைப்
பண்ணங்குன்று பான்மையினாதன
தெண்ணந்தேவ னிருந்தருள்காலையில். (உ)

வசவனுள்ளம் வயல்புகுநீரென
விசயனல்லமன் மேனிவடிவமா
யசைவிலன்பிறி தொன்றுமறிந்தில
னிசையுமோவிய மென்னவிருந்தனன். (ஈ)

கழுமணித்தவி சென்னுங்கலத்திடை
யழிவறத்திக ழல்லமனாகிய
செழியநற்கதை சென்னவசவனும்
விழியினுக்கு விருந்திட்டனனரோ. (ச)

முனிவினைக்கொலு மோரிகைமாந்நூம்
வினையினைத்தெறு மெய்ம்மடிவாலனும்
தனைநிகர்க்குந் தவிசமர்பூவினை
மனமெனப்படும் வண்டுறவிட்டனர். (ரு)

முன்னிருந்த முதுக்குறைவாளரும்
பின்னடைந்த பெரியருமாகிய
மன்னிருந்த மணித்தவிசுன்புடைத்
தன்னியெங்கணுஞ் சூழந்தனர்தொண்டரே. (சு)

புண்டரந்திரு நெற்றியிற்பூசிமெய்க்
கண்டியென்னுங் கலண்ணிவார்சிலர்
பண்டைநான்மறை யின்பயனாகவே
கொண்டவஞ்செழுத் துங்குறிப்பார்சிலர். (௭)

நந்தனந்தரு நாண்மலர்மஞ்சனஞ்
சந்தனஞ்சுடர் தண்புகையாகிகொண்
டிந்தியங்க ளெலாமடங்குள்ளமோ
டந்திவண்ணனை யருசசிப்பரோர்சிலர். (௮)

தாவில்பூசனை தாம்புரிகிற்பதிற்
பாவெலாஞ்சொலப் பட்டிடுமைம்புலக்
காவல்செய்யுங் கருத்துடையார்தமக்
கேவல்செய்தனன் றென்றுசெய்வார்சிலர். (௯)

பூசனைத்தொழில் பூண்பதினெண்மடங்
கூசனைத்துதித் தேத்துதனன்றென
பூசலொத்த ளுளயிலராய்ப்புலத்
துசிரிற்பத் துதிப்பவரோர்சிலர். (௧௦)

அங்கலிங்க மயிர்க்க டி ஁வென
மங்கலந்தரு மாமறையின்முடித்
தங்குறுந் * தத் துவமசிதன்பொருள்
பங்கமின்றிப் பகர்பவரோர்சிலர். (௧௧)

பாசமேது பசுவெனப்பட்டதே
தீசன்யார்பதி யெவ்வகையாருயிர்க்
காசதீர வருளுமருளுடைத்
தேசிகாவெனத் தேர்பவரோர்சிலர். (௧௨)

புறந்தினஞ்செயும் பூசையினன்றெனச்
சிறந்தகஞ்செய்தி யானமருவிமெய்
மறந்திருந்த மனஞ்சிவலிங்கமுற்
றிறந்திடுந்திற மெய்தினரோர்சிலர். (௧௩)

* தத், துவம், அசி. { பதார்த்தம்:—அது-ஈ-ஆளுய்.
வாச்சியார்த்தம்:—சீவன், ஈச்சுவரன், பிரமம்
லட்சியார்த்தம்:—பிரமம், கூடஸ்தன், தான்

ஒடிமீளு முயிர்நின்றிடாதெனி
 னீடுமாமன நிற்பதன்றாதலால்
 வீடுமேவரி தென்றுவிதிமுறை
 நாடிவாயு நலிபவரோர்சிலர். (௧௪)

இனையராகி யிருந்தவக்காலையி
 லினையனாகிய வல்லமன்றன்னிடை
 நினைவெலாமுற நின்றதமதிடை
 மனமிலாத வசவனைக்கண்டனர். (௧௫)

வேறு.

பெரியவர்சிறியவ ரென்னும்பெற்றிமை
 யரவணிகடவுட னடியர்தம்முளே
 தெரிபவனெவனவன் சிறியனெயன
 விரிவுறுமறையெலாம் விளம்புமென்பவே. (௧௬)

ஆவுரித்திடினுநீ றணியுமன்பனம்
 மாவுரித்தவனென வணங்கத்தக்கவன்
 பூவுரித்தவன்பதம் புணையப்பாற்றுற
 நாவுரித்தெனமறை நான்குமோனமால். (௧௭)

வந்தவர்வருபவர் வருகின்றார்களா
 மந்தமிலடியர்மாட் டாற்றுஞ்செய்கையை
 சிந்தனைசெய்கிலன் றேசிகன்செயு
 மிந்திரசாலமுற் றிருந்தாந்தியே. (௧௮)

பத்தியிற்றவறினோன் பாலிருந்தகாந்
 துயத்துடற்சுமப்பதிற் றுறத்தனன்றென
 மெய்த்தவக்குழாமெலாம் வெருண்டுபோயின
 வத்தனற்றண்டநா யகனைவிட்டரோ. (௧௯)

துன்றியமெய்த்தவர் துறந்துபோயபின்
 மன்றல்செய்மற்றைநான் மனையெய்தொரு
 தன்றனிறப்புரந் தனிப்பக்கண்டன
 னன்றறிந்நசெய ன்ந்திதேவனே. (௨௦)

வழுவினனன்புசெய் வழியையின்றநான்
 குழுவுறுமடியவர்க் குறித்துச்செய்தவிவ்
 வொழிவறுமடுகிலுண் டொழிந்திடாதுதீர்ந்
 தழிவுறுமேயென வகந்தளர்த்தனன். (௨௧)

சங்கமபத்திசெய் தண்டநாதனே
சங்கமபத்திசெய் தகைமைபூண்டொன்
சங்கமபத்தியிற் றவறினெனென்றாற்
சங்கமபத்திசெய் தன்மையெண்மையோ. (௨௨)

இழிப்பினும்வெறுப்பினு மில்லினுள்ளன
வழிப்பினுமுடம்பினை யரிந்துகொல்லினும்
பழிப்பறுசங்கம பத்திசெய்வ
ஐழிப்பதுபிறவியென் றுலகமோதுமே. (௨௩)

இம்முறைசங்கம பத்தியெய்திய
வெம்முடைநந்தித னெண்ணமுற்றுற
஁ம்முடையடிசிலுண் டலமன்மாதவர்
தம்முறுபசியெலாந் தணிப்பவுன்னினுன். (௨௪)

ஒருவன்யான்சிறுபசி யுடையன்சிறுறு
விரைவுறவிடுதிநீ வேண்டுமாறுபின்
பரிவுளவடியவர் பாத்செயென்றனன்
பொருவறுவசவனை நோக்கிப்போதகன். (௨௫)

ஐயனுமுனிவுற தருளும்வண்ணம்யான்
செய்யுதல்வினையென மகிழ்ந்துதேவனைப்
பையவுண்மனையிடைப் பணிந்துகொண்டுபோய்ப்
பெய்யுமென்மலர்மணிப் பீடத்தேற்றினுன். (௨௬)

ஏற்றியவருள்வச வேசனெம்பிரான்
காற்றுணைமலர்களைக் கந்தமஞ்சன
நாற்றமென்மலர்நறும் புகைவிளக்கெனப்
போற்றியவிலைவகொடு பூசைசெய்தனன். (௨௭)

பூசனைசெய்தபின் போற்றிரின்றுபொற்
பாசனமமைத்துமென் பதம்படைத்துமேல்
யோசனையைகமழ் கரியுமொள்ளிய
போசனமுறையிடப் புரிந்துநந்தியே. (௨௮)

அருந்துகவெனவடி தொழலுமக்கலந்
திருந்தியவமுதுளோ ரவிமுஞ்சேடியா
தருந்தினுளோரிமைப் போதினல்வமன்
பொருந்தியவவரிதும் பூதராகவே. (௨௯)

பின்னரும்முறை பெய்யவையனவ்
வன்னமும்முறை யருந்திப்பின்னரும்
பின்னரும்முறை பெய்யவுண்டனன்
றன்னுளம்வியந்தனன் றண்டநாயகன். (௩௦)

சிறுச்சிறிதனயிடுந் செய்கையாலரு
ளிறைக்கெழிலுதரவெந் நெருப்பெழுந்ததால்
விறற்கனலம்முறை விறகிடக்கனன்
றுறப்பெரிதெனவெழுந் தோங்கல்போலவே. (௩௧)

எண்ணியவெண்ணியாக் கியற்றுமேவல
ரண்ணலும்வருகென வழைத்துநம்மனைப்
பண்ணியபதமெலாம் படைப்பினென்றலுந்
துண்ணெனவனயிடுந் தொழிறொடங்கினார். (௩௨)

வேறு.

அளவறுமடியர்க்கெல்லா மாக்கியவடிசிற்றுன்றம்
கொளவுறுகூடையோடு கூடைகடாக்கக்கொண்டு
வளமுறுகயிலைக்குன்றம் பெயர்த்திவணவைத்ததென்னத்
தளவுறமுடிசிலெங்க டம்பிரானெதிர்குவித்தார். (௩௩)

பருப்பொருபொருப்பெனத்தாம் படைத்தனர்சிலரெடுத்து
விரைப்புதுநெய்கவிழ்த்து விடுத்தனர்சிலர்மணக்கும்
பொறிக்கறிபளிதம்பாகு புளிங்கறிபலவுமெல்லா
நிரைத்தொருசிலர்சொரிந்து நின்றனர்முழில்கள்போல, (௩௪)

வடைபுதிதிகிரியாக மாங்கனிகவண்கல்லாக
வுடைபடுகழைக்கரும்பங் கொண்டகதையாகக்கொண்டு
கடைபடுமூலகிற்கெல்லங் காரியகருத்தன்முன்னர்ப்
படைபடையெனச்சொரிந்தார் படைமுகத்தினோரூர்போல. (௩௫)

குளங்கரையாகவந்தக் குளத்தினுட்பசுவின்நீம்பால்
விளங்குறமுதவேலை விடுத்தெனவிட்டார்சில்லோ
குளங்கனி † மூவர்செய்யு னொத்த ‡ முக்கனியுமேனோர்
வளங்கெழுதொடர்புபோலு மற்றைய * பழமுந்தூர்த்தார். (௩௬)

† மூவர்செய்யுனென்பது-சம்பந்தர், அப்பர், சுந்தரர் முறையே
திருக்கடைக்காப்பு, தேவாரம், திருப்பாட்டுகளை.

‡ முக்கனியாவன:—வாழை, பலா, மா.

* மற்றையபழம்:—முந்திரி, தீவராசு, பேரிச்சங்கனி முதலிடன.

எண்ணிலரிடுவவெல்லா மினியனவின்னுவென்னான்
கண்ணிமையொடுங்குமுன்னர் கடிதயின்றுதவுறமல்
வண்ணமென்மலர்க்கைவாங்கி வறிதிருந்தனனெங்கோன்றேர்ப்
பண்ணவன்பரிக்குமேடு பள்ளமென்பனவங்குண்டோ. (௩௭)

சற்றினுமுண்கவென்று தமருபசரியாவண்ணஞ்
சற்றினுபிகுவென்று தம்பிரானுண்ணிசின்ருன்
மற்றிதுகண்டினின்றோர் மட்கலமொழியவேறு
பற்றிலையென்றுநீதி திருமுகம்பார்த்துச்சொன்னார். (௩௮)

உண்வினையாடல்செய்யு மொருவனைக்கண்டுவேண்மேற்
கண்வினையாடுநெற்றிக் கடவுண்மெய்யடியாரெல்லாம்
விண்வினையாடுஞ்சோலை வியனகரிடத்திற்செல்வப்
பெண்வினையாடுந்தம்மிற் று போனமிதற்கெண்ணி. (௩௯)

பாண்டின்மேலேற்றிவந்தும் பாணையிற்சுமந்துவந்தும்
வேண்டியபாகமுற்று வேறுவேறாயவன்ன
மாண்டகைக்குரவனுண்ண வளவிலர்சொரிந்துயர்த்தா
ருண்டமுல்வெறுக்கும்வண்ண மூட்டுவமென்பார்போல. (௪௦)

மலையெனவமலஞான வாரிமுன்சொரிந்துயர்ப்பா
ரிலைமலர்பசங்காய்கந்த மிளஞ்செழுந்தண்டாற்செய்த
வுலையமைபல்காயம்பெ யொண்கறியமுதுவேறு
பலபலமுறைமயங்கப் படைப்பர்வல்விரைந்துவந்து. (௪௧)

குய்கமழ்கறிகளிட்டுக் குவிப்பவர்சிலரெடுத்து
நெய்கவிழ்கையராகி நிற்பவர்சிலர்சிரம்பப்
பெய்கவிழ்சொரியென்றான்பால் பெய்பவர்சிலரனைந்த
கைகமழ்தயிர்க்குடத்தாற் கவிழ்ப்பவர்சிலரங்கம்மா. (௪௨)

இட்டவர்மறியவன்ன மிடுதற்குவிரைந்துசெல்வார்
முட்டுவரெதிர்டுந்து மூரல்கைவாங்கிவாங்கிக்
கொட்டுவரடிசிறந்த கூடைகள்கவிழ்த்தெறிந்து
தட்டுவரனம்படைக்குந் தம்பிரானடியான்தே. (௪௩)

இன்னணம்படைத்தவெல்லா மிமைப்பினிலயின் றுசைவ
முன்னவன்வயிற்றின்வெந்தீ வளர்த்தினிரீயிரெல்லா

மென்னநல்வசவதேவ னிருந்தபல்பண்டங்கொண்டு
முன்னவன்பசியையாற்ற முன்னிமற்றிதனைச்செய்தான். (சச)

அவரையும்பயறுமெள்ளு மரிசியுமவலுங்கொள்ளுந்
துவரையுங்கடலையுஞ்செஞ் சோளமுநெல்லும்புல்லும்
சுவரையுங்கயிலையும்பொற் குன்றமும்போலனாலத்
தெவரையுங்களிப்புசெய்ய வெங்கணுக்குவிப்பித்தானால். (சரு)

குன்றெனக்குவித்தவெல்லாய் கொள்ளெனக்கொண்டும்பன்
மென்றரைக்கணத்துளின்னு மெல்வனகொண்டினென்ன
வன்றிறற்றண்டநாதன் மனத்தினுலவையியற்றி
நின்றிடத்தம்பிரானு நின்னவினாலவையின்றான். (சரு)

நொக்கினுலரித்தவெல்லா நொக்கினுற்றெனலத்தானந்தி
வாக்கினுலரித்தவெல்லாம் வாக்கினுல்வள்ளுண்டு
போக்கினுலரிதுலுண்ண லென்னுடிப்போரின் கண்ணே
நாக்கினுலருவர்தாமுந் தோல்வியுற்றுடைந்தாரில்லை. (சள)

படைத்திடுந்தொழின்முயன்ற பத்தனதியல்புமன்ன
துடைத்திடுந்தொழிலினின்ற ஞாயவனியலுநோககி
யடுத்தநற்பத்தரெல்லா மனை யவரிருவர்கு
மெடுத்தரைத்துளம்வியப்புந் நிறைஞ்சினொருநகருமாதோ. (சஅ)

இடுதற்குவல்லானந்தி யிடும்பொருளெவற்றையுங்கை
தொடுதற்குவல்லானிந்தத் ஞாயவனென்பரிவகா
றிடுதற்குவல்லாரில்லை யென்பரிவகாறுநாககை
தொடுதற்குவல்லார்தம்மைச சொல்லவுங்கேளேமென்பார். (சக)

கண்ணப்பனன்பினுனே கறியெனவமைத்தலுனை
யுண்ணப்பனானின்பேறு முயிருணின்றமைவென்று
வண்ணப்பொன்னையசென்ன வசவதேசிகன்வணங்கி
விண்ணப்பஞ்செய்தானுங்க விடைமுகங்காந்தானேடு. (ரு)

வேறு.

சென்னவசவன்சொல்லியவச் செயலேசெய்யுஞ்செயலென்று
மன்னுமருளின்மடிவால மாசசிடேவன்வந்துரைப்ப
வென்னையுடையானும்மொழியே யெனதுமனைத்தேற்றுமது
பின்னையுளதோ † கதகம்லாற் பெருநீர்தெளித்தற்கென்றுரைத்து. (1)

† கதகம் - தேற்றுகொட்டை.

பொறிகள் கரணம்பூதங்கள் புலன்கண்மற்றும் பல்வகைய
கறிகளாகவாருயிரே கலந்துண்பதமாநீயுண்ணப்
பெறுகதிலன்யானெனநின்று பிறவிப்பிணிதீர்மருத்துவன்ற
னறியமலர்மெல்லடிபணிந்தா னமையாளுடையவருணந்தி. (௫௨)

வசவனிலைகண்டருண்ஞான வள்ளல்லம்மப்பெயரான்
பசியின்வந்தேனலன்பொருட்குப் படர்காமக்குவந்திலன் யான்
கசியுரினதுமனத்தன்பு காணவந்தேனென்றேத்தி
யிசையின்மலியுமரனடியார் யாருமகிழுவெடுத்தேணத்தான். (௫௩)

கண்போலுயிர்க்கண்டறியக் கதிர்போற்காட்டும்பெருமானே
யுண்போன்யானாவூட்டுமுனக் கூட்டுவேனென்றெழுந்தமையா
லெண்போதென்போற்பேதைமையா ரில்லையிலையென்றனன் பின்
பண்போடமலனெதிரின்ருன் பத்திவடிவமாயினான். (௫௪)

செம்மைநெறியானருணந்தி தேவன்றன்னைப்புகழ்வமோ
பொய்ம்மைதீருமல்லமனைப் புகழ்வமோவிங்கன்றியிவர்
தம்மைவிழியாற்காண்பதற்குத் தவஞ்செய்துடலவிதுபெற்ற
வெம்மையாமேபுகழ்வமோ வெனநின்றனர்தம்பிரானடியார். (௫௫)

பரிந்தநந்திமுகநோக்கிப் பசித்தாரென்றுநீதனரப்
பிரிந்தவந்தவடியர்தமைப் பிறங்கலனையரினமாடத்
தருந்தவணங்கிக்கொணர்தியென வறிவானந்தமயன்சூற
விரைந்துவிடைகொண்டெழுந்தன்புவுள்ளஞ்சென்றதவரிடத்தில்.

சென்றவசவனருட்கூரவன் றிருமேனியிற்றானங்கணிந்த
மன்றன்மலருஞ்சந்தனமும் வடிவிற்புகழ்மடிபிரந்து
தின்றன்முதலகறிமணக்கத் தேக்குவிடுத்துமுகமலர்ந்து
கொன்றைகமழ்வேணிமனடியார் குழாங்களிருப்பக்கண்டனனாவு. ()

கண்டநந்தியடிபணிந்து கடையேன்செய்தபிழையெல்லா
முண்டுபொறுயின்வருகவென வுள்ளங்களிப்புற்றங்கிருந்த
தொண்டர்வசவனின்பெருமை சொல்லவெளிதோவயிரூரப்
பண்டுபோலவாய்கைதொழிற் படாமலயின்றேமின்றென்று. (௫௮)

தேவருண்ணவவியுணவு செந்தீமுகத்திலிடுதல்போ
லோவிய்யாங்கொல்லேழு முண்ணவடிசில்லமன்ற
னாவின்மருவவிடுகினையோர் நாவோபுகழுந்தரத்ததென
வாவியனையநந்திசீ ரமலனடியார்புகன்றேத்தி. (௫௯)

உலகிலொருவன்சிவயோகி யுண்டதம்மசராசரமா
மலகிலுயிர்களெலாமுண்ட தாகுமென்னமறைகூறு
மிலகுமுரையைக்காட்சியா னின்றிங்குணர வுணர்த்தினான்
கலகவினைகடர்க்குமருட் கண்ணன்றிகழல்மமேதவன் (கூ௦)

ஆதலாலவ்வல்லமனை யருத்தலெம்மையெலாமருத்தல்
பாதமவனைப்பணிதலெமைப் பணிதலாகுமெஞ்ஞான்றும்
பேதமில்லைவசவப்பெயரேராய்செல்கவென்னமலை
மாதுதழுவக்குழைந்ததோள் வள்ளலடியார்தமைவணங்கி. (கூ௧)

மீண்டுநந்தியல்லமனார் மென்பூங்கமலவடியிறைஞ்சி
யாண்டபெருமானடியார்க ளன்னையுண்டவுணவுகரு
வீண்டுமகவுமுண்ணல்போ லெந்தையுண்டவெலாமுண்டு
பூண்டமகிழ்வோடிருந்தனரீ புனைந்தமலரும்புனைந்தென்றான். (கூ௨)

மாறனடித்தவடிபட்ட மன்னுமுயிரின் நிறமெல்லா
மீநில்புகழ்க்கணவசவ னிட்டவடிசிலுண்டுபசி
யாறியிருந்தவாதலினு லல்லமன்பூரணனென்னக்
கூறுமொழிமெய்மெய்யென்று கூறியுலகங்களித்ததால் (கூ௩)

இவ்வாறருந்தியமைதிபெறு மெங்கள்பரமயோகிதான்
நெவவாகியவைம்புலன்வென்ற திறல்கூர்வசவன்றனைமகிழ்ந்து
சைவாகமமுநான்மறையுஞ் சாற்றும்பொருளையுணர்த்துதற்கு
செவவாய்மலரத்திருவுள்ளஞ் செய்துதனியீற்றிருந்தனனால் (கூ௪)

இந்நபத்துழன்றவது

ஆரோகணகதி

முற்றிற்று.

இருபத்துநான்காவது மனோலயகதி.

வேறு.

மயங்குதலின்றி மனோலயமெய்திற்
சயந்தருமுத்தி தலைப்படுமென்று
நயந்தருமல்லம நாதன்விளங்க
வியம்பியவண்ண மியம்புதுமன்றே. (க)

பத்தர்கடங்கள் பசிக்குணுமையன்
றத்துவநல்கு கருத்தொடுதங்க
வத்தலையன்பொ டகங்குழைகின்ற
வித்தகநந்தி விளம்புவனன்றே. (உ)

விருப்புவெறுப்புரு வாம்விடயத்தோ
டிருக்குமயற்சக மென்பதிலாமற்
பரப்பிரமத்தியல் பார்ப்பதெனக்குத்
தெரித்தருளென்றுரை செய்துதுதித்தான். (ங)

அண்ணலுமார்வ மடைந்தருணந்தி
மண்ணுலகோர்தளே மாறுபுஞானக்
கண்ணுறுமாறு கடாவினென்று
புண்ணியனோடு புகன்றிடுகின்றான். (ச)

யானெனதென்ப திருந்திடுகாறு
ஞானமுறானது நண்ணிலனாகிற்
ருனிலையாத சகந்திகழ்கிற்குந்
தினபிலாத சிவந்திகழாதே. (ஊ)

கறங்கெனுமாறுழல் கின்றகருத்துப்
பிறந்திறவாத பெரும்பிரமத்தி
லிறந்திடிவாயானென தென்னுமகந்தை
மறைந்திடுமன்றி மறைந்திடுமோதான். (ஈ)

யானிதுசெய்வ லெனக்கிதுசெய்வ
ரேனையரென்ன விருந்தகருத்தான்

மேனிகழ்முத்தி விரும்பலிருட்டாற்
பாணுவைமேவுறு பற்றைநிகர்க்கும். (௭)

இருவினே தாம்வரும் யானெனலாலவ்
விருவினையால்வரு மின்பொடுதன்ப
மிருவினையானென வின்றெனிலில்ல
யிருவினையிலெனிலி வில்லபிறப்பே. (௮)

மனத்தையடக்க மனத்துணையாகும்
பிணைத்துணையின்றது பெற்றனனாயிற்
றனிசசிவமேயொரு தானெனவாழ்வ
னினைத்துமறந்து நிலத்துமுலானே. (௯)

வாரணமாகு மனத்தையடக்கிற்
காரணமாயை களைந்தொழியாத
பூரணமாகிய போதமடைந்திட்
டாரணமோது மரும்பொருளாவான். (௧௦)

வேறு.

விரிந்தநெஞ்சங்கருவியாம் விடயமுணர்விரியாம
லொருங்குநெஞ்சங்கருவியாந் தன்னையுணர்வொருங்காமல்
விரிந்தநெஞ்சமுடையவனை விடாதுபிறவியென்றுணர்க
வொருங்குநெஞ்சமுடையானே யுறுதுபிறப்பென்றுணர்கவே. (௧௧)

அந்தக்கரணசுத்தியே யறிவையறிதற்சாதனமவ்
வந்தக்கரணசுத்திதனக் கறையுங்கருமமாரணங்க
ளந்தக்கரணசுத்திதா னுவதவாவற்றிடுதலே
யந்தக்கரணசுத்தியினு லடைவன்பிண்டப்பெயரன்றே. (௧௨)

ஆசையறுதல்வீட்டின்ப நேரேயடையக்காரணமா
மாசையறுதலலதில்லைப் பலநூலனைத்துமாய்ந்திடினு
மாசையறுவோன்சிவனாத நிண்ணமெனநன்றறிந்திருந்து
மாசையறுதலென்கொண்டோ வந்தோமனிதரறியேமே. (௧௩)

ஆசுதீர்த்தமனத்தினிடை யன்றியுணர்வுதோன்றாது
மாசுதீர்த்தவாடியிடை யன்றிவதனந்தோன்றுமோ
பாசநீங்குபரஞ்சுடரை நினைக்குகின்றவாற்பற்றுமனங்
† காசநீங்குகண்போலத் தன்னைக்காணவிளங்குமால். (௧௪)

வானமல்லேன்வளியல்லே னமுனீரல்லேன்மண்ணல்லேன்
ஞானமல்லேன்வினையல்லே னானேசிவமென்றெண்ணினே

ஊனமில்லாவொருசிவமே யாவனில்வாறுன்றாதா
னீனமெல்லாமுடையவுடம் பெடுத்தசுசுமலுமெஞ்ஞான்றும். (கடு)

தன்னைச்சிவமென்றறிந்தவனே யறிந்தான்றன்னையுண்மையாத்
தன்னைச்சிவமென்றறியாதா னறியானென்றந்தன்னுண்மை
‡ தன்னைச்சிவமென்றறிந்தவன்றே தாழ்வாம்பாசந்தனைநீப்பன்
றன்னைச்சிவமென்றறியாதான் றனக்குப்பிறப்பேதுணையாகும். (1)

தன்னைப்பேதமாய்க்காண்கை சகத்திற்காணப்பட்டதாந்
தன்னைப்பேதமறச்சிவமென்றறிவோன்ஞானிதானொருவ
னென்னக்கருதிமறையதுநீ யானாயென்னவத்துவிதந்
தன்னைப்புதுலுங்கண்டதனைச் சாற்றன்மறையின்கருத்தன்றே. (கௌ)

தூய்தாகியநெஞ்சுடையார்க்குத் தாமேசிவமாத்தோன்றுமாந்
றீதாகியநெஞ்சுடையார்க்குத் தெனியவபேதபிகலின்றி
வேதாகமங்கள்விளம்பிடினும் விளங்காதென்றும்வேறென்னும்
வாதாலழிவரவர்மாயை மயக்கமயங்குமதியினர். (கஅ)

நெஞ்சஞ்சோகம்பாவனையி னிற்கநிறுத்திவிடயங்க
ளஞ்சந்துறவாத் துறந்தசிவ யோகியொருவனடியிணையிற்
றுஞ்சந்திருமான்முதலமர ருள்ளமவனைத்துதித்திறைஞ்சா
தெஞ்சந்தவமாமுனிவரிலை யெனநான்மறையுமியம்புமால். (கக)

என்றுகருணைபொழிவிழியெங் கோமானுண்மையினியம்ப
நின்றவசவராயனுள மழல்சேர்மெழுகினெக்குருகிச்
சென்றுருவனடிபணிந்தான் சென்னவசவன்முதலாகத்
துன்றுசரணருய்ந்தனம்பா மென்றுதுதித்துத்தொழுதனரால். (உ0)

இவ்வாறருளாற்றினையுணர்த்தி யிருந்தஞானவியல்வீர
சைவாசிரியனல்லமனித் தரையிற்பருவந்தலைகிறப்ப
வய்வானினைந்துதனைநோக்கி யுற்றவடியார்க்குபதேசஞ் [ன்.
செய்வானியன் றவடிவொடுசென்றருள்செய்செயல்செய்துலாவினா

இருபத்துநான்காவது

மனோலபகதி

முற்றிற்ற.

கதி - ௨௪ - இ திருவிருத்தங்கள்-கக௩௨.

‡ தன்னைச்சிவமென்றென் றறிவனன்றே பாசந்தனை நீப்பன்
எனவும் பாடம்.

இருபத்தைந்தாவது மாண்மியகதி.

வேறு.

வியனிலமேவிய விழுமியோர்க்கெலாஞ்
செயிரறுமல்லமன் செய்தநன்றியைந்
கயிலையினுதல்விழிக் கடவுடன்புடை
மயிலியலொடுசொலு மாறுகூறுவாம் (க)

ஆயிடையருணந்தி யாதிமாதவர்
நேயமோடமர்வுற நிறுவியல்லமன்
மாயிருஞாலமேன் மானிடர்க்கெலாம்
போயருள்செயுந்தொழில் பூண்டுளானரோ. (உ)

இன்னணமல்லம னிருநிலத்துறத்
தன்னிகர்கயிலையிற் சிங்கந்தாங்கிய
பொன்னணைமீசையமர் புராரிதன்ருடு
மின்னணிமுலையுமை விளம்பன்மேயினான். (ங)

அல்லமனருள்பெற்ற கடைந்தந்தியோ
டெல்லையினின்கண மெனதுநற்கலை
மெல்லியனிலமிசை மேவிசெய்ததென்
† சொல்லுதியெனவுமை யிறைவன்சொல்லினான். (ச)

நந்திநல்வசவனா நாமங்கொண்டமர்ந்
தந்தமிலெம்மடி யவரையாமெனப்
புந்திசெய்தவர்விழை பொருளளித்தமண்
சிந்தியநிலமிசைச் சிறப்புற்றானரோ. (ஞ)

அறஞ்செயுநின்கலை யாகுமங்கைபோய்ச்
சிறந்துளவுகின்மா தேவிப்பேர்பெறீஇ

† சொல்லுதியெனவுமை யென்பதற்கு சொல்லுவாயென்று
உமையவள்கேட்கவென் றுரைகொள்வது சிறப்பு.

மறஞ்செயுமதன்வலி மாளமாய்த்தெலாந்
துறந்தனஞ்ஞாவனைத் துருவிப்போயினான். (௬)

நண்ணியநங்கண நாதர்தாமுமக்
கண்ணகன்ஞாலமுற் றெம்மைக்காணிய
வண்ணநல்வினைகள் பல்வகைபுரிந்தவ
ரெண்ணியபலநக ரிடத்துவைகினார். (௭)

அளக்கரும்விரதரா யவரிருந்திடத்
துளக்கமினிலையுடைத் தூயனல்லமன்
கொளக்குறைபடாதபே ரின்பங்கூட்டுண
விளக்கினனுலகினில் வீரசைவமே. (௮)

வேறு.

எவ்வகைச்சமயத்திற்கு மிறைவனையெனினுநேயஞ்
சைவந்சமயத்துற்றான் சைவத்தும்வீரசைவத்
தவ்வவர்பிறவிகீக்கு மல்லமன்விருப்பமுள்ளான்
மைவரிக்கயனெடுங்கண் மடவராலென்றான்வள்ளல். (௯)

சமயமெவ்வகையினுந்தான் சைவமேலாயதென்கொ
லமையுநல்வீரசைவ மதனினுஞ்சிறந்ததென்கொ
லிமையவர்பரவுமுக்க ணெம்பிரானருள்செய்யென்ன
வுமையவள்வினவவேழு முரித்தவன்விளம்புமன்றே. (௧௦)

உரைக்குமெச்சமயத்திற்கு முத்தரபாகஞ்சைவந்
தரிக்குமச்சைவத்திற்குத் தரமெனவீரசைவந்
தெரிக்குந்காமிகாதி சிரத்தினிற்றிகழுங்கண்டா
யரிக்குரற்சிலம்பரற்று மடிமலர்த்தடங்கணல்லாய். (௧௧)

புறந்தருச்சமயம்புக்குப் புறமலாச்சமயத்தெய்தி
யறந்திகழ்சைவமுற்றங் கதிற்சரிதாதியாற்றிச்
சிறந்துளவீரசைவஞ் சேர்ந்தபின்வீடுநண்ணு
நறுந்தளர்கவற்றுமேனி நனைமலர்வல்லியன்னாய். (௧௨)

அருமறைமுடியுஞ்சீர்சா லாகமமுடியுமொத்துப்
பொருமறமிலாமன்முற்றும் பொருளினே விளங்கக்காட்டித்
தருமுறையதனல்வீரசைவமேதலைமைத்தாயிவ்
விரும்புவறுநன்னூலு மிதிற்பிரமாணமாகும். (௧௩)

ஒன்றொருவிடயந்தன்னி லுறுசுவைநிறைவென்றாக்கி
யென்றுமெம்முகத்தளித்திட் டெம்பிரசாதங்கொண்டு
துன்றுகருமமுன்னாத் தாய்மையிவ்வீரசைவத்
தன்றிவேறொருமார்க்கத்தி னடுக்குமோவடுக்கண்மாதே.

ஆதலால்வீரசைவத் தறிவினையறியச்செய்தான்
மாதர்மந்தேவியாமுன் வண்கலைமாதினுக்கு
மேதையாம்வசவனாதி மெய்யடியவர்க்குஞான
போதகாசிரியனென்னும் பொருவிலல்லமனவேற்கண்ணாய்.

பருவபேதத்தாற்பேதப் படும்பொருள்பருவங்கண்டு
திருவின்மாமுனிவர் ியாகர் சித்தர்கண்முதலானோர்க்குப்
பொருவிலாவல்லமப்பேர் புண்ணியன்புகன்றாட்கொண்டான்
குரவவார்குழன்மடந்தா யென்றனன்குன்றவில்லி.

அம்மையுண்மகிழ்பொங்க வல்லமன்பெருமைகளா
மம்மர்செய்துளங்கலக்கு மாயையைக்கடந்தானென்றன்
மெய்ம்மைசிற்பவளவாயால் விளம்பநானறிந்தேனென்று
மும்மதில்வலிதொலைத்த முக்கனாயகனைத்தாழ்ந்தான்.

அங்குமைமாதிரிவிட மல்லமன்பெருமைகூறித்
திங்கள்வெண்முகிழ்புனைந்த செஞ்சடைப்பரமன்மேவ
விங்கருண்மேகமென்னு மிணையிலெங்குருகுசேசன்
மங்கலமுத்தியின்பம் வழங்குமத்தொழிலினின்றான்.

மூத்தவரினோளுநோயர் முகிழ்முலைமாதர்நல்ல
தீர்த்தொழிலாளர்பொல்லாத் தீர்த்தொழிலாளரென்றும்
பார்த்திலன்யாவர்மாட்டும் பரிந்தருண்மாரிபெய்து
காத்தனனமலஞான காரணன்குருகுசேசன்.

இன்னவாறருளினை யிவருறவிவரவேறென்றோ
தன்னேபோலுயிரக்கெல்லா மாரருளொருங்குசெய்தே
யென்னையானொனக்கொண்டானு மிணையடிக்குருகுசேசன்
மன்னுமாதவர்க்கெஞ்ச மலர்தொறும்வாழாரின்றான்.

எல்லொளியிரவிபோல விருண்மலரிரித்திலங்கு
மல்லமன்சரிதமோதி லறம்பொருளின்பம்வீடாம்
நல்லனபயனோர்நான்கு நண்ணுவனிதனைக்கேட்க
வல்லநல்லிணையினு மற்றவைமருவிவாழ்வன்.

மதியிலார்மதிஞராவர் மகவிலார்மகவுயிர்ப்பர்
 ரிதியிலார்ரிதிபடைப்பர் நிலையிலார்நிலைத்துவாழ்வர்
 பதியிலார்பதிபடைப்பர் பழுதிலிவவிருபத்தைந்து
 கதியினுளிரம்புகாதை கற்றவர்கூறக்கேட்பின்.

(௨௨)

நூல்செய்தகாலம்.

பார்கெழுசகாத்தமுவைஞ் ஞாற்றெழுபாளுன்காவ
 தாகியகரநாமங்கொ ளாண்டுறுவிடைஞாயிற்றிற்
 சீர்கெழுமல்லமன்றன் றிருவினையாடற்காதை
 கார்கெழுமிடற்றெங்கோமான் கருணைகொண்டியம்பினானே.

(௨௩)

மாசுறுமல்லமப்பேர் வள்ளறன்சரிதந்தன்னி
 ஞாறுஞ்செய்யுளெல்லா மன்புடன்படிப்பார்தம்மை
 யேசுறுமனிதரென்ன விசைப்பதோகரித்தோல்போர்த்த
 வீசெனென்பதுவேயன்றி யேதுமற்றேதுவம்மா.

(௨௪)

வாழ்த்து.

புண்ணியருலகில்வாழ்க புலஞ்செறுநோன்புவாழ்க
 பெண்ணொருபாகன்பூசை பேணிவாழடியர்வாழ்க
 கண்ணுதலொருவன்சார்ந்த கற்புடைச்சைவம்வாழ்க
 வண்ணல்லமன்சீர்கேட்கு மாதரவாளர்வாழ்க.

(௨௫)

பொருவரும்பூதிவாழ்க பூதியையணிவோர்வாழ்க
 திருவளர்கண்டிவாழ்க சிறந்தவஞ்செழுத்தும்வாழ்க
 ருருவருள்வாழ்கமெய்யைக் கூறுநாவோர்கள்வாழ்க
 வெருவரும்பிறவிதீர்க்கும் வித்தகர்வாழ்கவாழ்க.

(௨௬)

அல்லமன்சரிதசெய்யு ளாதனிலோர்செய்யுள்கற்க
 வல்லவாருத்தமோத வல்லவர்வரையவல்லோர்
 செல்வமீதென்னவன்பாற் செவிப்புலனிறைக்கவல்லோ
 ரெல்லவரும்பூமீதி லென்றும்வாழ்ந்திடுகவன்றே.

(௨௭)

இருபத்தைந்தாவது

மான்மியகதி

முற்றிற்று.

ஆக க,கி - ௨௫ - இ திருவிருத்தங்கள் - ௧௧௫௬.

பிரபுலிங்கலீலை

முற்றிற்று.

